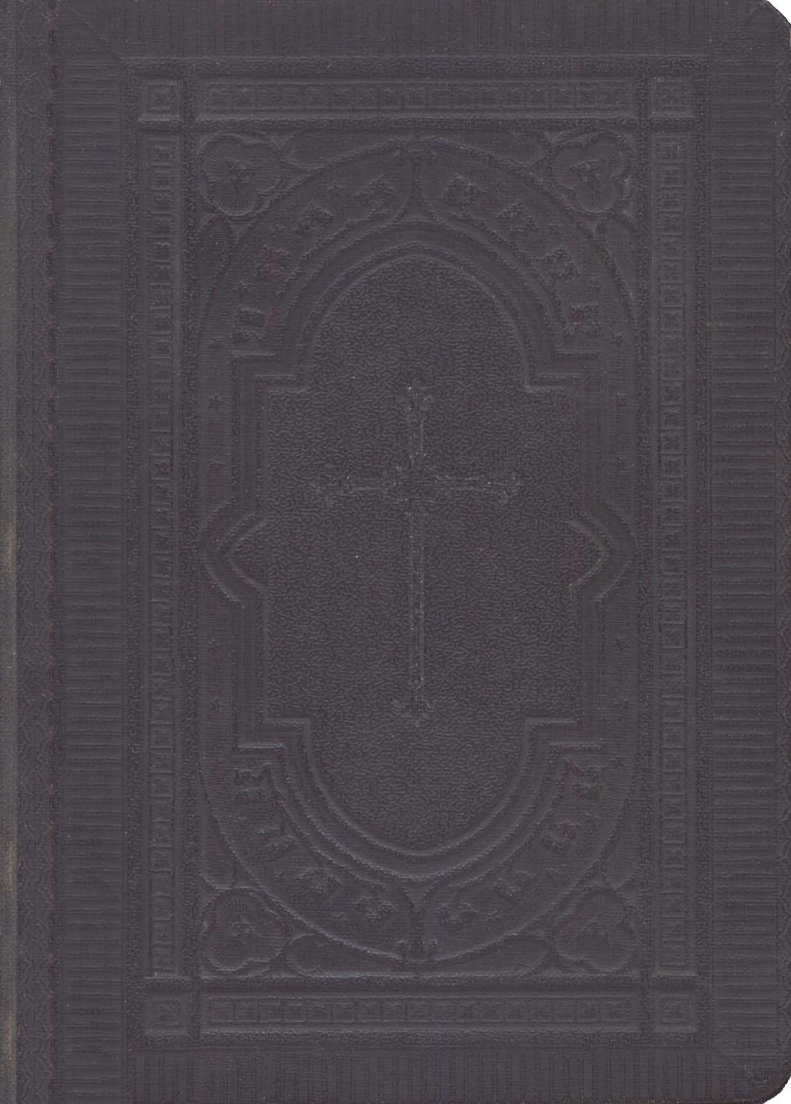

MENNYEI LANT

EGYHÁZI ÉNEKEK ÉS IMÁK GYÜJTEMÉNYE
A RÓM. KATH. HIVEK HASZNÁLATÁRA

ÖSSZEÁLLITOTTA

MASZTICH JÓZSEF

RÓM. KATH. KÁNTOR S IG.-TANÍTÓ RÁKOSKERESZTÚRON

*Tárkányi B. és Zsasskovszkij-testvérek
«Énektára» nyomán.*

STEPHANEUM NYOMDA ÉS KÖNYVKIADÓ
A SZENT ISTVÁN-TÁRSULAT EGYESÍTETT ÜZEMEI R. T.
RÓZSA KÁLMÁN ÉS NEJE KÖNYVKIADÓVÁLLALAT KIADÁSA
Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 30.

Nihil obstat.

Dr. Michael Marczell
censor dioecesanus.

Nr. 160/1936.

Imprimatur.

Strigonii, die 15. Januarii 1936.

Dr. Julius Machovich
vicarius generalis.

STEPHANEUM NYOMDA ÉS KÖNYVKIADÓ R. T.

Budapest, VIII., Szentkirályi-u, 28. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl F.

ELŐSZÓ.

Az imakönyvnek mindenkori rendeltetése segíteni az ájtatos lelket gondolatainak, érzelmeinek kifejezéseiben, mikor imádkozni vagyis a jó Istennel akar beszélni. Az imakönyv e munkájában tulajdonképpen egy igen fontos és magasztos hivatást tölt be: tanít az Anyaszentegyház nevében, sőt az Úr Jézus nevében is, aki, meghallgatván tanítványainak kedves kérését: «Taníts meg minket imádkozni». (Sz. Lukács 11, 1.) Anyaszentegyháza által jóváhagyott imakönyvekben mindig gyakorolja ezt a meghallgatást, mert erre vonatkozólag mondá: «Aki titeket hallgat, engem hallgat». (Sz. Lukács 10, 16.) S bár minden egyházzal jóváhagyott imakönyv lényegében betölti ezt a hivatást, mégis kedvesebben, közelebbről tanít beszélni a jó Istennel az, amely a gondolatokat, ezek kifejezését az isteni Mester helyettesétől, a Szentlélek által sugalmazott Anyaszentegyház ajkairól veszi. Ezt az ima- és énekeskönyvet is ilyennek találom, amely minden gondolatát és érzelmeinek kifejezését, az éneket az Egyháztól veszi és adja át

az imádkozónak és buzgón éneklőnek. Éppen azért igen alkalmas arra is, hogy a hívőt segítse, az Egyház ünnepeit imádságaival és énekeivel bensőleg, egyháziasan megszentelni. Az meg bizonyos élvezetet ad a léleknek, hogy az énekkönyv bő tartalma, úgyszólván hiánytalansága az imának és énekeknek, a változatosságot fennakadás nélkül nyújtja. Adja Isten, hogy minél többen és minél nagyobb lelki eredménnyel beszélhessenek a jó Istennel e könyv útmutatása szerint és használata által.

Rákoskeresztúron, 1926. évi szeptember hó.
Szent kereszt felmagasztaltatása ünnepén.

Dr. Béky László
esp.-plébános.

A) FOHÁSZOK.

A róm. kath. köszöntés.

Ű. Dicsértessék a Jézus Krisztus !

R. Mindörökké. Amen. (100 napi búcsú.)

A kereszttvetés.

Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek-Istennek nevében. Amen.

Ha szent keresztt előtt megyünk el.

Ű. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged ;

R. Mert szent keresztted által megváltottad a világot.

Hit, remény, szeretet felindítása.

Istenem ! hiszek Tebenned ; mert örökké igazmondó vagy.

Istenem ! remélek Tebenned ; mert végtelenül hű és irgalmas vagy.

Istenem ! minden fölött szeretlek Téged ; mert végtelenül jó és szeretetreméltó vagy.

Röpkima a Bold. Szűz Máriához.

Ű. Bűn nélkül fogantatott szentséges Szűz Mária !

R. Könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk !

*

Szűz Mária édes szíve, légy az én menedékem !

B) IMÁK.

Az Úr imája,

Mi Atyánk ! ki vagy a mennyekben, szentel-
tessék meg a Te neved ; jöjjön el a Te országod ;
legyen meg a Te akaratod, miképen mennyben,
azonképen itt a földön is ; mindennapi kenye-
rünket add meg nekünk ma ; és bocsásd meg
a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétőknek ; és ne vigy minket a
kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Amen.

Az angyali üdvözlét.

Üdvözlégység Mária ! malaszttal teljes, az Úr van
te veled, áldott vagy te az asszonyok között és
áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus ! —
Asszonyunk Szűz Mária, Istennek Szent Anyja !
imádkozzál érettünk bűnösökért, most és halá-
lunk óráján. Amen.

Az Úr angyala.*

Az Úr angyala köszönté Szűz Máriát és ez
méhébe fogadá a Szentlélektől szent fiát. —
Üdvözlégység Mária ! . . . stb.

* Hajnali, déli és esti harangozásra.

Ime az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint. — Üdvözlégý Mária! . . . stb.

És az Ige testté lón, és miköztünk lakozék. — Üdvözlégý Mária! . . . stb.

Ű. Imádkozzá! érettünk, Istennek szent Anyja!

R. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéretere!

Könyörögjünk. — Kérünk Téged Úristen! . . . stb. (lásd a 118. lapon). Adventi könyörgés.

(Este, midón a kisebb harangszó a megholtakra emlékeztet add hozzá :)

Miatyánk, — és Üdvözlégý! utána :

A megholt hívek lelkei Isten irgalmából békében nyugodjanak . . . Amen.

Az apostoli hitvallás.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremőjében ; és a Jézus Krisztusban, ő egy Fiában, a mi Urunkban ; ki fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától ; kínzaték Poncius Pilátus alatt ; megfeszíteték, meghala és eltemetteték ; szálla alá poklokra, harmadnapon halottaiból föltámad ; fölméne a mennyekbe, ül a mindenható Atya Istennek jobbjára felől ; onnét leszen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat. — Hiszek Szentlélekben ; egy katolikus keresztény anyaszentegyházat ; szenteknek egyességét ; bűnöknek bocsátatát ; testnek föltámadását ; és az örök életet. Amen.

Az Isten tíz parancsolata.

1. Én vagyok a te Urad Istened, idegen isteneid ne legyenek én előttem ; faragott képet ne csinálj magadnak, hogy azt imádjad.

2. Istennek nevét hiába ne vegyed.

3. Megemlékezzél róla, hogy ünnepeket szentelj.

4. Atyádat és anyádat tiszteljed, hogy hosszú életű lehess a földön, melyet a te Urad Istened ad teneked.

5. Ne ölj.

6. Ne paráználkodjál.

7. Ne orozz.

8. Hamis tanuságot ne szólj felebarátod ellen.

9. Felebarátod feleségét bűnre ne kívánjad.

10. Se házát, se mezejét, se szolgáló leányát, se ökrét, se szamarát, se egyéb nemű jószágát. — Amen.

Az anyaszentegyház öt parancsolata.

1. Az anyaszentegyháznak szokott ünnepnapjait megüljed.

2. Vasár- és ünnepnap misét becsületesen hallgass.

3. Bizonyos napokon a parancsolt böjtöket megtartsad és némely eledelektől magad megtartóztassad.

4. Bűneidet minden esztendőben a keresz-

tény anyaszentegyház törvénye szerinti áldozópapnak meggyónjad és legalább húsvét táján az Oltáriszentséget magadhoz vegyed.

5. Tiltott napokon menyegzőt ne tarts.

NAPPALI ÁJTATOSSÁG.

Reggeli ima.

Istenem és Atyám! hozzád emelem föl első gondolatomat. Te megőriztél az éjjel engem, míg oly sokakat elért a halál, vagy betegség. Te ajándékoztad nekem e napot, hogy ismét a javulás és erkölcs útján haladjak a boldogság felé, melyre teremtetél. — Mikép adjak neked elegendő hálát? Atyám s Istenem! Hány nap tűnt el már életemből örökre! Mily keveset éltem még neked és rendeltetésemnek! Ma legyen ismét kezdve a te szent nevedben. Már oly sokszor megszegtem legjobb föltételeimet. Tegyem-e ezt ma ismét? Nem, ments meg ettől Istenem! Minél jobban ismerem gyöngeségemet, annál gondosabban fogok őrizkedni, kivált azon bűnöktől, melyekre leginkább hajlandó vagyok. Azon gondolat, hogy te mindenütt jelen vagy, tartson vissza minden gonosztól és vezéreljen jóra engem.

Egek királynéja, Szűz Mária! jó keresztények anyja, légy ma kegyes anyám. Szent őrangyalom!

légy te is oltalmazóm ! Te pedig áldd meg és támogasd gyarló szolgálodat, mennyei Atyám ! a Szentlélekkel egyetemben, a mi Urunk és Üdvözítőnk Jézus Krisztus által. Amen. Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy stb.

Ima evés előtt.

Mindeneknek szemei Te benned bíznak, Uram! Te adsz nekik eledelt alkalmas időben, megnyitod kezedet és betöltesz minden élő lényt áldásoddal.

Dicsőség az Atyának stb.

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Uram, irgalmazz nekünk !

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Uram Istenem, áldj meg minket és ezen adományodat, melyeket a te jóvoltodból veendők vagyunk. Engedd, hogy azokat mértékletes, vidám s hálás szívvel vegyük. Ezért kérünk Téged, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Örök dicsőség Királya ! tégy minket részesekké a Te mennyei asztalodban. Amen.

Ima evés után.

Hálát adunk neked, mennyei Atyánk! minden jótéteményedért, melyet jóvoltodból élveztünk.

Dicsőség az Atyának stb.

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Uram, irgalmazz nekünk !

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Uram, Istenem, Te szeretettel gondoskodtál rólunk, most ismét munkához foghatunk és teljesíthetjük, mit hivatásunk tőlünk kíván. Ezt meg is teendjük ; munka és szorgalom által érdeme-sekké tesszük magunkat jövőben is a te adományaiddra.

Röstség és gondatlanság megfoszt a Te áldásodtól.

Ű. Áldott legyen az Úr neve.

R. Most és mindörökké. Amen.

Add meg, Uram ! minden jótevőinknek szent nevedért az örök élet koronáját.

Engedd, hogy a megholtak lelkei békességben nyugodjanak. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Munka előtti ima.

Mindenható Úristen ! Ki az embert nem röstségre és henyélésre — mely minden bűn és gonoszság kútfeje — hanem szorgalmas munkára alkottad s neki azonnal bűnbeesése után megparancsoltad, hogy mindennapi kenyerét munkával s orcája verejtékével keresse ; de egyszersmind meg is ígéréd neki, hogy ha félelmedben maradva, parancsaidat teljesítendi, — munkáját megáldod ; azért alázatosan kérlek,

hogy nekem a munkához szükséges erőt nyujtani méltóztassál; hogy azt testem és lelkem sérelme nélkül a Te tiszteleted és dicsőségedre elvégezhessem. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Munka utáni ima.

Istenem, benned hiszek, benned bízom, Téged mindenek felett szeretlek. Istenem! könyörülj rajtam. Istenem! irgalmazz nekem, bűnösnek. Fogadj be engem a Te dicsőségédbe.

Aldd meg, ó jóságos Isten! egyszülött Fiadnak érdemeiért a boldogságos Szűz Mária és minden szentek közbenjárására, az én munkámat; bocsáss meg, ha azt rosszul végzém és engedd, hogy az testi és lelki boldogságomra szolgáljon. Amen.

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

ESTELI ÁJTATOSSÁG.

Esti ima.

Istenem! köszönetet mondok mindazon jótéteményekért, melyeket nekem és embertársaimnak e napon nyujtottál. Te nem szűnöl meg jó atyánknak lenni és minket javaiddal elhalmozni; ámbár mi, hálátlan és érdemetlen gyermekeid, sokszor rosszak vagyunk s inkább bün-

tető ostorodat, mint jőtevő kezeid áldását kellene ránk bocsátanod. De miképen viseltem magamat e napon? mikép használtam adományaidat, időmet és tehetségemet?

Itt gondold meg, mit vétettél e napon Isten, felebarátaid s önmagad ellen, bánd meg azokat töredelmes szívvel és még ezen imát mondd el buzgón :

Ó Mária, Isten anyja ! Istentől oltalmamra rendelt őrangyalom ! és ti egeknek boldog lakói ! dicsérjétek Istent helyettem, míg én aludni fogok. Míglen egykor veletek én is örökké dicsérendem őt.

Hagyd, ó Isten, az elhunyt lelkeket is békében nyugodni és az örök világosság fényeskedjék nekik !

Köszönöm, Istenem, minden jótéteményeidet, önmagamat és minden embertársamat, atyai oltalmadba ajánlom. Amen. Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy stb.

Méltóztassál, Uram, ezen éjjel minden bűntől minket megőrizni !

Ó Mária, kegyes anya ! légy te is lelkünknek gyámolója.

A gyermekek imája a szent «Őrangyalhoz».

Ó édes Őrangyalkám !

Szépen kérlek, vigyázz reám,

Légy vezérem, amíg élek,

Mindig jó és jámbor legyek ;

Taníts engem erényedre,
Méltó legyek védelmedre.
Az ördög, test s világ ellen —
Győző legyen a küzdelmem.
Add, hogy mindig veled legyek —
És soha rosszat ne tegyek.
Holtom után vezess be,
Az Istenhez mennyekbe.

Áldj és őrizz meg minket a Mindenható Atya,
Fiú és a Szentlélek-Úristen! Amen.

Mi Atyánk stb. és Üdvözlégys stb.

SZENTMISE ÁJTATOSSÁG.

Előkészítő imádság.

Uram Jézus, íme itt vagyok előtted, hogy szolgálj, a pappal együtt bemutassam mennyei Atyádnak a legfenségesebb hála, könyörgő és engesztelő áldozatot. Add, Uram, hogy ezt azzal a jószándékkal tegyem, mellyel Te ugyanezt az áldozatot a keresztfán bemutattad és amellyel szenteid a szentmisét hallgatták. Amen.

Kezdet.

Uram Jézus, az áldozópappal együtt leborulok én is lélekben szent oltárod lépcsőjére, hogy bevalljam Előtted, Szűz Anyád és minden szenteid előtt bűneimet.

Bár nem vagyok méltó, hogy a szent áldozatban részt vegyek, melyet Te a pap kezei által mennyei Atyádnak bemutatasz; mégis bízva a keresztfán értem is ontott szent véred erejében, melynek egyetlen cseppje elég lett volna az egész világ bűneinek tisztázására, Hozzád közeledem, hogy kegyelmet nyerjek bűneim tökéletes megbánására s a Te nagyobb szeretetedre. Amen.

Az angyali énekre.

Dicsőség a magasságban az Istennek és békeség a földön a jóakarátú embereknek. Dicsérünk Téged, dicsőítünk Téged, hálát adunk neked a Te dicsőségedért, Űristen, mennyei király, mindenható Atyaisten. Az Atyának egyszülött Fia: Jézus Krisztus. Istennek Szent Báránya, ki elveszed a világ bűneit, fogadd el könyörgésünket! Ki az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk! Mert egyedül Te vagy Szent, egyedül Te vagy az Űr, egyedül Te vagy legfelségesebb Jézus Krisztus, a Szentlélekkel az Atyaisten dicsőségében. Amen.

Könyörgések alatt.

Űristen! minden benned bízónak erőssége, hallgasd meg kegyelmesen az én könyörgésemet és add nekem malasztod segítségét, hogy parancsaidat híven megtartsam és örömet kövessem a példát, melyet nekünk hagyott a Te egyszülött fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus. Amen.

Szent leckekor.

Légy, Uram, áldva és dicsőítve, hogy Szentlelked ajándékaiban részesítetted a szent prófétákat és apostolokat, közölvén velük a legszentebb titkokat a Te dicsőségedre és a mi üdvünkre.

Teljes szívemből adok hitelt szent igédnek ; engeddd meg kegyelmesen, hogy azokból megtanuljam mindazt, ami üdvös nekem és hogy éltem fogytaig azt tiszteletben tarthassam, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Evangéliumra.

Jóságos Atyám ! Te isteni akaratodat és irgalmasságod utait a Szentírásban jelentetted ki és nekünk csálhatatlan tanítót adtál katolikus anyaszentegyházadban, mely az igazság oszlopa, erőssége és egyetlen biztos vezér az üdvösségre. Véisd mélyen szívembe isteni igédet és adj kegyelmet nekem, hogy mint engedelmes gyermek, Szentegyházad anyai szavára szívesen figyeljek, parancsait gyermekei hódolattal kövessem és azáltal élő tagjává legyek ama testnek, melynek feje Krisztus Jézus, ki az Atyával és Szentlélekkel él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

Hiszekegyre.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek minden, látható és látha-

tatlan lények Teremtőjében. És az egy Úr Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától minden idő előtt született, mint Isten Istentől, világosság világosságtól, igaz Isten igaz Istentől; aki született és nem alkottatott; aki az Atyával egylényegű és aki által minden lett: aki miérettünk emberekért s a mi üdvösségünkért mennyekből alászállott és a Szentlélektől Szűz Máriának méhében testet vett magára és emberré lett; aki Poncius Pilátus alatt miérettünk megfeszítettetett, szenvedett s eltemettetett; aki harmadnapra az Irás szerint feltámadott; és aki fölment a mennyekbe, ül az Atyának jobbján és ismét el fog jönni dicsőséggel ítélni eleveneket és holtakat s országának nem lesz vége. Hiszek az elevenítő Szentlélek-Úristenben, ki az Atyától és Fiútól származik, kit az Atyával s Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk, ki a próféták által szólt. — Hiszem az egy, szent, katolikus, apostoli anyaszentegyházat. — Vallom az egy keresztséget bűneink bocsánatára. — És várom a halottak föltámadását s a jövődő örök életet. Amen.

Felajánlásra.

Örök mennyei Atyám! íme, itt mutatom be neked ugyanazt az áldozatot, melyet szeretett Fiad, Jézus Krisztus neked saját maga feláldozása által a keresztfán egykor bemutatott és most itt az oltáron a pap kezei által megújít.

Felajánlom ezt a teremtmények összeségének nevében ama szentmisékkal együtt, melyeket a mai napon az egész világon bemutatnak és még bemutatni fognak, hogy e szentmisék által téged imádjalak s a Téged illető tiszteletet neked megadjam ; hogy általok előtted köteles hálámat kifejezzem ama megszámlálhatatlan jótéteményekért, melyekkel bennünket elhalmoztál ; hogy általok bűneink miatt méltó haragodat megengeszteljem, hogy bűneinkért neked eleget tegyek s irgalmasságodat kiesdjem számomra a küzdő és szenvedő egyház számára.

Szent-szentre.

Engedd Uram ! hogy az angyalok magasztaló énekével egyesíthessem én is erőtlén szózatomat, mondván : Szent, szent, szent a seregek Ura-Istene ! teljes az ég és a föld dicsőségeddel ! Hosanna a magasságban ! Áldott, ki az Űr nevében jó ! Hozsanna a magasságban !

Űrfelmutatás előtt.

Ó kegyes Atya ! hallgasd meg a buzgó könyörgést, melyet anyaszentegyházadért és az egész cmberiségért eléd terjesztettek és áraszd reánk mennyei áldásodat. Őrizzed örökségedet, a kath. anyaszentegyházat és annak látható fejét a római pápát ; tartsd meg és szenteld

meg főpásztorunkat és királyunkat, hogy oltalmad alatt neked nyugodtan és háborítlanul szolgálhassanak.

Jutalmazd meg, Uram! az én szüleimet és jótevőimet, a velem tett jókért örök élettél, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amén.

Istennek hív barátai, dicsőült Szentek! kik most vele mennyben laktok, egyesítétek könyörgésteget az enyémmel, hogy az ő isteni oltalmának és segedelmének mindenkor örvendhessek. Amen.

Úrfelmutatás alatt.

Ó édes Jézus, ó kegyes Jézus, ó irgalmas Jézus! imádlak lelkem mélyéből, szeretlek tiszta szívemből!

Ó, Jézusom, néked élek! Ó Jézusom, néked halok! Ó Jézusom, tied vagyok élve és halva. Amen. (Mondd, melledet háromszor verve, ezeket.)

Úrfelmutatás után.

Ó édes Üdvözítőm! ki életedet adtad az emberek lelkeiért, szent halálod ezen megemlékezésében, ne feledkezzél meg nyájadnak azon részéről sem, mely távol tőled, a tisztítóhelyen, a szabadulás kinjait szenved. Emlékezzél meg róluk is, én Jézusom! és ne tekints többé elkövetett bűneikre. Küldd nekik a szabadulás angyalát és bocsásd kegyelmesen elhunyt roko-

naimat, barátaimat és ismerőseimet az örök világosság, béke és öröm honába.

És mi, szegény bűnösök, kik szolgálid lenni akarunk, kérünk, Téged Uram, végy fel minket is egykor az apostolaid és a szenteid társaságába. Nem a mi érdemeinkben bízunk ugyan, hanem a Te irgalmasságodban, mely nekünk kegyelmes legyen, Jézus Krisztus érdemei által. Amen.

Miatyánkra.

(Mondd el a Miatyánkot.)

Áldozásra.

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk! és áldj meg békességeddel.
(Mondd ezt háromszor.)

Uram, Jézus Krisztus! A Te szent tested, melyet én méltatlan — most csak lelkiképen — veszek magamhoz, ne váljék ítéletemre és kározzatomra, hanem kegyességed szerint, legyen az én lelkemnek és testemnek oltalmára, legyen gyarlóságomnak orvosa. — Ime én szegény bűnös, kitárom neked szívemet s töredelmesen bánkódva, alázatosan kiáltom:

«Uram! nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd és meggyógyul az én lelkem!» (Mondd ezt háromszor.)

Az Úr Jézus Krisztusnak teste és vére őrizze meg az én lelkemet az örök életre. Amen.

Aldozás után.

Engedd kegyesen, mindenható örök Isten! hogy az Oltáriszentségnek imádása és méltó vétele által veled szorosabban egyesüljek s megerősödjem. Különösen pedig kérlek: Engedd, hogy nekem, mikor földi pályafutásomat bevégeztem, a hitnek örök világa világoskodjék és midőn a halál egykor lezárja szemcimet, azokkal téged Atya, Fiú és Szentlélekisten! lássalak és magasztaljalak örökkön-örökké. Amen.

Aldásra.

Aldj meg minket, oszthatatlan Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélekisten! Áldd meg minden felebarátomat és vezess be minket az örök életbe. Amen.

Utolsó evangéliumra.

Hálát adok neked, Jóságos Isten! hogy e szentmiseáldozatban résztvennem engedted. Bocsásd meg az ezalatt elkövetett hibáimat és szorakozottságomat. Erősen eltökélem magamat, hogy ezentúl semmi bűnt sem követek el többé s gondolataimban, szavaimban és cselekedeteimben éber és vigyázó leszek, hogy ezen szentmiseáldozat által nyert kegyelmeket el ne veszítsem. Jézus és Mária, legyetek szeretetem egyetlen és örök tárgyai! Amen.

XIII. Leó imája a szentmise után.

(300 n. b. m. XIII. Leó, 1884. jan. hó 6-án.)

Üdvözlégy Mária! malaszttal teljes stb.

(Elmondandó háromszor) utána:

Üdvözlégy mennyország Királynéja, — irgalmasságnak Anyja. — Élet, édesség, reménység, üdvözlégy. — Hozzád kiáltunk Évának számkivetett fiai. — Sírva és zokogva hozzád sóhajtok e siralom völgyéből. — Azért, Szószólónk, fordítsd ránk irgalmas szemedet; — és Jézust, — a te méhednek áldott gyümölcsét, — nekünk az élet után, mutasd meg. — Ó irgalmas, — ó kegyes, — ó édes szűz Mária!

Ű. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja!

R. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire.

Könyörögjünk. — Üristen, — erőnk és oltalmunk, — hozzád kiáltó népedre kegyesen tekints le, — és a dicsőséges és szeplőtelen Szűzanya, Mária, — az ő jegyese, Szent József, — Szent Péter és Pál apostolok, — és minden Szentek közbenjárására könyörgéseinket, — melyeket a bűnösök megtéréseért, — az Anyaszentegyház szabadságáért, — és felmagasztalásáért hozzád intézünk, — kegyesen és irgalmasan hallgasd meg. — Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Mihály arkangyal, — védelmezz min-

ket harcainkban ; — a sátán gonoszsága és incselkedése ellen légy oltalmunk. — Parancsoljon neki az Isten, — esedezve kérjük ; — és te, égi seregek Fejedelme, — a sátánt és más gonosz szellemeket, — kik a lelkek veszedelmére törnek e világon, — Isten erejével taszítsd a kárhozatra. — Amen.

Ű. Jézus szentséges Szíve.

R. Irgalmazz nekünk ! (Mondandó háromszor.)

(7 évi b. m. ha a pappal föltváltva végezzük. X. Pius, 1904. jún. 17.)

Hit, remény, szeretet.

(Vasár- és ünnepnap szentbeszéd után.)

Hiszek Tebenned, igaz élő Istenem, — ki a jóknak jutalmazója, — a gonoszoknak büntetője vagy. — Hiszem, hogy egy vagy lényegedben, — három személyedben : — Atya, Fiú és Szentlélek. — Hiszem, hogy halhatatlan lelkemért, melynek váltságáért az Isten Fia emberre lett, -- kínhalált szenvedett. — Ezenkívül hiszem és vallom mindazt, amit Krisztus Urunk tanított, — az apostolok hirdettek, — a római katolikus Anyaszentegyház, — hogy higgyük, élénk ád. — Ebben a szent hitben — állhatatosan akarok élni és halni — mert Te jelentetted ki azt, — ki véghetetlen bölcsesség — és csalhatatlan igazság vagy. — Ó Isten, erősíts hitemben.

Reménylek Uram, Istenem, -- a Te véghetetlen

irgalmasságodban — és Krisztus Jézus érdemeiben, — hogy nekem megbocsátod — teljes életemben elkövetett minden bűnömet, — örök üdvösséget adsz — és annak elnyerésére minden szükséges — és hasznos eszközöket. — Ebben a reményben akarok élni és halni, — mert Te ígérted meg mindezeket, kegyelmes Istenem, — ki hű vagy és hatalmas ígéreteid teljesítésében. — Ó, Isten, erősíts reményemben.

Szeretlek téged, Istenem, — teljes szívemből-lelkemből mindenek fölött, — a Te végtelen jószágodért, — mert minden szeretetreméltó, — nagy és jószágos Isten vagy. — Bárcsak oly tiszta, oly égő szeretettel szerethetnélek, — amilyenel az angyalok szeretnek Téged — és a dicsőült Szentek, — kiknek szeretetével egybekapcsolom — az én csekély szeretetemet. — Szeretem, Istenem, teéretted minden felebarátomat is, — mert Te parancsolod, hogy szeressem őket; — azért, akik ellenem vétettek, — azoknak teljes szívemből megbocsátok, — akik ellen pedig én vétettem, — azoktól Szent Fölséged előtt bocsánatot kérek.

Mivelhogy így szeretlek, édes Istenem, — íme ettől a szeretettől indítva, teljes szívemből szánom és bánom — egész életembeli vétkeimet, — hogy azokkal téged, — minden szeretetreméltó Istenemet megbántottalak. — Utálom és gyűlölöm bűneimet mindenekfölött, — bár

Téged soha velük meg ne bántottalak volna. — Készebb leszek inkább meghalni, — mintsem Téged, szerelmes Istenem, — akárminémű, de kivált halálos vétkekkel — megbántani. — Erősíts meg szent malasztoddal — föltett jó szándékomban mindvégig megmaradjak. Amen.

Miatyánk ! stb.

Üdvözlégý Mária ! stb.

Az Atyának és Fiúnak és Szentlélekistennek nevében. Amen.

Szentmise-ájtatosság a holtakért.

Kezdet. Szent oltárod zsámolyánál legmélyebb alázattal borulok le előtted, világnak legfőbb Ura s Alkotója ! s N. szolgád vagy szolgálód lelkeért, kit közülünk az örökkévalóságba szólítani méltóztattál, egész buzgósággal esedezem, azon erős bizodalommal, miszerint Te, ó, szeretet Istene ! meg nem veted alázatos imámat, fohászkodom végtelen irgalmadért, hogy N. szolgád (-lód) lelkén könyörölni, őt kínjaiból kiszabadítani, vagy legalább szenvedéseit enyhíteni méltóztassál.

Alázattal megvallom előtted, mindentudó Isten, hogy méltatlan vagyok azokért könyörögni, kik már igazságos ítélőszéked előtt megjelentek s csak csekélyebb vétkeik miatt isteni színedet egyelőre nem láthatják. Igen, Uram Istenem ! méltatlan vagyok, hogy imám meghall-

gattassék; mert bűnös vagyok, ki Téged számtalanszor s mélyen megsértettelek. Bánom azonban, ó, jóságos Atyám! s gyűlölöm minden bűneimet és azok elégtételéül és N. szolgád (-lód) lelkének kínoktól való megszabadításáért följajnlom ezen áldozatot, mely isteni fölségednek ez oltáron bemutattatik, s könyörgök, hogy őt egyszülött szent Fiad végtelen érdemei által a kínoktól megszabadítani méltóztassál, ki így kínjaitól megszabadulván, minél előbb veled dicsőségedben örvendezhessen. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Irgalmas Isten! könyörülj N. szolgád lelkén, Jézus Krisztus! irgalmazz neki.

Uram! kegyelmezz neki a Te irgalmasságod szerint, s adj a kimúlt igaz hívő keresztények lelkeinek örök nyugodalmat. Amen.

Epistola. Hála és dicséret neked, ó kegyes Jézus! e vigaszteljes tanodért: «Tudom, hogy az én Megváltóm él és az utolsó napon a földből föltámadok és megint körülvétetem bőrömmel és az én testemben meglátom Istenemet»: ott ismét föltalálom mindazokat, kik előttem e világból kimúltak és velük egyesülten nálad leszek örökké és velök együtt fogok örökké élni és örvendezni. Amen.

Evangélium. Atyám! ezen elhunyt szolgád bízott Tebenned és Szent Fiadban és hiszeka Te irgalmasságodban, hogy szeretetedben kimúlt

e világból. Atyai szeretettedbe ajánlom a lelkét. Tekints kegyesen reá és bánj vele végtelen irgalmasságod szerint. Engedd, hogy bűnei Fiad, Jézus drága vérével lemosatván, szenvedéseinek ideje megrövidíttessék ; s add, hogy az örök életre, melyet Urunk a benne hívőknek megígért, bemehessen. Amen.

Fölaajánlás. Irgalomnak Istene ! íme elődbe terjesztjük áldozatunkat s imáinkat N. lelkeért. Tekints le kegyelmesen ezen áldozatra, melyet szolgád N. lelke kiszabadulásáért neked bemutat. Itt ez oltáron kenyeret és bort ajánlunk neked Jézus igaz testté és vérré való átváltoztatására, mint azt az új-szövetség alapítója elrendelé. Ne nézd méltatlanságunkat, hanem tekintsd szent Fiad, Jézus Krisztus, a mi közbenjárónk végtelen érdemeit, kinek testévé és vérévé ezen ajándékok átváltoznak. Tekints e kiengesztelő áldozatra, s add, hogy általa a kimúlt lelke kegyelmet nyerjen, bocsásd meg hibáit és gyarlóságait, melyek miatt mindeddig nem láthatja szent színedet ; szabadítsd meg őt s vezesd a Te szent országodba Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Adj, Uram ! örök nyugalmat a megholt híveknek ; és az örök világosság fényeskedjék nekik.

Szent-Szentre. Örök Isten ! a Te irgalmasságod nyitá meg nekünk a kegyelmek kimeríthetetlen

forrását ez oltáron. Ez azon áldozat szent helye, melyen Isten önmagát föláldozza. Jézus, az örök ige a pap szavaira mennyekből leszáll! Jézus Krisztus, ki a keresztfán vérét ontá és életét letévé érettünk, most áldozatát vérnélküli módon megújítja. Ó, megmérhetetlen mélységű szent titok! Ó, áldott s erőteljes szent igék, melyek által trónjáról hozzánk alászáll az Isten! Ó, boldog imádság, mely az egeket megnyitja s az örök Istent hozzánk lehívja. Az angyalok és arkangyalok csodálják e nagy mélységű titkot, s az Isten Fiának szeretetteljes alázatosságán álmélkodnak. A szentek seregei dicsénekeiket minden teremtmények dicsénekével egyesítik, s örvendezve kiáltanak: Szent, szent, szent a seregek Ura Istene! áldott, ki az Úr nevében jó. Hozsanna a magasságban.

Úrfelmutatásra. Imádlak Téged, Ó Jézusom, élő Isten Fia! a kenyér és bor színében. Te közöttünk vagy. Benned hiszek, benned reménylek, s Hozzád kiáltok, ó Jézusom! kegyelmezz N. híved lelkének. A keresztfán végbevitt áldozatod örök megváltás; szent véred teljes és elegendő elégtétel minden bűneinkért. Ó! szabadítsd ki a szenvedések helyéből N. lelkét s minden hívőd lelkeit, kik bűneik miatt igazságod színe előtt meg nem állhatnak. Szentséges véred törölje el minden bűneiket, melyekért Isten igazságának eleget nem tettek és kiáltson irgalomért isteni

trónodhoz. Emlékezzél meg róla, Uram! a Te országodban, hogy még ma Te Hozzád a paradicsomba mehessen. Amen.

Úrfelmutatás után. Nézz kegyesen ez oltárra, mennyei Atya! Tekints le kedves Fiad drága áldozatára, mely neked bemutatattatik. Hallgass meg kegyesen Fiad, Urunk Jézus Krisztus által, ki örvendetes ígéretet teve, miszerint mindeneket megnyerendünk, amit csak Tőled az ő nevében kérendünk. Ime közeledek, Uram! hozzád, fiúi bizodalommal szállok, Atyám! hozzád. Trónod elé terjesztem szívem érzelmeit és kívánságait, s te szerelmes Atyám! hallgasd meg kegyelmesen Fiad fohászait. És azért mindenekelőtt N. híved lelkeért könyörgök, kit magadhoz szólítottál, légy kegyelmes iránta, ó Atyám! könyörülj fohászain és könnyein; s add, hogy kiengesztelésed Mindenható áldásában részesüljön.

Ó, Boldogságos Szűz Mária! különösen a te pártfogásodba ajánlom e szenvedő lelket, esedezzel érette Szent Fiadnál és nyerj irgalmas-ságot részére, kegyes Anyánk! Te nem hagyod fiaid hozzád menesztett fohászait meghallgatatlannul és kedvesen veended az én könyörgésemet és esedezni fogsz érette Jézusnál; Szent Fiad pedig esedezéseidet bizonyára nem fogja megvetni.

Ó, szent angyalok! ti Istennek választottai és drága barátai! kik célotokat elérvén, már Jézusnál az örök dicsőség honában vagytok: esedez-

zetek N. testvéretek lelkeért ; segítsetek érette könyörögni, hogy ő is Isten trónja előtt, minél előbb közletek megjelenjen s veletek az Úrban örökké örvendezhessen. Amen.

Az Úr imájára. Kérünk Téged, Úristen ! áldj meg minket, kik még e földön vagyunk, minden testi és lelki jóval, s őrizz meg minden gonosztól és minden bűntől. Vedd buzgó imánkat N. lelkeért és a tisztító helyen lévő minden lélekért ; tisztítsd és szabadítsd meg őket minden vétektől és azokért megérdemlett büntetéstől. Engedj nekik a Jézus Krisztus végtelen érdemei és a boldogságos Szűz Mária és minden szentek esedezései által örök nyugalmat és fogadd be őket dicsőségedbe, hol Téged dicsérjenek, s magasztaljanak örökké. Amen.

Isten Báránya. Isten Báránya ! ki elveszed a világ bűneit, adj örök nyugalmat N. lelkének.

Ó, Istennek szelíd és kegyes Báránya ! Jézus Krisztusom ! ki irántunk tiszta szeretetből üdvösségünkért fölfeszítettél s drága véredet e lélekért is ontád ; vedd el tőle minden bűneit és hozd helyre határtalan irgalmaddal, amit emberi gyarlóságból elmulasztott ; engedd, hogy szent véred által megigazulva elődbe jusson. Amen.

Áldozásra. Uram ! nem vagyok méltó, hogy könyörgésemet meghallgasd ; hanem a Te jószágod s kegyelmességed által kérlek : kegyelmezz e léleknek.

Uram, nem vagyok méltó, hogy fohászaimat halljad ; hanem a Te végtelen irgalmasságod által kérlek : vezesd e lelket örök dicsőségre.

Uram ! nem vagyok méltó, hogy engem meghallgass ; hanem a Te határtalan szereteted által kérlek : add, hogy e lélek minél előbb részese legyen az örök dicsőségednek ; és csak szóval mondd és tisztán, megszentelve menend be a Te országodba.

Ó, kegyes Jézusom ! te valóságos angyali kenyér ! most szállsz le mennyei áldásoddal egyházi szolgád szívébe. Vajha én is méltónak találatnám arra, hogy most tiszta szívvel magamhoz vehetnék, veled a legszorosabban egyesülhetnék s buzgó könyörgéseimet elődbe terjeszthetném ! Azonban a töredelmesség és az áhítat által áthatva, mintha valósággal magamhoz vettelek volna, kiáltok hozzád N. lelkeért, ki vágyva óhajt veled, az Atyával és a Szentlélekkel örökön-örökké örvendezni. Amen.

A szentmise végén. Elődbe terjesztém, ó, mennyei Atyám ! szeretett Fiad, Jézus Krisztus legszentebb áldozatával segítve szívem buzgó fohászait kimúlt N. híved lelkeért, s bízom atyai szeretetedben, hogy meg nem veted alázatos gyermeked imáit és könyörgéseit. Csak azt engedd meg, hogy felebarátaim, rokonaim s testvéreim halálának emlékezete nekem üdvös és tanulságos legyen.

Előttem ugyan rejtve vagy, mikor, hol végzem be földi életem pályáját ; meglehet, hogy e kimúlt lelkét nemsokára követni fogom.

Ó, szent Isten ! kicsoda tiszta és bűnnélküli szent színed előtt ? És ha semmi tisztátalan sem állhat meg szemeid előtt, s be nem mehet országodba : ó, akkor minő sors vár reám, könnyelmű és elvetemedett bűnösre ?

Ó, vajha szüntelen szent törvényeid ösvényén járnék és e földi életpályám szerencsés bevégezése után szenteid és választottaid helyére és társaságába juthatnék. Vajha ott mindazon lelkeket, kik engem az örökkévalóságban megelőztek, ismét megláthatnám ! Atyám ! ez könyörgésem, ez alázatos kérésem : add, hogy éljek, fáradozzak s szenvedjek e földön szent akaratom szerint, s egykor az egekben veled s minden szenteiddel, kik trónod előtt állanak, s minden holdogult lelkekkel, kiket ez életben őszinte szeretet hozzám fűzött, egyesülve örökké éljek és örvendezzek. Amen.

GYÓNÁSI ÁJTATOSSÁG.

A Szentlélek segítségül hívása.

Istenem ! legkegyelmesebb mennyei Atyám ! azon szívbeli óhajtással és őszinte akarattal jelenek meg előtted, hogy bűneimet igazán meggyónjam és Te engem ismét kedves gyerme-

kednek elfogadj. De minthogy isteni segedel-med nélkül semmitsem tehetek, gyermeki aláztossággal kérlek, könyörülj rajtam és küldd el szegény szívembe segítő malasztjával a Szentlelket.

Jöjj el Szentlélekúristen! világosítsd föl elmémet, hogy bűneimet megismerve, igazán megbánjam, őszintén meggyónjam! Erősítsd akaratomat, hogy magamat tökéletesen megjobbítsam. Amen. Miatyánk stb. és Üdvözlégy stb.

A lelkiismeret megvizsgálása.

Legelőször is arról gondolkozzál : mikor és hogyan gyóntál utoljára? Kihagytál-e szándékosan valami halálos bűnt? A feladott elégtételt elvégezted-e? Gondolkozzál azon, hogy mit vétkeztél gondolattal, szóval, cselekedettel és kötelességeid elmulasztásával? A halálos bűnök számát is vizsgáld meg.

Azután kérdezd magadtól, vétettél-e :

Isten I. parancsolata ellen? Szándékosan hallgattam vagy olvastam a katolikus hittal ellenkező dolgokat? Mindennap nem imádkoztam. Szent dolgokkal tréfát űztem.

Isten II. parancsolata ellen? Káromkodtam... Szükségtelenül esküdöztem.

Isten III. parancsolata és az anyaszentegyház I. és II. parancsolata ellen? Vasárnap és ünnepnapon elmulasztottam a szentmisét... Hanyagságból a följánlás után jöttem vagy áldozás előtt mentem el... A templomban illetlenül viseltem magamat. Beszélgettem, nevetgéltem a templomban.

Isten IV. parancsolata ellen? Szüleimet nagyon

megszomorítottam . . . Nem engedelmeskedtem. Dacos voltam. Szüleimből csúfot üztem, kinevettem őket. Rosszat kívántam egyházi és világi előljáróimnak és szidtam őket. Szüleimnek rosszat kívántam.

Isten V. parancsolata ellen? Durván bántam másokkal. Bosszantottam másokat. Civakodtam. Verekedtem. Gyűlölködtem. Haragot tartottam. Irigy voltam. Kárörvendő voltam. Életemet veszedelemnek tettem ki. Mászt bűnre csábítottam és tanítottam. Melyikre? . . . A bűnben mászt segítetttem.

Isten VI. és IX. parancsolata ellen? Bűnös akaratlan gondolkodtam szemérmetlen dolgokról? . . . Ilyeneket látni és cselekedni kívántam . . . Beszéltem ilyenekről . . . Szemérmetlen dolgot cselekedtem magammal . . . vagy másokkal . . . Ilyen szemérmetlen dolgot engedtem magammal cselekedni . . . Romlott, rossz társakkal barátkoztam. Illetlen tárgyakat nézegettem . . . Szemérmetlen meséket és regéket olvastam.

Isten VII. és X. parancsolata ellen? Szüleimnek vagy mások jószágát elvettem, elloptam . . . Mit? Más jószágát megrongáltam. Felebarátomat megcsaltam. El akartam venni másnak jószágát.

Isten VIII. parancsolata ellen? Ok nélkül meggyanúsítottam valakit lopással. Másnak hibáit ki-beszéltem. Másokat megrágalmaztam. Becsületében megsértettem. Másokat kicsúfoltam.

Az anyaszentegyház III. parancsolata ellen? Böjti napokon mentség nélkül húst ettem . . . Hányszor?

A főbűnökkel vétkeztem : Kevély voltam. Torkos voltam. Lusta, rest voltam. Kötelességeimet elhanyagoltam.

Ha még más bűnöd volna, azt is jegyezd meg és gyónd meg.

(A pontozott helyek jelzik, ahol a bűnök számát és azok körülményeit is kell megmondani.)

A bánat és erős fogadás.

Ó édes Istenem és Üdvözítőm, Jézus Krisztus ! én szegény bűnös gyermeked, lábaidhoz borulok. Oly kimondhatatlan sok jót tettél velem ; érettem eljöttél e világra, oly nagy kínokat szenvedtél és végre meghaltál értem ! Én pedig oly hálatlan voltam irántad és annyit vétettem ellened.

Én Istenem ! egész szívemből bánom bűnömet, mert ezen a világon és a másik életben igazságos büntetést érdemeltem. De még inkább azért bánom bűneimet, mert azokkal megbántottalak Téged, végtelenül szeretetreméltó, jó és szent Istenemet. Erősen fogadom, hogy életemet megjavítom, többé nem vétkezem és minden bűnrevezető alkalmat kerülni fogok. Bár soha meg ne bántottalak volna ! Kérlek, Uram ! a te szent Fiad, Jézus Krisztus érdemei által, add Szent kegyelmedet, hogy e fogadásomat teljesíthessem. Te éretted, Uram ! megbocsátok minden ellenségemnek ; bocsáss meg nekem is, méltatlan bűnösnek.

Ó Megváltóm szent anyja, Boldogságos szűz Mária ! imádkozzál értem, hogy ezt a gyónást jól végezzem, és bűneim bocsánatát megnyerjem. Légy te is segítségemre, édes őrangyalom ! hogy ettől az órától fogva ne vétkezzem, hanem igazán jámbor, istenfélő életet éljek. Amen.

(Itt következik a gyónás.)

«Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek-Istennek nevében. Amen.

Gyónom a mindenható Istennek és Isten helyett neked, lelkiatyám, hogy utolsó gyónásomtól (kiskoromtól) fogva ezeket a bűnöket követtem el. Utoljára . . . gyóntam.»

(Itt elszámológod bűneidet, azután mondd.)

Teljes szívemből bánom minden bűnömet, mert azokkal a végtelenül jó és szeretetreméltó Istent megbántottam; erősen fogadom, hogy többé nem vétkezem és a bűnre vezető alkalmat elkerülöm. Kérek üdvös elégtételt és feloldozást.

Imádság a gyónás után.

Én Atyám, én Istenem! mily nagy, mily ki-mondhatatlan a Te jóságod; a lelkiatya, a Te helytartód, Jézus Krisztus érdemeiért föloldozott engem bűneimtől. Ó mily jól esik reménylenem, hogy ismét kedves gyermeked vagyok! Hála, dicséret és dicsőség neked, ó irgalom Atyja, azért a nagy kegyelmedért, amelyet soha meg nem érdemeltem! Fogadom, hogy erről soha el nem feledkezem és egész erőmből azon leszek, hogy előbbi bűneimbe vissza ne essem.

Áldd meg, ó mennyei Atyám! ezt a jámbor föltételemet és adj erőt, hogy azt híven megtarthassam mind halálomig. Kérlek erre, Jézus Krisztusom szent véréért, amelyet érettem a keresz-

fán kiontott, és az ő malaszttal teljes anyjának, Máriának és minden szentnek érdemeiért. Amen.

IMÁDSÁGOK A SZENT ÁLDOZÁSKOR.

A szent áldozás előtt.

Édes Jézusom ! erősen hiszem mindazt, amit kinyilatkoztattál, különösen pedig hiszem azt, hogy Te az Oltáriszentségben igazán jelen vagy, mert azt Te mondtad, aki csalhatatlan örök igazság vagy.

Szeretetreméltó Jézusom ! irgalmasságnak nincs határa ; Te hozzám jössz és szívemben akarsz lakni. Ép azért reménylem, hogy meg fogsz adni mindent, ami lelkemnek szükséges.

Édes Jézusom ! Te végtelenül szeretsz engem és hozzámvaló szeretetből most ismét tápláléka akarsz lenni lelkemnek. Mikép háláljam meg ezt a nagy szeretetet ? Érted akarok élni és halni.

Édes Jézusom ! teljes szívemből bánom minden bűnömet, mert azokkal Téged, jóságos Istenemet megbántottalak, akit minden fölött kell szeretnem. Erősen felteszem és ígérem újra, hogy a Te malasztod segítségével többé meg nem bán-
talak.

Istenem és Üdvözítőm ! mikép közeledjem hozzád, miután annyiszor megbántottalak ? Valóban «Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba

jöjj, hanem csak egy szóval mondd és meggyógyul az én lelkem.

(Áldozás alatt ezt háromszor mondd.)

A hit, remény, szeretet fölindítása.

Istenem ! hiszek Tebenned ; mert örökké igazmondó vagy.

Istenem ! remélek Tebenned ; mert végtelenül hű és irgalmas vagy.

Istenem ! minden fölött szeretlek Téged ; mert végtelenül jó és szeretetreméltó vagy.

A szent áldozás után.

Édes Jézusom ! az angyalokkal és szentekkel együtt imádlak Téged ebben a legfölségesebb Oltáriszentségben. Imádlak Téged, mint Uramat és Istenemet, Teremtőmet és Megváltómat.

Édes Jézusom ! mikép érdemeltem meg, hogy te kegyes voltál hozzám, szegény bűnöshöz, beszállni?

Szeretetreméltó Jézus, mikép háláljam meg neked, amit velem tettél? Ime följajnlom neked testemet, lelkemet és mindent, amim van. Tied legyen minden gondolatom, óhajvásom, szavam és mindaz, ami jót cselekszem.

Édes Jézusom ! gyulaszd föl szívemet szereteted tüzével, hogy jobban szeresselek Téged, mint bármi mást, jobban, mint magamat.

Én Uram és én Istenem ! add meg nekem,

gyarló teremtményednek, mindazokat a kegyelmeket, amelyekre szükségem van, mert Te végtelenül jó vagy.

Ó szerelmes Jézusom! maradj nálam kegyelemmel és erősíts meg engem ennek a szentségnek ereje által, most és halálom óráján. Amen.

Miatyánk stb. Üdvözlégy stb. Hiszek egy Istenben stb.

SZILVESZTER ESTÉJÉN.

Ó-év napján.

1. Idők Ura-Istene stb.
2. Szentbeszéd.
3. Litánia Jézus szentséges nevéről és könyörgések.
4. Könyörgések után megfelelő karének. (Antiphona és Oratio.)
5. Te Deum laudamus. (Vers és Oratio.)
6. Áldás: Tantum ergo — és Genitori. (Vers és Oratio.)
7. Az Úr angyala.
8. Kimenőre: Ó szép Jézus ez újesztendőben stb.

Könyörgés az év végén.

Mennyei Szent Atyánk! kinek végtelen kegyességéből ez évet eltöltöttük, hálát adunk neked mindazon kegyelemért, mellyel isteni gondvise-

lésed a lefolyt évben elárasztott ; egyszersmind irgalmadban bízva, alázatosan kérünk : legyen velünk szent malasztod jövődre is ; hogy életünk hátralevő idejét a Te dicsőségedre, embertársaink javára és lelkünk üdvösségére fordítsuk ; s így e rövid élet célját : a boldog örök életet tőled elnyerhessük. A Te Szent Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Elmélkedő könyörgés az év végén.

Mindeneknek mindenható Teremtője, ó nagy Isten ! — Néhány szempillantás mulva vége lesz ismét egy esztendőnek. — Elenyészett ez minden viszontagságaival, melyek elviselésére magunkat gyakran elégteleneknek gondoltuk ! — Elenyészett minden örömeivel, melyekben, nem tudjuk, mily állandó boldogságot képzeltünk. Most már Kegyes Isten ! időnek és örökkévalóságnak Ura, számot adunk Neked, mire fordítottuk ez esztendőt ; melynek végét ezer meg ezer embertársunk el nem ért. Rettegünk e számadástól, és belsőkép érezvén, hogy ismételve vétkezünk, előre bocsánatért esedezünk.

Ó de kevés oly napja volt az esztendőnek, mely majd halálos ágyunkon megnyugtató viszszaemlékezést fog bennünk gerjeszteni ; ellenben mily számtalan nap fog minket vádolni Előtted, rettenetes igaz Bíró ! hogy azokat a világ hiúságaiban töltvén, elvesztettük, és szent pa-

rancsaid megszegésével, megbántásodra, lelkünk kárára s felebarátaink sérelmére fordítottuk.

Ó nagy Isten ! ha elkövetett bűneinket és mulasztásainkat összehasonlítod azon kevés jóval, melyet talán csak magunknak hízelegve vittünk végbe ; pirulva kell megvallanunk, hogy érdemetlenek voltunk ez éven át kezeidből vett ajándékaidra, mind más számtalanok, kiket ez évben a sír elnyelt. És mégis nagyobb volt a Te türelmed, mint a mi hálátlanságunk. Élni hagyta, noha meg nem érdemlettük. Kegyelmeidet nyújtottad, ámbár azokkal visszaéltünk.

Irgalmas Úristen ! mit mondjuk mi, gyümölcstelen fák, kiket kertedben mainapiglan megtűrtél !? Elismerjük, hogy azon javak, melyekben ez éven át részesültünk, mind a Te ajándékaid, s jóvoltodból szállottak ránk. Te, mint legjobb Atya, szüntelen gondunkat viselted ; Te őrizted életünket, egészségünket, jólétünket ; Te adtad mindennapi kenyerünket ; Te adtál kegyelmet, Te világosítottad meg elménket, gyullasztottad szívünket, hogy Téged megismerjünk, Benned higgyünk, Benned bízzunk, Téged szeressünk. Te adtál kegyelmet, hogy a bűnt távoztassuk, hogy elkövetett bűneinktől hozzád visszatérhessünk. Szent Fiad, a mi kegyes közbenjárónk, sokszor emelte föl előtted kezeit, hogy vétkeinkért ne büntess ; sokszor esdeklett bűneink bocsánatáért az ő szentséges vére ; többször nyertük meg föl-

szentelt szolgád, a lelkiatya által bűneink bocsánatát, mivel azt ígértük, hogy életünket megjobbítjuk. Elismerjük, Uram! hogy mindazon szerencsétlenség és veszedelem, melyektől megmenekedtünk: a tűz, víz, jég és egyéb károk, a te atyai kegyes gondviselésed által fordítottak el tőlünk.

És mi ennyi jótéteményedet hálátlansággal viszonzottuk; mi állhatatlan teremtmények. Rólad számtalanszor megfélekedtünk; azok maradtunk, akik voltunk, vagy éppen rosszabbakká lettünk; és csak nagy irgalmasságod őrzött minket, hogy bűneinkben el nem veszünk.

Ó Uram! ne szállj velünk ítéletre: mert ha gonoszságainkat tekinted, Uram! Uram! ki állhat meg előtted!? Töredelmesen, bánkódó szívvel folyamodunk irgalmasságodhoz: töröld el számtalan vétkünket az ártatlan Bárány vérével, mely a kereszt oltárán az egész emberi nemért kiontatott. Úristen! könyörülj rajtunk. Ime örömet kívánunk veled kibékülni, készek vagyunk veled új szövetségre lépni, s az új évben új életet élni jámborságban.

De mégis, mit adjunk viszont neked, ó nagy Isten! azon különféle jótéteményekért, melyekben e lenyugvó esztendőn át a te kegyelmedből részt vettünk!? Ó vajha most, midőn előtted térdelünk, keresztül járná lelkünket irántunk való isteni szeretetednek egész nagysága és szí-

vünk örökös háladatossággal telnék meg! De mivel ezen hálaérzést is egyedül Atyai kezéd adományából várhatjuk . . . íme szent oltárodhoz járulunk, hol a Te szent Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus jelen van a kenyér színe alatt, hogy szívünket, lelkünket és mindenünket szent oltárodra tevén, neked, mint jótevő Atyánknak, Urunknak és Istenünknek hálaáldozatul följajánljuk, leborulván téged imádjunk, dicsérjünk, magasztaljunk és esdekelve kérjünk: ne vond el tőlünk méltatlanoktól, ó! ne vond el szent kegyelmedet; hanem segíts, hogy ha eddig az üdvösség napjait elvesztegettük, legalább végéhez közeledő életünk hátralevő részét üdvösségesen tölthessük el, e szempillanattól fogva neked mindenkor híven szolgáljunk, s ez élet után hozzád juthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

NAGYHETI ÁJTATOSSÁG.

Virágvasárnapján.

A barkák megszentelése.

Antiphona. Hozsanna Dávid Fiának! Áldott, ki az Úr nevében jó! Ó, Izrael királya! Hozsanna a magaságban!

Könyörögjünk. Isten! kit szeretni és tisztelni méltó és igazságos, öregbítsd bennünk kimondhatatlan kegyelmednek ajándékait; s ki akartad, hogy amit hiszünk, fiad halála által reményljük, add, hogy az ő

föltámadása által óhajtásunk örök céljához jussunk. Ki veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik, Isten örökkön-örökké. Amen.

Üdvirat. Mózes II. k., 15., 16. v.

Responsorium. A zsidók és farizeusok egybegyűttek a tanácsot és mondták: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodajelt teszen. Ha így hagyjuk őt, mindnyájan hisznek majd benne stb.

Evangelium. Szt. Máté ev. 21. §. 1—19. v. Az időben..... stb.

Könyörögjünk. Úristen! öregbítsd a benned bízók hitét és hallgasd meg a hozzád esdeklők imáját. Add, hogy a Te hőséges irgalmad reánk szálljon. Áldassanak $\dagger$ meg e pálma- vagy olajágak is és valamint a bárkából kijött Noét és Egyiptomból Izrael fiaival kivonuló Mózeszt — az anyaszentegyház jelképéül számos utódokkal megáldottad; engedd, hogy mi is, e pálma- vagy olajágakat kezünkben hordozván, jószágos cselekedetekkel Krisztus eléjébe menjünk s általa örök örömbé jussunk. Amen.

Praefatio. Méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindenkor s mindenütt hálát adjunk neked szent Urunk, mindenható örök Istenünk! Ki a szenteid körében dicső vagy. Neked szolgál minden teremtményed, mert téged alkotójának, Istenének ismer s minden alkotmányod áld és magasztal a te szenteiddel.

Mert ők a te egyszülött fiadnak nagy nevét a földi királyok és hatalmasságok előtt fennszóval megvallják. Ki előtt állanak angyalok és főangyalok, fejedelmek és hatalmasságok és az egész menny seregeivel egyetemben, dicsőséged énekét végnélkül zengik; mondván:

Énekkar. Szent, szent, szent a seregek Ura Istene! Teljes az ég és föld a Te dicsőségeddel! Hozsanna a magasságban! Áldott, ki az Úr nevében jó! Hozsanna a magasságban!

Könyörögjünk. Kérünk Téged, mindenható örök Atyaisten ! hogy az olajfa ágát, melyet a fának törzséből kinőni engedtéél s melyet a bárkába visszatérő galamb a csőrében visszavitt — meg † áldani és meg † szentelni méltóztassál, hogy mindazok, kik abból veendnek, lelki és testi oltalmat nyerjenek s hogy az legyen, ó Uram kegyelmednek titka s üdvösségünk eszköze. A mi Urunk stb. Amen.

Könyörögjünk. Úristen ! ki a szétszéledteket összegyűjtöd s az összegyűjtötteket fenntartod ; ki a Jézus elé gallyakat vivő népet megáldottad, áldd † meg e pálma- vagy olajfaágakat is, melyeket szolgálid szent neved dicsőségére fölvesznek ; hogy amely helyre csak vitetni fognak, azon hely lakosai a Te szent áldásodban részesüljenek s atyai szent karod minden veszedelmet elűzvén, védje azokat, kiket a Te fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus megváltott ; ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben, mindörökkön örökké. Amen.

Könyörögjünk. Isten ! ki igazgatásod csodálatos rendje által, az élettelen tárgyokban is üdvösségünkről való gondoskodásodat megmutatád : add, kérünk, hogy híveidnek jámbor szívei megértsék, mit jelent azon tény, hogy ma a mennyei világosságtól ihletett sokaság Megváltónk elé menvén, útját pálma- és olajfaágakkal behinté. A pálmaágak tehát a halálon győzelmet jelentik ! az olajfaágak pedig a lelki kegyelemnek eljöveteletét mintegy hirdetik. Mert azon boldog népsokaság már akkor látta annak jelképét, hogy a mi Megváltónk az emberi nem nyomorán megkönyörülvén, az egész világ életeért harcolni fog a halál fejedelmével s tulajdon halála által győzelmet nyerend. És e nép azért tőn egész készséggel oly szolgálatot, mely által mind a halálon nyert diadalt, mind pedig az irgalomnak bőségét s nagyságát ábrázolná. Miután

mi is valamint e tényhez, úgy jelképéhez is teljes hittel ragaszkodunk, Tégedet, Szent Urunk, mindenható Atyánk, örök Istenünk! ugyanazon Urunk, Jézus Krisztus által alázattal kérünk, hogy őbenne és általa, kinek tagjai vagyunk, a halálon győzedelmeskedvén, az, ő di-csőséges feltámadásában részesüljünk ki veled stb. Amen.

Könyörögjünk. Úristen ! Ki elrendeléd, hogy a galamb az olajfa ága által e világnak békességet hirdessen : kérünk, ez olajfa- és egyéb fa ágait mennyei áldásoddal szenteld $\dagger$ meg s add hogy azok egész népednek üdvére szolgáljanak. A mi Urunk Jézus Krisztus által stb. Amen.

Könyörögjünk. Áldd $\dagger$ meg, kérünk téged, Úristen ! e pálma- vagy olajfaágakat s engeddd, hogy amit néped a mai nap tiszteletedre külsőleg cselekszik, azt lelkében nagyobb buzgósággal végezze, az ellenségen diadalt nyervén és az irgalmasságnak cselekedeteit mindenekfölött szeretvén. A mi Urunk stb. Amen.

(Itt a pap megáldja a barkákat.)

Könyörögjünk. Úristen, ki a fiadat, a mi Urunk, Jézus Krisztust üdvösségünkért e világra küldéd, hogy magát megaláztatván, minket hozzád visszavezessen; kinek is, midőn Jeruzsálembe beméne, hogy beteljesedjék az írás, a nép sokasága útját ruháival és zöldágakkal, a legbuzgóbb ájtatossággal beteríté : add, kérünk, hogy mi is neki hitünk által utat készítsünk, melyről minden sértést és botrányt eltávolítván, cselekedeteink előtted igazságban viruljanak ; hogy az ő nyomdokait követhessük. Ki veled él stb. Amen.

(Itt a pap szétosztja a barkát, a kar pedig énekel.)

I. Antiphona. A zsidó gyermekek olajfaágakkal menének az Úr elé, kiáltozván és mondván: Hosanna a magasságban !

II. Antiphona. A zsidó gyermekek ruháikat teríték

az útra s kiáltozák, mondván: Hozsanna David fiának! Áldott, ki az Úr nevében jő.

Könyörögjünk. Mindenható, örök Isten! ki azt akartad, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus öszvérfiára üljön s a sokaság ruháikat vagy olajfaágakat terítsen útjára és tiszteletére Hozsannát zengedezvén; add, kérünk, hogy azok ártatlanságát követni s azok jutalmát elérni méltók legyünk. Ugyanazon Urunk, Jézus Krisztus által stb. Amen.

(Most kezdődik a körmenet s a pap énekel.)

P. Induljunk békével.

Chor. A Krisztus nevében. Amen.

(Következik az ének.)

I. Virágvasárnapi passio.

Kar. A mi Urunk, Jézus Krisztus kinszenvedése, Szent Máté evangelistának írása szerint.

Evangelista. Az időben mondá Jézus tanítványainak:

Jézus. Tudjátok, hogy két nap múlva húsvét lesz és az ember fia e'árultatik, hogy megfeszíttessék.

Ev. Akkor egybegyülének a papifejedelmek és a nép vénei a főpap tornácába, ki Kaifásnak neveztetik vala. És tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megöljék. Mondanak pedig:

Kar. Ne az ünnepnapon, netalán támadás legyen a nép között.

Ev. Mikor pedig Jézus Bethániában volt a poklos Simon házában, járula hozzá egy asszony, alabástrom edényben drága kenettel, melyet az asztalnál ülőnek fejére önte. Látván ezt a tanítványok, neheztelének, mondván:

Kar. Mire való e vesztegetés? mert ezt drágán el lehetett volna adni és a szegényeknek osztani.

Ev. Tudván pedig ezt Jézus, mondá nekik:

Jézus. Miért vagytok ez asszony bántására? ő jó-cselekedetet tett vélem. Mert szegények mindenkor vannak veletek; én pedig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ő e kenetet testemre öntvén, azt temetésemre cselekedte. Bizony mondom néktek: valahol az evangélium hirdettetni fog egész világon, az is elmondatik, mit ez cselekedett az ő emlékezetére.

Ev. Akkor elméne egy a tizenkettő közül, ki iskarióti Júdásnak neveztetik vala, a papi fejedelmekhez és mondá nekik:

Júdás. Mit akartok nekem adni és én őt kezetekbe adom.

Ev. Azok pedig rendelének neki harminc ezüstpénzt. És attól fogva alkalmat keres vala, hogy őt elárulja. A kovásztalanok első napján pedig a tanítványok Jézushoz járulának, mondván:

Kar. Hol akarod, hogy elkészítsük ételedre a húsvétet?

Ev. Jézus pedig mondá:

Jézus. Menjetek a városba egy valakihez és mondjátok neki: a mester mondja: az én időm közel vagyon nálad tartom a húsvétet az én tanítványaimmal.

Ev. És úgy cselekvének a tanítványok, amint rendelte vala nekik Jézus és elkészíték a húsvétet. Beesteledvén pedig, letelepedék tizenkét tanítványával. És midőn evének, mondá:

Jézus. Bizony mondom néktek, hogy egy közületek elárul engem.

Ev. És igen megszomorodván, kezdték egyenkint kérdezni:

Kar. Vajjon én vagyok-e? Uram!

Ev. Ő pedig felelvén, mondá:

Jézus. Aki velem kezét a táliba mártja, az árul el engem. Az emberfia elmegy ugyan, amint írva vagyon felőle: de jaj annak az embernek, ki által az emberfia

elárultatik ; jobb lett volna neki, ha nem született volna az az ember.

Ev. Felelvén pedig Judás, ki elárulta őt, mondván :

Júdás. Vajjon én vagyok-e? Rabbi !

Ev. Felelé neki :

Jézus. Te mondád.

Ev. Midőn pedig vacsoráltak, vevé Jézus a kenyeret, megáldá és megszegé és adá tanítványainak és monda :

Jézus. Vegyétek és egyétek, ez az én testem !

Ev. És vevén a kelyhet, hálát ada és nekik adá, mondván :

Jézus. Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az újszövetségé, mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Mondom pedig nektek, nem iszom mostanától e szőlőtermésből aznapig, amikor amaz újat iszom majd veletek Atyám országában.

Ev. És dicséretet énekelvén, kimenének az Olajfák hegyére. Akkor monda nekik Jézus :

Jézus. Ti mindnyájan megbotránkoztok én bennem az éjjel. Mert írva vagyon ; megverem a pástort és elszélednek a nyáj juhái. Minekutána pedig föltámadok, megelőzlek titeket Galileában.

Ev. Felelvén pedig Péter, monda neki :

Péter. Ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom.

Ev. Mondá neki Jézus :

Jézus. Bizony mondom neked, ez éjjel, minekelőtte a kakas szólna, háromszor tagadsz meg engem.

Ev. Mondá neki Péter :

Péter. Ha meg kell halnom is veled, nem tagadlak meg téged.

Ev. Hasonlóképen szólának mindnyájan a tanítványok is. Akkor méne Jézus velük a majorba, mely Getszemáninak neveztetik és monda tanítványainak :

Jézus. Üljetek itt, míg amoda megyek és imádkozom.

Ev. És magamellé vévén Pétert és Zebedeus két fiát, kezde bánkódni és szomorkodni. Akkor mondá nekik :

Jézus. Szomorú az én lelkem mindhalálig ; várokozatok itt és virraszatok velem.

Ev. És egy kevésé előbb menvén, orcájára borula, imádkozván és mondván :

Jézus. Atyám ! ha lehetséges, muljék el a pohár tőlem ; mindazáltal nem, amint én akarom, hanem, amint te.

Ev. És méne tanítványaihoz, és aluva találá őket, és mondá Péternek :

Jézus. Így nem virraszthattatok-e velem egy óráig ? vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek ; a lélek kész ugyan, de a test erőtlén.

Ev. Ismét másodszor elméne és imádkozék, mondván :

Jézus. Atyám ! ha e pohár el nem mulhatik anélkül, hogy megigyam, legyen a te akaratod.

Ev. És ismét eljőve és aluva találá őket ; mert szemeik el voltak nehezedeve. És elhagyván őket, ismét elméne és imádkozék harmadszor, ugyanazon beszédet mondván. Akkor tanítványaihoz jőve és mondá nekik :

Jézus. Aludjatok már és nyugodjatok. Ime elközelget az óra és az ember fia a bűnösök kezeibe adatik. Keljetek föl, menjünk, ime közeledik az, aki engem elárul.

Ev. Míg ő szólott, ime Júdás, egy a tizenkettő közül eljőve és vele nagy sereg kardokkal és dorongokkal, küldetve a papi fejedelmektől és a nép véneitől. Aki pedig elárulta őt, jelt adott nekik, mondván :

Júdás. Akit megcsókolok, ő az, fogjátok meg ötét.

Ev. És azonnal Jézushoz járulván, mondá :

Júdás. Üdvözlég, Rabbi !

Ev. És megcsókolá őt. Mondá neki Jézus :

Jézus. Barátom ! mi végre jöttél ?

Ev. Akkor hozzája menének és kezeiket Jézusra veték és megfogták őt. És íme egy azok közül, kik Jézussal valának, kinyujtván kezét, kivoná kardját és rácsapván a papi fejedelem egyik szolgájára, elvágá annak fülét. Akkor mondá neki Jézus :

Jézus. Tedd vissza helyére kardodat, mert mindazok, kik fegyvert fognak, fegyver által vesznek el. Vagy azt véled, hogy nem kérhetem Atyámat ? És ad nekem azonnal többet tizenkét ezred angyalnál. Miképen teljessednek be tehát az írások, melyek szerint így kell lenni ?

Ev. Azon órában mondá Jézus a seregnek ?

Jézus. Mint latorra, úgy jöttetek ki kardokkal és dorongokkal engem megfogni. Mindennap nálatok ültem, tanítván a templomban ; és nem fogtatok el engem.

Ev. Ez pedig mind lőn, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Akkoron a tanítványok mindnyájan elhagyván őt, elfutának. Amazok pedig fogván Jézust, vivék Kaifáshoz, a papi fejedelemhez, hol az írástudók és vének egybegyültek vala. Péter pedig követé őt távolról a papi fejedelem tornácáig ; és oda bemenvén, leüle a szolgákkal, hogy lássa végét. A papi fejedelmek pedig és az egész gyülekezet hamis tanubizonyyságot keresének Jézus ellen, hogy őt halálra adják ; és nem találának, noha sok hamis tanujok jött el. Utoljára pedig jöve két hamis tanu és így szólának :

Két hamis tanu. Ez mondotta : leronthatom az Isten templomát és harmadnap mulva felépíthetem azt.

Ev. És fölkelvén a papi fejedelem, mondá neki :

Fejed. Semmit sem felelsz-e azokra, miket ezek ellednéd bizonyítanak ?

Ev. Jézus pedig hallgatta. És a papi fejedelem mondá neki :

Fejed. Kényszerítlek téged az élő Istenre, hogy megmondjad nekünk, ha te vagy-e Krisztus, az Istennek fia?

Ev. Felelé neki Jézus?

Jézus. Te mondád! Azonban mondom nektek: ezután meglátjátok az ember fiát ülni az Isten erejének jobbán és eljönni az ég felhőiben.

Ev. Akkor a papi fejedelem megszaggatá ruháit, mondván:

Fejed. Káromkodék! Mi szükségünk van még tanukra? Ime, most hallottátok a káromkodást. Mit ítélték?

Ev. Azok pedig felelvén, mondták:

Kar. Méltó a halálra.

Ev. Akkoron orcájára pökdösének és nyakoncsapdosták őt, némelyek pedig tenyereikkel arculverik, mondván:

Kar. Találd el? Krisztus! kicsoda az, aki megütött téged?

Ev. Péter pedig kívül a tornácban ül vala és hozzájárula egy szolgáló, mondván:

Szolgáló. Te is a galileai Jézussal valál.

Ev. Ő pedig tagadá mindnyájok előtt, mondván:

Péter. Nem tudom, mit mondasz.

Ev. Midőn pedig kiment az ajtón, meglátá őt más szolgáló és mondá azoknak, kik ott valának:

Szolgáló. Ez is a názárethi Jézussal vala.

Ev. És ismét tagadá esküvel, hogy nem ismerem az embert. És kevés vártatva hozzája menének az ott állók és mondták Péternek:

Kar. Bizonyára te is azok közül vagy: mert szólásod is elárul téged.

Ev. Akkor kezde átkozódni és esküdni, hogy nem ismeri az embert. És azonnal megszólala a kakas. És megemlékezék Péter Jézus ígéjéről, melyet mondott vala. Minekelőtte a kakas szólna, háromszor tagadsz

meg engem. És onnan kimenvén, keservesen sira. Reggel pedig tanácsot tartának a papi fejedelmek és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt halálra adják. És megköttözve vivék őt és átadták Poncius Pilátus helytartónak. Akkoron látván Júdás, ki őt elárulta, hogy el van ítélve! megbánván tettét, visszavivé a harminc ezüstpénzt a papi fejedelmek és véneknek, mondván:

Judás. Vétkeztem, elárulván az igaz vért.

Ev. Ők pedig mondának:

Kar. Mi gondunk rá? te lássad.

Ev. És elvetvén a templomban az ezüstpénzt, visszatére és elmenvén, felakasztá magát. A papi fejedelmek pedig fölvevén az ezüstpénzt, mondák:

Kar. Nem szabad azt a templom pénztárába tenni, mert vér díja.

Ev. Tanácsot tartván pedig, megvevék rajta egy fazekas telkét a jövevények temetésére. Azért hivatik az a föld Hakeldamának, azaz vértelkeknek mai napiglan. Akkor beteljesedék, amit Jeremiás próféta megjövendölt, mondván: és vevék a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek árát, mit megvásároltak Izrael fiaitól és fazekas telkeért adák azt, amint nekem rendelte az Úr. Jézus pedig a helytartó előtt állá és kérdé őt a helytartó, mondván:

Pil. Te vagy-e a zsidók királya?

Ev. Felele neki Jézus:

Jézus. Te mondád.

Ev. És midőn vádoltatott a papi fejedelmektől és a nép véneitől, semmit sem felele. Akkor mondá neki Pilátus:

Pil. Nem hallod-e? mennyit vallanak ellened.

Ev. És egy szavára sem felele neki; úgy hogy fölötte csodálkozék a helytartó. Ünnepe napon pedig szokott vala elbocsátani a helytartó a népnek egy foglyot, akit akartanak. Vala ekkor egy híres foglya,

ki Barabásnak neveztetett. Midőn tehát azok egybe-
gyűltek, mondá Pilátus :

Pil. Kit akartok, hogy elbocsássak nektek, Barabást-e vagy Jézust, ki Krisztusnak mondatik?

Ev. Mert tudja vala, hogy irigységből árulták el őt. Midőn pedig az ítélőszéken ült, hozzája küldé felesége, mondván :

Szolg. Semmi közöd néked azzal az igazzal ; mert sokat szenvedtem ma álomlátás által ő miatta.

Ev. Azonban a papi fejedelmek és vének rábeszélék a népet, hogy Barabást kérjék, Jézust pedig elvesztessék. Felelvén pedig a helytartó, mondá nekik :

Pil. Kit akartok, hogy nektek e kettő közül elbocsássak?

Ev. Ők pedig mondták :

Kar. Barabást.

Ev. Mondja nekik Pilátus :

Pil. Mit cselekedjek tehát Jézussal, ki Krisztusnak mondatik?

Ev. Szólának mindnyájan :

Kar. Feszíttessék meg.

Ev. Mondá nekik a helytartó :

Pil. De mi gonoszt cselekedett?

Ev. Azok pedig még inkább kiáltának, mondván :

Kar. Feszíttessék meg.

Ev. Látván pedig Pilátus, hogy semmire sem megy, hanem inkább nő a zajongás, vizet vevén, megmosá kezeit a nép előtt, mondván :

Pil. Én ártatlan vagyok ezen igaznak véréből ; ti lássátok.

Ev. És felelvén az egész nép, mondá :

Kar. Az ő vére mirajtunk és a mi fiainkon !

Ev. Akkor elbocsátá nekik Barabást, Jézust pedig, miután megostoroztatta, kezeikbeadá, hogy megfeszíttessék. Akkor a helytartó vitézeivel vevén Jézust a tanács-

házba, egybegyűjték körülötte az egész csoportot. És levetkőztetvén őt, bíborpalástot adának rája és tövisből koronát fonván, fejére tévék és nádat jobb kezébe. És térdet hajtván előtte, csúfolták őt, mondván :

Kar. Üdvözlégy, zsidók királya !

Ev. Ésráköpdösvén, vevék a nádat és fejét verék vele.

És minekutána megcsúfolták őt, levevék róla a palástot és felöltöztették saját ruháiba és kivivék őt, hogy megfeszítsék. Kimenvén pedig, találának egy cizrenei embert, ezt kényszeríték, hogy vigye az ő keresztyét. És jövének azon helyre, mely Golgotának nevezetik, mely az agykoponyák helye. És adának neki epével vegyített bort inni. És midőn megízlelte azt, nem akará inni. Minekutánna pedig megfeszítették őt, eloszták az ő ruháit, sorsot vetvén azokra, hogy beteljesedjék, amit a próféta megjövendől, mondván : elosztották maguk közt ruháimat és öltönyömre sorsot vetettek. És leülvén, őrzik vala. És feje fölé tévék, az ő ügyét írva : ez Jézus, a zsidók királya. Akkor megfeszítették vele két lator is, az egyik jobbról, másik balfelől. Az átmenők pedig káromlák őt, hajtogatván fejüket és mondván :

Kar. Hej, ki az Isten templomát lerontod és harmadnapra felépítéd azt, szabadítsd meg magadat : ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről.

Ev. Hasonlóképen a papi fejedelmek is, az írástudókkal és a nép véneivel együtt, csúfolva mondák :

Kar. Másokat megszabadított, önmagát nem szabadíthatja meg ; ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről és hiszünk neki. Az Istenben bízott, szabadítsa meg most, ha akarja őt ; mert azt mondotta, hogy : Isten fia vagyok.

Ev. Ugyanezt hányták szemére a latrok is, kik vele megfeszítettettek vala. Hat órától fogva pedig sötétség lőn az egész földön kilenc óráig. És kilenc óra tájban kiáltá Jézus nagy szóval, mondván :

Jézus. Éli ! Éli ! lamma sabaktáni ! azaz : Én Istenem ! én Istenem ! mért hagytál el engem ?

Ev. Némelyek pedig az ott állók közül hallván ezt, mondák :

Kar. Illést híja ez.

Ev. És azonnal elfutván egy közülök, szivacsot vőn, megtöltvén ccettel és nádszálra tevén, inni ada neki. A többiek pedig mondák :

Kar. Hadd lássuk, ha eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt.

Ev. Jézus pedig ismét nagy szóval kiáltván, kiadá lelkét.

(Itt a pap letérdelve, elmélkedik.)

Ev. És íme, a templom kárpitja kettéhasada, fölétől egész aljáig ; a föld megindula, a kősziklák megrepedének, a sírok megnyílnak és sok szentnek testei, kik elaludtak vala, föltámadának. És kilépven a sírokból, az ő föltámadása után a szent városba jövének és sokaknak megjelenének. A százados pedig és akik vele valának Jézus őrizetére, látván a földindulást és a törtöntekeket, igen megfélemlének, mondván :

Kar. Valóban, Isten fia volt ez !

Ev. Valának pedig ott sokan asszonyok, távolról nézvn, kik követték vala Jézust Galileából, hogy neki szolgáljanak. Kik között vala Mária Magdolna és Mária, Jakab és József anyja és Zebedeus fiainak anyja. Mikor pedig már esteledett, jöve egy arimateai József nevű gazdag ember, ki szintén Jézus tanítványa vala. Ez elméne Pilátushoz és elkéré Jézus testét. Pilátus legott meghagyá, hogy átadják a testet. És elviven a testet József, betakará azt tiszta gyolcsba és saját új sírjába tevé, melyet a kősziklában vágott vala. És nagy követ hengerített a sír ajtajára és elmené. Ott vala pedig Mária Magdolna és a másik Mária, a sír ellenében ülvén.

NAGYPÉNTEKI ÁJTATOSSÁG.

Ozeás próféta könyvének 6-ik fejezete : Haec dicit Dominus etc.

Kar. Domine audivi auditum tuum etc.

Pap. Könyörödjünk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

Kar. Keljetek fel !

Pap. Istenem ! Kitől mind Júdás bűnének büntetését, mind a lator bűnbánatának jutalmát vette : engedd, miszerint irgalmasságod bennünk úgy működjék, hogy valamint a mi Urunk, Jézus Krisztus kinszenvedésének idején az érdemeknek különféle zsoldját mindkettőnek adta, úgy nekünk is, eltávolítván a régiség tévelyét, feltámadásának kegyelmét nyujtsa. Ki él és uralkodik veled mindörökkön örökké. Amen.

Mózes II. könyve 12. fejezetéből szóló lecke : Az időben : mondá az Úr stb.

Kar. Uram, szabadíts meg a rossz embertől stb.

(Ennek végeztével kezdődik a nagypénteki passió.)

Nagypénteki passió.

Kar. A mi Urunk Jézus Krisztus kinszenvedése, sz. János evangélistának írása szerint.

Ev. Az időben kiméne Jézus tanítványaival a Cedron patakján át, hol egy kert vala, melybe beméne ő és tanítványai. Tudja vala pedig Júdás is, ki őt elárulta, ama helyet, mert Jézus gyakorta jött vala oda tanítványaival ; Júdás tehát vevén egy csoportot s a főpapoktól és farizeusoktól poroszlókat, odamene lámpákkal, szövétnekekkel és fegyverekkel. Jézus pedig tudván mindeneket, melyek rájövendők valának, eléjük méne és mondá nékik :

Jézus. Kit kerestek?

Ev. Felelék neki :

Kar. A názáreti Jézust.

Ev. Mondá nekik Jézus :

Jézus. Én vagyok.

Ev. Velök állá pedig Júdás is, ki elárulta őt. Amint tehát mondotta nekik : én vagyok, hátrálának és földre esének. Ismét kérdezé tehát őket :

Jézus. Kit kerestek?

Ev. Azok pedig mondák :

Kar. A názáreti Jézust.

Ev. Felele Jézus :

Jézus. Megmondám nektek, hogy én vagyok ; ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni.

Ev. Hogy beteljesedjék a beszéd, melyet mondott, hogy : akiket nekem adtál, azok közül senkit sem vesztettem el. Simon Péternek pedig kardja levén, kivoná azt és rácsapván a főpap szolgájára, elvágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Malkus vala. Mondá azért Jézus Péternek :

Jézus. Tedd a hüvelybe kardodat ; a poharat, melyet nekem Atyám adott, ne igyam-e meg?

Ev. A csoport tehát és a hadnagy és a zsidók poroszlói megfogák Jézust, megkötözik őt és vivék őt először Annáshoz, ki ipa vala Kaifásnak, az azon esztendőbeli főpapnak. Kaifás pedig az vala, ki tanácsolta a zsidóknak, hogy hasznosabb egy embernek meghálnia a népért. Követé pedig Jézust Simon Péter és egy más tanítvány. Az a tanítvány pedig ismerőse vala a főpapnak és beméne Jézussal a főpap tornácába. Péter pedig az ajtón kívül állá. — Kiméne tehát az a másik tanítvány, ki ismerőse vala főpapnak és szóla az ajtóban álló szolgálnak és bevezeté Pétert. Mondá azért az ajtónálló szolgáló Péternek :

Szolgáló. Nemde te is az embernek tanítványi közül vagy?

Ev. Mondá neki Péter :

Péter. Nem vagyok.

Ev. Ott állának pedig a szolgák és poroszlók a szentüznél, mert hideg vala és fűtözének, — velök vala Péter is, ott állván és fűtözvén. A főpap tehát kérdezé Jézust az ő tanítványai és tudománya felől. Felelé neki Jézus :

Jézus. Én nyilván szólottam e világnak, én mindenkor a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahová gyűlnek mindnyájan a zsidók és rejtekben semmit sem beszéltem. Mit kérdesz engem? Kérdezd azokat, kik hallották, mit beszéltem nekik ; íme, ezek tudják, amit én mondtam.

Ev. Midőn pedig ezeket mondotta, egy az ott álló poroszlók közül arcucsapá Jézust, mondván :

Poroszló. Így felelsz-e a főpapnak?

Ev. Felelé neki Jézus :

Jézus. Ha rosszul szólottam, bizonyítsd be a rosszat ; ha pedig nem, miért versz engem ?

Ev. És elküldé őt Annás megkötözve Kaifás főpaphoz. Simon Péter ott álla és fűtözék. Mondák tehát neki :

Kar. Nemde te is az ő tanítványai közül vagy ?

Ev. Ő megtagadá és mondá :

Péter. Nem vagyok.

Ev. Mondá neki egy a főpap szolgálai közül, annak rokona, kinek Péter elvágta fülét :

Szolg. Nem láttalak-e téged a kertben ő vele?

Ev. Péter tehát ismét megtagadá és mindjárt szóla a kakas. És Jézust Kaifástól a törvényházba vezették. Reggel vala és ők nem menének be a tanácsházba, hogy meg ne fertőztessenek és megehessék a húsvétet. Pilátus azért kiméne hozzájuk és mondá :

Pil. Micsoda vádat hoztok föl ez ember ellen ?

Ev. Felelék és mondák neki :

Kar. Ha ez nem volna gonosztévő, nem adtuk volna őt kezébe.

Ev. Monda tehát nekik Pilátus :

Pil. Vegyétek át őtet és törvényetek szerint ítéljétek meg.

Ev. Ámde mondák neki a zsidók :

Kar. Nekünk senkit sem szabad megölnünk.

Ev. Hogy beteljesedjék Jézus beszéde, melyet mondott, jelentvén, hogy minő halállal fog meghalni. Beméne tehát ismét a tanácsházba Pilátus és szólítván Jézust, monda neki :

Pil. Te vagy-e a zsidók királya ?

Ev. Felele Jézus :

Jézus. Magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták neked énfelőlem ?

Ev. Felelé Pilátus :

Pil. Vajjon zsidó vagyok-e én ? a te nemzetséged és a főpapok adtak kezembe ; mit míveltél ?

Ev. Felele Jézus :

Jézus. Az én országom nem e világból való. Ha e világból volna országom, az én szolgálaim harcra kelnének, hogy kézbe ne adassam a zsidóknak. Most azonban országom nem innét való.

Ev. Mondá erre neki Pilátus :

Pil. Tehát király vagy te ?

Ev. Felele Jézus :

Jézus. Te mondod, hogy én király vagyok. Én arra születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Minden, aki igazságból vagy, hallgatja az én szómat.

Ev. Monda neki Pilátus :

Pil. Micsoda az igazság ?

Ev. És midőn ezt mondotta, ismét kiméne a zsidókhoz és monda nekik :

Pil. Én semmi okot nem találok őbenne. Szokás-

tok pedig, hogy egyet elbocsássak nektek a húsvétban. Akarjátok-e tehát, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát ?

Ev. Kiáltának azért ismét mindnyájan, mondván :

Kar. Nem ezt, hanem Barabást.

Ev. Barabás pedig lator vala. Akkor tehát Pilátus fogván Jézust, megostoroztatá. És a vitézek koronát fonván tövisből, az ő fejére tevék és bíborruhát adának rája és hozzájuk menének és mondák :

Kar. Üdvözlégy, zsidók királya !

Ev. És arculesapdosák őt. Kiméne tehát ismét Pilátus és mondá nekik :

Pil. Ime, kihozom nektek őt, hogy megismerjétek, hogy semmi okot sem találok őbenne.

Ev. Kiméne pedig Jézus, töviskoronát viselvén és bíborruhát és mondá nekik Pilátus :

Pil. Ime az ember !

Ev. Midőn tehát látták őt a főpapok és szolgák, kiáltának, mondván :

Kar. Feszítsd meg, feszítsd meg őt !

Ev. Monda nekik Pilátus :

Pil. Vigyétek ti őt és feszítsétek meg ; mert én nem találok okot őbenne.

Ev. Felelék neki a zsidók :

Kar. Nekünk törvényünk van és a törvény szerint meg kell hálnia, mert Isten fiává tette magát.

Ev. Midőn pedig Pilátus hallá e beszédet, még inkább megijede. És ismét beméne a tanácsházba és mondá Jézusnak :

Pil. Honnan való vagy te?

Ev. Jézus pedig nem ada feleletet neki. Mondá azért Pilátus :

Pil. Nekem nem szólsz-e? Nem tudod-e, hogy hatalmam van megfeszítésedre és hatalmam van a te elbocsátásodra?

Ev. Felele Jézus :

Jézus. Nem volna semmi hatalmad ellenem, ha te neked onnan fölülről nem adatott volna ; azért annak, ki engem neked átadott, nagyobb bűne vagyok.

Ev. És ettől fogva azon volt Pilátus, hogy elbocsássa őt. De a zsidók kiáltának, mondván :

Kar. Ha ezt elbocsájtod, nem vagy a császár barátja, mert mindaz, ki magát királlyá teszi, ellene mond a császárnak.

Ev. Pilátus tehát, midőn e beszédet hallá, kihozá Jézust és az ítélőszékbe üle, azon helyen, mely követnek mondatik, zsidóul pedig gabbatának. Vala pedig a húsvétkészület napja mintegy hat óra tájban és mondá a zsidóknak :

Pil. Ime, a ti királyotok.

Ev. Azok pedig kiáltának :

Kar. Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt !

Ev. Mondá nekik Pilátus :

Pil. A ti királyotokat feszítsem-e meg?

Ev. Felelék a főpapok :

Kar. Nincs királyunk, hanem csak császáruk.

Ev. Akkor azért kezökbe adá, hogy megfeszíttessék. Átvevék tehát Jézust és kivezeték. Ki a keresztet hordozván, méne azon helyre, mely agykoponya helyének mondatik, zsidóul pedig Golgotának. Ahol megfeszítették őt és vele más kettőt kétfelül, közepén pedig Jézust. Fölírást is íra pedig Pilátus és a kereszt fölé tevé ; vala pedig írva : A názareti Jézus, a zsidók királya. Ezt a fölírást pedig sokan olvasták a zsidók közül, mert a városhoz közel vala a hely, hol megfeszítették Jézust. És írva vala zsidóul, görögül és latinul. Mondák azért Pilátusnak a zsidók főpapjai :

Kar. Ne írad : a zsidók királya ; hanem hogy ő mondotta : a zsidók királya vagyok.

Ev. Felele Pilátus :

Pil. Amit írtam, megírtam.

Ev. Avitézek pedig, miután megfeszítették őt, vevék az ő ruháit és négy részre oszták, mindegyik vitéznek egy részt és a köntöst is. Varratlan vala pedig a köntös, felülről egészen szöve. Mondák azért egymásnak:

Kar. Ne metéljük el azt, hanem vessünk sorsot rája, kié legyen.

Ev. Hogy beteljesedjék az írás, mely így szól: elosztották az én ruháimat maguk között és köntösömré sorsot vetének. És a vitézek ezt meg is cselekedték. Állának vala pedig Jézus keresztje mellett az ő anyja és anyjának rokona Mária, Kleofás felesége és Mária Magdolna. Jézus tehát látván, anyját és az ottálló tanítványt, kit szeretett vala, mondá anyjának:

Jézus. Asszony, íme a te fiad!

Ev. Azután mondá a tanítványnak:

Jézus. Ime, a te anyád!

Ev. És azon órától a tanítvány őt magához vevé. Azután tudván Jézus, hogy minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, mondá:

Jézus. Szomjúhozom!

Ev. Vala pedig ott egy edény, tele ecettel. Amazok tehát a szivacsot megtöltvén ecettel és izzópra tűzvé, az ő szájához nyujtják. Amint tehát Jézus az ecetet vette, mondá:

Jézus. Beteljesedett!

Ev. És lehajtván fejét, kiadá lelkét.

(Itt a pap kissé elmélkedik.)

Ev. A zsidók pedig, mivel készültnap vala, hogy ne maradjanak a kereszten a testek szombaton, mert az ama nagyszombat vala: kérték Pilátust, hogy töreszenek meg azok szárai és vétessenek le. Eljövénnek tehát a vitézek és az elsőnek megtörék ugyan szárait, a másoknak is, ki megfeszítettetett övéle. Mikor pedig Jézushoz jöttek, látván őt, hogy már meghalt, nem törék

meg szárait ; hanem egy a vitézek közül megnyitá az ő oldalát és legottan vér és víz jöve ki. És aki látta ezt, bizonyosságot tesz erről és igaz az ő bizonyága. És ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. Mert ezek azért történtek, hogy beteljesedjék az írás : csonatot meg ne törjeteek őbenne. És ismét más írás mondja : meglátjátok, akit általvertének.

(A passiót a pap befejezván, következő imákat mond :)

I. Imádkozzunk, kedveseim ! az Isten szentegyházáért, hogy azt a mi Urunk Istenünk békességben és egyességben megtartani és az egész földön megőrizni méltóztassék : alája vetvén a fejedelmeket és a hatalmakat, és adja, hogy békés és csendes életet élvén, dicsőítsük a mindenható Atyaistent.

V. Imádkozzunk

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljeteek fel !

Mindenható, örök Isten ! ki dicsőségedet minden nemzeteknek Krisztusban kinyilatkoztattad : őrizd meg irgalmassággodnak műveit, hogy a te egyházad az egész földön elterjedve, állhatatos hittel nevednek megvallásában megmaradjon. Ugyanazon mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

II. Imádkozzunk legszentségesebb N. pápánkért is, hogy a mi Urunk Istenünk, ki őt kiválasztotta a püspökség rendjében, egészségben és erőben őrizze őt meg szentegyházának, az Isten szent népének kormányzására.

S. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljeteek fel !

Mindenható, örök Isten ! kinek ítéletén mindennek alapulnak : tekints kegyelmesen a mi kéréseinkre és tartsd meg kegyességeddel a pápát, hogy a keresztyény

nép, mely általa kormányoztatik, ily nagy főpap alatt hitének érdemeivel növekedjék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

III. Imádkozzunk szinte minden püspökért, áldozárokért, szerpapokért, alszerpapokért, gyertyavivőkért, hitesketőkért, olvasókért, ajtónállókért, hitvallókért, szüzekért, özvegyekért és az Isten összes szent népeért.

S. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljetek fel !

Mindenható, örök Isten ! kinek lelke által az egyháznak egész teste megszenteltetik és kormányoztatik : hallgass meg minket, midőn annak minden rendjéért könyörgünk, hogy a Te kegyelmednek erejéből neked minden rangúak híven szolgáljanak. A mi Urunk. Jézus Krisztus által.

R. Amen.

IV. Imádkozzunk legdicsőségesebb királyunkért, N-ért is, hogy Urunk Istenünk adjon neki a kormányzásban segélő bölcseséget, mellyel a reá bízott népet teljes igazságban és szentségben kormányozza, az Isten dicsőségére s a mi örök békeségünkre.

S. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljetek fel !

Mindenható, örök Úristen ! ki minden országokon örök hatalommal uralkodol ; tekints kegyesen Magyarországra, hogy mind a király igazságosan uralkodván, mind pedig e nép hűségesen engedelmeskedvén, a te dicsőségedre és az ország nyugalma közös buzgalommal szövetkezzenek. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

V. Imádkozzunk szinte a hitujoncainkért, hogy a mi

Urunk Istenünk megnyissa szíveiknek füleit és az irgalomnak kapuját, hogy az újjászületés fürdője által minden bűneiknek bocsánatát nyervén. Ők is találtassanak Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

S. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljetek fel !

Mindenható, örök Isten ! ki egyházadat mindig új gyermekekkel szaporítod, öregbítsd hitét és értelmét a mi hitújoncainknak, hogy a kereszttíze által újjászületve fiad közé fogadtassanak a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

VI. Imádkozzunk, kedveseim ! a mindenható Atya-istenhez, hogy a világot minden tévelytől megtisztítsa ; a betegségeket eltávolítsa, az éhséget elhajtsa, a börtönöket kinyissa, a békókat felbontsa, az utazóknak visszajövetelt, a betegeknek egészséget, a hajóknak üdvösséges kikötőt engedjen.

P. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljetek fel !

Mindenható, örök Isten ! szomorúak vigasztalója és munkálkodók erőssége ; bocsásd magad elé a hozzád akárminő bajban folyamodóknak könyörgéseit, miszerint mindnyájan örvendhessenek, hogy őket szükségükben a te irgalmasságoddal megsegítetted. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

VII. Imádkozzunk az eretnekekért és szakadárokról is, hogy a mi Urunk Istenünk szabadítsa ki őket minden tévelygésből és őket a szent katolika és apostoli anyaszentegyházba visszahívni méltóztassék.

S. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljetek fel !

Mindenható, örök Isten ! ki mindenkit akarsz üdvözíteni és senkit elkárhoztatni : tekints az ördögi ravaszsággal megcsalt lelkekre, hogy letevéen minden eretneki gonoszságot, a tévelygők szívei megjavuljanak és igazságodnak egységébe visszatérjenek. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

VIII. Imádkozzunk a hűtelen zsidókért is, hogy a mi Urunk Istenünk levegye a lepelt a szíveikről, hogy ők is megismerjék a mi Urunkat, Jézus Krisztust.

Mindenható, örök Isten ! ki a hűtelen zsidóktól sem tagadod meg irgalmasságodat ; hallgasd könyörgéseinket, melyeket e nép vaksága végett hozzád küldünk, hogy — megismervén igazságodnak világát, amely Krisztus — a sötétségből kiszabaduljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

IX. Imádkozzunk még a pogányokért is, hogy a mindenható Isten elvegye szíveikből a gonoszságot, hogy odahagyván bálványait, térjenek az élő és igaz Istenhez és egyetlen Fiához, Jézus Krisztushoz, a mi Urunkhoz és Istenünkhöz.

S. Imádkozzunk !

D. Hajtsuk meg térdeinket !

R. Keljetek fel !

Örök, mindenható Úristen, ki a bűnösöknek életét keresed mindenkor és nem halálát : fogadd kegyelmesen a mi könyörgésünket és szabadítsd meg őket a bálványozástól és csatold őket szentegyházadba, nevednek tiszteletére és dicsőségére. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

R. Amen.

Keresztimádás.

V. Ime a kereszt fája, melyen a világ üdvössége függött:

R. Jertek, imádjuk őt.

Imádunk téged, Krisztus és áldunk, mert a szent kereszted által a világot megváltottad.

Ének: Én nemzetem, zsidó népem.

Ima.

Istenem ! ki a szent keresztnek titkát a mi üdvösségünkre választani méltóztattál : add nekünk szent kegyelmedet, hogy szent Fiadnak kínszenvedéséről ájtatosan elmélkedvén, egykoron a mennyekben részesek legyünk az örök megváltásnak gyümölcsében. Uram, Jézus Krisztusom ! könyörgünk neked azon keserves kínszenvedésedért, melyet érettünk a keresztnek oly szívesen elviseltél, különösen akkor, midőn legszentebb lelked a testből elvált, hogy könyörülj a mi lelkünkön, melyet drágalátos véreddel megváltani méltóztattál ; hogy mikor szigorú ítéleted elé fogod idézni, ne essék a pokolbéli ellenség kezeibe, hanem mint bűnbánó latrot a mennyei paradicsomba bevezess. Ki élsz és uralkodol az Atyával és Szentlélekkel egyetemben mindörökkön örökké. Amen.

Nagypénteki Szentmise alatt.

Körmenetre. Királyi zászlók lobognak.

Ezen égő áldozat általad megáldva szálljon föl hozzád, Uram ! és szálljon reánk a te irgalmasságod. Emelkedjék, Uram, az én imám, mint a tömjénillat a te színed elé ; legyenek kezeim esti áldozatul fölemelve. Tégy, Uram ! szájamra őrizetet és oltalmazd meg aj-

kaim ajtaját. Ne engedd szívemet a gonoszság szavaira hajlani, a vétékre csaló kifogások mentegetésére. Gyujtsa meg bennünk az Úr szeretetének tüztét és az örök szeretetének lángját. Amen.

Kézmosás után. Alázatosságunk szellemében és szívünk töredelmében fogadj el, Urunk ! minket és olyan legyen áldozatunk szent színed előtt, hogy tessék neked, Úristen !

Orate fratres. Imádkozzatok, atyámfiai ! hogy az én és a ti áldozatotok kedves legyen a mindenható Atyaistennél.

Pater noster. Imádkozzunk. Üdvös parancsok által intve és isteni tanítás által oktattva, merészeljünk mondani : Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben stb.

Libera nos. Kérünk, Uram, szabadíts meg minket minden múlt, jelen és jövő gonosztól és a legboldogságosabb, dicsőséges és mindenkor szűz Isten Anyjának, Máriának, Szent Péter és Pál s András apostoloknak és minden szenteknek esedezése által † adj kegyelmesen békességet napjainkban ; miszerint a te irgalmasságodnak segítségével által támogatva, mind a bűnöktől mindig szabadok, mind pedig minden háborgatástól mentek legyünk. Úgy mint Urunk Jézus Krisztus által.

R. Amen.

Úrfelmutatás után. Uram, Jézus Krisztusom ! ne engedd, hogy a te testednek vétele, melyet én méltatlan magamhoz venni merészek, ítéletemre és kárhozzatomra legyen, hanem hogy a jóvoltodból testemnek és lelkemnek oltalmára és az üdvösségem elérésére hasznos legyen. Ki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel mind örökké. Amen.

A mennyei kenyeret veszem és az Úr nevét segítségül hívom.

Domine non sum dignus. Uram ! nem vagyok méltó,

hogy bejőjj hajlékomba, hanem csak egy szóval mondd és meggyógyul az én lelkem. (Háromszor.)

A mi Urunk, Jézus Krisztusnak teste őrizze lelke-
met az örök életre. Amen.

Mit szájunkkal vettünk, azt tiszta elmével fogadjuk és az ideiglenes adomány örök hasznunkra váljék.

(Az Úr teste vitelik a szent sírba, ezalatt a nép énekel.)

Ó ártatlan Bárány!

(Azután van a szentbeszéd.)

(Előtte: Keresztények sirjatók.)

JEREMIÁS PRÓFÉTA SIRALMAI.

I. Szerdán délután.

1. siralom.

Kezdődik Jeremiás próféta siralma.

Aleph. Mint ül a város magában — Özvegyként néppel tele; — Most adózó lett az úrnő — S annyi nemzetek feje.

Beth. Sirva sír éjjel s könnyüi — Orcájára ömle-
nek; — Kedvesi, vigasztalói — Ellenségekké tettenek.

Ghimel. Juda a nagy szolgaságból — Pogányokhoz költözött; — Nem talált nyugtot s fogoly lón — Nagy szorongatások közt.

Daleth. Gyászolnak Sion ösvényi, — Mert nincs ünnepre jövő. — Kapu, járom; papja, szüze — Benne mind oly szenvedő.

Heth. Üldözői eltiporták, — Mert az Úr szól ellene. — Vétkeért s az üldözőknek — A kiseded fogoly leve.

Jeruzsálem, Jeruzsálem! — Térj meg a te Uradhoz Istenedhez.

Ének.

1. Magas hegyén sötét olajfáknak — Jézus így esd áldott szent Atyjának : — A fájdalemak, mik előtttem állnak, — Hogyha lehet, tőlem távoznának.

2. Jóllehet kész lelkem a halálra, — De testemnek nagy a gyarlósága ; — Mindazáltal, mint Atyám óhajtod, — Akaratod előtt térdet hajtok.

3. Tanítványim ! tehát vigyázzatok, — Kísértelben nehogy elbukjatok, — Szálljon égbe hő fohászkodásotok, — Mert ellenség tör reánk, tudjátok.

2. siralom.

Vau. Sion szüzének lehulltak — Minden ellenségei, — S mint legelőt nem lelő kos — Lettek fejedelmei.

Zain. Jeruzsálem régi kínja, — S vétkéről emlékezék — Midőn ellenségei közt volt — S szombatit ki-neveték.

Heth. Jeruzsálem vétke nagy volt — Bujdosóvá lett azért ; — Dicsérői megvetették — És ő elfordulva sirt.

Thet. Oly nagyon meg volt alázva, — Jövőt s mindent feledett. — Lásd, Uram ! inségem mily nagy — S ellenem mily büszke lett.

Jeruzsálem, Jeruzsálem ! — Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez.

Ének.

1. Lelkem teljes nagy szomorúsággal, — Míg megvívok a szörnyű halállal, — S kibékélem az embert Atyámmal, — Megváltom őt kínos keresztfámmal.

2. Ime, mindjárt, ti hű tanítványok ! — A vérszomjas ser'get meglátjátok, — Mely engemet megfog, mint egy latrot, — Ti pedig mind félénken elhagytok.

3. Én azután megyek a halálra, — S leszek népem áldozatbáránya, — Vérem, mely hull kínos keresztfára, — A bezárult egeket kitárja.

3. siralom.

Jod. Az ellen kezét mindenre — Tette, mit ő szeretett, — És pogány ment szent helyére, — Nem nézvén törvényeket.

Caph. Az egész nép sírt kenyérért. — S kincsén élelmet véve. — Nézd, Uram, vedd fontolóra, — Néped mily szegény leve.

Lamed. Ó, ti mind, kik úton jártok, — Lássátok s figyeljete : — Van-e kín, mint milyet az Úr — Kezétől én szenvedek?

Mem. Csontjaimba a magasból — Ő tüzet lövelgett, — Hálót vetve lábaimnak, — Bánattal emésztetett.

Nun. Rajtam van bűnöm igája — S azt kezével fonta meg ; — Oly kezekbe tett az Isten, — Honnan fel nem kelhetett.

Jeruzsálem, Jeruzsálem ! — Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez.

Ének.

1. Ó, nézzük már, nincsen rajta épség, — Bemockolták bűneink szentképét ; — Azt, ki imád hódolva a föld s ég : — Gonoszságink, jaj, vérbe keverték.

2. Bűneinket mind magára vette, — Ránehezült fájdalmaink terhe ; — A kín s halál, bűneinknek bére, — Mihelyettünk szálla szent fejére.

3. Így teljesült a látnok ígéje, — Gyógyulásunk lett az ő készsége, — Egészségünk az ő betegsége — Üdvösségünk pirosuló szent vére.

Könyörülj, Istenem stb.

II. Nagycsütörtökön délután.

1. siralom.

Kezdődik Jeremiás próféta siralma.

Heth. Föltéve az Úr magában : rom legyen Sion fala. — Már kezét nyújtá s lehullván a fal, bástya, sírt vala.

Jeth. Kapuja rom, zára nincsen, pogányok közt van feje, — Nincs király s törvény, az Úrtól papja látást nem nyere.

Jod. Szóttlan és hamuval behintve ültek Sion vénei, — És szörzsákban, fő-lehajtva Jeruzsálem szűzei.

Caph. Elgyöngült szemem s fölindult belsöm ily romlás felett — Midőn az utcán elhalni szemlélém a kisededet.

Jeruzsálem ! Jeruzsálem ! — Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez.

Ének.

1. Elhagyának mind a jóbarátok, — Kínjaim közt im egyedül állok, — S kit mint testvért, ápoltam, szerettem, — Álnok csókkal az árult el engem.

2. Bágyadt testem vérig ostromozták, — Koronámat tövisből fonták. — Nagy keresztet vállaimra tettek. — Kegyetlenül rá fölfeszítettek.

3. Kínjaim közt midőn megszomjaztam, — Rossz epével enyhíték fájdalmam, — Bús keservem halálos nyögését — Káromlás és kacajjal kísérték.

2. siralom.

Lamed. Hol van a kenyér? hol a bor? a szülőket kérdezik. — Midőn az utcán ölükben lelküket kilehelék.

Mem. Jeruzsálem szűz leánya ! kihez hasonlítsalak? — Inséges tenger: hol enyhed és mint vigasztaljalak?

Nun. Prófétáid ámtottak s nem földék föl vétke-
det, — Hogy megtérj, csak álnokságot s száműzést
láttak neked.

Számech. Tapsolván csúfolt, üvöltött, ki melletted
elmene, — Mondva : ez ama szép város az egész föld
öröme.

Jeruzsálem ! Jeruzsálem ! — Térj meg a te Urad-
hoz, Istenedhez.

Ének.

1. Végöráján Urunk halálának — Csodadolgok föl-
dön láttatának, — Mert falai templom kárpitjának —
Megrepedvén, ketté hasadának.

2. A napvilág fényes ragyogása — Elborula sötét
éjszakára ; — S kiket régen a koporsó zára, — Sokak-
nak lőn szent feltámadása.

3. A lator is indul bűnbánatra, — Bocsánatért
eseng bűnös ajka, — S im a bánat neki eget nyujta, —
Él Jézussal, mennyekbe feljutva.

3. siralom.

Aleph. Én vagyok a férfiú, kin — Van haragja
vesszeje. — Engem üz az Úr sötétben — S nappal is
rajtam keze.

Beth. Elfonnyasztott, összezúzott — S kínokból
emelt falat — én köröttem, és sötétbe — Helyeze,
mint a holtakat.

Ghimel. Éskörülvevén, súlyosbbá — Tettenagy bilin-
csemet, — S ha kiáltok is kizárja — Kínos esdeklésemet.

Jeruzsálem, Jeruzsálem ! — Térj meg a te Uradhoz,
Istenedhez.

Ének.

1. Kedves szőlőm valál, ó, én népem ! — Kit ápol-
tam mindenkoron szépen : — De jaj, váltál keser-
vemre nékem, — Fanyar gyümölcs lett a fizetésem.

2. Én tégedet hívlak üdvösségre, — Te engemet feszítél keresztre, — S midőn köztünk választanod kellett, — Te Barabást elém helyeztetted.

3. Ó, ugyan mond: Érted mit nem tettem? — Ki-ontottam végső cseppig vérem, — S mindezek közt legnagyobb keservem, — Hogy véremet hiába öntött tem.

Könyörülj, Istenem stb.

III. Nagypénteken délután.

1. siralom.

Heth. Hogy el nem fogyánk az Úr nagy — Irgalma adott erőt. — Hiv, kegyes Ő s osztályrészem, — És azért én várom Őt.

Teth. Jó az Úr ahhoz, ki benne — Bízik és Őt keresi; — Várja csendben és igáját — Ifjú kortól viseli.

Jod. Hallgat, ülve egymagában, — Mert igát rá Ő adott; — Porba hull s jobbat remélve — Tűri a gyalázatot.

Jeruzsálem, Jeruzsálem! — Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!

Ének.

1. Mint a bárány, ha megy vesztőhelyre, — Panaszhanggal nem szólal meg nyelve; — Úgy Megváltónk némán türte kinját — Ellenségi, melyekkel megkínzák.

2. Volt Ő Ábel szelíd példányképe, — Áldozatát szívvéréből véve, — Melynek lángja tisztán szállott égbe, — Méltón égi szent Atyja kegyére.

3. Az ő népét Jézus így szerette, — Életünkért életét letette; — Adósságunk letörlé szent vére, — Ekkép nyitott utat a mennyégbe.

2. siralom.

Aleph. Az arany minő sötét lőn, — A legjobb szín elveszett! ; — S a szentélynek romja tölt be — Minden utcaszögletet.

Beth. A dicső fiak Sionból — Az aranytól fényesek. — Most szegény cserépedénnyé — És agyagművé lettek.

Ghimel. Szoptatá kölykét a szörny is, — Melyet tart a tengerár; — De népem lánya kegyetlen — Mint pusztán a struccmadár.

Daleth. Szomjúságban a szopósnak — Nyelve inyéhez ragadt — És kenyeret kért a kised — S nincs, ki szeg, nincsen, ki ad.

Heth. Akik kéj s örömben éltek, — Utak szélén veszték el; — Kik bársonyban öltözének, — Szemét lőn számukra hely.

Vau. Népem lánya Szodománál — Iszonyúan vétkezett, — Mely kezek nélkül egyetlen — Percben elémésztetett.

Jeruzsálem, Jeruzsálem! — Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez!

Ének.

1. Jeruzsálem! lásd veszedelmedet, — Fölébredvén, hadd el sok vétkeidet, — Öltözzél fel sötét gyászruhába, — Légy és maradj penitenciába'!

2. Siralmaid, könnyeid folyjanak, — Mint hegy tövén a megáradt patak; — Mert tebenned Izrael királya — Megöleték, úgy ment a halálra.

3. Esd az Úrhoz: bocsássa meg vétkeid, — Szent lelkével lelked ihletné meg. — Szent vérével tisztogassa szennyed. — S nyisson egykor teelőtted mennyet.

3. siralom.

Kezdődik Jeremiás próféta könyörgése:

Ó, emlékezzél meg, Uram! — Hogy mi történt

velünk. — A gyalázatot tekintsd meg — Mellyel most illettettünk.

Mások birják földeinket, — Házunkat idegenek ; — Árva lettünk atya nélkül — És anyáink özvegyek.

A vizet pénzünkön ittuk, — Fánkat is pénzen vet-tük, — És hurcoltatván, nyugalmat — Nem lelénk, mi szenvedők.

Egiptom- s Assyriának — Nyujtánk kenyérért ke-zet ; — Őseink vétkeztek és mi — Hordozzuk a terheket.

Rajtunk rabszolgák uraltak, — S nem volt ki meg-mentene, — A kenyér életveszéllyel — Jött, mit fegy-verünk nyere.

Mint kemence, úgy kiégett — Testünk az éhség miatt ; — Juda megvetett leányi — S nőinek vigaszt ki ad ?

Jeruzsálem, Jeruzsálem ! Térj meg a te Uradhoz, Istenedhez.

Ének.

1. Ó, én népem ! öltsd fel gyászruhádat, — Járja által szívedet a bánat ; — Tekints, kérlek kegyes jó-voltomra, — Légy már nekem vigasztalásomra.

2. Népem vétkét, papok ! szemléljétek, — Szíve-tekre, mit mívelt, vegyétek ; — Az oltárnál Atyámat kérjétek, — Szent haragját úgy engeszteljétek.

Mindenható szentséges Atyának, — És megfeszült egyszülött Fiának, — Szentlélekkel legyen nagydicső-ség — Háromságban kit imád a föld s ég.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus :* — secundum magnam miseri-cordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tua-rum :* — dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea :* — et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco :* — et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci :* — ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas, cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum :* — et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti :* — incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hysopo, et mundabor :* — lavabis, me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam :* et — exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis :* — et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus :* — et Spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua :* — et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui :* — et Spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas :* — et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : — et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea aperies :* — et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam, si voluisses sacrificium, dedissem utique :* — holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo, spiritus contribulatus :* — cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion :* — ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta :* — tunc imponent super altare tuum vitulos.

Könyörülj rajtam, Isten.

Könyörülj rajtam, Isten ! — nagy irgalmasságod szerint.

És könyörületességednek sokasága szerint — töröld el bűneimet.

Moss meg engem teljes bűnömtől ; — és vétkemről tisztíts meg engem.

Mert hamisságomat megismerem — és vétkem előtttem van szüntelen.

Csak Te ellened vétkeztem és szemeid előtt rosszat cselekedtem ; — hogy igaznak találtassál beszédeidben, és győzedelmeskedjél, midőn mások felőled ítélnek.

Mert íme bűnben fogantattam — és vétékben hordozott engem méhében anyám.

Mert íme szereted az igazságot, — bölcseségednek titkos és elrejtett tárgyait megjelentéd nekem.

Hints meg engem izsóppal, hogy megtisztuljak ; — moss meg engem, hogy fehérebb legyek a hónál.

Engedj szolgádnak örömet és igazságot hallani, — és ujjongani fognak megalázott csontjaim.

Fordítsd el arcodat bűneimtől — és minden vétkeimet töröld el.

Teremts tiszta szívet belém, Isten — és az igaz lelket újítsd meg bennem.

Ne vess el engem orcád elől — és szent lelkedet ne vedd el tőlem.

Add vissza nékem üdvöztetésednek örömét — és a jórakész jeles lélekkel erősíts meg engem.

Megtanítom a törvényszegőket utaidra — és a bűnösök hozzád megtérnek.

Szabadíts meg engem a vérontástól, Isten ! üdvös-

ségem Istene — és nyelvem örömmel fogja hirdetni igazságodat.

Uram, nyisd meg ajkimat — és szájam hirdetni fogja dicséretedet.

Mert ha kedvelnéd, bizonyára áldozatot mutattam volna be neked ; — de még az épen égő áldozatban sem gyönyörködöl.

Istennek tetsző áldozat a törődött lélek, — a töreldelmes és alázatos szívet, Isten ! meg nem veted.

Tégy jót tetszésed szerint Sionnal ; — építsd fel Jeruzsálem falait.

Akkor kedved fog telni az igaz áldozatokban, — az épen égő és hálaadó áldozatokban, akkor fognak oltárodon bemutatni titkokat.

SZENT MÁRK EVANGELISTA NAPJÁN.

(Április 25-én.)

Búzaszentelési szertartás.

Könyörgés. Isten ! ki Szent Márk evangélistát az evangélium hirdetésének kegyelmével fölmagasztaltad : engedd, kérünk, hogy mindenkor az ő tanítása szerint haladjunk és esedezése által oltalmaztassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Antiphona. Hallgass meg minket Úristen, mert jótékony a te kegyelmed ;* határtalan könyörületesség szerint tekints reánk.* — V. Szabadíts meg. Istene ! mert lelkemig hatottak a nyomorúság keservei.

Dicsőség Atyának stb.* Határtalan stb.

V. Bocsásd meg vétkeinket, Úristen !

R. A te szent nevedért.

Könyörgés. Engedj, Uram ! engedj meg a te népednek, hogy érdemlett büntetésekkel fenytetvén, kö-

nyörületességében mindenkor enyhülést érezzék.
A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ű. Uram, hallgasd meg könyörgésünket.

R. És a mi kiáltásunk jusson elődbe.

Könyörögjünk. Kegyességedet kérjük, mindenható Úristen! hogy teremtményednek ezen zsongéit, melyeket a levegőnek és az esőnek mérsékletével táplálsz, áldásodnak † árával megöntözni s a föld termékeit megérlelni méltóztassál. Engedd, egyszersmind a te népednek, hogy ajándékidért neked mindenkor hálaadjon ; s a föld terményeiből elégítsd ki az éhezőket bőséges javaiddal ; hogy a szűkölködő szegény hirdesse nevednek dicsőségét. A te sz. Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

1. Kelet felé fordulva.

(Szent János ev. evangéliuma olvastatik. I-ső fejezete szerint.)

Responsorium. Az Ige testté lőn és miközöttünk lakozék* és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atyától egyetlenegyszülöttnek dicsőségét, ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.*

Kezdetben vala az Ige és az Ige az Istennél vala s Isten vala az Ige és láttuk az ő dicsőségét stb. — Dicsőség stb.

Könyörögjünk. Áldd † meg, Uram ! ezen veteményt hogy az emberi nemnek üdvös tápláléka legyen és a te dicsőséges szent neved által engedd, hogy akik azzal táplálkozni fognak, testi és lelki egészséget és oltalmat nyerjenek. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

2. Dél felé fordulva.

(Szent Márk ev. evangéliuma 16. fej. 14—20 vers.)

Responsorium. Menjetek az egész világra és hirdesétek mondván : Alleluja !* Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni : Alleluja, alleluja, alleluja.*

Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek-Istennek nevében. Aki hiszen stb. Dicsőség stb. Alleluja, alleluja, alleluja.

Könyörögjünk. Örök mindenható Úristen ! ki a föld kerektségét semmiből teremtvén, fenntartod és az emberi nem testi táplálására a földet művelni parancsolád, irgalmadat alázatosan kérjük : hogy ami hasznos e szántóföldekbe vettetett és ültetett, kegyelmes szemeiddel tekints rá és a levegő változását irgalmad szerint mérsékelvén, tenyésztesd és érleld meg tökéletesen, hogy mi, bár méltatlan szolgálid, ajándékidnak bő gyümölcsét háladatossággal vedd, szent nevednek köteles és kedves dicséretet mondani méltók legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

3. Nyugat felé fordulva.

(Szent Máté evangéliuma I-ső fejezete.)

Responsorium. Boldog vagy Szent Szűz Mária ! és minden dicséretre méltó,* mert te belőled támadt az igazság napja, Krisztus, a mi Istenünk.* V. Imádkozzál a népért, könyörögj a papságért, esedezzel az ájtatos asszonyi nemért, hogy mindazok érezzék segédelmet, kik buzgón ünneplik szent emlékedet. Mert te belőled támadt stb.

Dicsőség az Atyának stb.

Könyörögjünk. Téged, Uram ! esdve kérünk : hogy a magvak ezen terményeire vidám szemmel és arccal tekinteni méltóztassál. És valamint Mózes szolgál által Izrael fiainak rendeléd, hogy kijöven Egyiptomból a nekik adandó földre, terményeik zsengéit felajánlják a papoknak megáldás végett : úgy most irgalmadat kérjük ezen vetésekre, hogy azokat a jég el ne verje, a forgószél fel ne forgassa, a fürgeteg meg ne semmisítse, a hőség ki ne égesse, az árvíz el ne ölje ; —

hanem épségben megtartván, az emberek testi és lelki használatául tökéletesen megérlelni méltóztassál. A mi Urunk stb. Amen.

4. Észak felé fordulva.

(Szent Lukács evangéliuma I-ső fejezete.)

Responsorium. Nem támadt az asszonyok szülöttei közt jelesebb Keresztelő Szent Jánosnál,* ki az Úrnak útját készíté a pusztában.* V. Vala egy ember, ki Istentől küldeték, kinek neve vala János, ki az Úrnak útját stb.

Dicsőség az Atyának stb.

Könyörögjünk. Örök, mindenható szent Atya! Úristen! Kérünk Téged: küldd ki angyalaidat, hogy vetéseinket őrizték a férgek, a madaraktól és sás-káktól; hogy magasztaltassék szent neved, Úristen, minden helyen. A te szent Fiad, a mi Urunk stb. Amen.

Amely vidéken szőlők vannak, mondatik:

Könyörögjünk. Úristen! ki lelki szőlőd vesszeid az egész földön elterjesztéd, szőlőink munkájának add meg sikeres gyümölcsét; áraszd e szőlőkre áldásodnak harmatát; őrizd meg azokat minden veszélytől és termésében adj bőséget. A mi Urunk stb. Amen.

Könyörögjünk. Örök mindenható szent Atya Úristen! ki az eget és földet, a tengert és egész mindenséget teremtetted: téged alázatosan kérünk, hogy földi terményeinket megáldani, megszentelni és megsokasítani méltóztassál. Töltsd meg pincéinket és csüreinkeket a bor és gabona bőségével, hogy azokban szent akaratod szerint örvendezvén, téged dicsérjünk és neked hálaadjunk. A te szent Fiad, a mi Urunk stb. Amen.

V. A mindenható Atya-, Fiú és Szentlélekisten áldása szálljon vetéseinkre és maradjon rajta mindig.
R. Amen.

Ű. Mondjunk áldást az Űrnak. Alleluja, alleluja, alleluja !

R. Hála Istennek. Alleluja, alleluja, alleluja !

Ima a körmenetnél.

Mindenható örök Isten ! Irgalmas mennyei Atyánk! tekints kegyelmesen reánk, kik a te tiszteleted és dicséretedre összejöttünk, hogy az anyaszentegyház által rendelt körmenetet a te tetszésedre elvégezzük ; add nekünk azon szent kegyelmet, hogy minden lépéseink, imáink és énekeink egyedül a te dicsőségedre irányoztassanak. Hallgasd meg a te szolgálid könyörgését, kik szent kegyelmedért esedeznek. Te vagy a mi Urunk Istenünk ! a mi Atyánk ! és mi vagyunk a te gyermekeid ; könyörülj rajtunk és nyisd meg szent kezedet ; áldd meg a mi terméseinket, melyeket a mi élelmünkre teremteni méltóztattál, hogy a te dicséreted és tiszteletedre élhessünk. Azért, legkegyelmesebb Urunk ! hallgasd meg könyörgésünket, mert te tudod, mi kell a léleknek lelki táplálékul ; azt is tudod, hogy testünk nem élhet adományid nélkül ; te pedig, Istenünk ! a könyörgőknek mindeneket adsz szent igéd-del, a mi lelkünket táplálsz, drágalátos szent tested és véred-dal erősíted, a mi életünket fenntartod. Hogyne kellene tehát hálákat adnunk ily nagy jótéteményekért ? Te vagy a mi kezdetünk és végünk, minden jónak eredete s minden kegyelem kútforrása ; dicsértessék a Te neved minden nemzetek és teremtmények által ; dicsérjétek őt, Istennek minden szentei ott a magasságban ; énekeljétek nevének dicsőségét minden anyagi karok ; imádjátok őt minden földi teremtmények, mert ő a mi Urunk, Istenünk és mindennek, ami csak volt, van és lesz, leghatalmasabb kormányzója. Kérünk téged, nagy Isten! nyisd föl kezeidet és áldd meg minden népedet ; áldd meg mind a papi, mind a

világi állapotot ; a föld termését áldd meg mindazzal, ami élelmünkre szolgál. Emeld és terjeszd a te keresztény katolikus anyaszentegyházadat ; méltóztassál minden tévelyt kiirtani ; adj egészséget a keresztény fejedelmeknek és békét a népeknek, mely fölött uralkodol ; vigasztald a szomorkodókat ; tápláld mindazokat, kik szegénységet és ínséget szenvednek ; adj élelmet az éhezőknek, ruhát a mezíteléneknek, egészséget a betegeknek, szabadulást az ártatlan foglyoknak ; méltóztassál az egész kereszténységet a rossztól megóvni, megoltalmazni. Hogy pedig mindezen kegyelmet minél előbb nekünk megadjad, imáinkhoz, énekeinkhez csatoljuk forró szíveinket is, melyeket neked, Úristen! tiszta szeretedből és vonzalomból ajánljuk alázatosan esedezvén, hogy közöttünk maradjon a te szent kegyelmed és mi annak segítségével eme nyomorult és szomorú vándorlásunk után eljuthassunk a te legszentebb arcod színe elé és dicsérhessünk s magasztalhassunk Téged, a legkegyelmesebb Fiadat, a Szentlélekkel egyességben, minden választottaiddal mindörökkön örökké. Amen.

KERESZTJÁRÓ NAPOKON TARTANDÓ ÁJTATOSSÁG.

Antiphona. Hallgass meg minket, Uram ! mert nagy a te irgalmasságod. És a te könyörületességed sokasága szerint tekints reánk, Uram !*

Szabadíts meg engem, Isten ! mert behatottak a vizek az én lelkemig.

Dicsőség az Atyának stb.

A te könyörületességed stb.*

Ű. Uram ! kegyelmezz a mi bűneinknek.

Rp. A te nevedért.

Könyörögjünk. Bocsáss meg, Uram ! bocsáss meg a te népednek, hogy bűneiért érdemlett büntetésekkel ostromoztatván, a te irgalmasságodban enyhet találjon, A mi Urunk stb.

R. Amen.

Azután a hívek térdre borulnak, a kar elkezd a «Mindenszentek» litániáját énekelni ; és e szavakra : «*Boldogságos Szűz Mária!*» elindul a körmenet. A litániát bevégezvén, szentmise tartatik, ahol kápolna, vagy más templom van. (Mise után következnek a könyörgések.)

Könyörgések.

I. Azon templom, kápolna, vagy szobor védszentjéről, hová a körmenet vezettetett.

II. A föltámadásról.

Antiphona. Föltámadt az Úr, ki érettünk a kereszten függött. Alleluja, Alleluja !

Ø. Bizonnyal föltámadott az Úr : Alleluja !

R. És megjelent Simonnak : Alleluja !

Könyörögjünk. Úristen ! ki a húsvéti ünnepekkel a világnak orvosságot készítettél: kérünk, ápolgasd mennyei ajándékokkal a te népedet, hogy tökéletes szabadságot nyerni és az örök életre gyarapodni méltó legyen.

III. A keresztfájó hétről.

Antiphona. KérjeteK és elveszitek, hogy örömetök teljes legyen ; mert az Atya szeret titeket, valamint, hogy tik is szerettetek engem és hittetek bennem : Alleluja, Alleluja.

Ø. Maradj velünk, Uram ! Alleluja.

R. Mert beesteledett : Alleluja.

Könyörögjünk. Engedd, kérünk, mindenható Úr-

isten ! hogy akik sanyargatásunk idején kegyességében bízunk, oltalmaz által minden veszedelem ellen biztosíttassunk.

IV. A szent keresztről.

Antiphona. Szent keresztfán függött, ki összerontá a poklot s fölővezve a hatalommal, harmadnap föltámadá : Alleluja, Alleluja !

℣. Hirdessétek azt a nemzeteknek, Alleluja !

℞. Hogy a keresztfán uralkodott az Isten : Alleluja.

Könyörögjünk. Isten, ki a te Fiadat érettünk kereszthalált szenvedni engedted, hogy tőlünk az ellenségnek hatalmát elűzzéd ; engedd, kérünk, szolgálóidnak, hogy a föltámadás kegyelmét megnyerjük.

V. A boldogságos Szűz Máriáról.

Antiphona. Mennynek királyné Asszonya. Örülj szép Szűz, Alleluja ! Mert kit méhedben hordozni méltó voltál, Alleluja. Amint megmondotta vala, föltámadott, Alleluja. Imádd Istent érettünk. Alleluja.

℣. Örülj és örvendezz Szűz Mária ! Alleluja.

℞. Mert bizonynyal föltámadott az Úr. Alleluja.

Könyörögjünk. Úristen ! ki szent Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak föltámadásával a világot megörvendeztetni méltóztattál ; add, kérünk, hogy az ő szent Anyja, Szűz Mária által az örök élet örömeibe juthassunk.

VI. Szent Péter és Pál apostolokról.

Antiphona. Tündökölni fognak az igazak, az ő Atyjuk országában. Alleluja !

℣. Minden földre kiment az ő hangjuk : Alleluja !

℞. És a földnek szélső határait az ő igéjük : Alleluja.

Könyörögjünk. Úristen ! kinek jobbja a tenger habján járó Szent Péter apostolt, hogy el ne merüljön, fölntartá és a háromszor hajótörést szenvedett Pál apostolt a tenger mélységéből megszabadítá ; hallgass meg kegyesen s engedd, hogy kettőjük érdemei által az örök boldogságban részesüljünk.

VII. Mindenszentekről.

Antiphona. Mennyeknek országa a szentek lakhelye: Alleluja! És az ő békességük örökké tart. Alleluja.

Ø. Örvendezetek igazak az Úrban. Alleluja !

R. Az igazakat illeti a dicsőség. Alleluja.

Könyörögjünk. Úristen ! ki minket minden szentid tiszteletével vigasztalsz : kérünk, add, hogy azoknak esedezései és érdemei által az örök üdvösség eszkeibe részesüljünk és engedd, hogy boldog társaságukba jutni méltók legyünk.

VIII. Bűneinkért.

Antiphona. Meg ne emlékezzél, Uram ! a mi bűneinkről, sem atyáink vétkeiről és ne végy bosszút a mi gonoszságainkon.

Ø. Kegyelmezz a mi bűneinknek, Uram !

R. A te nevedért.

Könyörögjünk. Hallgasd meg, Uram ! az alázatosak könyörgését : hogy mi, kik bűneinket megvalljuk, azoknak bocsánatát s békességét tőled nyerjük.

IX. A királyért.

Antiphona. Diadalmaskodott Dávid a filiszteuson parittyával, kövel az Úr nevében.

Ø. Tartsd meg, Uram Isten ! apostoli királyunkat.

R. És hallgass meg minket kérésünk napján.

Könyörögjünk. Kérünk téged, mindenható Úristen ! hogy a te szolgád, a mi apostoli királyunk, N., ki kegyelmedből vette át az ország kormányát, minden jó erkölcsökben is öregbedjék, hogy ezekkel ékeskedve tehozzád, ki út, igazság és élet vagy, a rábízott néppel együtt eljuthasson.

X. A pogányok és eretnekek ellen.

Antiphona. Törd meg, Uram ! a te egyházad ellenségeidnek hatalmát és szórd szét őket, hogy megismerjék, miszerint nincs, ki harcoljon értünk, kívüled, Istenünk.

Ø. Ébredj föl, Uram ! és kergesd el az ő ellenségeit.

R. És fussanak az őt gyűlölők az ő színe elől.

Könyörögjünk. Örök, mindenható Úristen ! kinek kezében van minden hatalom és minden országnak jogai, tekints kegyelmesen a keresztények segítségére, hogy a pogányok és eretnekek, kik vadságukban és csalárdságukban bizakodnak, hatalmadnak jobbjá által megtöressenek.

XI. Esőért.

Antiphona. Úr és Király ! Ábrahám Istene ! adj földünkre esőt : miszerint lássa e nép, hogy te a mi Urunk, Istenünk vagy.

Ø. Öntözd meg magasságodból a hegyeket.

R. És a föld megtelik a te műveid gyümölcseivel.

Könyörögjünk. Úristen ! kiben élünk, mozgunk és vagyunk : adj alkalmas erőt minékünk, hogy a mos-

lani szükségünkben szent Felségedtől megsegíttetvén, az örökkévaló javak után annál bizodalmasabban törekedjünk.

XII. Jó időért.

Antiphona. Csillagoknak kegyes alkotója, hívóknak örök világossága ! ki bűneink miatt méltán érezted velünk haragodat, a hozzád kiáltóknak azonban megkegyelmezesz : irgalmazz nekünk, Uram, kegyelmezz nekünk, te világnak Megváltója ! s a boldogságos Szűz Mária és minden szenteidnek esedezésére adj nekünk tiszta jó időt, hogy megismerjük, miszerint te egyedül vagy a magasságbeli mindörökkön örökké.

Ø. Terjeszd ki karodat a magasságból.

R. És szabadíts meg minket a vizek sokasságától.

Könyörögjünk. Uram ! hallgass meg minket kegyesen, kik tehozzád kiáltunk és adj tiszta jó időt : hogy, akik bűneinkért méltán szenvedünk, könyörületességed minket megelőzván, jóságodat érezzük.

XIII. Békességért.

Antiphona. Adj békességet, Uram ! a mi időnkben : mert nincs egyéb, ki mi érettünk hadakozzék, hanem csak te, mi Urunk és Istenünk !

Ø. Legyen békesség a te erősségedben.

R. És bővelkedés a te tornyaidban.

Könyörögjünk. Úristen ! kitől származnak a szent kívánságok, igaz tanácsok és tökéletes cselekedetek : add szolgálidnak azon békességet, melyet a világ nem adhat, hogy szívünket parancsaid teljesítésére szánván és ellenségünkötli félelemtől megmenekedvén a te oltalmad alatt csendes időket éljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

Antiphona. Vedd el tőlünk gonoszságainkat, hogy a szentek szentjébe tiszta szívvel bemenni méltók legyünk.

(A könyörgések után indul a körmenet visszafelé.)

KÜLÖNBÖZŐ LITÁNIÁK.

1. Litánia Jézus legszentebb nevéről.

(Háromszáz napi búcsú, XIII. Leó pp. 1880 jún. 16.)

Uram, irgalmazz nekünk !
Krisztus, kegyelmezz nekünk !
Uram, irgalmazz nekünk !
Jézus, hallgass minket !
Jézus, hallgass meg minket !
Mennybéli Atyaisten !
Irgalmazz nekünk !
Megváltó Fiúisten,
Szentlélek-Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus, az élő Isten Fia,
Jézus, az Atyának fényessége,
Jézus, az örök világosságnak fényessége,
Jézus, a dicsőség királya,
Jézus, az igazságosság napja,
Jézus, a boldogságos, Szűz Máriának Fia,
Szeretetreméltó Jézus,
Csodálatos Jézus,
Jézus, erős Isten,

Irgalmazz nekünk !

Jézus, a jövő élet Atyja,
 Jézus, a nagy tanács Angyala,
 Leghatalmasabb Jézus,
 Legtürelmesebb Jézus,
 Legengedelmesebb Jézus,
 Szelíd és alázatos szívű Jézus,
 Jézus, a szüzesség kedvelője,
 Jézus, szerető barátunk,
 Jézus, a béke Istene,
 Jézus, az élet szerzője,
 Jézus, az erények példaképe,
 Jézus, a lelkek buzgó keresője,
 Jézus, a mi Istenünk,
 Jézus, a mi menedékünk,
 Jézus, a szegények Atyja,
 Jézus, a hívek kincse,
 Jézus, a jó pásztor,
 Jézus, igaz világosság,
 Jézus, örök bölcsesség,
 Jézus, végtelen jóság,
 Jézus, utunk és életünk,
 Jézus, az angyalok öröme,
 Jézus, a patriárák királya,
 Jézus, az apostolok mestere,
 Jézus, az evangélisták tanítója,
 Jézus, a vértanúk erőssége,
 Jézus, a hitvallók világossága,
 Jézus, a szűzek tisztasága,
 Jézus, minden szentek koronája,

Irgalmazz
 nekünk !

Légy irgalmas ! Kegyelmezz nekünk, Jézus !
Légy irgalmas ! Hallgass meg minket, Jézus !

Minden gonosztól,
Minden bűntől,
A te haragodtól,
Az ördög incselkedéseitől,
A tisztátlan lélektől,
Az örök haláltól,
Sugallataid elhanyagolásától,
Szent megtestesülésed titka által,
Születésed által,
Gyermekséged által,
Isteni életed által,
Fáradalmaid által,
Haláltusád és szenvedésed által,
Kereszted és elhagyatottságod által,
Ellankadásod által,
Halálod és temetésed által,
Feltámadásod által,
Mennybemeneteled által,
A legméltóságosabb Oltáriszentség
szerzése által,
Örömeid által,
Dicsőséged által,

Ments meg
minket,
Jézus !

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit,
kegyelmezz nekünk, Jézus !

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit,
hallgass meg minket, Jézus !

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk, Jézus !

Jézus, hallgass minket !

Jézus, hallgass meg minket !

Könyörögjünk. — Uram, Jézus Krisztus, te azt mondtad : Kérjétek és adatik nektek, keresetek és találtok, zörgessetek és megnyittatik nektek : kérünk, add meg nekünk könyörgésünkre isteni szeretetednek érzelmét, hogy téged teljes szívből, szóval és tettel szeressünk és dícsérni soha meg ne szűnjünk.

Adj nekünk, Uram, szent neved iránt egyaránt félelmet és örök szeretetet, mert gondviselésedtől soha meg nem fosztod azokat, akiket szereteted állhatatosságára tanítasz, aki élsz, uralkodol mindörökre örökké. Amen.

(Ha az Oltáriszentség ki van téve.)

Könyörögjünk. — Űristen ! ki nekünk e csodálatos szentségben kínszenvedésednek emlékezetét hagytad, add, hogy a te testednek és vérednek szentséges titkát úgy tiszteljük, hogy megváltásodnak gyümölcsét szüntelen érezzük magunkban. Amen.

Befejező imádság.

Űristen ! ki szent Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak dicsőséges szent nevét híveid szívében szerelmessé és gyönyörűségesse — a gonosz lelkeknek pedig félelmissé és rettenetessé tette ;

engedd kegyelmesen, hogy akik Jézus szentséges nevét ájtatosan tisztelik a földön, vigasztalásaid édességét az életben megízlelvén; kimúlásuk után a véghetetlen boldogság örömét elnyerjék. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ó édes Jézus! ki minket szentséges véred árán az örök kárhozattól megmentettél, esedezve kérünk, hogy értünk vallott szent életedet, szenvedésedet és halálodat, érettünk ontott drága véredet, saját életünket és minden cselekedtünket, úgy a most végzett ájtatosságot is bűneinkért elégtételül elfogadni méltóztassál. Állítsd keserves kínjaidat, keserves kereszthalálodat, most és majdan, az utolsó ítélet napján, a te ítéleted és a mi lelkünk közé. — Adj az élőknek irgalmat és kegyelmet, a meghalt híveknek örök nyugalmat és mindannyinak bűneik bocsálatát és az örök életet. Amen.

Ima Jézus szent nevéről. Űristen! ki szent Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőséges szent nevét híveid szívében szerelmessé és gyönyörűséggé, a gonosz lelkeknek pedig iszonyúvá és rettenetessé tetted; engedd kegyelmesen, hogy valakik a Jézus szent nevét ájtatosan tisztelik e földön; vigasztalásaid édességét megízlelvén, ez életben, kimúlásuk után a véghetetlen boldogság örömeire jussanak. Amen.

Mindszentek litániája,

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, hallgass minket !

Krisztus, hallgass meg minket !

Mennybéli Atyaisten !

Megváltó Fiúisten !

Szentlélek-Úristen,

Szentháromság egy Isten,

Szentséges Szűz Mária,

Istennek szent Anyja,

Szűzeknek szent Szűze,

Szent Mihály főangyal,

Szent Gábor főangyal,

Szent Ráfael főangyal,

Mindnyájan Szent angyalok

és főangyalok,

Mindnyájan dicsőült szentek

lelkei,

Keresztelő szent János,

Szent József,

Mindnyájan szent patriarkák és próféták, könyörögjetelek érettünk !

Szent Péter apostol,

Szent Pál apostol,

Szent András apostol,

Szent Jakab apostol,

Irgalmazz
nekünk !

Könyörögj érettünk !

Könyörögjetelek
érettünk !

Könyörögj érettünk !

Könyörögj érettünk !

Szent János apostol,
 Szent Tamás apostol,
 Szent Jakab apostol,
 Szent Fülöp apostol,
 Szent Bertalan apostol,
 Szent Máté apostol,
 Szent Simon apostol,
 Szent Tádé apostol,
 Szent Mátyás apostol,
 Szent Barnabás apostol,
 Szent Lukács evangelista,
 Szent Márk evangelista,

Könyörögj
 érettünk !

Mindnyájan szent apostolok és evangelisták.
 könyörögjete érettünk !

Mindnyájan Krisztus szent tanítványai, könyörögjete érettünk !

Mindnyájan apró szentek, könyörögjete érettünk !

Szent István vértanu
 Szent Lőrinc vértanu,
 Szent Vince vértanu,

Könyörögj érettünk !

Fábián és Sebestyén vértanuk,
 Szent János és Pál vértanuk,
 Szent Kozma és Dömjén vértanuk,
 Szent Gyárfás és Protáz vértanuk,
 Mindnyájan, szent vértanuk,

Könyörögjete
 érettünk !

Szent Szilveszter pápa,
 Szent Ambrus pápa,
 Szent Ágoston püspök,

Könyörögj érettünk !

Szent Jeromos hitvalló,	}	Könyörögj érettünk !
Szent Márton püspök,		
Szent Miklós püspök,		
Szent Adalbert püspök,		
Szent István király,		
Szent László király,		
Szent Imre herceg,	}	

Mindnyájan szent püspökök és hitvallók, könyörögjetelek érettünk !

Mindnyájan szent tanítók, könyörögjetelek érettünk !

Szent Antal,	}	Könyörögj érettünk !
Szent Benedek,		
Szent Bernát,		
Szent Domonkos,		
Szent Ferenc,		

Mindnyájan szent papok és leviták, könyörögjetelek érettünk !

Mindnyájan szent szerzetesek és remeték, könyörögjetelek érettünk !

Szent Mária Magdolna,	}	Könyörögj érettünk !
Szent Ágota,		
Szent Luca,		
Szent Ágnes,		
Szent Cicelle,		
Szent Katalin,		
Szent Anasztázia,		
Magyarországi Szent Erzsébet,	}	

Mindnyájan szent Szűzek és özvegyek, könnyörögjetek érettünk !

Istennek minden szentjei, könnyörögjetek érettünk !

Légy irgalmas ! Uram, kegyelmezz nekünk !

Légy irgalmas ! Uram, hallgass meg minket !

Minden gonosztól,

Minden büntől,

A te haragodtól,

Hirtelen és készületlen haláltól,

Az ördög cseleitől,

Haragtól, gyűlölségtől s minden gonosz akarattól,

A tisztátalan lélektől,

Mennykőtől s égi háborútól,

A földrengés ostorától,

Döghaláltól, éhségtől és háborútól,

Az örök haláltól,

Megtestesülésed szent titka által,

Eljöveteled által,

Születésed által,

Keresztséged és böjtölésed által,

Kereszted és kínszenvedésed által,

Halálod és temetésed által,

Szentséges feltámadásod által,

Csodálatos mennybemeneteled által,

A vigasztaló Szentlélek eljövetele által,

Az ítélet napján,

Ments meg.
Uram,
minket !

Mi bűnösök,
Hogy nekünk irgalmazni méltóztassál,
Hogy nekünk megbocsátani méltóztassál,
Hogy minket igaz bűnbánatra vezérelni
méltóztassál,
Hogy Anyaszentegyházadat kormányozni
és megerősíteni méltóztassál,
Hogy a római pápát és az egész papi ren-
det a szent vallásban megtartani méltóztassál,
Hogy az Anyaszentegyház ellenségeit meg-
alázni méltóztassál,
Hogy az egész kereszténységnek békessé-
get és egyetértést adni méltóztassál,
Hogy az összes tévelygőket az egyház
egységébe visszahívni és a hitetleneket
az evangélium világosságához elvezetni
méltóztassál,
Hogy minket szent szolgálatodban meg-
erősíteni és megtartani méltóztassál,
Hogy elménket mennyei kívánságokra fel-
indítani méltóztassál,
Hogy minden velünk jótevőknek örökké
való javaidat adni méltóztassál,
Hogy magunk, felebarátaink, atyáinkfiai
s a velünk jótevők lelkét az örök kár-
hozattól megmenteni méltóztassál,
Hogy a földnek bő gyümölcsét megadni
és megtartani méltóztassál,

Hogy a megholt híveknek örök nyu- godalmat engedni méltóztassál, Hogy minket meghallgatni méltóz- tassál,	} Kérünk Téged, hallgass meg minket !
--	---

Istennek Szent fia !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
Kegyelmezz nekünk !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
Hallgass meg minket !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
Irgalmazz nekünk !

Krisztus hallgass minket !

Krisztus hallgass meg minket !

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Uram, irgalmazz nekünk !

Miatyánk stb.

Üdvözlégy stb.

Könyörögjünk. — Isten, kinek tulajdona a könyörül-
let és irgalom, fogadd könyörgésünk, hogy bennünket
és minden szolgálodat, akiket a vétkek láncá nyögöz,
kegyesen feloldozzon a könyörületeséged irgalma.

Hallgasd meg, kérünk. Urísten, alázatos könyörgé-
sünket és irgalmazz nekünk, kik megvalljuk bűnein-
ket, hogy tőled bocsánatot és békét nyerjünk.

Mutasd meg nekünk, Urísten, kegyesen kimondha-
tatlan irgalmasságodat, hogy megtisztíts bennünket
vétkéinktől és megszabadíts az érdemelt büntetéstől.

Urísten, kit a bűn megbánt és a töredelem meg-
engesztel, hallgasd meg kegyesen néped könyörgését

és haragod ostorait, melyeket bűneinkkel érdemelünk, távoztasd el tőlünk.

Örök, mindenható Isten, könyörülj szolgálodon, pápánkon, N.-en és igazgasd őt kegyesség szerint az örök boldogság útjára, hogy jóvoltodból azt, ami előtted kedves, azt óhajtsa és teljes erővel végre is hajtsa !

Kérünk téged, mindenható Úristen ! hogy a te szolgálád, N., a mi apostoli királyunk, ki kegyelmedből vette át az ország kormányát, minden jó erkölcsben gyarapodjék, hogy azzal ékeskedve, a vétkek szörnyeit kerülhesse, ellenségeit meggyőzhesse és hozzád, ki út, igazság és élet vagy, a rábízott néppel együtt eljuthasson.

Isten, kitől a szent vágyak, a jó gondolatok és a tökéletes cselekedetek származnak, add meg szolgálóidnak ama békességet, amelyet a világ meg nem adhat, hogy szívünket törvényeidre adjuk, ellenségeinktől való félelmünk megszűnjék és védelmed alatt békés időket éljünk.

Égesd, Uram, a Szentlélek tűzével vesénket és szívünket, hogy szeplőtelen testtel szolgáljunk Neked és tiszta szívvel kedvedben járjunk.

Minden hívők teremtető és megváltó Istene, bocsásd meg szolgálóid és szolgálóid lelkének minden vétjét, hogy a bocsánatot, melyet mindig óhajtottak, áhítatos könyörgésükkel meg is nyerjék.

Kérünk téged, Úristen, előzd meg tetteinket sugallataiddal és kísérd segítségiddel, hogy minden imádságunk és működésünk mindenkor tőled vegye kezdetét és közreműködéseddel végződjék.

Örök, mindenható Isten, aki eleveneken és holtakon uralkodol és megkönyörülsz mindazokon, kiket hitükről és cselekedeteikről tieidnek ismersz, alázatosan kérünk, hogy akikért előtted könyörögni akarunk és akik vagy még e testben tartózkodnak, vagy a test-

ből kiszabadulva, a másvilágra jutottak: minden szenteid közbenjárása által megnyerjék kegyes irgalmasságodtól minden bűneiknek bocsánatát a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

V. Az Úr veletek.

R. És a te lelkeddel.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

R. És az én kiáltásom jusson elődbe.

V. Hallgasson meg minket a mindenható és irgalmas Isten.

R. Amen.

V. És a hívók lelkei Isten irgalmasságából nyugodjanak békében.

R. Amen.

Megjegyzés: A kereszttjáró első és második napján, bent a templomban az énekkar megkezdi az Antiphonát: «Mennynek királyné asszonya», vers és oratio, végül éneket a kimenőre.

Búzaszentelés — és kereszttjáró harmadik napján az énekkar megkezdi az úton «Téged Isten dicsérünk», vers és oratio. — Utána az Antiphonát: «Mennynek királyné asszonya», vers és oratio, végül éneket a kimenőre.

Litánia Jézus szentséges Szívéről.

(30 napi búcsú. XIII. Leó pápa 1889. év. április hó 2-án.)

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, hallgass minket !

Krisztus, hallgass meg minket !

Mennybéli Atyaisten !

Megváltó Fiúisten !

Szentlélek-Úristen !

Szentháromság egy Isten !

Jézus Szíve, az örök Atya-Fiának Szíve !

Jézus Szíve, a Szűzanya méhében a Szentlélek-
től alkotott Szív !

Jézus Szíve, az Isten igéjével lényegileg egyesí-
tett Szív !

Jézus Szíve, végtelen fölségű Szív !

Jézus Szíve, Isten szent temploma !

Jézus Szíve, a Magasságbélinek szent szekrénye !

Jézus Szíve, Isten háza és mennyország kapuja !

Jézus Szíve, a szeretet lángoló tűzhelye !

Jézus Szíve, az igazság és szeretet tárháza !

Jézus Szíve, jósággal és szeretettel teljes Szív !

Jézus Szíve, minden erény mélysége !

Jézus Szíve, minden dicséretre legméltóbb Szív !

Jézus Szíve, minden szív királya és közép-
pontja,

Jézus Szíve, melyben a bölcseségnek és
tudománynak összes kincsei megvannak,

Jézus Szíve, melyben az Istenség egész tel-
jessége lakozik,

Jézus Szíve, melyben a mennyei Atyának
kedve telt,

Jézus Szíve, melynek teljességéből mind-
annyian merítettünk,

Jézus Szíve, az örök halmok kívánsága,

Jézus Szíve, béketűrő és nagyírgalmasságú
Szív,

Irgalmazz nekünk !

Jézus Szíve, dúsgazdag mindazok iránt, kik
hozzá folyamodnak,

Jézus Szíve, az élet és szentség forrása,

Jézus Szíve, vétkeinkért engesztelő áldozat,

Jézus Szíve, gyalázatokkal tetézt Szív,

Jézus Szíve, gonoszágainkért megtört Szív,

Jézus Szíve, mindhalálig engedelmes Szív,

Jézus Szíve, lándzsával átdöfött Szív,

Jézus Szíve, minden vigasztalás kútfeje,

Jézus Szíve, életünk és feltámadásunk,

Jézus Szíve, békességünk és engesztelé-

sünk,

Jézus Szíve, bűnösök áldozatja,

Jézus Szíve, benned reménylők üdvössége,

Jézus Szíve, benned kimulók reménysége,

Jézus Szíve, minden szentek gyönyörűsége,

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit ; Kegyel-
mezz nekünk, Uram !

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit ; Hall-
gass meg minket, Uram !

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit ; Irgal-
mazz nekünk !

℟. Szelid és alázatos szívű Jézus,

℞. Alakítsd szívünket a te Szíved szerint.

Könyörögjünk. — Mindenható, örök Isten !
tekints a te szerelmes Fiad Szívére és mindama
dicséretre és elégtételre, melyet a bűnösök nevé-
ben irántad lerótt és nekik, kik irgalmasságodért
esdekelnek, adj megengesztelőde bocsánatot,

ugyanazon szent Fiad, Jézus Krisztus nevében, ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben Isten, mindörökkön örökké. Amen.

Felajánlás Jézus szentséges Szívéhez.

(XIII. Leó. 1889 május 25.)

Édes Jézus, az emberi nem Megváltója, tekints reánk, kik alázatosan leborulunk oltárod előtt. Tied vagyunk, tied akarunk lenni ; hogy pedig annál szorosabb összeköttetésben lehessünk veled, íme ma mindegyikünk önként a Te szentséges Szívednek szenteli magát. Téged ugyan sokan sohasem ismertek ; parancsaidat megvetve, téged sokan visszautasítottak. Irgalmazz mindnyájunknak, jóságos Jézus és vonj a te szent Szívedhez mindenkit.

Légy királya, Urunk, nemcsak a te híveidnek, akik sohasem távoztak el tőled, hanem a tékozló fiúknak is, akik elhagytak ; add, hogy ezek az atyai házba csakhamar visszatérjenek, hogy el ne vesszenek a nyomorban és inségben. — Légy királya azoknak, akiket téves vélekedések tartanak fogva, vagy akiket egyenetlenkedés tart elszakítva s hídd vissza őket az igazság kikötőjébe s a hit egységébe, hogy rövid idő múlva legyen egy akol és egy pásztor. — Légy királya végül mindazoknak, akik a pogányok régi babonáságában sinylődnek s ne vonakodjál őket a sötétségből visszavezetni Isten világosságába és országába.

Adj, Urunk, a te Egyháznak sértetlenül biztos szabadságot, adj minden nemzeteknek békességes rendet ; tedd, hogy a föld sarkai ugyanezen egy szózattal visszahangozzanak : Legyen dicséret az isteni Szívnek, mely által nekünk üdvösségünk támadt ; övé a dicsőség és tisztelet mindörökké. Amen.

Megkérlelő imádság minden hónap első vasárnapján.

Jézusnak isteni szíve, íme előtted térdeinkre borulunk és felajánljuk neked, a boldogságos Szűz Máriának, az ég minden angyalainak és szentjeinek és az egész anyaszentegyháznak minden imáadását, dicséretét és dicsőítését s óhajtjuk, hogy minden teremtmény az egész örökkévalóságon át így imádjon, dicsérjen és dicsőítsen téged. Hasonlóképen hálát adunk neked a természet, kegyelem és dicsőség minden jótéteményeiért, melyek belőled, minden jónak kimeríthetetlen forrásából, szünet nélkül áradoznak. Egyesülve mindazokkal, kik téged szeretnek, megkérlelünk mindazon hitelenség és hálátlanság, mindazon hidegség és közönyösség, mindazon tiszteletlenség és bántalmak miatt, melyekkel az emberek, főleg a legméltóságosabb Oltáriszentségben illetnek. Fogadd azért kegyelmesen hitünket, bizalmunkat, szeretetünket és hallgasd meg irgalmasan kéréseinket.

¶. Jézusnak isteni Szíve könyörülj anyaszent-egyházadon, az egyházi és világi előljárókon és minden híveiden.

R. Kérünk téged, hallgass meg minket !

¶. Jézusnak isteni Szíve, könyörülj minden tagján e társulatnak, mely a te tiszteletedre van szentelve.

R. Kérünk téged, hallgass meg minket !

¶. Jézusnak isteni Szíve, ajánljuk neked a mi különös szükségünket.

R. Kérünk téged, hallgass meg minket !

¶. Jézusnak isteni Szíve ! könyörülj azon megholt keresztény híveken, kik a tisztító tűzben szenvednek, főleg azokon, kik életükben e társulathoz tartoztak.

R. Kérünk téged, hallgass meg minket !

Könyörögjünk! — Jézusnak isteni Szíve, te magadat mennyei Atyádnak a keresztfán minden ember üdvéért feláldoztad és ezen áldozatodat oltárainkon számtalanszor megújítod ; engedd, hogy e végtelen szeretetáldozat minden ember javára szolgáljon.

Tartsd meg, oltalmazd és kormányozd egyházadat és ennek fejét a római pápát ; egyesít d a római pápával a püspököket, a püspökökkel a papokat, a papokkal a híveket, hogy így mindannyian egy lelki épületet képezzünk, mely az apostolok alapzatán, Péteren, mint kőszálon, rajtad, Urunk Jézusunk, mint szeglet-kövön emel-

kedik föl. Minden hamis tanítást, szakadást, bót-rányt, üldözést és közönyösséget távolíts el szent egyházadtól.

Oltalmazd az uralkodókat, a felsőbbbségeket s elöljárókat, hogy alattvalóikat a te bölcseséged és hatalmad által, békében és egyességben, igazságban, szeretetben és valódi jámborságban, valamint ideiglenes jólétre, úgy az örök üdvösségre vezessék.

Add a szülőknek malasztodat, hogy a gyermekeiket a te dicsőségedre, s az ő üdvösségükre neveljék, hogy ártatlanságban és erényben Isten fiaivá s a mennyország örököseivé képezzék.

Önts a gyermekekbe engedelmességet, tiszteletet és hálás szeretetet szüleik iránt, hogy isteni és atyai áldásod bőven árássa el őket.

Adj az alattvalóknak s a szolgálatban lévőknek hűséget és lelkiismeretességet kötelmeik teljesítésében, türelmet és alázatosságot, tiszta életet és a Szentlélek örömét.

Őrizd az ártatlanokat, bátorítsd a bűnbánókat, térítsd meg a bűnösöket, alázd meg országod eleneit és mint eltévedt juhokat vezesd aklodba vissza! terjeszd mindinkább isteni nevednek dicsőségét, hogy minden ember az igazság ismeretére és az üdvösségre jusson.

Engedd végre, hogy minden ember neked legyen ajánlva: könyörülj a megholt híveken és kivált szüleinken, rokonainkon, barátainkon és

azokon, kikről különösen senki sem emlékezik ;
és engedd, hogy velük mi is örök látásodra és az
örök üdvösségre jussunk. Aki élsz és uralkodol
az Atyával és a Szentlélekkel egyetemben, Isten
mindörökkön örökké. R. Amen !

Litánia az Oltáriszentségről.

(Csak magánhasználatra.)

Uram, irgalmazz nekünk ! — Krisztus, kegyelmezz
nekünk !

Krisztus, hallgass minket ! — Krisztus, hallgass meg
minket !

Mennybéli Atyaisten,
Megváltó Fiúisten,
Szentlélek-Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Eleven kenyér, ki az égből szálottál alá,
Elrejtett Isten és Üdvözítő,
Vájaszottak gabonája,
Szűzeket nevelő bor,
Kövér kenyér, királyok gyönyörúsége,
Szüntelen való áldozat,
Tiszta áldozat,
Makula nélkül való Bárány,
Angyalok eledele,
Elrejtett manna,
Isteni csodák emlékezete,
Természetfölötti kenyér,
Testté lett szent Ige,
Velünk lakó Szentostya,
Áldásnak pohara,
Hitünknek titka,
Felséges tisztelendő Szentség,

Irgalmazz
minekünk !

Elevenek és holtak békéltetője,
 Büntől oltalmazó mennyei orvosság,
 Minden csodának csodája,
 Az Úr halálának szentséges emléke,
 Isteni ajándékok bősége,
 Szent és fölséges titok,
 Halhatatlanságnak orvossága,
 Éltető, rettenetes Szentség,
 Az Igének mindenható erejével testté
 vált kenyér,
 Vérontás nélkül való áldozat,
 Étel és vendég,
 Gyönyörűséges lakodalom, melyben az
 angyalok szolgálnak,
 Kegyességnek Szentsége,
 Szeretetnek kötele,
 Bemutató és bemutatott ajándék,
 Tulajdon kútfeje minden édességnek,
 Áhítatos lelkek tápláléka,
 Az Úrban megholtak útieledele,
 Jövendő dicsőségünk záloga,
 Isten, irgalmazz nekünk !

Irgalmazz
 minékünk!

Uram, kegyelmez nekünk !

Isten, irgalmazz nekünk !

Uram, hallgass meg minket !

Szent tested és véred méltatlan vételétől,
 A testi kívánságoktól,
 Az élet kevélységétől,
 Minden bűnre vivő alkalomtól,
 Azért a kívánságért, amellyel a húsvéti
 bárányt tanítványaiddal enni kívántad,
 Nagy alázatosságodért, mellyel tanít-
 ványaid lábait megmostad,
 Buzgó szeretetedért, mellyel ezt a
 Szentséget rendelted,

Ments meg.
 Uram,
 minket !

Drága, szent véredért, melyet az oltá- ron hagyta,	}	Ments meg Uram, minket !
Ennek a te szent testednek, öt se- béért, amelyeket érettünk fölveltél,		

Mi bűnösök,

Hogy ebben a csodálatos Szentségben való
hitünket, annak becsülését és az iránta való
áhitatosságunkat bennünk megtartsad és
őregbítsed,

Hogy bűneinknek igaz meggyónása által minket
az Oltáriszentség gyakori vételére vezérelj,

Hogy minket a tévelygéstől, hitetlenségtől és
szívünk vakságától megoltalmaz,

Hogy ennek a dicsóséges Szentségnek drága,
mennyei gyümölcsében részesíts,

Hogy halálunk óráján ezzel a mennyei úti eddel
bátoríts és erősíts.*

Istennek szent Fia,

* Kérünk Téged, hallgass meg minket !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit ! —

Kegyelmezz minekünk !

Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit ! —

Hallgass meg minket !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit ! —

Irgalmazz minekünk !

Uram, irgalmazz nekünk ! Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Krisztus, hallgass minket ! Krisztus, hallgass meg
minket !

Uram, irgalmazz nekünk !

Mi Atyánk. — Üdvözlégy stb.

V. Mennyből adta kenyeret nekik,

F. Melyben minden gyönyörűség benne van.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésünket !

F. És a mi kiáltásunk jusson elődbe !

Könyörögjünk. — Uristen, ki nekünk a csodálatos

Kérünk Téged, hallgass meg
minket !

Oltáriszentségben kinszenvedésed emlékezetét hagy-
tad : adjad, kérünk, a te szent tested és véred szent-
séges titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásod gyü-
mölcset magunkban szüntelen érezzük. Ki élsz és ural-
kodol az Atyával és Szentlélekkel egyetemben, Isten
mindörökkön örökké. Amen.

Az Űr Jézus imádása az Oltáriszentségben.

Uram, Jézus Krisztus, ki szeretetből az emberek
íránt, az imáadásraméltó Oltáriszentségben éjjel-nap-
pal jelen vagy és mindazokat, akik Téged meglátogat-
nak, várod, hívod és szeretettel fogadod, — hiszem,
hogy e legméltóságosabb Oltáriszentségben jelen vagy.
Semmiségem tudatában leborulva imádlak és hálát
adok neked írántam tanusított számtalan kegyelmed-
ért, főleg azért, hogy e szentségben tenmagadat adtad
nekem ; hogy nekem Édesanyádat szószólóul adtad s
hogy engem látogatásodra e templomba meghívtál.
Üdvözlöm kegyes Szívedet és pedig először hálaadásul
azért a nagy ajándékodért ; másodszor, hogy mind-
azon megbántásokat, melyekkel ellenségeid Téged e
szentségben illetnek, ismét jóvátegyem ; és harmad-
szor, hogy Téged mindazon helyeken egyszerre imád-
jalak, hol a legméltóságosabb Oltáriszentségben legke-
vésbtké tisztelnék és leginkább elhanyagolnak. Ó Jézu-
som, szeretlek Téged teljes szívemből. Bánom, hogy
végtelen Főlségedet oly gyakran megbántottam. Szent
malasztodnak segedelmével fölteszem magamban,
hogy Téged többé meg nem bántlak. Átadom most
magamat egészen neked és lemondok a magam akara-
táról, hajlandóságaimról s mindenről, ami enyém.
Tégy velem és mindenemmel úgy, amint neked tet-
szik. Semmi egyebet nem óhajtok, csupán szent szere-
tetedet, a jóban való állhatatosságot és akaratot töké-
letes teljesítését. Irgalmadba ajánlom a tisztítóhelyen

szenvedő lelkeket, kiváltkép azokat, kik e földön különös áhítatossággal viseltettek a legszentebb Szentség és a boldogságos Szűz iránt. Kegyelmedbe ajánlom bűnös lelkemet és mindazokat, akikért imádkozni különös szándékom és kötelességem. Összekapcsolom, édes Üdvözítőm, minden hajlamomat szerető szíved hajlamaival és így egyesítve följánlom azokat örök Atyádnak, kérvén őt, hogy irántad való szeretetből fogadja el könyörgésemet — és hallgasson meg engem.

Dicsérjük, imádjuk és hálás szívvel szeressük a kenyér színe alá rejtett Jézus szívét minden percben, minden oltárszekrényben, a földön, a világ végéig. Amen.

I. Lorettói litánia a B. Szűz Máriáról.

(Szombat — közvasárnap — Mária ünnepein és májusi délután tartandó ájtatosság.)

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, hallgass minket !

Krisztus, hallgass meg minket !

Mennybéli Atyaisten !

Megváltó Fiúisten !

Szentlélek-Úristen !

Szentháromság egy Isten !

Irgalmazz nekünk !

Szentséges Szűz Mária,

Istennek szent anyja,

Szüzeknek szent Szüze,

Krisztusnak szent anyja,

Isteni kegyelem anyja,

} Könyörögj
érettünk !

Tisztaságos anya,
Szeplőtelen Szűzanya,
Sérelem nélkül való anya,
Szűz virág szent anya,
Szeretetreméltó anya,
Csodálatos anya,
Jótanács anyja,
Teremtőknek anyja,
Üdvözítőnk anyja,
Nagyokosságú Szűz,
Dicsérendő szent Szűz,
Nagyhatalmú szent Szűz,
Irgalmas Szűz,
Hűséges Szűz,
Igazságnak tükre,
Bölcsesség széke,
Örömünk oka,
Lelki edény,
Tiszteletes edény,
Ájzatosság jeles edénye,
Titkos értelmű rózsza,
Dávid királynak tornya,
Elefántcsonttorony,
Mária aranyház,
Frigynek szent szekrénye,
Mennysorság ajtaja,
Hajnali szép csillag,
Betegek gyógyítója,
Bűnösök menedéke,

Könyörögj
érettünk !

Szomorúak vigasztalója,
Keresztények segítsége,
Angyalok királynéja,
Patriárkák királynéja,
Próféták királynéja,
Apostolok királynéja,
Vértanúk királynéja,
Hitvallók királynéja,
Szűzek királynéja,
Mindenszentek királynéja,
Eredeti bűn nélkül fogantatott királyné,
Szentolvasó királynéja,
Béke királynéja,

Könyörögj
érettünk !

Magyarok Nagyasszonya,

Könyörögj érettünk !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Kegyelmezz nekünk !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Hallgass meg, Uram, minket !

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Irgalmazz nekünk !

Miatyánk, ki vagy a mennyekben . . . stb.

Üdvözlégy Mária . . . stb.

¶. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja!

R. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire !

Könyörögjünk. — Add, Uram, hogy mi, a te szolgáid, folytonos lelki és testi jólétnek örvendhessünk és a mindenkoron szeplőtelen Szűz

Máriának dicsőséges közbenjárása által megszabadulva a jelen szomorúságtól, örökké tartó örömet élvezzünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Imádság Szűz Máriához.

Üdvözlégy, mennyország királynéja, irgalmas-ság anyja, élet, édesség, reménység, üdvözlégy! Hozzád kiáltunk, Évának számkivetett fiai: sírva és zokogva hozzád sóhajtok e siralom völgyéből. Azért szószólónk, fordítsd ránk irgalmas szemedet, és Jézust, a te méhednek áldott gyümölcsét, nekünk, ez élet után mutasd meg. Ó irgalmas, ó kegyes, ó édes Szűz Mária!

Szent Bernát imája.

Emlékezzél meg, kegyes Szűz Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy te valakit magára hagytál, aki oltalmadat kérte és segítségért hozzád könyörgött. — Ilyen bizalomtól lelkesítve, sietek hozzád, ó szüzek szüze, jóságos Anyám, hozzád fordulok és színed előtt sóhajtván állok én szegény bűnös. — Ne vesd meg könyörgésemet, ó Anyja az örök Igének, hanem hallgass rám kegyelmesen és hallgass meg engem.

Sub tuum praesidium.

Oltalmad alá menekülünk, Istennek szent Anyja, meg ne vesd szükségünk idején könyörgésünket, hanem szabadíts meg minden vesze-

delemtől mindenkor, dicsőséges és áldott Szűz asszonyunk, közbenjárónk és szószólónk. Engeszteld meg nekünk Fiadat, ajánlj minket Fiadnak, mutass be minket Fiadnak.

¶. Imádkozzál érettünk, Istennek szent Anyja!

¶. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!

Könyörögjünk. Kérünk téged, Úristen, öntsd lelkünkbe szent malasztodat, hogy akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kinszenvedését és keresztye által a feltámadás dicsőségébe vitessünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ima hazánk sorsának jobbrafordulásáért.

(A magyar püspöki kar 1921. évi november hó 16—17-én tartott tanácskozmányából elrendelve.)

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten! mindenkitől elhagyatva, senkitől meg nem hallgatva, Hozzád fordulunk, aki senkit sem hagysz el és mindenkit meghallgatsz, hogy hallgasd meg a mi alázatos könyörgésünket és segíts meg minket, szegény magyarokat.

Ellenségeink lettek úrrá felettünk, országunkat feldarabolták, alkotmányunkat szétrombolták, királyunkat számkivetésbe hurcolták, minket porig aláztak, minden szabadságunktól megfosztottak és ami romlásunkra van, azt parancsolják nekünk.

A mélységből kiáltunk Hozzád, Urunk! hallgasd meg esedezésünket. Könyörülj rajtunk a te nagy irgalmasságod szerint.

Ha a sok súlyos csapás a Te büntetésed, amelyet bűneinkkel vontunk magunkra, bocsáss meg nekünk, bűnbánóknak! Ha széthúzásunk oka nemzeti szerencsétlenségünknek, vezérelj minket egyetértésre! Ha hűségünket akartad próbára tenni, tekintsd gyengeségünket és rövidítsd meg látogatásod idejét.

Add a hatalmat azok kezébe, akik azt Tőled veszik és a haza javára használják! Adj a nemzetnek önzetlen, hűséges és minden áldozatra-kész fiaikat! Szerencsétlen hazánknek pedig adj jobb jövődőt!

Nagyasszonyunk és Anyánk! kelj védelmünkre vedd oltalmadba örökségünket, pártfogolj minket szent Fiadnál, hogy az Ő kegyelméből Szent István országa újra életre támadjon. Amen.

XIII. Leó pápa imája Szent Józsefhez.

(Októberi esti ájtatosság alkalmával.)

Hozzád menekülünk bajainkban, Szent József! és szent jegyesed segítségéért fohászkodva, bizalommal a te oltalmadat kérjük. Arra a szeretetre, mely téged az Isten szeplőtelen Szűzanyához fűzött és arra az atyai indulatra, mellyel a gyermek Jézust gondoztad, esdekelve kérünk, tekints le kegyesen az örökségre, melyet Jézus Krisztus

vére árán szerzett és gyámolíts bennünket hathatós közbenjárásoddal és segítségeddel szűkeinkben.

Oltalmazd Jézus Krisztus választott nemzedékét, Te, a szent család gondos őrzője Távoztasd tőlünk, ó szerető Atyánk! a hitetlenség és gonoszság ragadós betegségét; védelmezz a mennyekből, ó erősséges támaszunk, abban a harcban, mellyel a sötétség hatalma ellen harcolunk; és amint egykor a kisded Jézust a legnagyobb életveszedelemből megmentetted, véd meg most is az Isten anyaszentegyházát ellenségeinek gonosz törekvése és minden baj ellen; és végy minket állandóan pártfogásodba, hogy a te példád és gyámolításod által támogatva, szentül élhessünk, boldog halállal haljunk meg, és a mennyekben örök boldogságot nyerjünk. Amen.

Litánia Szent József tiszteletére.

(Naponkint egyszer 300 napi búcsú, mely a purgatóriumban szenvedő lelkekért is följajánlható. X. Pius pápa 1909 márc. 18-án.)

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket!

Mennyei Atyaisten,

Megváltó Fiúisten,

Szentlélek-Úristen

Szentháromság egy Isten,

} Irgalmazz
nekünk!

Szentséges szűz Mária!
 Szent József,
 Dávid nemes sarja,
 Patriárkák fénye,
 Isten Anyjának jegyese,
 A szent Szűz tisztaságos őre,
 Isten Fiának nevelőatyja,
 Krisztus gondviselő oltalmazója,
 A szent család feje,
 Igazságos József,
 Tisztaságos József,
 Nagyokosságú József,
 Erőslelkű József,
 Engedelmes József,
 Hűséges József,
 Béketűrés példaképe,
 Szegénység kedvelője,
 Iparosok példaképe,
 A házaselet dísze,
 Szűzek őre,
 Családok oszlopa,
 Istenségek vigasztalója,
 Betegek reménye,
 Haldoklók pártfogója,
 Gonosz szellemek réme,
 Az Anyaszentegyház védőszentje,
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Kegyelmezz nekünk!
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Hallgass meg minket!
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Irgalmazz nekünk!
 Krisztus hallgass minket!
 Krisztus hallgass meg minket!
 Uram, irgalmazz nekünk!

Könyörögi
 érettünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!

Miatyánk, Üdvözlégy! stb.

R. Háza urául rendelte őt.

Ű. És egész országának fejedelmévé.

Szent Józsefhez.

Boldog az, ki az Úr félelmében él, ki parancsainak teljesítésében leli örömét. — Jó tettei örökké emlékezetben maradnak.

Ű. Imádkozzál érettünk boldogságos Szent József!

R. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéretére!

Könyörögjünk. Kérünk, Uram, szentséges Szülőd Jegyesének érdemei legyenek segítségünkre, hogy amit tehetségünk meg nem nyerhet, azt az ő esedezésére elnyerhessük. Ki az Atyával és Szentlélekkel élsz és uralkodol, Isten, mindörökkön örökké. Amen.

Könyörögjünk. Úristen, ki Szent Józsefet mondhatatlan Gonviseléssel szent Anyádnak jegyesül választottad: add, kérünk, hogy akit e földön pártfogónkul tisztelünk, közbenjárónk legyen a mennyben. Ki élsz és uralkodol, Isten, mindörökkön örökké. Amen.

(Ezen imáért külön a tisztítóhelyen szenvedő lelkekre is alkalmazható, 100 napi búcsút engedett X. Pius pápa 1909 márc. 18-án.)

A szent őrangyalhoz.

Ti angyalok, mindnyájan dicsérjétek az Urat, kik erősek és hatalmasok vagytok, kik rögtön teljesítitek is parancsát, ha szavát hallottátok.

Ű. Az Úr megparancsolta angyalainak,

R. Hogy őrizzenek minden utadon.

Könyörögjünk. Örök mindenható Isten, ki engem, méltatlant, a te képedre és hasonlatosságodra teremtettél, és szent angyalodat őrzőül rendelted, engedd

nekem, szolgáltnak, hogy őrzőangyalom kegyes gondviselése által minden testi-lelki bajt és szerencsétlenséget elkerüljek és életem pályafutása után az örök életbe jussak a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

A védőszenthez.

Könyörögj érettem, szent N., hogy közbenjárásod által megnyerhessem Istennek kegyelmét szent életed buzgó követésére s ha üt utolsó óráim, méltónak talál-tassam mennyei barátságodra is a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

A pápáért.

Úristen, minden hived főpásztora és kormányzója, tekints kegyelmesen N. pápánkra, kit anyaszentegyházad pásztorává rendeltél és add, hogy szóval és példájával alattvalói áldása legyen, hogy a reá bízott nyájjal együtt az örök életre jusson. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Litánia Szent Anna tiszteletére.

(Csak magánhasználatra.)

Uram, irgalmazz nekünk !
Krisztus, kegyelmezz nekünk !
Krisztus hallgass meg minket !
Mennybéli Atyaisten !*
Megváltó Fiúisten*
Szentlélek-Úristen !*
Szentháromság egy Isten !
*Irgalmazz minekünk !
Szentséges szűz Mária,
Szent József,
Szent Joákim,
Keresztelő Szent János,

} Könyörögj
érettünk !

Szent János evangelista,
 Nagybobbik Szent Jakab apostol,
 Kisebbik Szent Jakab apostol,
 Szent Júdás Tádé apostol,
 Szent Kleofás tanítvány,
 Szent Simeon tanítvány,
 Szent Igaz József tanítvány,
 Szent Zakariás pap,
 Szent Erzsébet asszony,
 Szent Mária Kleofa,
 Szent Mária Szalóme,
 Szent Mária, Szent János apostolnak
 anyja,

Könyörögj
 érettünk !

Szent Annának összes szent rokonai,
 KönyörögjeteK érettünk !

Szent Anna, az Istennek választott edénye,
 Szent Anna, Jézus Krisztusnak nagyanyja,
 Szent Anna, a Szentléleknek munkálkodó eszköze,
 Szent Anna, az Isten anyjának anyja,
 Szent Anna, minden ószövetségbeli asszonynak
 dicsősége,

Szent Anna, minden istenfélő házasságban élő
 asszonynak tüköre,

Szent Anna, Isten rendeléséből gyermektelen
 anyja,

Szent Anna, Istentől később jó gyermekkel
 megáldott anyja,

Szent Anna, szegények anyja,

Szent Anna, szükségben lévőknek segítője,

Szent Anna, üldözést szenvedők oltalmazója,

Szent Anna, ájtatos tisztelőidnek biztos oltalma,

Mi bűnösök,

Szent Annának érdeméért és esedezé-
 séért,

Azon kiváltképen való kegyelemért,

Kérünk téged,
 Úristen,
 hallgass meg
 minket !

Könyörögj érettünk !

hogy szent Anna Máriát szeplőtelenül foganta,
 Azon örömért, amely eltöltötte Szent Anna szívét,
 amikor szülte a szentséges Szűz Máriát,
 Azon nagy szeretetért, mellyel Szent Anna
 Máriát a templomban felajánlotta,
 Szent Anna erényeiért és érdemeiért,
 Szent Annának a szegények iránt való bőkezűségéért,

Azon tisztelet által, amellyel a mennyei szentek
 Szent Anna iránt a mennyben vannak,
 Azon öröm által, melyben Szent Anna az örök dicsőségben
 Máriát és többi szent rokonait látja,
 Hogy azokat, akik Szent Annát áhítatosan tisztelik
 és szeretik minden lelki és testi szükségükben
 az ő hathatós könyörgése által megsegíteni méltóztassál,

Hogy minden rendbelinek, akik lelki nyugtalanságban élnek,
 szent akaratoddal való meggyezést és szívünknek igaz békét engedni
 méltóztassál,

Hogy minden hajadont és özvegyet az állapotához
 illő tisztaságban megtartsad,

Hogy az összes keresztyén házastársaknak
 békességet engedj.

Hogy minket az életben a nehéz szív-
 szorongatástól, a halál óráján pedig
 az ördög csábító hatalmától oltalmazni
 méltóztassál,

Kérünk téged,
 Uristen,
 hallgass meg
 minket!

Jézus, Szent Annának unokája,

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit a Szent
 Anna esedezése által.

Kegyelmezz minékünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, a Szent
 Anna esedezése által.

Hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, a Szent Anna esedezése által.

Könyörülj mi rajtunk.

Uram, irgalmazz nekünk,
Krisztus, kegyelmezz nekünk,

Uram, irgalmazz nekünk!

Miatyánk, Üdvözlégy.

V. Imádkozzál érettünk, dicsőséges Szent Anna,

F. Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéreteire.

Könyörögjünk. Örök, mindenható Isten, ki Szent Annát szent Fiad nagyanyjává választottad: engedd kegyelmesen, hogy akik a Szent Anna emlékezetét áhítatosan tiszteljük, az ő érdeme és esedezése által az örök életnek örömét elnyerhessük. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Légy üdvöz Szent Anna a boldogságos Szűzek édesanyja és Jézus Krisztus nagyanyja! Mily nagy volt a te dicsőséged a földön, hogy az Isten arra méltatott Téged, hogy a legszentebb teremtményt, a leg-tisztább szűzet, Istennek szent Anyját méhedbe fogadd és világra szüld! Mily nagynak kell lennie dicsőségednek a mennyekben, hol isteni unokáddal, Jézussal és lányoddal, az eget királynéjával, Máriával együtt élsz! Bizalommal esedezem hát, jóságos Szent Anna asszony, kegyes szószólásodért és kérlek, szerezd meg kegyelmesen a testi-lelki szükségeimre kíváncsi segédelmet. Amen.

Litánia Nepomuki Szent János tiszteletére.

(Csak magánájtatosságnál.)

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket!

Mennybéli Atyaisten,*
 Megváltó Fiúisten,*
 Szentlélek-Úristen,*
 Szentháromság egy Isten,*

*Irgalmazz mi nekünk!

Szentséges Szűz Mária,
 Istennek Szent Anyja,
 Nepomuki Szent János,
 Szent János, ki szüleidnek a boldogságos Szűz-
 höz intézett könyörgéseik által született e
 világra,
 Szent János, kit születésedkor csodálatos fényes-
 ség dicsőített,
 Szent János, ki szüleidnek egyetlen örömük és
 vigasztalásuk voltál,
 Szent János, az Isten házának szorgalmas szol-
 gája,
 Szent János, buzgó apostoli férfiú,
 Szent János, az evangéliumnak buzgó hirdetője,
 Szent János, a prágai egyház világossága,
 Szent János, az egyházi férfiak tüköre s példája,
 Szent János, szegények és ügyefogyottak gyámola,
 Szent János, keseredettek vigasztalója,
 Szent János, minden világi pompának és dicső-
 ségnek megvetője,
 Szent János, gyermekkorodtól fogva a Szűz
 Máriának ájtatos tisztelője,
 Szent János, a lelkek üdvösségének fáradhatlan
 keresője,
 Szent János, a bűnösöknek igaz bűnbánatra
 vezérlője,
 Szent János, a szentségnek tündöklő példája,
 Szent János, jövendőlkő lélekkel megáldott próféta,
 Szent János, angyali tisztaság edénye,
 Szent János, csodálatos béketűrésnek példaképe,

Szent János, a gyónás titkainak győzhetetlen és állhatatos megőrzője,

Szent János, kegyetlen kínokban győzhetetlen bajnok,

Szent János, ki inkább szenvedtél minden fájdalmat, még a keserves halált is, semhogy a szent gyónásból legkisebb vétket is kinyilatkoztass,

Szent János, ki a vértanuhalálra szüntelen készültél,

Szent János, ki a szent gyónás titkainak elhallgatásáért a Moldava vizébe vetettek,

Szent János, kinek holttestét a vizen éjjel ragyogó mennyei fényesség mutatta,

Szent János, ki koporsóban is sok csodával tündököltél,

Szent János, Istennek kedves martirja,

Szent János, tisztelődnek nagy csodatevője s pártfogója,

Szent János, Prága városának drága kincse,

Szent János! jó hírok és nevük veszedelmében forgóknak hathatós pártfogója,

Könyörögj érettünk!

Isten, irgalmazz nekünk!

Uram, kegyelmezz nekünk!

Isten, irgalmazz nekünk,

Uram, hallgass meg minket!

Minden gonosztól,

Minden bűntől,

Minden veszedelemtől,

Az ördög incselkedésétől,

Döghaláltól, éhségtől és hadaktól,

A te parancsolataidnak megszegésétől,

Szentségtörő, kárhozatos gyónástól,

Jó hírünk s nevünknek gyalázatától,

Ments meg,
Uram,
minket!

A gonosz nyelvek rágalmazásától, Mindennemű gonosztól, A te dicsőséges szentednek, Nepomuki Szent Jánosnak hathatós érdeme és esedezése által,	}	Ments meg, Uram, minket!
--	---	--------------------------------

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit! — Kegyelmezz minékünk!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit! — Hallgass meg minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit! — Irgalmazz minékünk!

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!

Mi Atyánk, — Üdvözlégy, —

V. Uram, hallgasd meg könyörgésünket!

F. És a mi kiáltásunk jusson elődbe!

V. Imádkozzál érettünk, dicsőséges Nepomuki Szent János!

F. Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéreteire!

Könyörögjünk. Ó, Istennek csodálatos vértanuja és nagy szentje, dicsőséges Szent János! Akit, mivel negyedik Vencel csehországi királynak gonosz kérésére sok kínzás után sem akartad a királyné gyónását elmondani, a prágai hídról a Moldva vizébe vetettek s a folyóvízen, ahol tested elmerült, ártatlanságod és nagy szentséged bizonyságaul éjszaka megjelenő fényesség mutatta, hol vagy; kit akkor az egész egyházi rend és nép nagy tisztelettel a prágai főtemplomba kísért és eltemetett; téged, ki a szent gyónás titkainak megtartásáról ily csodálatos és örökkévaló emléket hagytál magad után, ezen nagy érdemeid — és az Istentől neked adott malasztokért nagy bizodalommal kérünk,

eszközöld ki számunkra, hogy az Istennek ellenünk fölgerjedt haragja megszűnjék, hogy Ő a bűneink által érdemlett büntetéseket: döghalált, éhséget, hadakat és más testi és lelki veszedelmeket kegyelmesen távoztassa el tőlünk és hogy mi halálunk előtt bűneinkről töredelmes gyónást végezhesünk és igaz bűnbánatot tarthassunk, Istennek tetszhessünk s így életünket szentül bevégezvén, az örök életre juthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus érdemei által. Amen.

Figyelmezz, Uram, a mi könyörgésünkre, melyet Nepomuki Szent János emlékezetére hozzád intézünk, hogy az ő esedezése és érdemei által a jelen való életben minden gyalázattól, szégyenvallástól megmenekedjünk ; s halálunk előtt igaz bűnbánatot tartván, az örök boldogságba juthassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus érdemei által. Amen.

Litánia Krisztus Urunk kínszenvedéséről.

(Csak magánájtatosságoknál megengedve.)

Uram, irgalmazz nekünk !

Krisztus, kegyelmezz nekünk !

Krisztus hallgass minket !

Krisztus hallgass meg minket !

Menybéli Atyaisten !

Megváltó Fiúisten !

Szentlélek-Úristen !

Szentháromság egy Isten !

Jézus, ki érettünk harminc ezüstpénzért
eladattál,

Jézus, ki érettünk apostolid lábaihoz le-
hajoltál,

Jézus, kit érettünk a kertben halálos
szomorúság környezett,

Jézus, ki érettünk vérrel verejtékeztél,

Irgalmazz
nekünk !

Jézus, ki az angyaltól megerősítettél,
 Jézus, ki Júdás csókjával elárultattál,
 Jézus, ki hóhéroktól megkötöztettél,
 Jézus, ki tanítványaidtól elhagyattattál,
 Jézus, ki Annás és Kaifás főpapoktól kicsúfol-
 tattál,
 Jézus, ki a szolgától arcul verettél,
 Jézus, ki a hamis tanuktól igazságtalanul vádol-
 tattál,
 Jézus, ki arcul köpdöstettél,
 Jézus, ki Pétertől háromszor megtagadtattál,
 Jézus, ki egész éjen át csúfoltattál,
 Jézus, ki megkötözve Pilátushoz hurcoltattál,
 Jézus, ki Herodestől megvettetvén, csúfoltattál,
 Jézus, ki Barabás latornál kevésbbé becsültettél,
 Jézus, ki oszlophoz mezítelen kötöztettél,
 Jézus, ki kegyetlenül megostoroztattál,
 Jézus, ki gonoszságaink miatt megsebesítettél,
 Jézus, ki nagyobb csúfságra biborruhába fel-
 öltöztettél,
 Jézus, ki érettünk tövisekkel koronáztattál,
 Jézus, ki a kereszt csúfos halálára ártatlanul el-
 íteltettél,
 Jézus, ki válladon a nehéz keresztet hordozád,
 Jézus, ki mint szelid bárány halálra verettettél,
 Jézus, ki érettünk ruháidból kegyetlenül levet-
 köztettél,
 Jézus, ki érettünk kínosan megfeszítettél,
 Jézus, ki a kereszttel a földről felemeltettél,
 Jézus, ki ellenségeidért a keresztfán könyörögni
 méltóztattál,
 Jézus, ki érettünk latrok közé számíttattál,
 Jézus, ki keresztfán is csúfoltattál,
 Jézus, ki töredelmes latornak irgalmazni mél-
 tóztattál,

Irgalmazz
nekünk !

Jézus, ki a keresztt alatt álló szent anyádról gondoskodni méltóztattál,
Jézus, ki érettünk ecettel s epével itattattál,
Jézus, ki érettünk a keresztfán kínosan meghaltál,
Jézus, ki lándzsával átverettél,
Jézus, ki a keresztfáról levétettél s eltemettettél,

Isten, irgalmazz nekünk !
Jézus, kegyelmezz nekünk !
Isten, irgalmazz nekünk !
Jézus, hallgass meg minket !

Minden gonosztól,
Minden bűntől,
A rosszra való kísértettől,
Hirtelen és véletlen haláltól,
Az ördög incselkedéseitől,
Döghaláltól, éhségtől és minden háborútól,

Fajtalan lélektől,
Az örök haláltól,
A te keserves kínszenvedésed által,
A te fájdalmaid s gyötrelmeid által,
A te szentséges lelkednek mennyei
Atyád kezeibe való följánlása által,
A te kínos halálod által,
A te szent szived átdöfése által,
A te szent véred kiontása által,
A te öt szent sebed által,

Ments meg,
Uram,
minket !

Téged kérünk,
hallgass meg minket !

Mi bűnösök,
Hogy nekünk megbocsátani méltóztastál,
Hogy minket igaz penitenciára vezérelni méltóztassál,
Hogy szentegyházadat kormányozni és megőrizni méltóztassál,
Hogy apostoli helytartódat és az egész papi rendet a szent vallásban megőrizni méltóztassál,

Hogy az anyaszentegyház ellenségeit megalázni méltóztassál,

Hogy a keresztény királyoknak és fejedelmeknek békességet és egyetértést adni méltóztassál,

Hogy szenvedésed és halálod állandó emlékét szívünkben megtartani méltóztassál,

Hogy minket szent kereszted ereje által minden ellenségtől megmenteni méltóztassál,

Hogy minket keserves kínszenvedésed érdemeiben részesíteni méltóztassál,

Hogy szent halálodnak tisztelőit kegyelmedben megtartani méltóztassál,

Hogy halálunk óráján nekünk kegyelmes lenni méltóztassál,

Hogy minden kímült híveknek örök nyugalommat engedni méltóztassál,

Hogy minket meghallgatni méltóztassál,

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, — Uram, kegyelmezz nekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, — Uram, hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, — Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, hallgass minket,

Krisztus, hallgass meg minket,

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!

Miatyánk, Üdvözlégy.

Ű. Uram, hallgasd meg könyörgésünket.

R. És a mi kiáltásunk jusson elődbe!

Könyörögjünk. Ó Isten! Ki egyszülött fiadat e világra küldéd, hogy bűneinkért irgalom és kiengesztelés áldozata legyen: adjad, kérünk, szent kegyelmedet, hogy a bűnnek meghalván, az igazságnak éljünk. Erő-

síts minket az érettünk fölfeszített szent fiad parancsolatainak hű megőrzésében s üdvözíts minket ugyanazon közbenjárónk, Jézus Kruisztus által. Amen.

Litánia a megholt hívekért.

(Csak magánjátatosságoknál megengedve.)

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket!

Mennybéli Atyaisten,

Megváltó Fiúisten,

Szentlélek-Úristen,

Szentháromság egy Isten,

Szentséges Szűz Mária,

Istennek szent Anyja,

Szűzeknek szent szüze,

Szent Mihály arkangyal,

Irgalmazz nekik!

Könyörögj érettünk!

Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok,

Mindnyájan a megdicsőült lelkek osztályai,

Mindnyájan szent patriárkák és próféták,

Mindnyájan Krisztusnak szent tanítványai,

Szent Péter és Szent Pál apostol,

Mindnyájan szent apostolok és evangelisták,

Mindnyájan aprószentek,

Szent István és Szent Lőrinc vértanuk,

Mindnyájan szent vértanuk,

Szent Ambrus és Szent Ágoston püspök,

Szent István és szent László király,

Mindnyájan püspökök és hitvallók,

Szent Benedek apát és Szent Ferenc hitvalló,

Mindnyájan szent szerzetesek és remeték,

Szent Anna és Szent Mária Magdolna,

Mindnyájan szent szűzek és özvegyek,

Istennek minden szentjei,

Könyörögjetek érettünk!

Mi bűnösök,
 Ki szent Mária Magdolna bűneit megbocsátottad
 és a bűnbánó latrot meghallgattad,
 Ki választott szentjeiddel összeköttetésben vagy,
 Ki halál és pokol fölött uralkodol,
 Hogy szüleink, testvéreink és atyánkfiái lelkeit
 a tisztítóhelyről kimenteni méltóztassál,
 Hogy minden jótévőnknek lelkeit a mennyország
 örömeibe befogadni méltóztassál,
 Hogy elöljáróink és alattvalóink lelkeit Ábrahám
 kebelébe bevezetni méltóztassál,
 Hogy a megholt híveknek örök nyugalomra
 engedni méltóztassál,

Istennek szent Fia,
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Kegyelmezz minékünk

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit !

Hallgass meg minket.

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Irgalmazz minékünk.

Krisztus, hallgass minket.

Krisztus, hallgass meg minket.

Uram, irgalmazz nekünk.

Krisztus, kegyelmezz nekünk.

Uram, irgalmazz nekünk.

Miatyánk, Údvözlégy.

Ÿ. Uram, hallgasd meg könyörgésünket !

R. És a mi kiáltásunk jusson elődbe.

Könyörögjünk. Minden hívők teremő és megváltó Istene ! minthogy kijelentetted, hogy szent és üdvös gondolatot a holtakért imádkozni, hogy bűneiktől megszabaduljanak, kérünk Téged, hallgasd meg ájtatos könyörgésünket, melyet Tehozzád, szüleink, testvéreink és minden rokonainkért, kik e világból kimul-

tak s kik Tebenned bíztak s reméltek, menesztünk : hogy az örök kárhozattól megszabaduljanak és az örök boldogság részesei legyenek. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Irgalmas nagy Isten ! ki nem örülsz az ember el-kárkozásán, hanem mindenkinek örök boldogságot kívánsz. Kérjük Mindenhatóságodat, hogy felebará-taink és jótevőink bűneit megbocsátani méltóztassál s őket szent angyalaid által az örök boldogság birtokába jutni engedd. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Ó, kegyes Jézus, egy élő Istennek Fia ! aki által minden él és aki által a holtak testei el nem pusztul-nak, hanem a feltámadás által az örök életnek fenntar-tatnak. Kérjük irgalmasságodat, hogy a meghalt elől-járóink és alattvalóink lelkeinek örök és csendes nyu-godalmat adni méltóztassál. Ne szállj ítéletre, ó Isten, gyarló szolgálóiddal, hanem a keresztfán kiontott szent véred által bocsásd meg bűneiket, tisztítsd meg az emberi gyarlóság szennyjétől és engedd el a bűneikért megérdemelt büntetéseiket, hogy szent angyalaid által Ábrahám kebelébe jussanak. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Ó, kegyes Jézus, élők és holtak igaz bírása ! vedd magadhoz az elhunyt hívek lelkeit, kiket a keresztfán keserves haláloddal megváltottál. Emlékezzél meg élet és halál Ura ! hogy gyarló az emberi természet és hogy olyanok vagyunk, mint a szél által széthordott és szétszort por és hamu. S minthogy a bűnbánó Magdolna bűneit megbocsátottad és a keresztfán függő, de kegyelmedért könyörgő latrot a mennyországba magaddal vitted, ne vesd meg a mi ájtatos fohászun-kat, kik minden megholt hívók lelkeiért szent színed

előtt esdeklünk, hogy szenteiddel egyetemben a dicső feltámadás által az örök boldogság birtokába jussanak. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk, Üdvözlégy stb.

Ű. Adj Uram, örök nyugodalmat nekik.

R. És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Ű. A megholt hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak.

R. Amen.

SZENTOLVASÓ ÁJTATOSSÁG.

1. Az örvendetes olvasó.

(Mondatik Advent első vasárnapjától — Nagyböjt első vasárnapjáig.)

Korona.

Hiszek egy Istenben stb.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

1. Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, ki hitünket nevelje. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

2. Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, ki reményünket erősítse. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

3. Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, ki szeretetünket ébressze. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

I. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, kit te szent Szűz, a Szentlélektől méhedben fogantál. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

II. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, kit te szent Szűz, méhedben hordoztál. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

III. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, kit te szent Szűz szültél. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

IV. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, kit te szent Szűz, a templomban bemutatnál. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

V. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, kit te szent Szűz, a templomban megtaláltál. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

2. A fájdalmas olvasó.

(Mondatik Böjt első vasárnapjától — Húsvétig.)

Korona.

Hiszek egy Istenben stb.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

1. Üdvözlégy Mária ! stb. — Jézus, ki eszünket felvilágosítsa. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

2. Üdvözlégý Mária ! stb. — Jézus, ki akaratunkat tökéletesítse. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

3. Üdvözlégý Mária ! stb. — Jézus, ki emlékeztünköt erősítse. — Asszonyunk Szűz Mária stb.

Dicsőség az Atyának stb.

I. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégý Mária ! stb.— Jézus, ki érettünk vérrel verejtékezett.— Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

II. tized

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégý Mária ! stb.— Jézus, ki érettünk megostoroztatott. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

III. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégý Mária ! stb.— Jézus, ki érettünk tövissel megkoronáztatott. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának. stb.

IV. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégý Mária ! stb.— Jézus, ki érettünk a keresztet hordozta. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

V. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégý Mária ! stb.— Jézus, ki érettünk keresztre feszítettett. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

3. A dicsőséges olvasó.

(Mondatik Húsvétől — a Szentháromság vasárnapjáig.)

Korona.

Hiszek egy Istenben stb.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

1. Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki gondolatainkat rendezze. — Asszonyunk Szűz Mária! stb.

2. Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki szavainkat kormányozza. — Asszonyunk Szűz Mária! stb.

3. Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki cselekedeteinket végrehajtsa. — Asszonyunk Szűz Mária! stb.

Dicsőség az Atyának stb. .

I. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki halottaiból föltámadt. — Asszonyunk Szűz Mária! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

II. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki a mennyekbe felment. — Asszonyunk Szűz Mária! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

III. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki nekünk a Szentlelket elküldötte. — Asszonyunk Szűz Mária! stb.

Dicsőség az Atyának stb.

IV. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben stb.

10-szer Üdvözlégység Mária! stb. — Jézus, ki téged,

szent Szűz, mennyekbe felvett. — Asszonyunk Szűz Mária ! stb.

Dicsőség az Atyának. stb.

V. tized.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben. stb.

10-szer Üdvözlég Mária ! stb. — Jézus, ki téged, szent Szűz, mennyben megkoronázott. — Asszonyunk Szűz Mária stb.

Dicsőség az Atyának stb.

SZENT KERESZTÚTI ÁJTATOSSÁG.

Ének.

Jézus szenvedéséről, — Bűnösök ! emlékezzünk ; — Fájdalmas szent Anyjával — Halálán keseregjünk. — Szánakodva — És zokogva, — Fohászkodva — Szent keresztútra menjünk.

Előkészítő ima.

Legédesebb Jézusom! Irántam való szeretetből jártál te kereszttel válladon Jeruzsálem utcáin. Irántad való szeretetből akarok én most szent szenvedésedről elmélkedni, mialatt a kereszt útján kísérek. Irgalmazz, Jézusom ! irgalmazz ! Akit most magad előtt leborulva látsz, ugyanaz a bűnös, ki sokféle bűnével oka volt összes kinszenvedéseidnek.

Szívemből fájlalom összes bűneimet, édes Jézusom ! irántad való szeretettől indítatva utálom azokat ! De kérlek, Uram, adj nekem még őszintébb s nagyobb bűnbánatot. A szív teljes megtérésének kegyelmét, őszinte szeretetet adj nekem. Add, Uram, hogy ezen

szent keresztúti ájtatosság, melyet most elvégezni föltett szándékunk, a te nagyobb dicsőségedre, a küzdő anyaszentegyház hasznára és a szenvedő egyház megszabadítására szolgáljon.

Ezen ájtatossággal azon búcsút meg akarom nyerni, mely azzal össze van kapcsolva ; s azt lelkem üdvére s az elhunyt hívő lelkek boldogságára ajánlom föl, hogy szenvedésektől megszabadulván, az égben a megdicsőült szentek boldogságában részt nyerjenek. Amen.

I. állomás.

(Jézust igazságtalanul halálra ítélik.)

Ének.

Halálra ítéltetik — Értünk az élet Ura, — Hogy tenger bűneinkért — Ne essünk kárhozatra ; — Isten Fia — Ennyi kinra — Keresztfára — Adj magát s halálra.

Ima.

Ø. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged.

R. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Elmélkedés. Jézust, magát a megtestesült ártatlanságot ítélték el ! Az igazságtalanság, a gyűlölet és összes bűneim szolgáltatják ki őt ma is a kínhalálnak.

Ima. Édes Jézusom, én vagyok a bűnös és az ítélet, melyet te magadra vállalsz, engem illet bűneim miatt és irántad tanúsított szeretetlenségem miatt.

Bocsás meg nekem, édes Jézusom, bocsáss meg ! Mostantól fogva nem akarlak többé megbántani, hanem szeretni akarlak minden erőmből egész halálom órájáig. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Udvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

II. állomás.

(Jézus vállára veszi a keresztet.)

Ének.

Sebesített vállain — Nehéz keresztet viszen ; —
Csakhogy a bűn terhétől — Bennünket megmenthes-
sen. — Ő enyhítsük, — Könnyebbítsük, — Ne terhel-
jük — Bűnnel Jézus keresztjét.

Ű. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged !

R. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Elmélkedés. Jézus látja halálának keresztfáját. Köszönti, átkarolja és nagy szeretettel veszi vállára, melyet az ostorcsapások teljesen szétmarcangoltak.

Ima. Jézusom, te átölelted a keresztet és irántam való szeretetből örömmel viseléd, noha számtalanszor megbántottatlak, ellenszegülvén kegyelmednek.

Mostantól kezdve nem akarok többé ellentállni, midőn kívánsz tőlem valamit, édes Megváltó Jézusom ! Meg akarok térni és töredelmes gyónásban be akarom vallani bűneimet, hogy életem további folyamán téged szeresselek és megmentsem lelkemet. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Udvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

III. állomás.

(Jézus először esik el a keresztt alatt.)

Ének.

A nagy kínzások miatt — Elfogy minden ereje, —
S a nehéz keresztt alatt — Arccal földre esett le. —
Jaj, nem szánják, — Sőt kacagják ! — És rángatják ;
— Ezt bűneink okozták.

Ű. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged.

R. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Elmélkedés. Jézus a keresztt súlya alatt a földre esik ; nem tud megmozdulni ; a hóhérok pedig ütökezik, hogy fölkelésre kényszerítsék.

Ima. Szeretetreméltó Jézusom, számtalan, súlyos vétkem nehezedik rád és te még sem vonakodol azokat hordani ! Miért ? Mert szeretsz engem ! Miképp lehetséges ez ? Ó adj nekem könnyeket, hogy sírhaszak és gyullaszd föl szívemet, hogy egyedül téged szeresselek. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

IV. állomás.

(Jézus szent Anyjával találkozik.)

Ének.

Jézus gyötrelme nagyobb, — Midőn szent Anyját látja ; — S a Szűz anyai szívét, — Hegyes tűr általjárja, — Hogy szent fiát, — Az ártatlant, — Szelíd bérányt, — Halálra így hurcolják.

Ű. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Fájdalommal teljes szívvel találkozik az Úr Jézus legszentebb, fájdalmas anyjával. Mily átható fájdalom tölthette el ekkor mindkettőjük szívét.

Ima. Irgalmas Jézusom! taníts meg engem szenvedni, hogy mindent türelemmel és szívbeli alázatossággal elviseljek. Ó Mária, mutasd magadat anyámnak s én kedves gyermekeddé akarok lenni őszinte megtérésem által. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj rajtunk!

V. állomás.

(Czirennei Simon segíti Jézusnak a keresztet vinni.)

Ének.

Látván a gonosz zsidók, — Hogy Jézus elfáradna — S kereszt viselésére — Már ereje nem volna, — Simont kéri, — Kényszerítik, — Fenyégetik, — Hogy keresztjét hordozná.

Ű. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. A katonák Simont kényszerítik, hogy segítsen Jézusnak a keresztet vinni. Minden keresztény köteles felebarátjának, kiben Jézus személyét kell tekinteni, segítségére lenni.

Ima. Bocsásd meg, Uram Jézus, hogy a szegényekben elmulasztottalak segíteni s a szükségben neked azok személyében segítségére sietni. Jól tudom, Uram, hogy a keresztség szentségének felvétele által kereszténnyé lettem; ámde magaviseletem sokszor

nem felel meg ezen névnek. Ó Mária, fájdalmas anya, vésd mélyen szívembe szent fiadnak embertársaim iránti érzelmeit; nagy szeretetet s vágyat olts szívembe, hogy másoknak mind testi, mind lelki szükségein minden tőlem kitelhető módon segítsék. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj rajtunk!

VI. állomás.

(Veronika kendőt nyujt Jézusnak.)

Ének.

Veronika keszkenőt — Nyujtott Megváltójának, —
Melyen ő nyomát hagyná — Vértő szent orcájának. —
Jézus! engedd, — hogy képedet — A szeretet —
Lefesse szíveinkbe.

Ű. Imádunk téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Fáradságtól kimerülve halad az Üdvözítő az úton, mely Kálváriára vezet. Izzadság, por és vér borítja. Egy ájtatos nő lép ki a tömeg sorából s nem törődve azzal, hogy mit mondanak a jelenlevők, tiszteletteljesen letörli az Üdvözítő arcát s Jézus legszentebb vonásai tisztán láthatók a kendőn.

Ima. Édes Jézusom, bár le tudtam volna győzni én is az emberi tekintetet, mint legyőzte ezen bátorlelkű szent nő, nem botlottam volna annyit s nem voltam volna oly hanyag a jónak gyakorlásában. Ó, hányszor mulasztottam el jó példát adni; mily nagy a jótétemények száma, melyeket elmulasztottam és nem gyakoroltam és ez talán mind az emberi tekintetből történt. Isteni Megváltom! add meg nekem azt a kegyel-

met, hogy minden emberi tekintetet megvessek s neked egész életem végéig őszinte s állhatatos hűséggel szolgáljak. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

VII. állomás.

(Jézus másodszor esik el a keresztt alatt.)

Ének.

Másodszor földre esik — Arccal a szelíd Bárány, — Oly nehéz volt a keresztt, — Bűneink terhe, vállán. — Ő elesett, — Csakhogy minket — Felemeljen — Vétkeink örvényéből.

Ű. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézus másodszor elesik. Igazságtalan tetteim iszonyú súlya nyomja le őt s akadályozza, hogy Kálvária véres útjain tovább haladhasson, melyre az én üdvözitésemért lépett.

Ima. Legédesebb Jézus ! Midőn így megterhelve látlak, szívemet mély részvét tölti el ! Egy belső hang megtérésre ösztönöz. Rajta tehát ! Nem akarok tovább kegyelmednek ellenszegülni ; meg akarok térni ; jó gyónást akarok végezni s magamat teljesen a te irgalmasságodra bízni. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

VIII. állomás.

(Jézus vigasztalja a síró asszonyokat.)

Ének.

Jeruzsálem leányait — Vérbe borult szemekkel —
Látván, hogy rajta sírnak, — Meginté ez igékkel : —
Ne sírjatok, — Hogy itt láttok ; — Magatokon —
S fiatokon sírjatok.

Ű. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézus Jeruzsálem leányaihoz fordul s azt tanácsolja nekik, hogy ne őt sirassák, hanem önmagukat. Ó, hányszor szólt az Úr az én szívemhez is, hogy visszatartson mindattól, mi a pokol kárhozátaiba visz.

Ima. Irgalmas Jézusom, látom, hogy az örök kárhozat útján vagyok. A kevélység s egyéb szenvedélyek tereltek ezen ösvényre, melyek talán még mindig hatalmukban tartanak. A halál talán nemsokára beledönt a lángok örvényébe, melyeket az isteni igazság gyújtott meg. De ha őszintén akarom s te szent malasztoddal segítesz, az örök kárhozat helyett még a mennyei örök boldogságba juthatok. Ó Jézus és Mária, jöjjetek segítségemre ! Töltsétek el szívemet gyűlölettel minden bűn iránt s megmenekülök. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

IX. állomás.

(Jézus harmadszor esik el a keresztt alatt.)

Ének.

Harmadszor földre esék — Az életnek gyámola, —
Aki vétket vétekre — Halmoz, az ennek oka. — Ó,
ne újítsd, — Ne szaporítsd, — Ne súlyosítsd, — Bűn-
nel Jézus kínjait.

Ø. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézus teljesen kimerült. A nagy fájdalomtól majdnem teljesen megsemmisülve fekszik a nehéz keresztt alatt.

Ima. Ó Jézusom ! irántam való végtelen szereteted s ugyanazon bűnbe való gyakori visszaesésem okozták ezen harmadik elesésedet. Mily súlyos büntetésre számítok, ha meg nem térek . . . Végtelen igazságtalanságaim, számtalan bűneim terhe alatt összeroskadva, a tékozló fiú megtérését akarom követni. Föl akarok kelni, Atyámhoz akarok menni ezen szavakkal : «Bocsáss meg nekem, Atyám ! bocsáss meg». Légy irgalmas irántam, jóságos Jézusom, szegény bűnös iránt, ki a szégyen és bánat tengerébe merült. Meg akarok térni s Téged mindenkor szívből szeretni. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ø. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

X. állomás.

(Jézust megfosztják ruháitól s ecettel és epével itatják.)

Ének.

Sebeihez ragadott — Ruháit lerángatják, — A szolgák dühösséggel — Kínjait megújítják. — Szent testből, — Sebeiből, — Mindenfelől — Üdvösségünk árja foly.

Ø. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézust a mi bűneink miatt fosztják meg ruháitól: főleg a szüzesség magasztos erénye ellen elkövetett bűneink kiengesztelésére. Ecettel és epével itatják, hogy eleget tegyen mértékletlenségünk és érzékiségünkért.

Ima. Szerelmetes Jézusom! oly nagy szeretettel teszesz eleget bűneimért, hogy megtaníts engem, hogy bűneim bocsánata felől nem szabad kétségbeesnem, bármilyen szomorú lelkem állapota, hogy nagyobb buzgóságot és fáradozást kell kifejtenem, mint eddig tettem, hogy lelkemet a bűnöktől megszabadítsam.

Ó, Istenem, önts szívembe őszinte bűnbánatot és bocsásd meg összes bűneimet. Kerülni akarom a bűnt, amiért is szenvedélyeimet, melyeknek rabja lettem, meg akarom fékezni. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ø. Könyörülj rajtunk, Uram:

R. Könyörülj rajtunk!

XI. állomás.

(Jézust keresztre feszítik.)

Ének.

A Kálvária hegyén — Keresztre szegeztek ; — S
iszonyú kínzások közt — Teste kiterjesztetik. — Ájul
szíve, — Szédül feje — És mindene — Gyötrelemmel
van tele.

Ø. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézus mint ártatlan bárány feküdt le a
kereszt oltárára, amelyre a legnagyobb kegyetlenség-
gel rászegezték ellenségei. Hegyes szögekkel szúrták
át kezét és lábát ! Mily borzasztó halálkín !

Ima. Ó, Jézusom, mennyit szenvedsz te irántam
való szeretetből ! És én olyan hálátlan vagyok irán-
tad. Ezen hálátlanság miatt kemény büntetésre va-
gyok méltó. Téríts magadhoz, Istenem és add azon
kegyelmet, hogy mostantól fogva minden szenved-
ést és fájdalmat, mely engem ér, türelemmel elvisel-
jek. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ø. Könyörülj rajtunk, Uram !

R. Könyörülj rajtunk !

XII. állomás.

(Jézus meghal a keresztfán.)

Ének.

Függ már Jézus bűnünkért — Keresztre megfe-
szítve ; — Ölelésünkre mégis, — Keze ki van ter-
jesztve. — Szíve eped, — Lélekzetet — Alig vehet, —
Végre meghal értünk !

Ø. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézus hangosan fölkiáltván, lehajtá fejét, kiadá lelkét. Meghalt értem, az én bűnös és hálátlan lelkemért.

Ima. Kegyelmes Jézusom! a Bűnbánó Magdolnával térdre borulok szent kereszted lábánál s lelkem egész hevével így kiáltok fel: «Könyörülj rajtam, legédesebb, nagylelkű Jézusom! Könyörülj rajtam Megváltóm!» Add, Uram, hogy miként a bűnbánó vámosnak bűneit megbocsátottad, én is hallhassam ajkadról e vigasztaló szavakat: «Menj békében, bűneid megvannak bocsátva». Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ø. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj rajtunk!

XIII. állomás.

(Jézust leveszik a keresztről s Mária ölébe teszik.)

Ének.

Fájdalmak tengerébe — Mária szíve merül, —
Mídon halva szent Fiát, — Levették a keresztről. —
Átölelte, — Sírt felette, — Hogy keserve — Minket meg-
térítene.

Ø. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Jézust leveszik a keresztről s édesanyja ölébe teszik. Mily fájdalom járja át e pillanatban a leggyöngédebb szívet.

Ima. Ó, Mária, fájdalmas anya, a te kimondhatlan fájdalmadra s szent Fiad sebeire kérlek, eszközöld ki számomra az igaz megtérés kegyelmét, hogy elköve-

tett bűneimet őszintén megsirassam. Felajánlom magamat Istennek a te szent kezeid által s a te anyai közbenjárásoddal azon kegyelemért esedezem, hogy a jóban mindvégig állhatatosan megmaradhassak s hogy majdan Jézus legszentebb és a te legédesebb neveddel, ó, Mária, muljak ki e világból. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörögj rajtunk, Uram!

R. Könyörögj rajtunk!

XIV. állomás.

(Jézust a sirba teszik.)

Ének.

Nagy kínok hegyes töre — Sérti Mária lelkét, —
Midőn a koporsóba — Teszik szent Fia testét. — Ott
van kincse, — Egyetlene, — Eltemetve, — A mi üd-
vösségünkre.

Ű. Imádunk Téged stb.

R. Mert a Te szent kereszted stb.

Elmélkedés. Miután Jézus nagy áldozatát már bemutatva, sirba helyezték, ahonnan harmadnapra feltámadott és minden időre Istenségét bebizonyítja.

Ima. Ó, én édes Jézusom! a halál meggyőzője, térdre borulok előtted s imádlak mint az élet szerzőjét és az örök Isten egyszülött fiát. Te szólsz ilymódon hozzám: «Jöjj hozzám, ki már kimerültél bűneid terhe alatt s lelkiismereted mardosásainak kínjaiban; jöjj hozzám s én megadom lelkednek óhajtott épségét, békéjét és boldogságát».

Ime, Jézusom, hozzád megyek, hozzád újra közeledem, szent asztalodhoz járulok, hogy téged az Oltári-

szentségben magamhoz vegyelek, hogy lelkemet megifjítsad, lényemet megújítsad, hogy életemben és halálomban egészen tied lehessek. Amen.

Miatyánk, ki vagy stb.

Üdvözlégy stb.

Dicsőség stb.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj rajtunk!

Befejezés.

Ének.

Értünk szenvedő Jézus! — Öntsd belénk malasztodat, — Mutasd be szent Atyádnak — Keserves halálodat. — Hogy sebeid, — Vércseppeid — S gyötrelmeid — Által üdvözölhessünk.

Ima. Kegyelmes Jézusom! alázatos szívvel hálákat adok neked irgalmasságodért, melyet énvelem ezen kereszttúton közleni méltóztattál. Ime, én újonnan neked felajánlom ezen csekély ajtatosságomat, keserves kínszenvedésed és halálod tiszteletére, számtalan bűneim és azokból reám következő büntetések bocsánatjára; a tisztítóhelyen lévő lelkek vigasztalására, segítségképen leginkább, akikért ezen búcsúkat nyerni szándékoztam. Végre alázatosan kérlek, ó szerelmes Jézusom! ne engedd a te szentséges véred és halálodnak drága árát bennem haszontalannak lenni és az én bűnös lelkemet, melyet oly drága áron megváltottál, elveszni. Amen.

Ű. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj rajtunk!

Ű És a meghalt hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak.

R. Amen.

KÜLÖNFÉLE KÖNYÖRGÉSEK.

A katolikus anyaszentegyházért.

Kérünk Téged, Úristen! hallgasd meg az egyház könyörgését s engedd, hogy legyőzván a viszontagságokat és tévelyeket, neked szabadon s háborítlanul szolgálhasson. A mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik, Isten mindörökkön örökké. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégy stb.

A katolikus anyaszentegyházért.

Örök mindenható Úristen, ki a te dicsőségedet a Krisztusban minden megváltott nemzetnek kinyilatkoztattad; őrizd meg kegyelmesen egyházad alkotmányát és engedd, hogy az egész világon elterjedt egyházad a te szent nevednek megvallásában terjeszd ki fölébe gondviselő karodat, hogy kegyelmed által segítve, minden bajtól és veszélytől megmeneküljön, s egykoron veled a mennyekben örökké örvendhessen. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégy stb.

A pápáért.

Úristen! minden híveid főpásztora és kormányzója, alázatosan kérünk, tekints irgalmas szolgádra, N. papra, kit szentegyházad első pásztorává rendeltél; s kit földi helytartóddá választál; add neki a bölcsesség, tanács és erősség lelkét, hogy szentegyházadat előmenetellel és üdvösen kormányozza, annak tagjait a hit és szeretet kapcsa által összetartsa, reábizott

nyáját a tanítás igazságával s jó példával vezesse és azzal együtt örök életet nyerjen. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégys stb.

A püspökért.

Ó, édes Jézusom! pásztorok fejedelme s lelkünk főpásztora! töredelmes szívvel alázatosan kérünk téged: töltsd be püspökünknek, N-nek, szívét Szentlelkeddel. Önts bele élő hitet, erős reményt, lángoló szeretetet, mennyei bölcseséget és erős lelket; tedd őt szíved szerinti pásztorrá, hogy minket úgy kormányozzon, miszerint örömeire legyünk akkor, midőn eljövendsz ítélni az eleveneket és holtakat, pásztorokat és nyájakat és azért az örök élet hervedhatatlan koronáját nyerve el. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégys stb.

Az egyházi rendekért.

Örök, mindenható Úristen! kinek lelke az egész egyházi testületet keresztülhatja s megszenteli; kérünk téged alázatos és buzgó szívvel, add szent kegyelmedet az egyházi rendeknek, hogy neked híven szolgáljanak. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégys stb.

A lelkipásztorért.

Édes Jézusom, te adtál a róm. kath. szentegyháznak lelkipásztorokat, hogy híveidet a keresztény tökéletességre vezessék. Add meg nekik szent malasztodat, hogy hivatásuknak fontosságát felismervén, buzgón hirdessék tanításodat. Engedd, hogy szent

Fölséged előtt, ami közbenjáróink legyenek, hogy imádságukkal és jámbor papi életükkel, erényekben gazdag példaadásukkal számunkra Isten áldását és kegyelmét kiesdjék. Engedd, hogy lelkipásztoraink nyomoruságainkban, bajainkban vigasztalóink és tanácsadóink legyenek, hogy tanításaikat és jó tanácsaikat bizalmas szívvvel kövessük, hogy egykor velök együtt mi is örök látásodra a mennyországba jussunk. Amen.

A királyért.

Kérünk téged, mindenható Úristen, hogy a te szolgád, N. apostoli királyunk, ki a te kegyelmedből vette át az ország kormányzását, minden erényben növekedjék, melyekkel illendően felékesítve, a vétkek szörnyeit kerülhesse, az ellenségeket legyőzhesse s hozzád, ki út, igazság és élet vagy, kedvesen eljuthasson. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Világi előljáróságért.

Ó, Isten ! add, hogy az előljáróság alatt, melyet nekünk rendeltél, engedelmesen, békességesen és igazságosan éljünk ; adj az előljáróságnak igazságosságot, bölcseséget. Légy rajta, hogy állhatatos legyen a jobban, erőslelkű a viszontagságokban ; kormányozd és vigasztald a szorultságban s adj nekik győzelmet a kísértet idején. Add, hogy az ő vezetése békességünkre és üdvösségünkre, különösen pedig a te szent neved tiszteletére és dicséretére szolgáljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégy stb.

A szülőkért.

Édes Istenem, köszönöm Neked azt a nagy kegyelmet, hogy a katolikus egyházban születni engedtéél és nekem vallásos jó szülőket adtál ! Áldd meg, Istenem, az én szüleimet, hogy szent hitünk parancsai szerint éljenek, lelki tökéletesedésre törekedjenek, minket, gyermekeiket, istenfélő szigorúságban neveljenek, bennünket soha meg ne botránkoztassanak, bűneinket, rosszaságainkat el ne tűrjék ; imádságaink végzésére, a szentmisehallgatásra és szentségekhez való járulásra bennünket gyakran intsenek és ezek teljesítésében jó példájukkal is segítsenek. Adj, édes Istenem, nekem is engedelmes, fogékony szívet, hogy atyámat és anyámat Te utánad elsősorban tiszteljem, szeressem és nekik engedelmeskedjem, hogy öregségükben támaszuk lehessenek és meghálálhassam, amit születésem első pillanatától fogva mindvégig velem tettek. Áldd meg szüleimet, édes, jó Istenem s velük együtt engem is. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégy stb.

A hazáért.

Úristen ! kinek kezében van az országok és népek sorsa, könyörülj szenvedő, elsodort országunkon ; szánd meg a te megpróbált magyar népedet ; vezesd bölcs belátásra megcsonkított hazánk ellenségeit, hogy felismerjék ezeréves hazánk ellen elkövetett cselekedeteik nagy igazságtalanságát ; ne engedd első szent királyunk birodalmának szertehullását ; légy vigasztalására rabszolgasorsra jutott magyar véreinknek a szenvedés napjaiban ; távoztasd el tőlünk a drágaságot, éhséget, hadakat, mirigyhalált és haragod egyéb csapásait ; adj nekünk megértő szívet, egyakarató lelket ; vezérelj szent akaratod szerint előljáróink

szívét, hogy az igazság, hűség és béke áldásai boldogítsák országunkat és újra épüljön a romokba heverő haza. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

A betegért.

Mindenható, kegyelmes Úristen! ki a beteg Ezekiás királynak az ő kérésére életét meghosszabbítottad, habár elhatározta, hogy meg kell halnia, a te szerelmes fiad, Jézus Krisztus által könyörgünk, hogy e szolgáltnak (szolgálódnak), N., aki nehéz betegségben és nagy szükségben sínylődik, előbbi egészségét visszaadni méltóztassál, miszerint ezentúl életét megjavíthassa, szent kegyelmedet mindenben kedvelje és neked engedelmes lehessen. Amen.

Örök, mindenható Úristen! híveidnek örök boldogsága! hallgasd meg a te beteg szolgáért esdő könyörgésünket, kiért irgalmasságodhoz folyamodunk, hogy — ha szent akarodnak tetszenék — betegségéből kigyógyulván, méltó hálát adjon szent Fölségednek. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlég stb.

A békességért.

Úristen! kitől vannak a szent kívánságok, igaz tanácsok és tökéletes cselekedetek: add a te szolgáltnak azon békességet, melyet a világ nem adhat, hogy szívünket parancsolataidba foglaljuk és ellenségeink félelmétől megmenekedvén, oltalmad alatt csendességben éljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, mindörökkön örökké. Amen.

Miatyánk és Üdvözlég stb.

Alkalmas szép időért.

Uram ! hallgass meg minket kegyesen, kik te-hozzád kiáltunk és adj tiszta szép időt, hogy akik bűneinkért méltán bűnhödünk, könnyöretességed-től megelőztetvén, jóságodat élvezhessük.

Mindenható, örök Isten ! ki büntető ostoroddal minket gyógyítasz s a bűnbocsánattal kiengesztelődöl, adj nekünk alkalmas és szép időket a föld terményei-nek jó kifejlődéséhez, hogy ezen kegyelmeddel a kívánt megelégedést megszerezhessük és bőséges aján-dékaidat áldásoddal élvezhessük.

Úr, Jézus Krisztus ! ki a vizeknek és szeleknek a tengeren megparancsoltad, hogy azonnal szép és csen-des idő legyen, kérjük a te határtalan jóságodat, hogy a sok és fölösleges esőt megszüntetni méltóztassál és nekünk, kiket méltán büntetsz, szép és alkalmas idő-ket adni és szentséges arcodnak vidámságát nekünk megmutatni méltóztassál, ki az igazság egyedüli napja vagy. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégy stb.

Alkalmas esőért.

Ó, irgalmas és jóságos Úristen ! kiben élünk, moz-gunk és vagyunk ; s ki a felhőket tetszésed szerint igaz-gatod ; amint egykor Illés próféta könyörgésére hasz-nos és szükséges esőket engedté : kérjük szent ma-lasztodat — ameddig szent akaratodnak tetszeni fog — nekünk alkalmas és szép csendes esőt adni s a szomjas, száraz földet megöntözni méltóztassál, hogy terményeink- és élelmiszereinknek hasznára — nekünk és jósága nknak testi táplálékára — neked pedig örök dicsőségedre szolgáljon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen. — Miatyánk és Üdvözlégy stb.

A szülők imája gyermekeikért.

Édes Jézusom, kegyes Megváltóm . miután tudom, mily nagy volt földi életedben szereteted a gyermekek iránt és most is mily nagy szeretettel csüngesz a legméltóságosabb Oltáriszentségben egyházad jövőendő reménységén, az ifjúságon , én méltatlan szolgád — szolgálad — alázatos szívvel könyörgök hozzád, adj nekem kegyelmet, hogy gyermekeimet a Te dicsőségedre és az ő lelkük üdvére nevelhessem ; oltalmazd meg gyermekeimet minden lelki és testi veszélytől, a halálos bűnöktől, a bűnökre vivő alkalmaktól ; adj nekik kötelességtudó, lelkiismeretes, igazi felebaráti szeretetet minden embertársuk iránt ; add őket úgy nevelhetnem, hogy imádságaikat necsak az én figyelmeztetésemre végezzék, szentmisét necsak az én parancsomra hallgassanak, a szentségekhez necsak az én buzdításomra járuljanak, hanem az Isten és az emberek iránt való kötelességeiket maguktól becsületesen és egész életükön át szentül teljesítsék. Add meg nekik végre a szent szüzesség kegyelmét is, hogy szűztiszta testtel és lélekkel szolgálhassanak neked. Amen.

Az ifjak és hajadonok imája.

Engedd, kérlek, mindenható Isten, hogy ami neked tetszik, azt forrón óhajtsam, okosan vizsgáljam, igazán megismerjem és tökéletesen teljesítsem. A Te dicsőségedre rendezd életemet és adj kegyelmet, hogy amit tennem kívánsz, tudjam és akarjam is véghezvinni, mint lelkem üdve kívánja. Legyen életem útja, mely hozzád vezet, mindig biztos és egyenes ; ne lanyhuljak meg szolgálatodban, ha jól vagy rosszul megy dolgom ; a jóban el ne bizakodjam, hanem Téged áldjalak ; az élet terhe alatt pedig kétségbe ne essem, hanem béke-

tűrő legyek. Semmiben sem teljék örlömöm, csak Te-
benned : semmi ne aggasszon, csak ami tőled eltávo-
lít senkinek se kívánjak tetszeni, csak Teneked : senki
kegyét ne féltsem, csak a tiedet. Engedj mindent
írántad való szeretetből végeznem s ami tiszteletedhez
nem tartozik, holtnak tekintsem. Ne végezzem csele-
kedeteimet csupán szokásból, hanem áhitattal, rád
való tekintetből.

Tekintsek minden mulandót hiúságnak Temelleted
s főleg Te légy nekem, Istenem, mindenem, mindenek-
fölött. Legyen minden munkám édes, amely érted tör-
ténik s minden nyugalom untató, mely nélküled esik.
Engedd, édes mennyei Atyám, hogy gyakran emeljem
szívemet Hozzád s hibáimat a bánat fá dalmával és a
jobbulási ígéret megtartásával helyreépítołjam. Add,
hogy legyek jámbor, alázatos képmutatás nélkül s
mindig vidám könnyelműség nélkül.

Adj, legédesebb Jézus, éber szívet, melyet soha
semmi tisztáta an gondolat, ocsmány érzés és szándék,
semmi csunya kísértés tőled el ne távolítson. Adj,
legédesebb Istenem, értelmet, mely Téged feltaláljon
és oly viseletet, mely neked tessen. Engedd, hogy a
bötéteménnyel és fenytéssel, mint a bűnbánat és ke-
gyelem eszközeivel üdvömrre éljek s végre mennyei
házad örömeiben résztvehessek. A mi Urunk, Jézus
Krisztus által. Amen.

A jegyesek imája.

Édes Jézusom, ki megadtad azt a kegyelmet, hogy
szívem választottjával egyházad színe előtt magamat
eljegyezhessem : kérve-kérlek, add meg nekem és Isten
által rendelt szeretett jegyesemnek is azon szent ma-
lasztot, hogy ama rövid időt, mely még a házasság
szentségének felvételéig hátra van, igazi méltó elő-

készületi időül tudjuk felhasználni. Adj tehát igazi bűnbánatot! Fjúságom bűnei öltötte, hogy a házasság szentségének felvétele előtt meggyónva és megáldozva, méltóan állhassak oda szent oltárodhoz jegyesemnek örök hűséget esküdni. S miután tudom, hogy aszerint lesz életem áldással vagy átokkal teljes, amilyen tiszta vagy tisztátalan lélekkel veszem fel a házasság szentségét, azért kérek, édes Jézusom, hogy bűnös szívemet őszinte bűnbánattal egybekötött szentgyónásban megtisztíthassam és a te szent áldásodat vihessem magammal a házaseletbe. Amen

A házastársak imája.

Jóságos Jézusom, ki a házasság szentségét azért rendelted, hogy a férj és feleség haláláig egyben legyenek testben és lélekben, adj kegyelmet, hogy hitvestársamma együtt közös, szent hitvesi és szülői hivatásunkat lelkiismeretesen betölthessük és családunk méltó legyen a Szent-családhoz. Adj nekem és hitvestársamnak szent malasztot, hogy egymással mindenre kiterjedő hűségben, szeretetben, békességben, egyetértésben élhessünk, gyermekeinket a Te szent akaratod szerint vallásosan, az egyház és magyar hazánk javára s lelkünk üdvösségére nevelhessük, hogy mindketten tudatában legyünk atyai és anyai szent hivatásunknak; add szent kegyelmedet, hogy gyermekeink előtt jó példával járjunk a reggeli, déli és esti imádságok együttes, áhítatos végzésében, hogy ne múljon el életünkben egy vasárnap és ünnepnap, se amelyen a magunk hanyagsága miatt ne lennénk jelen a szentmisén, hogy ne legyen böjti nap, amelyet meg ne tartanánk; add, hogy bűneinket, gyarlóságainkat leküzdjük és az ördög kísértései fölött győzedelmeskedjünk, napi munkáinkban, hivatásbeli kötelességeink

teljesítésében mennyei Atyánkról meg ne feledkezzünk ; önts szívünkbe erős hitet, állandó reményt és őszinte szeretetet Teirántad, hogy katolikus hitünk szerint való szent életet éljünk családukkal együtt. Add, édes Jézusom, szent áldásodat reánk, hogy a szentül eltöltött földi élet után a boldog örökkévalóságban Tőled hűséges szolgálatunk jutalmát megnyerhessük. Amen.

Az özvegyek imája.

Uram, Istenem, ki gondviselésed szent rendelkezésével hitvestársamat kiszólitottad az élők sorából, fogadd fájdalommal telt lelkem alázatos ígéretét, hogy szent rendelkezéseden megnyugszom és az ellen soha zúgolódni nem fogok. Adj, édes Istenem, lelkemnek békés megnyugvást és erőt, hogy özvegyi sorsomban (gyermkeimmal együtt) áldásodat kiérdemeljem és magamat becsületesen, tisztességes munkában, szent tisztaságban a világ hiúságait megvetve, szent szolgálatodban megőrizhessem. Add, hogy ezen imádságban, a szent-misehallgatásban, jótékonyságban és főleg a szent gyónás- és áldozáshoz való minél gyakoribb járulásban találjam megnyugvásomat és földi boldogságomat. Benned bízom, édes Jézusom, hogy özvegységemben segítő kegyelmed velem lesz. Szűzanyám, Mária, te is könyörögj érettem. Amen.

Az árvák imája.

Jóságos mennyei Atyám ! ki úgy rendelted, hogy szegény, jó szüleim, Teutánad egyedüli támogatóim, árván hagyjanak e földi életben ; imádom szent akaratomat, habár végtelen bölcseséged szándékait gyarló eszemmel föl nem tudom érni. Egyet azonban tudok, hogy szent rendelkezésed nem lesz káromra ; hogy

árvaságomban lelkemről, testemről atyai szeretettel gondoskodni fogsz. Azért most, amidőn szent színed előtt térdreborulva imádlak, felajánlom neked egész életem minden gondolatát, szavát és cselekedetét, hogy azok mind a te szent tetszésed szerint történjenek és velük meg ne bántsalak. Légy velem, édes Jézusom — árvák atyja! — hogy szolgálatodban állhatatosan megmaradjak. Amen.

A föld termékenységeért.

Mindeneknek szemei Tebenned bíznak, Uram! és Te adsz nekik eledelt alkalmas időben; megnyitod kezeid és betöltesz minden lényt áldásoddal, a madarakat táplálod a levegőben s a hollókat a patakoknál; öltözteted a mezei liliumot s növeszted a növényeket! adsz erőt és napvilágot alkalmas időben; fogadd oltalmazdába kegyesen vetéseinket, szántóföldjeinket s mezeinket, melyek bő áldással kecsegtetnek. Igen, Uram! ne add, hogy megcsaljon reménységünk; ne add, hogy szégyent valljon bizodalunk. Távolíts el mindenemű kárt szántóföldeinkről; adj esőt és derűt alkalmas időben. A káros fürgeteg és jégverés ellen oltalmazd meg határainkat, szántóföldjeinket, mezeinket, szőlőinket és kertjeinket s engedd, hogy azon áldást, mely oly bőven mutatkozik, romlatlanul vihessük be csűrjeinkbe. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Kérünk téged, Úristen! áraszd áldásodat a te népedre, hogy földünk kegyességed által termékenységet megadja s mi annak gyümölcsét a te szent neved dicsőítésére és magasztalására élvezhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Miatyánk és Üdvözlégy stb.

Ima Szent István királyhoz.

Isten : ki nemzetünk kebelében Krisztus igaz hitének világát Szent István első királyunk apostoli buzgó-sága által felderülni engedted s kegyelmed jeléül ugyanazon szentünknek jobbkezét az enyészettől csodálatosan megővö, nekünk tiszteletes emlékül fennhagytad : adjad, kérünk, hogy 'mi is e katolikus szent hitet, melyet ő tanított és tartott, állhatatosan megőrizzük s ugyancsak az ő esedezésére, mi, Magyar-hon hű fia! magunk közt békében, szeretetben és egyetértésben éljünk, földi zarándokságunk után pedig a mi szent királyunk védőszárnyai alatt, Hozzád a megfoghatatlan örömök honába jussunk. Ki élsz és uralkodol, Haromságban egy Isten, mindörökkön örökké. Amen.

Ima szűz Szent Imre herceghez.

Úristen ki Szent István királyunk dicső gyermekét, az ifjúkornak ékes virágává a szűz tisztasággal diszeskedő Imrét szenteid közé magasztaltad, engedd, kérünk, hogy kit hű szolga atodra kegyelmesen kiválasztottál és még ifjúságában érdemekben gazdagon magadhoz égbe emeltél, annak sikeres közbenjárását a magyar ifjúság i mindvégig érezze a földön és az örökkévalóságban szent színed előtt vele egyesülhessen a mennyben. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ima magyar Szent Erzsébethez.

Nagy Isten ! ki Szent Erzsébetet, második Endre királyunk leányát a hiú pompa megvetésében, az aázatos buzgóságban, a szegények és szűkölködők felsegítésében a világ példájára csodálatosan ragyogni

engedted: leborulva kérünk, részesíts minket is abban az áldásos égi malasztban, melyet szent asszonyunkra oly bőségesen árasztottál, hogy szűkölködő embertársaink iránt mindig készek legyünk a keresztény szeretet és könyörületesség hasonló gyakorlására. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ima Arpádházi Szent Margithoz.

Alázatosság és ártatlanság példaképe Szent Margit! ki Jézus szívéért elhagytad a királyi pompát és az Úr hű jegyese lettél, íme hozzád folyamodom s oltalmazó kebledbe ajánlom szívemet és lelkem tisztaságát! Nagy alázatosságodra kérlek. Őrizd szívemet, hogy meg ne rontsa a hiúság. angyali ártatlanságodra kérlek, ajánlj engem égi jegyesednek és az ő szeplőtelen Anyjának, hogy esedezésed által minden bűntől tisztán maradhassak. Amen.

ÉNEKEK.

1.

Szentbeszéd előtt.

1. Jöjj el, Szentlélek-Úristen! — Tekints reánk kegyelmesen — Isteni segítségeddel, — Véghetetlen kegyelmeddel; — Ereszd hét ajándéko-dat, — Add a te szent malasztodat.

2. Jöjj el, Szentlélek-Úristen! — Mi vigasztalónk mindenben; — A lelki tanítónk nyelvét — Igazgasd, gyullaszd föl szívét, — Hogy te szent akaratodat — Hirdethesse s jóvoltodat.

2.

Szentbeszéd után.

1. Hallottuk, Isten! a te szent ígédet; — Szívünkbe vettük kegyes intésedet. — Azt fogjuk követni, — Soha meg nem vetni, — Csak te szent malasztodat, — Adjad bő áldásodat.

2. Tarts meg, Úristen! az egy igaz hitben, — Tarts meg örökké Te szent kegyelmedben. — Szent ígéd érdeme — Bűn ellen védelme — Legyen mi lelkeinknek, — Kérünk, erre segíts meg.

3.

Szenteltvízhintéskor.

(Közvasárnapokon.)

1. Hints meg Istenem izsóppal, — s megtisztulok általa : — moss meg engem és fehérebb — leszek, mint a tél hava.

2. Irgalmazz nekem, nagy Isten ! — végtelen kegyed szerint — és töröld el bűnöm árját — irgalmad bőségeként.

3. Dicsőség neked, ó Atya ! — Fiú, s Szentlélekisten. — Miképen kezdetben vala — most és örökkön. Amen.

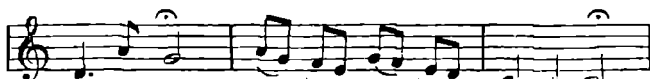
4. Hints meg Istenem stb. (mint az első vers).

4.

Dallam : Idb. Mezey János.

1. Hints meg, Uram ! i - zso-pod-dal. Majd így tisztu -
Moss meg é - gi har-ma-tod-dal;

lást ve-szek, hó - nál fe - hé - rebb le-szek,

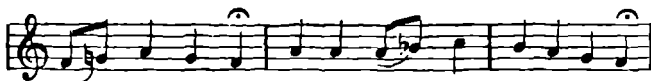
hó - nál fe - hé - rebb leszek. 2. Légy, Is-te-nem
Ke-gyed szerint

ke - gyes nékem, Minthogy nagy ir - gal-mú vagy.
me - ne - dé - kem

Fe-ledd a bűnt, ám-bár nagy. 3. A - tya, Fi - ú

és Szent-lé - lek, áld-jon min - den szív és lé-lek,

Mindenektől di-cső-ség legyen neked szent Főlség!

4. Hints meg engem izsópoddal stb. (első vers).

5.

Asperges me.

Asperges me, Domine, hysopo et mundabor.

Lavabis me et super nivem dealbabor.*

Ps. 50. Miserere mei, Deus. — secundum magnam misericordiam Tuam.

Gloria Patri et Filio — et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper: — et in saecula saeculorum. Amen.

Asperges me, etc. (csulagig).

6.

Húsvéti időben.

(Vidi aquam.)

1. Láttam a szent ház jobbjáról — jött vizet, Alleluja, — s mind az, kire üdvözítő — árja hullt, megújula.*

2. Magasztaljuk s áldjuk Istent, — mert jó és kegyelmes ő, — És irgalma mindenekre — mindörökre terjedő.

3. Dicsőség neked, ó Atya! — Fiú s Szentlélekisten. — Miképen kezdetben vala — most és örökkön. Amen.

4. Láttam a szent ház jobbjáról stb. (csillagig).

7.

(Dallama : a 4. sz. alatt.)

1. Láttam a templom jobb falán, — Az égi jegyes oldalán — Kifolyni tiszta vizet, — Mely az életre vezet. — Mely az életre vezet.

2. Mindeneknek, akikhez ér; — Alleluját s üdvöt ígér, — O irgalom, véged nincs. — Hát vizedből ránk is hints.

3. Atya, Fiú és Szentlélek : — Áldjon minden sziv és lélek, — Alleluja s dicsőség, — Legyen neked nagy Felség!

4. Láttam a templom jobb falán stb. (első vers).

Vidi aquam.

1. Vidi aquam egredientem de templo — a latere dextro, Alleluja ! — Et omnes ad quos pervenit aqua ista ; — Salvi facti sunt et dicent : Alleluja !*

2. Ps. 117. Confitemini Domino quoniam bonus ; — Quoniam in saeculum misericordia ejus.

3. Gloria Patri et Filio ; — et Spiritui sancto ; — Sicut erat in principio, et nunc, et semper : — et in saecula saeculorum. Amen.

4. Vidi aquam stb. (a csillagig).

Ÿ. Ostende nobis, Domine ! misericordiam Tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam ;

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum ;

R. Et cum Spiritu Tuo.

Oremus. Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus ! et mittere digneris sanctum Angelum tuum de coelis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet atque defendat omnes habitantes, in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Könyörögjünk. Hallgass meg minket, szent Urunk, Mindenható Atyánk,* örök Istenünk, Légy kegyes egedből a te szent angyalodat leküldeni, aki őrizze, ápolja, oltalmazza, látogassa és védje mindazokat, kik ezen hajlékban vannak, Krisztus Urunk által. R. Amen.

Reggeli énekek.

(Csendes szentmisék alatt énekelhetők.)

9.

1. Az éjszaka, immár eltelt, — És a fényes, szép nap felkelt ; — Téged Isten buzgósággal, — Kérünk alázatossággal.

2. Őrizz meg, hogy tiszták legyünk ; — Szerinted szóljunk és tegyünk, — Tarts vissza bűntől nyelvünket — és hiúságtól szemünket.

3. Legyen szívünkben tisztaság, — Munkánkon jókedv s gyorsaság, — És éljünk mértéketlenül, — A test kevélysége ellen.

4. Hogy midőn majd a nap leszáll, — S a csendes alkonyat beáll ; — Meggyőzővén így érzésünket, — Áldjuk téged, Istenünket.

5. Dicsőség legyen Atyának, — Egyetlen örök Fiának ; — S vigasztaló Szentléleknek — Háromságban egy Istennek !

10.

1. Isten, kinek fölségétől — Függség és föld épülete, — És bölcs elrendelésétől — Éj után nap kelete. — Áldom gondviselésedet, — Amellyel megtartottál, — És engem teremtményedet — E napra virrasztottál.

2. Minthogy teáltalad élek, — Én csekély por, semmiség, — Mindent csak tőled reménylek, —

Végzetlen Istenség! — Kérlek, add szent malasztodat. — Hogy a bűnt kerülhessem. — És te szent akaratodat — Mindenben követhessem.

3. Adj erőt kötelességim — Hű teljesítésére, — És szent áldást kezdeményim — Jó véghezvivésére: — Jó szándék tegye becsessé — Itt mulandó dolgomat, — S az Űr előtt érdemessé — Minden mozdulásomat.

4. Elmém minden gondolatját — Te vezérel, Istenem! — Szívem minden mozdulatját — Tenedek fölszentelem. — Fáradságos életemet, — Min annyit szomorkodom. — S életemmel mindenemet — Fölségednek áldozom.

5. Benned bízom, benned élek, — Ó, én édes Istenem! — Egyedül benned reménylek, — Csak nálad van kegyelem. — Tied vagyok élve, halva, — Veled fekszem és kelek. — Míg a sírból feltámadva, — Szebb hajnalra ébredek.

11.

Fohász az Istenhez.

Szöveg és dallam: *Kócsán Ferenc.*

1. Is - ten! ki fönt u - ral - ko - dol,

a fel - le - gek tö - lött és bölcsen

2. Te alkotád a szép eget, — földet s mindeket, — Hogy híven üdvözöljenek, — Teremtőnk, tégedet. — Te alkotád a földnek — érzékeny dalosát, — Hogy hálául röptse fel — hozzád ékes dalát.

3. Ó Istenem! ég, föld, madár — és szörnyű tengerek, — Miként parancsolád nekik, — híven üdvözlenek; — Csak az felejtett el Téged, — akinek észet adál; — Kit leghívebben szeretvén, — képedre alkottál.

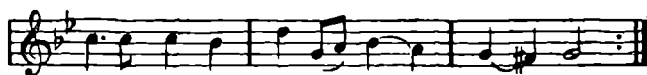
4. De már nem megy tovább ez így, — hiúság, messze el; — Előtted, ég szent Istene, — bűnbánó térdepel. — Tekintsd könnye folyását, — szívének bánatát, — Ne üzd el, s ne vedd el Tőled — a por szegény fiát.

12.

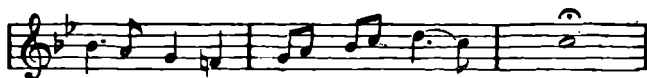
A bűnös imája.

1. Le - a - láz - va, száz - szor meg - bűn - hőd - ve,
Mert menekvést gyöt - rő ki - na - im - től

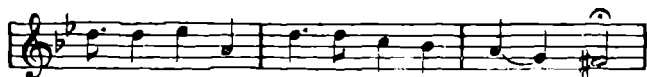
Keres - lek fel, nagy Is - ten, té - ged;
Vi - gasz - ta - lást csak ná - lad reménylek.

Ir - gal - mad - nak nem tudjuk ha - tá - rát,

jó - sá - god is épp oly vég - te - len...

Ke - gyes Is - ten, kö - nyö - rülj hát raj - tam,

kö-nyö - rülj, kö-nyö - rülj a bűnös em-be - ren!

2. Fogadj vissza atyai kebledre, — amelyet oly könnyelműn elhagytam. — Fülembe csöng bűnöm rabbilincse, — nincsen békém, nincsen nyugodalmam, — Híved leszek, Teneked szolgállok, — Mig csak tart itt gyarló életem. — Kegyes Isten... stb.

3. Meghasonlott szívem önmagával, — Sír bennem a bűnnel terhelt lélek; — Habár tudok irgalmadban bízni, — hatalmadtól, Uram! mégis félek, — Igazságod szabjon büntetést rám, — Megadással, békén viselem... — Kegyes Isten... stb.

4. Ha belátja tette rosszását, ha szívében őszinte a bánat; — Bármily bűnös, bármily gonosz legyen, — Tőled mégis bocsánatot várhat. — Malaszterőt oltasz kebelébe, — hogy igazzá s jámborrá legyen... — Kegyes Isten... stb.

5. Én belátom tetteim rút voltát, — és őszintén bánom a sok vétket; — Nem panaszlom lelkem szenvedését — Mert a világ, ó az, úgysem ért meg; — De te értesz s tudod, mily sebet vág — a bűntudat megtért szíveken... — Kegyes Isten... stb.

Kisfaludy Benő.

13.

1. Lelkem tehozzád — vágy, ó Istenem! — Mert te vagy kezdete, te vagy végem, — A világ szépsége, minden dicsősége — Csak hiú, nem elégít ki engem.

2. Ha bíborával, világ javával — Bár biztasson minden pompájával, — Szivem nem fogadja és meg nem nyugtatja, — Nem elégít engem birtokával.

3. Mert ez mulandó és változandó, — Istenem, egyedül vagy állandó; — Csak hozzád egekbe sóhajtok mennyekbe — Tehozzád, ó örök Mindenható.

4. Hozzád sietek, nálad keresek — Irgalmat, és nyugtot nálad lelek: — Téged nélkülözve, tőled különözve, — Mivel mindenem vagy, nem élhetek.

14.

A Miatyánk.

1. Miatyánk! ki vagy mennyekben, — uralkodol mindenekben, — Szenteltessék meg szent neved, — ég s föld imádjon tégedet.

2. Jöjjön el a te országod, — Legyen meg szent akaratom. — Miképen a szentek mennyben, — Töltsük azt be ez életben.

3. Add meg a mi kenyerünket, — tápláld testünket s lelkünket, — Hogy teneked szolgálhasunk — és buzgó szívvel áldhassunk.

4. Megbocsátunk mindenknek, — Akik ellenünk vétettek : — Te is, ó Uram ! engedj meg, — és vétkeinket bocsásd meg.

5. Adj erőt a kísértetben, — ne hagyj elveszni vétekben, — Szabadíts meg a gonosztól, — ments meg örök kárhozattól.

15.

Bizalom Istenben.

1. Mindenknek Alkotója ! — ki a földet és eget — Létrehozta, mindenkben — látjuk Istenségedet. — Ami él egész világon, — érzi nagy hatalmadat, — Most azért velünk imádjon — minden szív az ég alatt.

2. Fölségednek gondolatja — szívünket emelje fel, — S lelkünkben a csüggedésnek — aggodalmat űzze el. — És mikor megszáll a sok gond, — Ő Atyánk nyujtsd kezedet : Téged ismervén s magunkat, — kövessük intésedet.

3. Távol minden kétkedéstől, — benned bízunk. jó Atyánk ! — Mert habár itt minden elhagy, — Te gondot viselsz reánk. — Azért szívesen viseljük — a viszontagságokat, — Látván mindenkor azokban — üdvre intő jobbot.

4. Gazdagságért nem sóvárgunk, — csak adj megelégedést, — És szaggasd ki szíveinkből — az irigy vetélkedést. — Hogy mindenkit boldogítva, — mint igaz testvéreket, — Egyesítsen a szünetlen — lánggal égő szeretet.

5. És ha a végóra eljő, — Te légy a vigasztalás, — Hogy ne legyen iszonyú vég — a halál, csak változás; — S ha szemünk már elsötétül — s nem szólhat a hült ajak, — Mondja elhaló fohászunk: — Isten, végcélunk te vagy.

16.

Sziber Nándor, «Orgonavirágok» 185. lap.

Ne néz - zed bű - ne - in - ket
Mi - dőn e - lőt - ted tér - de -

Is - te - nem! ne nézd te bű - ne - ink - nek
pel - ve küld a bűn - bá - nó nép szent i -

ten - ge - rét. Büntesd, ha tetszik,
mát e - léd.

ah, mert bű - ne nagy, csak egy - kor

lé - lek üd - vös - sé - get adj!

2. Az embert úgy-e embernek tevé, — Mindjárt kezdetben alkotó kezed? — Tehát, mint gyarló embert, úgy tekintsd, — Hisz ő csak gyarlóságból vétkezett. — [:Büntesd, ha tetszik stb.:]

3. Az a kevés jó, melyre néha gyúl, — Csak egy-egy gyöngyszem bűne tengerén; — De azt te látod, édes Istenem! — Hogy e kevés igaz gyöngy, szent erény — [:Büntesd, ha tetszik stb.:]

4. Itélj fölöttünk érdemünk szerint, — A konkolyt szedd ki s tűz eméssze meg; — De nézzed: térden sírva kér e nép — Midőn elődbe ítéletre megy. — [:Büntesd, ha tetszik stb.:]

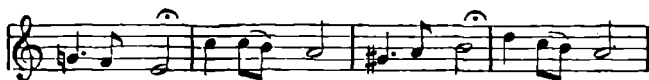
5. Vedd el bár mindenét és ostorozd. — Hagyd árván, koldusan, mezítelen. — S mint nála nem volt, többé ne legyen — Itt e földön számára kegyelem. — [:Büntesd, ha tetszik, ó mert bűne nagy — Csak egykor léleküdvösséget adj!:]

17.

Sziber Nándor, «Orgonavirágok» 186. lap.

1. Ne-ved-del éb - re - dek, ne-ved-del

alszom el, szü-net - le - nül fe-léd só-hajt fel

2. E bűnak gyászhonán — siralmi völgy-
ölen, — Kevés örömvirág — mosolyga még fe-
lém : — E tarka szép világ — nekem nem éde-
nem : — Egekben várom azt, — ó édes Istenem !

3. Egedben, hol örök — tavasz virágozik. —
A bánat végtelen — örömmre változik, — Kesergők
könnyeit — istenkéz törli el, — Az élet zajait —
szent-béke váltja fel.

4. Azért, ha végzeted — kioltja léteimet, —
Szeretet kútfeje! — vedd hozzád lelkemet. —
Helyezd a végtelen — örömhonába majd, — Ki
e kegyelmedért — naponta felsóhajt.

18.

Megnyugtató.

1. Menny, föld, tűz, víz, levegő, ég. -- gyöngy,
arany és minden kincs ! — Mit fárasztjátok el-

mémet? — nyugodalmam addig nincs : — Mig fel nem talállok téged, — én Uram! én Istenem! — Benned nyugszik meg lelkem. Istenem! és mindenem!

2. Jó hírnév, szíves barátság, — magas rang és tisztesség, — S amit csak a test kívánhat : — bőség, öröm, egészség, — Szívem meg nem elégti — Semmi más gyönyörűség ; — Benned nyugszik meg lelkem stb . . .

3. Amit itt hallok és tudok — Kívüled, ó, Istenség! — Mind az háborgó lelkemnek — csak gyötrelmem és ínség : — Ami jó van a világon, — nélküled az semmiség : — Benned nyugszik... stb.

4. Akármint hányjam elmémet — bár akármit gondoljak, — Akárkihez folyamodjam, — vagy mint a madár szálljak : — Nincs mód, hogy máshon szívemnek — nyugodalmat találjak : — Benned nyugszik . . . stb.

5. Azért távol legyen tőlem — a világ dicsősége, — Istenem! egyedül te vagy — lelkem gyönyörűsége. — Tenálad nélkül az élet — a szív keserűsége. — Benned nyugszik . . . stb.

6. Jer, édes vigasztalásom : — Jézus szent keresztfája! — Jer, egyetlen reménységem — és üdvösségem ára! — Te vagy, hol a háborgó szív — nyugodalmát találja. — Benned nyugszik . . . stb.

Szent Atyánk! kit Jézus tett Atyánkká.

1. Szent Atyánk! kit Jézus tett Atyánkká — És kiről imádva szól a lélek. — Szent Atyánk, kit ég ezer világok — El nem zárnak a föld gyermekének. — Hév imádás, üdv magas nevednek, — Magasztaljuk szent Fölségedet; — Szentnek mond porában s bölcsőjétől — Áld az ember, míg a sírba nem dől.

2. Az ország, mit bölcsesség s kegyelmed — Tart fel, jöjjön el a béke honja; — Ama hon, mit Jézus Krisztus szerzett, — S mely az embert az egekbe vonja; — Akaratod a földön legyen meg, — Mint a lelkek fényhonában van, — Az igazság és erények által — Minden ember legyen, mint az angyal.

3. Boldogság örök forrása! add meg, — Mikben az ember szükségét érez; — Nem arany, nem kincs, miért könyörgünk: — Megelégedést adj a kenyérhez. — S életünk útján, ha tán el-esnénk, — Ó bocsáss meg nekünk, jó Atyánk! — Valamint mi szívből megbocsátunk, — Hogyha tán megbánt felebarátunk.

4. Vedd, Uram! a felkent szolga által, — Gyermeکیدnek tiszta áldozatját, — Vedd kegyelmesen, miket te adtál, — A kereszted s életünk siralmát. — Vedd, Uram! s találjon az kegyelmet, — Mint előtted Ábelé talált; — Hisz Atyánk

vagy, nem, Te nem veted meg, — Aldozatját a te gyermekidnek.

5. Zengjük: szent az Úr, szent a nagy Isten! — Szálljon égbe a magasztos ének. — Szent, örökre szent, kiáltsa minden, — A Szentháromság Isten nevének. — Légy imádva tőlünk, ó nagy Isten! — Életünknek minden percein; — Mondjuk: Amen, mondjuk tiszta szívből; — Nincsen isten, Istenünkön kívül.

20.

1. Új napoddal, ó Teremtőnk! — Új hálaára ébredünk, — Nyerjen hát tetszésed előtted — Háládó dicséretünk.

2. Elmenk első gondolatja, — Az első szív-dobbanás, — Az első szó ajkainkon — Legyen neked háladás.

3. Hála, hogy minket teremtl — S kijelentéd magadat, — Hogy ismerje halhatatlan — Lelkünk nagy jószágodat.

4. Ah, de mī vétekbe estünk! — De te irgalmas valál; — Hála, hogy nekünk Fiadban — Égből Megváltót adál.

5. Hála a Szentlélek által — Áradó kegyelmekért, — Ki tanít, vezet, segít, visz, — Mutatván az égi célt.

6. Hála, hogy az igaz hitben, — Szent reményben vallhatunk; — Ó Szentháromság egy Isten! — És szeretve áldhatunk.

7. Add, hogy mindig tiszta érzés, — Jámbor élet, jó halál . . . — Legyen méltó háladásunk, — Mely hozzád imádva száll.

21.

Hit, remény, szeretet.

1. Uram hiszlek, és reménylek, tiszta szívből szeretlek.* — Vallom magam kereszténynek, — Hitelt adok én mindennek; — Amit Krisztus hitén vallnak; — Mert mind az Istentől van. — Ezen hitben, reménységben, szeretetben erősíts.**

(Megjegyzés. Minden vers előtt: Uram hiszlek és reménylek stb. csillagig. — Minden vers után: Ezen hitben stb. csillagig éneklendő.)

2. Te vagy az a nagy igazság, — Kit meg nem csal a hamisság: — Te sem csalsz meg hamissággal, — Azért hiszünk bátorsággal.

3. Hiszem, hogy csak egy Isten van, — Ámbár három személye van; — Ki a jókat jutalmazza, — Gonoszokat ostromozza.

4. Hiszem Krisztust, Isten Fiát, — E világnak Megváltóját, — Ki a mennyből alászálla, — S embertestet vett magára.

5. Hiszem, vallom a Szentlelket, — Vigasztaló Istenünket, — Ki szívünket megszenteli, — Örök életre neveli.

6. Vagyon, Uram! reménységben, — Hogy elnyerem üdvösségem. — Mert bűnömet megbocsátod, — Ha megtérésemet látod.

7. Szeretlek nagy jószágodért, — Véghetetlen
szent voltodért; — Másst kívüled nem óhajtok, —
Sem nagyobbak nem állítok.

Szentmiseénekek.

22.

Kezdetre :

Áldozattal járul hozzád — Ó nagy Isten ! hív
néped. — Hogy végetlen jószágodért — Hálát
adjon tenéked. — Te a gyermeki szíveknek —
Áldozatát nem veted meg. — Szálljon arra or-
szágodból — Isteni szent tetszésed.

Angyali énekre :

Dicsőség legyen egekben — A fölséges Isten-
nek. — Békesség legyen a jámbor — Szándékú
embereknek. — Add, hogy mindig élő hittel, —
Hív reménnyel, szeretettel — Mondjuk méltó
dicséretet — Ó, Atyánk ! szent nevednek.

Hiszekegyre :

Jézus ! te hoztad az égből — Az üdvösség
igéit. — A te drága ajándékok — Az egy üdvö-
zítő hit. — Ez élessze szíveinket, — Ez vezesse
tetteinket, — Uram, Uram ! kihez menjünk, —
Ha malasztod nem segít.

Felajánlásra :

Az oltáron megújul most — A kereszt áldo-
zata, — Mint azt vérrel bűneinkért — Megvál-
tónk bemutatta. — Ámbár itt nincsen vér-

ontás ; — De megvan az Istenáldás. — Bőven árad ránk a váltság — Vérének szent harmata.

Szent, szentre :

Az angyalok seregével — Zengjük : szent az Űristen ! — A tiszta szív örömeivel, — Mondjuk : szent az Űristen ! — Zengje velünk az ég és föld. — Melyet dicsősége betölt : — Szent az Isten, szent az Isten ! — Örökké szent az Isten !

23.

Bemegyek szent templomodba.

1. Bemegyek szent templomodba, — Uram, szent oltárodhoz : — Az aranyoszlopok között — Királyi trónusodhoz. — Színed előtt leborulok. — Szegény bűnös elájulok, — Égő füstnek illatával — Uram, neked udvarlok.

2. Salamon király templomot — Épített fölségednek. — Melyben lakóhelye vagyon — Békesség szekrényének. — Bekeríté kárpitokkal, — Megaranyozott láncokkal, — Kerubinok ékesíték — Kiterjesztett szárnyakkal.

3. Hát én szegény földnek férge, — Mit építek nevednek ? — Lakóhelyet hol szerezzek — Isteni Fölségednek ? — Aki por és hamu vagyok, — Érdemetlen bűnös vagyok, — Hogy a lábam földet nyomja : — Méltó arra nem vagyok.

4. Hogyha tetszik áldozatom, — Lelkemet felajánlom. — Örökös udvarlásodra — Szíveimet leláncolom. — Szentelt, ékes templomod-

nak, — A te Szentlelked házának, — Rendeljed szolgálatára — Királyi udvarodnak.

5. Hogy szívem inkább gerjedjen — Isteni szerelmedre. — Piros vérednek harmatát — Öntözgedsz szívemre ; — Adjad, hogy érdemes legyen, — Soha többé ne vétkezzem — S választottak seregébe — Általad rendeltessem.

24.

Dicsérjétek Istent, ki alkotott mindent.

Kezdetre :

1. Dicsérjétek Istent, — ki alkotott mindent, keresztények ! — Ez áldott, egyetlen, — ki uralkodik fent, — buzgó hívek ! — Ő kegyes jóvoltát háláljátok. — Előtte szívetek, — összetett kezeitek — mutassátok.

Angyali enekre :

2. Mondjátok : dicsőség, — Legmélyebb tisztesség — Szent nevének. — Áldás és lényesség, — Bölcsesség, erősség — Felségének ; — Kinek mérhetetlen Urassága — Ez dicső országa, — égi boldogsága — nagy jósága.

Hiskegyre :

3. Higyj, szelíd keresztény! — Ez azon áldott fény, — Örök Atyád. — Ki téged alkotott, — Szent fia megváltott — Ezt így vallád. — A szent keresztségben, ki vezérlett : — Áldott Szentlélekben, — ki eszköz ezekben — és megszentelt.

Felajánlásra :

4. Fogadd ajándékunk, — Melyet bemutattunk, — Nagy Űristen ! — Mert tiszta szándékunk, — Hozzád áldozatunk — Ime itten. — A bort és kenyeret, mit ajánlunk. — Bocsásd meg vétünköt, — Ezért rossz tettünket — leborulunk.

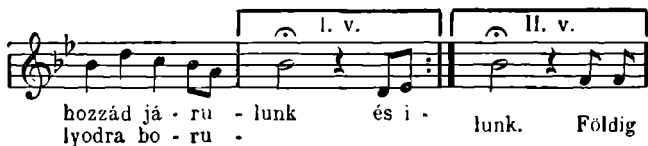
Szent, szentre :

5. Szent, szent, szent seregek — és Ura mindenek — alkotója. — Szent s áldott a Felség, — aki mennyben — Uralkodik földön, — Szívünk és lelkünkön, — életünkön.

25.

Édes Jézus, áhitattal.

Kezdetre :

Angyali énekre :

Téged illet a dicsőség, — Ó egek nagy Istene! —
A mennyei szép örökség — Főnségeddel van
tele. — Neked zengnek, leborulva — a mennyei
seregek. — Áldunk mi is porba hullva, — sze-
gény, gyarló emberek.

Hiszekegyre :

Hiszünk az egy Úristenben, — aki minden
jókat ad. — Hisszük azt, ki Őr itt s mennyben —
a szeretet jó Atyját. — Az ő fia és Szentlelke —
üdvünkért szállt le ide; — Virágozzék világ
szerte — Jézus mennyből szállt hite.

Felajánlásra

1. Mit adjon a föld paránya — Neked, jóság
Istene? Hisz kezeid alkotmánya — a halandó
mindene. — Felajánljuk itt előtted — mi legdrá-
gább s kedvesebb; — Felajánljuk egyszülötted —
ki érettünk szenvedett.

2. Nézd érdemét szent Fiadnak — Nézd, hogy
mennyit szenvedett, — Midőn minket a pokol-
nak — rabságától menté meg. — Ez áldozat az

ő drága — érdemével egyesül, — Hogy bűnünket megbocsássa — nagy irgalmad egyedül. —

Szent, szentre :

Szent vagy, szent vagy, szentek fénye, — Szent vagy egek szent Ura. — Nagy nevedre hulljon térdre — az alacsony föld pora. — Dicsőséged Felségének — zengjünk későn és korán ; — Emelj hozzád e bús élet — lehanyatló alkonyán.

26.

Egybegyűltünk, ó nagy Isten !

Kezdetre :

Egybegyűltünk, ó nagy Isten ! — Buzgó imádásodra, — Hogy lelkünk méltó lehessen — Isteni áldásodra. — Mely az oltáráldozatban — Számkra elrejtve van. — Ő tekints tehát kegyesen — Itt esdeklő nyájadra.

Angyali énekre :

Dícséret, áldás, dicsőség — Mennyben a nagy Istennek ! — Lelki és testi békesség — Földön az embereknek. — Az angyali seregekkel — Kiáltunk szívörömmel : — Istennek legyen dicsőség, — Békesség az embernek.

Hiszekegyre :

Ó Atyánk ! nekünk a földön — Egy kegyes anyát adál, — Kinél szívünk mindörökké — Oltalmat s nyugtot talál ; — Szentegyházad, e jó anya, — az igazság oszlopa. — Nem félünk, bármely vész törjön — Ránk, mert ő jobbunkon áll.

Felajánlásra :

Jézus Krisztus szerzeménye — A kenyér- s
boráldozat, — Mit neved dicsőségére — Uram,
szolgád bemutat. — Legyen oly kedves, ó Atya ! —
Mint fiad áldozata ; — Lelkünknek üdvösségére —
Kérünk, kegyesen fogadd.

Szent, szentre :

Szent örökké, szent az Isten ! — Atya, Fiú s
Szentlélek ! — Zengjen égen, földön minden —
Hálát az Istenségnek, — Áldott ki az Úr nevé-
ben — Zengi szívörömeiben. — Szent örökké.
szent az Isten ! — Atya, Fiú s Szentlélek.

27.

Hálát rebegve áldozunk.

Kezdetre :

Hálát rebegve áldozunk, — ó nagy Isten ne-
ked, — Nyerje meg mély hódolatunk — kegyes
tetszésedet. — A tőled nyert sok jóért — fogadd
a hálabért, — Mit most neked bemutatunk, —
lelkünknek üdvéért.

Az angyali énekre :

Áldás, dicséret, hálaadás — Neked örök Atya ! —
Az égben így zeng angyalid — Dicsérő szózatja. —
Engedd, hogy szent nevednek — Hálával zengje-
nek — Te égi békességedért — Esdeklő emberek.

Evangelium- vagy Hiszekegyre :

Ó mint háláljuk meg neked — Szent tanításo-
dat, — Mely nekünk hű vezérletet — Az üdvös-

ségre ad. — Az igazság forrása — Jézus tanítása. — Legyen szívünknek öröme — És vigasztalása.

Felajánlásra :

1. Ó Isten vedd kegyelmesen — Mit szolgáló bemutat, — A kereszt szent áldozata — Az oltár-áldozat ; — Bár itt nem ontatik vér, — Mint amott ontatott, — De a forrás szent ereje — Itt is kiáradott.

2. O aradjon ránk szüntelen — A kereszt érdeme, — Megújulván az áldozat, — Mit Jézus rendele ; — Szentelje meg szívünkben — Mind az érzéseket ; — S mindenkit testvérré tegyen — Az igaz szeretet.

Szent, szent, szentre :

Szent, örökké szent vagy, Uram ! — Szábaoth Istene ! — Jóságod bő áldásával — Ég és föld eltele. — Szentnek kiáltsa minden — Főnséges nevedet ; — Nyerjen részt békességedben, — Ki dicsér tégedet.

28.

Im, arcunkra borulunk.

Kezdetre :

Im, arcunkra borulunk — Előtted, Istenség ! — És énekszóval áldunk, — Hallgass meg, o Fel-ség ! — Törvény szerint áldozunk, — Nyujts hát segédelmet. — Hogy ezen buzgóságunk — Nyerhessen kegyelmet.

Angvalli énekre :

Téged, mennybéli Atya — Illet a dicsőség ; —
Fiaid áldozatja : — Imádás. szívesség, — En-
gedd, háborúsággal — Ne nyomorgattassunk —
Hogy neked bátorsággal — S vígan szolgálhas-
sunk.

Hiszekegyre :

Mi hiszünk az Atyában, — Ki mély végzésé-
ből. — Mindent világjártában — Teremtett
semmiből. — Fia istenségével — Hozzánk bo-
csáttatott, — Szentlélek erejével — Szűztől fo-
gantatott.

Felajánlásra :

Vedd, Uram, kegyelmedbe, — Amit fölszen-
telünk, — Ámbátor most elődbe — Kenyeret s
bort teszünk : — Mely változik Krisztusnak —
Testévé s vérévé, — Mind élők, mind holtak-
nak — Lelki reményévé.

Szentre

Szavunkat és szívünket — Az égre emeljük, —
Szábaoth — Istenünket — Szentnek énekel-
jük : — Uram. méltóságoddal — Tele van föld
és ég, — Térjen meg malasztoddal — A vak
hitetlenség.

29.

Jertek áldozatra, hív keresztények.

Kezdetre :

Jertek áldozatra, hív keresztények ! — Zeng-
jen ajkainkról szívbeli ének ; — Légy imádva

tőlünk, ó nagy Isten ! — Hogy most egybegyűjtél minket itten.

Angyali énekre :

Dicséret, dicsőség neked, Istenünk ! — Lelki békességet földön adj nekünk ; — Add, hogy akik minket megbántottak, — Szívből megbocsássunk mindazoknak.

Hiszekegyre :

Hisszük az egy Istent három személyben, — Hisszük Jézus Krisztus Istenségében. — Hisszük, amiket csak Ő tanított, — Mert minket e hitben boldogított.

Felajánlásra :

1. Vedd, Uram ! mit szolgád szentelt kezében — Felségednek áldoz kenyér- s borszínben ; — Jézus úgy rendelte, és úgy tennünk, — Amint ő rendelé : üdvösségünk.

2. Neked áldozunk fel minden jót, Atyánk ! — Amit szent kegyelmed árasztott reánk. — Hogy üdvösségünkre szolgáljanak — Az élet, a testi s lelki javak.

Szent, szentre :

1. Mondjuk : szent az Isten, szent, örökké szent, — Aki áldásával betöltte mindent ; — Szent nevét a föld úgy szentelje meg, — Amint azt imádják a nagy egek.

2. Hozsanna, dicsőség neked, Úristen ! — Énekelve, zengünk s hódolva itten, — Áldott,

aki az Úr nevében jön, — Áldják őt mindenek mindörökkön.

30.

Jertek, keresztény lelkek!

Kezdetre :

Jertek, keresztény lelkek, — az Istent dicsérni, — Szentmishallgatással — Urunkat tisztelni ; — Mutassunk áldozatot, — mely Istent illeti, — S mely együtt szentség leszen, — szentírás jelenti. — Uram, irgalmazz !

Az angyali énekekre :

Dicsőség az Istennek — a magas mennyeekben — És szent békesség legyen — földön emberekben. — Neked, Atyaúrsten, — szívből hála adunk, — Te nagy dicsőségedért — magasztalunk s áldunk. — Uram, irgalmazz !

Hiszekegyre :

Mi azt hisszük és valljuk, — hogy egy Isten vagyon, — Akit három személyben — minden lélek áldjon. — Az Atyát a Fiával — és a Szentlélekkel. — Dicsérjük s magasztaljuk — szívvel és nyelvünkkel. — Uram, irgalmazz !

Felajánlásra :

Mindenható Úristen ! — Im, ez áldozatunk. — Amelyet szolgálád által — Neked bemutatunk. — Most úgyancsak kenyeret — s e kevés bort adjuk. — De, mely Krisztus testévé — s vérévé lesz, tudjuk. — Uram, irgalmazz !

Szent. szentre :

Mondd : szent, szent, szent vagy Uram, — Szábaoth Istene ! — Kinek mennyben és földön — dicsértessék neve ; — Mert őhöz hasonló — sehol sem találhatsz, — Sőt emberi elmével — olyat nem gondolhatsz. — Uram. irgalmazz !

31.

Kegyességgel hívsz, ó Jézus !

Kezdetre :

1. Kegyességgel hívsz, ó Jézus ! — Atyai szent kebledre, — Hogy hozzád menjünk mindnyájan, — Kik meg vagyunk terhelve.

2. Azért oltárodhoz jöttünk. — Követvén hívásodat, — Hogy megnyerjük az enyhülést, — A te szent malasztodat.

Angyali enekre

Engedd a mennyei lelkek — Szent karával zengenünk : — Dicsőség, áldás, dicséret — Neked, örök Istenünk.

Az Evangéliumra :

Világosítsd fel szívünket, — Jézus, add malasztodat, — Hogy hiven s buzgón kövessük — Égi tanításodat.

Hiszkegyre :

Kihez menjünk, Uram, Jézus ! — Az út, igazság te vagy. — Benned hiszünk és reménylünk, — Soha, soha el ne hagyj.

Felaián'ásra :

1. Itt van, mit a végvacsorán. — Jézus. értünk szerzettél : — És a keserves keresztfán — Szent véreddel rendeltél.

2. Oltárunkon megújul most — Ama örök áldozat, — Mely nekünk áldást, kegyelmet — S örök boldogságot ad.

Szent szentre :

A tiszta szív érzelmével — Zengjen buzgó énekünk. — Szent az Isten, szent az Isten, — Szent vagy, édes Istenünk !

32.

O Isten! szent Fölségedet.

Kezdetre :

Ó Isten ! szent Fölségedet — Borulva imádjuk, — Oltárodnál szent nevedet — Dicsérjük és áldjuk. — Tekintsd buzgó szíveinket, — Bocssásd meg mi bűneinket : Add, ó Atyánk ! kegyelmedet, — ne vesd el bűnös népedet, — Te népedet, ne vesd el népedet.

Angyali énekre :

Dicsőség az Istennek — Szenteltessék neve, — Őt áldja mind egeknek, — Mind földnek térsége. — Dicsérje s magasztalja — Három szelmélyében — Ég s föld Urának vallja — Egy Istenségében.

Hiszekegyre :

Ó Mindenható, ím porában — vall és imád alkotmányod : — Mint Istenében és Atyjában — hisz a te keresztény nyájod. — És a Fiában, ki Tetőled — öröktől fogva született, — S magára Szűz Máriától — Szentlélek által testet vett.

Felajánlásra

Uram ! — ez áldozatját — szolgáltnak kezéből, — Vedd buzgó ajándékát — népednek szívéből. — Bűneinkért ne vess meg — s ha minket szükség ér. — Uram, engeszteljen meg — (E bor és e kenyér).

Szent, szentre :

Mondjátok, hogy szent, szent, szent — Szábaoth Istenünk ! — Így magasztalják Istent — az angyalok velünk. — Nagy Isten, szent Fölseged — mind mennyben, mind földön ; — Dícsértessék szent neved, — most és mindörökkön.

Úrfelmutatás után :

Atyánk ! ki vagy a magas mennyben, — Nézz kegyesen ez oltárra ; — Lásd szent Fiadat e szentségben, — Mint Ábel áldozatjára. — Emlekezzél szenvedésére — Ártatlan áldozatunknak ; — Szerzette halála és vére, — Hogy hívassunk fiaidnak.

Ó mennyei nagy Isten!

Dallama : «Ez nagy szentség valóban».

Kezdetre :

1. Ó mennyei nagy Isten! — Hallgass meg kegyelmesen — Minket, kik itt egybegyűltünk, — Te szent nevedben.

2. Légy irgalmas fiadért, — Mi kegyes szószólónkért, — Ki keresztfán halt meg a mi — Üdvösségünkért.

Angyali énekre :

1. Dicsőség az Istennek, — Menny s föld Teremtőjének, — S békeességben az emberek — Földön éljenek.

2. Leborulva áldjuk őt, — Az édes Üdvözítőt, — Ki rejtve van ez Oltáron — Szemeink előtt.

Hiszekegyre :

1. Hiszünk csak egy Istenben, — De három szent személyben ; — Az Atyában és Fiúban — S a Szentlélekben.

2. Áldassál szent Istenünk! — Ki, hogy mi el ne vesszünk — Fiad által szent ígédet — Hirdetted nekünk.

Felajánlásra :

1. Ő Uram! pap kezéből — És népednek szívéből — Neked nyújtott áldozatra — Tekints menny-égből.

2. Ezzel Néked lelkünket — Ajánljuk és szí-

vén feléd, ma - gasz - tal hű néped és i - mád.

Angyali énekre :

Mély tisztelet s dicsőség — Nevednek, ó Atyánk ! — Kérünk, segíts, ha szükség — Vagy baj nyomulna rank. — Gyászos hadak viszálya. — Ne rontsa népedet, — Hogy békességben aldjá — Örökre lényedet.

Hiszekegyre :

Hiszünk mi Háromságban — Fölséges egy valót, — Atyát, ki önmagában — Öröktől fogva volt. — Jézust, örök szülöttét, — Ki testtel egyesült, — S mindkettőjük Szentlelkét, — Ki minket újra szült.

Felajánlásra :

1. Uram ! fogadd tetszéssel, — Amit neked hozunk, — Ambár mi csak kenyérrel — És borral áldozunk ; — De majd színükben Krisztus — Szent teste s vére lesz, — Amely csodát Őr Jézus — Mondott ígéje lesz.

2. Benyújtjuk itt szívünknek — Minden kívánságát ; — Áldozzuk életünknek — Bús es vidam szakát. — Segélj, Uram ! megtartnunk — Amit parancsolál ; — Te légy erős oltalmunk, — Akármilyen baj talál.

Szentre :

Ég s minden alkotott lény — Harsogja most velünk. — Háromszor énekelvén : — Szent,

szent, szent Istenünk! — Uram! dicsőségeddel —
Minden betöltetik, — Ezt a magas fényekkel —
Föld lényi hirdetik.

35.

Szent lakodba jött néped.

Kezdetre :

Szent lakodba jött néped, buzgón imádni téged, —
Kegyes szemmel nézz reánk, ó mennyei szent Atyánk!

Angyali énekekre :

Dicsőség az Istennek, Béke az embereknek, —
Zengjen a föld és az ég : Urunk ! neked dicsőség !

Hiszekegyre :

Hisszük buzgón mind, amit — Jézus egyháza tanít, —
Add, hogy hitünkhöz híven — ragaszkodjunk mindenben.

Felajánlásra :

1. Kenyeret s bort áldozunk, — Neked, Istenünk s Urunk ! —
Mely, mint hisszük, Jézusnak — Test- s vérévé változnak.

2. Nyerjen e szent áldozat, — Tőled szent malasztokat ; —
Áraszd ránk kegyelmedet, — Szenteld meg hű népedet.

Szent, szentre :

Szent vagy, Urunk, Istenünk! Zengje a föld s ég velünk. —
Áldassék dicső neved, mely szent mindenek felett.

36.

Szeretettel jönnek hozzád.

Kezdetre :

Szeretettel jönnek hozzád, — Atyánk ! hív
gyermekeid, — Meghálálni kegyelmednek —
Nagy jótéteményeid. — Az oltár szent zsámo-
lyához — Buzgó szívünk imádást hoz ; — Ál-
dozatul hozza neked — Legtisztább érzelmeit.

Angyali énekre :

Szálljon égbe öröm hangja — A dicsérő ének-
nek, — Zengje velünk az ég és föld : Dicsőség
az Istennek ! — Dicsőség örök Atyának — Az ő
egyszülött Fiának ! — Dicsőség, áldás, dicséret —
Együtt a Szentléleknek !

Hiszekegyre :

Üdvözítők tanítása — Szeretet szent tör-
vénye, — Melyet szetegyháza hirdet — Lelkünk
üdvösségére. — Uram ! segíts, megmaradnunk —
Híven abban, amit vallunk, — Hogy igaz hitünk
fényénél — Lelkünk célját elérje.

Felajánlásra :

Szeretet örök emléke — És szeretetáldozat, —
Mit most szolgád az oltáron, — Uram, néked
bemutat. — Add, hogy kik szeretve áldunk, —
Érted áldozattá váljunk, — Szeretethen élve s
halva — Nyujtsd ehhez malasztodat.

Szentre :

Az angyalok énekével — Egyesüljön énekünk,
— Zengvén a szív örömeivel : — Szent vagy,
édes Istenünk ! — Szereteted bizonyága —
Az ég és föld alkotmánya. — Szent vagy ! ég,
föld ezt kiáltja : — Szent vagy. édes Istenünk !

37.

Trónod előtt arcra hullva.

Kezdetre :

Angyali énekre :

Angyalhangon szól az ének, — Szívörömmel
rebegünk ; — Atya, Fiú és Szentlélek, — Téged
dicsér énekünk, — Ó békesség lejedelme ! —
Magasztaljon a szív s elme : — Míg e gyarló
testben élünk : — Add, hogy folyton dicsérjünk.

Hiszekegyre :

Hiszünk benned, örök Isten, — Egy lény, há-
rom szent személy — Erősíts meg e szent hit-
ben, — Boldog, ki itt hisz s remél. — Add, hogy
hitünk szerint éljünk, — Míg csak éltet nem
cserélünk. — A hit legyen boldogságunk, —
Örömünk s fényvilágunk.

Felajánlásra :

1. Mindenható, nagy Őristen ! Fogadd aján-
dékunkat, — Melyet gyermekeid itten — Szol-
gáddal bemutatnak. — Ne nézd éltünk bűnös
voltát, — Ó fogadd el, mit nyújt szolgád. —
Legyen Krisztus teste s vére — Bűnös lelkünk
üdvére.

2. Ha tekintjük sok bűnünket, — Szívünk búban elmerül. — Felajánljuk mindenünket, — Atyánk ! elégtételül. — Szent Fiadnak keze által, — Amit nyújtunk, ó vedd által, — A törődött szív s jószándék — Neked kedves ajándék.

Szent, szentre :

Szent vagy, szent vagy, ég s föld Atyja ! — Zengik égi szent karok ; — Arcod a menny fényes napja — Imádják az angyalok. — Háromszor szent, örök jószág, — Háromságban egy valóság. — Ó szívünknek boldogsága ! — Vigy mennyei hazádba.

38.

Szent oltárodhoz járulunk.

Kezdetre :

Szent oltárodhoz járulunk, — Nagyirgalmú Istenség ! — Hogy nevednek hálát adjunk, — Mely buzgó szívünkben ég. — Kérve téged, hogy tekints ránk, — Mint legkegyesebb Atyánk. — Add, hogy szívünk ajándéka — Tenéked megtetszhessék.

Angyali énekre :

Téged illet a dicsőség, — Imádás és dicséret ; — Az ég, föld s egész mindenség — Mondjon áldást Tenéked. — Magasztalunk fölségedért — És nagy kegyességedért. — Add, hogy méltán dicsérhessen — Angyaliddal hív néped.

Az örök élet ígéi, — Uram, te nálad vannak, —
Melyből a minden áldások — Forrása fakad-
nak. — Segíts, hogy mint a jólétben, — Úgy a
keserűségben, — Legyünk mindig hű magzati —
Anyaszentegyházadnak.

Felajánlásra :

Előtted van, ó nagy Isten ! — A legtisztább
áldozat, — Amelyet lelszentelt szolgáló — Ne-
vednek most bemutat. — Szent Fiadnak szer-
zeménye, — Szeretet szent emléke ; — Jó
Atyánk ! add ra az égből — Isteni áldásodat.

Szent szentire :

Szent az Isten ! ezt éneklik — a mennyei se-
regek, — Szent az Isten ! ezt kiáltsák — a földön
az emberek. — Zengjük a szív hű szavával —
s élünk jámborságával : — Szent az Isten, —
szent az Isten ! — imádják őt mindenek.

Enekek Oltáriszentségről.

39.

Szentségimádáskor.

Első áldásra :

1. Áldunk Téged, — ó angyali kenyér ! —
Váltságunkért — adatott drága bér. — Szent
vagy, szent vagy, szent vagy, — Te mindennél
szentebb vagy. — Légy áldott e szentségben, —
elrejtve kenyér színében.

Második áldásra :

2. Kérünk Téged, — irgalmas nagy Isten ! — Szükségünkben — hallgass meg kegyesen. — Szent vagy, szent vagy, szent vagy ! — Te mindennél szentebb vagy. — Légy áldott e szentségben. — Elrejtve kenyér színében.

40.

Al - dunk, Té - ged,

ó, an - gya - li e - le - del

Úgy mint nagy Úr Is - tent,

az em - ber - sé - ged del.

41.

1. Szent vagy, Uram, szent vagy, — Szenteknél szentebb vagy ! — Jézus kenyér színében — Ez Oltáriszentségben.

2. Térdet, fejet hajtok, — Neked áldást mon-

dok ; — Mert hiszem, hogy valóban — Vagy e Szakramentomban.

3. Te benned reménylek, — Szívemből szeretlek ! — Készebb vagyok meghalni, — Mint elled véteni.

4. Méltatlan szívembe, — Szállj be én lelkembe, — Holtig szolgálatodra — kötelezem magamat.

42.

Pange lingua gloriosi.

1. Mondj éneket zengő nyelvem, — Szentséges Úr testének, — Adj hálákat, buzgó lelkem, — drágalátos vérének, — Mit a Szűznek méhéből vőn, — s ad emberi nemzetnek.

2. Tiszta Szűztől vévé testet — földre szállt és jára itt, — Boldogítva hintegette szent igéje magvait. — S befejezte főcsodával — életének napjait.

3. Végvacsorán mikor ennék — Kedves tanítványival, — S az ünnepet megszentelné — az ó törvény módjával ; — Kenyér és bor színe alatt — testét adá csodával.

4. Az ige test, kenyér testté — a bor vérré változik ; — Bár az elme — s érzékenység — ezen elcsodálkozik ; — De a tiszta szív nyugodtan — a hitre támaszkodik.

Tantum ergo sacramentum :

5. Azért ezt a nagy Szentséget — leborulva imádjuk, — Teste s vére a Krisztusnak — mert

itt vagyon. jól tudjuk ; — Ha elménkkal meg nem fogjuk. — hitünkkel megfoghatjuk.

Genitori, Genitoque :

6. Az Atyának és Fiúnak — dicséret és tisztesség, — Szentlélekkel egyetemben — áldás, örök dicsőség ; — I'áromságban egy szent Isten — áldjon minden nemzetség.

43.

1. Pange lingua, gloriosi — corporis mysterium, — Sangvinisque pretiosi — quem in mundi pretium, — Fructus ventris generosi — rex effudit gentium.

2. Nobis datus, nobis natus — ex intacta Virgine, — Et in mundo conservatus — sparso verbi semine, — Sui moras incolatus — miro clausit ordine.

3. In supremæ nocte coenæ — recumbes cum fratribus, — Observata lege plene — cibus in legalibus — Cibus turbæ duodenæ — se dat suis manibus.

4. Verbum caro, panem verum — verbo carmen officit, — Fitque sanguis Christi merum — et si sensus deficit. — Ad firmandum cor sincerum — sola fides sufficit.

Tantum ergo sacramentum :

5. Tantum ergo sacramentum — veneremur cernui, — Et antiquum documentum — novo

cedat ritui. — Praestet fides supplementum —
Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque :

6. Genitori, Genitoque — Laus et jubilatio, —
Salus, honor, virtus quoque — Sit et benedictio —
Procedenti ab utroque — Compar sit laudatio.

44.

Dallama : «Előtted, Jézusom ! leborulok».

Kezdetre :

1. Esünk zsámolyodhoz, nagy Istenség ! — Jö-
vünk oltárodhoz, rejtett Felség ! — Élő tömjént
gyujtunk szentségednek, — Szívet s lelket nyuj-
tunk Fölségednek.

2. Megvettél nagy áron, mert szíved nagy ; —
Most is ez oltáron hív gyámunk vagy, — Zen-
günk hát elrejtett szent testednek — S értünk
váltsággá lett szent vérednek.

Angyali énekre :

Ó mennyből küldetett élő kenyér, — Ó szüz-
ből vétetett szent test és vér ! — Fény a te szent
széked, zsámolyod ég, — Dicsőség teneked kez-
det és vég.

Hiszekegyre :

Ó te végetlen nagy Ember s Isten ! — Hisszük.
hogy jelen vagy e szentségben. — Ezt hinni
nem félünk erős hittel, — Mert amit szemlélünk,
való, s nem jel.

Felajánlásra :

1. Vedd, Atyánk ! jó kedvvel, amit adunk, —
És szolgád kezével bemutatunk ; — Testté lesz
ezentúl ez a kenyér, — E bor szent igédtől lesz
igaz vér.

2. Jézusod testének szenvedését — Bevevéd
vérének csepegését, — Ez lett mi szívünknek
újulása. — E gyarló lelkünknek gyógyulása.

3. Most is értünk jön el oltárára. — Nézz le
Szentlelkeddel orcájára ; — Bár ostort érdem-
lünk sok bűnünkért ; — Légy irgalmas nekünk
szent védőnkért.

Szentre :

Angyalok szépséget zengjünk : szent, szent. —
Szenteid szentsége ! csak te vagy szent ; —
A szent is csak úgy szent, ha benned él, —
A szennytől csak úgy ment, ha téged fél.

Kovács Márk I. k. 6 lap.

45.

Kezdetre :

1. Itt a szent hely, itt i - mád - lak.

Ol - tá - ri, drá - ga szent - ség ! Itt vagy je - len

2. Irgalomért esedezem, — Hallgass meg, kegyes Atya! — Tehozzád tér és szívből kér — Ime, most a por fia. — Engeszteljen, — békéltessen — ez áldozat — Melyet a pap bemutat.

Angyali enekre:

Nagy dicsőség neked, Atya, — áldott Fiú. Szentlélek! — Hőn dicsérlek, míg itt élek, — Mig tehozzád nem érek. — Ó nagy szentség, — szent vendégség, — Áldattassál, — Örökké imádtassál.

Hiszekegyre:

Hiszem, hogy itt e szentségben — Van Jézus teste és vére; — E szent test s vér lőn kegyes. bér — Válságunknak nagy bére, — Ó Jézusom — Szent orvosom! e hitemben — Boldogits életemben.

Felajánlásra :

1. Édes Atyám. jó Teremtőm ! — Előtted az áldozat. — Buzgó szívvel, élő hittel, — melyet szolgálád bemutat. — Magas mennyből, — szent székedből — nézz le rája, — Egek dicső Királya !

2. E kenyeret és e szinbort — bűneimért ó fogadd ! — Mert ezekben leplezetten — Magát adja szent fiad. — Irgalmazd. — jóvoltodba, — Kegyes Isten ! — Ez áldozat segítsen.

Szent, szentre :

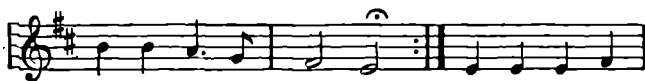
Szent vagy. Jézus. én Megváltóm ! — Ezt éneklek szívemből ; — Szentnek vallak, magas-tallak. — Míg ajakam meg nem hűl. — Sőt há lel-kem — Részt vesz mennyben, — ott is zen-gem : — Szent vagy. édes Istenem.

46.

Kezdetre :

Zengjünk, buz - gó ke - resz - té - nyek !
Itt Jé - zu - sunk ke - gyel - mé - nek

az ol - tár tit - ká - ról. E szentség a
ő - zö - ne ki - tá - rul.

hit a - lap - ja, Új szö - vet - ség ál - do - zat - ja,

melyben Jézus teste s vé - re van lelkünk üd - vé - re.

Angvali éneke :

Dícsértessél fenn az égben, — Nagyhatalmú
Felség ! — Ó áldassál e szentségben, — Testté
lett Istenség ! — Feléd nézünk e mélységből. —
A siralom bús völgyéből, — Te is nézz ránk szép
egedből. — Szent lakóhelyedből.

Hiszekegyre :

Bár itt rejlő titkos lényed — Testi szem nem
látja ; — De a buzgó hit szemének — Szavad
fénylő fáklya. — Mit apáink hittek, hisszük, —
Kebelünkben megőrizzük. — Ó irgalmas, kegyes
Isten ! — Tarts meg e szent hitben.

Felajánlásra :

1. Ó csodáknak koronája, — Föld gyönyörű-
sége ! — Megváltónk vég hagyománya, — Hitünk
ékessége ! — Az ember csak bámulhatja, —
Ámde, azt fel nem foghatja. — Miként adja étkül
ittén — Magát a nagy Isten.

2. E kenyér, mely él és éltet, — Legyen a bűn
gátja : — Bűnös, neki szenteld élted, — Őt hívd
végórásra. — Vele élni, öröm élet, — Őt sze-
retni örökélet. — Bárha rád tör az ellenség ; —
Megóv e nagy szentség.

Szent, szentre :

Egyesülve, mondja minden : — Szent az égi
Felség ; — Szent, akinél szentebb nincsen, — Kit

imád a földség; — Szállj föl, lelkem, az oltárra, —
És zengd: Szent, szent, örök hála. — Kérjed
Jézust, vegyen égbe, — Szerető szívébe.

47.

1. Áldjad ember, e nagy jódat, — Kenyér-
színben Megváltódat, — Itt jelen van szent testé-
vel édes Jézus, — Jelen vagyon szent vérével
áldott Jézus.

2. Itt az Isten gazdagsága, — Bűnös lelkeknek
váltsága, — Itt minden jónak bősége, édes Jé-
zus! — Gyarló szívek erőssége, áldott Jézus.

3. Itt a kegyelem adója, — Nagy kincsek osz-
togatója, — Egész világ drága dija, édes Jézus. —
Az Istennek örök fia, áldott Jézus.

4. Itt lelkünknek orvoslója, — Bús szívünk
vigasztalója, — Elrejtett kenyérszínben, édes
Jézus. — Az oltári nagy Szentségben, áldott
Jézus.

5. Kérjük, adja ránk áldását, — Irgalmának
kútforrását, — Legyen velünk a végórán, édes
Jézus. — S üdvözítsen holtunk után, áldott Jézus.

48.

1. Bűnös lélek! ide siess, — Aki meg vagy ter-
helve, — Lelki könnyebbséget vehetsz, — bű-
neidet itt tedd le. — Neki hódolj, földig borulj, —
Kérj kegyelmet, hogy megtisztulj, — Bűneid
undokságából — lelkiképen megújulj.

2. Oltári, drága szentségben — Itt van a te orvosod. — Kenyérszín alatt elrejtve — égi kegyes gyámolod. — Ki meggyógyít bűneidből — Csak térj hozzá, tiszta szívből, — Vétkeidet megbocsátja — Irgalma bőségből.

3. Hatalmas Úr, mennyben, földön — Erejét mindeneken. — De nagy irgalmát mutatja. — a bűnös embereken. — Az sok jót nyer, ki hozzátér — Mikkel semmi kincs fel nem ér — Boldog, aki szívéből kér — Kegyelmet, nyerve megtér.

4. Azért tehát keseredett — Hívek, ide jöjjetek. — Ezen drága nagy szentségben — Áldja Istent lelketek. — Buzgó szívvel itt kérjeteek — Vigasztalást lelketeknek, — S elveszi bűnötök terhét — S így üdvösséget nyertek.

49.

1. Buzgó hívek, jöjjetek, — S az Urat dicsérjétek : — Jézust kenyér színében, — Ez Oltári-szentségben.

2. Nagy Isten teremtményi ! — Jertek, jertek imádni : — Jézust kenyér . . . stb.

3. Nap, hold, fényes csillagok, — Velünk magasztaljátok : — Jézust kenyér . . . stb.

4. Jertek, ó szent próféták, — Imádni a menny Urát, — Velünk kenyér színében . . . stb.

5. Ó szent szűzek, özvegyek ! — Buzgón dicsőítsétek : — Jézust kenyér . . . stb.

6. Jézus, kegyes Királyunk ! — Ó mennyei

szent Urunk ! — Táplálsz minket testeddel, —
Itatsz drága véreddel.

7. Ha szemink bezárulnak, — S ha ajkink el-
némulnak ; — Jézust kenyér színében, — Áld-
juk e nagy Szentségben.

8. Te fejezd be létünket, — Vedd magadhoz
lelkünket, — Ki élsz kenyér színében, — Ez
Oltáriszentségben.

50.

1. Egekből eredett angyali kenyér ! — Mely-
ben elrejtett az élő test s vér ; — Csodáknak
csodája, — Szeretet munkája, — ó nagy Szent-
ség ! — Kenyérnek színében — és bornak ízé-
ben — Úgy mint ember itten, — és mint Isten.

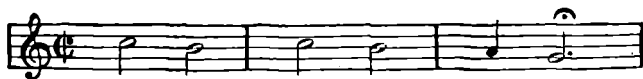
2. Mannával tartatott hajdan zsidóság, —
mellyel példáztatott ezen valóság ; — Mellyel
példáztatott ezen valóság ; — Most már mi, hí-
veid, — kik vagyunk népeid, — tápláltatunk. —
Tulajdon testeddel, — szentséges véreddel, —
Megváltó Jézusunk — Úr Krisztusunk.

3. Azért leborulunk, ártatlan Bárány ! — Te
hozzád járulunk, szelíd pelikán ! — Mert Isten-
ségedet — és emberségedet — itt mi hisz-
szük ; — Add, hogy megmaradjunk — s mindig
gyarapodjunk. — Ez erős hitünkben — s hív-
ségünkben.

4. Add, mindig járulunk te szent testedhez, —
S rettegve borulunk drága véredhez, — Ne

vegyük Júdással, — lelki kárvallással — Szent testedet. — Hanem buzgóságai, — alázatossággal, — Méltó készüllettel, — s szeretettel.

51.

1. Ez e - le - ven ke - nyér
Mely a - lak - já - t vet - te

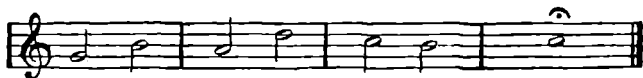
most szál - lott az ég - ből.
a Szűz - nek mé - hé - ből.

Szem-lél - he - ted ez ol - tá - ron,

de i - mádd is legfőbb mó - don;

mert ez drá - ga nagy szent - ség.

2. Nem pusztá kenyér ez, — hanem Krisztus teste ; — A bor színe alatt — valóságos vére. —

Mert ezt Krisztus maga mondja, — Szent Jánosnál bizonyítja, — Esküvéssel állítja.

3. Add ránk malasztodat — Ó ártatlan Bárány! — Ki minket megváltál — Szent véred nagy árán; Hogy ez áldott szent kenyérben — Részesülvén méltóképen, — Lássuk egykor az égben.

52.

1. Engem annyira mért szeretsz? — ó édes Istenem! — Engem méltatlant mért kedvelsz? — Jézus egyetlenem! — Asztalodról mikor eszem, — ajándékoz mikor veszem, — Magad adván szeretetet — adsz örök életet.

2. Noha, ó szerelmes Jézus! — Tégedet nem látlak, — Aki itt jelen vagy, hittel — Istenemnek vallak; — Jézus e titkos Szentségben, — fedél alatt nagy Felségben — Dicsőült lelkekkel áldlak, — és együtt imádlak.

3. Jézus! élet gabonája, — hozzám mikor jövedsz? — És te tőled erősséget, — én szívem, mikor vesz? — Megnyitom neked szívemet, — lakjad és bírjad lelkemet, — Add, szívemben részesüljek — Veled egyesüljek.

4. Jöjj el, tehát Jézus, jöjj el, — készítsd szólásodat, — Lelkem tisztítsd és úgy szenteld — azt, mint hajlékodat: — Én bennem új szívet építs, — égő szeretettel szépíts; — Abban legyen maradásod, — örökös lakásod.

53.

1. Előtted, Jézusom, leborulok, — engedetlen bűnös meghódolok, — Hozzád, Megváltómhoz felkiáltok, — kenyér s bor szín alatt, kit imádok.

2. Hogy üdvözíts engem, teremtetted, — pokoltól s haláltól megmentetted: — De mindeddig kínod újítottam, — Szívemet neked ki nem nyitottam.

3. Vádolom most magam, hogy vétettem, — Te szent kegyelmedet megvetettem; — Azért szívből bánom már vétkeket, — tisztíts meg, Jézusom! én lelkemet.

4. Fogadom életem jobbulását, — távoztatom Isten megbántását; — Ezután már készebb leszek halni. — Mint tőled, Istenem! elpártolni.

5. Csak nekem, ó kérlek, szent lelket adj, — ki szegény bűnöshöz irgalmas vagy: — Hogy életemet már megjobbíthassam, — te szent törvényed megtarthassam.

6. Kívánja én lelkem szent testedet, — szomjúhozza szívem szent véredet. — Add, hogy e Szentséget hozzám vegyem — most és végórámon, s méltón egyem.

54.

1. Ez nagy Szentség valóban, — Ezt imádjuk legjobban: — Melyet Jézus — nekünk hagyott — Testamentomban.

2. Jelen van itt test és vér, — Mely minden kinccsel felér: — Vétkeinket — ha megbánjuk, — minden jót ígér.

3. Háborútól oltalmaz, — Bűnösöknek irgalmaz, — A döghalált — és mséget — Tőlünk távoztass.

4. Állj mellettünk, nagy Isten! — Rejtett e kenyérszínben: — Ó irgalmaz, — kérünk, hallgass — Minden szükségben.

5. Te benned van reményünk, — Életünk, egészségünk: — Egyedül csak — Téged kérünk: — Légy segítségünk.

55.

6. Add, hogy készen lehessünk, — Jó kimulást nyerhessünk, — E világból, — ha kitörlesz, — veled élhessünk.

1. Imádlak, nagy Istenség! — Test, vér, titkos mély szentség — Leborulva. — Itt van Isten, emberség, — Véghetetlen nagy Felség — Felalozva.

2. Üdvözlégy, örök manna: — Ennél többet ki adna? — Nincs mód benne. — Ez csak az égi jószág, — a teljes Szentháromság — Nagy kegyelme.

3. Im, szent testével táplál, — Ne ártson örök halál: — Mily kegyesség! — Szent vérével harmatoz — Úgy szelídít magához — ez Istenség.

4. O, honnan érdemlettem? — hogy erre méltó

lettem, — bűnös lélek ; — Aki annyit vétettem, — keresztre feszítettem, — s mégis élek.

5. Jöjj hozzám, élő kenyér ! — Ó ártatlan, drága vér ! — Szánd lelkemet ; — Bár én méltó nem vagyok, — De kegyességed nagyok, — Vedd szívemet.

6. Soha többé nem véték, — Jézusom ! már megtérek — légy kegyelmes ; Ne tekintsd gonoszságát — vétkeim undokságát, — ó meg ne vess.

56.

1. Imádunk Szent ostya, — Drágalátos manna ; — Seregeknek Ura ! — Királyok királya ; — Üdvözlégys angyali kenyér, — Váltáságunkért adott bér — Drága, szent test és vér.

2. Áldd meg országunkat, — Mi Magyar hazánkat, — Vezéreljed jóra — A mi királyunkat : — Ments meg minket ellenségtől, — Döghaláltól és éhségtől — Krisztus teste s vére.

3. Izrael fiait, — Ki megoltalmaztad ; — Ellenségnek földjén — Mannával tápláltad : — Táplálj minket szent testeddel, — Drágalátos, szent véreddel, — Isteni erőddel.

4. Halálunk óráján, — Add, hogy Téged méltán, — Hittel, reménységgel, — S buzgó szeretettel, — Vehessünk itt az életben, — Holtunk után az egekben. — Dicsérjünk szüntelen.

5. Jöjjetek angyalok ! — Mennyei szent károk ! — Örömmel áldjátok, — Szent, szent kiált-

sátok. — Üdvözlégys Oltáriszentség, — Kenyér-
szinben egy Istenség! — Mennyei nagy Felség!

57.

1. Kenyér színben el-rej - te zett, Ó meny-
vosunk, ó, Jé - zu-sunk! Szerel-

nyei nagy Fel - ség! Szent or-
meddel szí-vünk ég, An-gya-

loknak, szent ka - rok-nak; Te vagy Iő di-cső-sé-

ge; É - gi - ek-nek, föl-di - ek-nek, igaz

győ - nyő - rü - sé - ge An-gya- ge.

2. Téged vallunk, Úrnak mondunk. — Isteni
nagy méltóság! — Itt imádunk, szívből ál-

dunk, — Felséges hatalmasság ! — Valósággal s bátorsággal — itt hisszük Istenséged, — Elrejtezve, s befödözve — jelen van emberséggel.

3. Tehát kérlek, bűnös lélek ! — Uradhoz folyamodjál ; — Szükségedben, ínségedben — Jézushoz fohászkodjál. — Meghalt érted, most is éltet — angyali szent étellel. — Ha neki élsz, és büntől félsz, — megáld égi kincsekkel.

58.

1. Krisztus teste és szent vére, — angyalok eledele — Elevenen van itt jelen — a kenyér- és borszínben. — Boruljunk le és rettegve — imádjuk e szentséget, — mint igaz Istenséget.

2. Bár e csodát, hitünk titkát — elménk meg nem foghatja ; — De biztosít az igaz hit, — melyre Jézus taníta. — Boruljunk le . . . stb.

3. A keresztfán haldokolván, — rejlett csak istensége ; — Itt elrejtve és elfedve, — van együtt embersége. — Boruljunk le . . . stb.

4. Orvoslását, tisztulását — Lelkünk itt fel találja ; — E nagy Szentség, az üdvösség — bőséges kútforrása. — Boruljunk le . . . stb.

5. Szelíd Bárány, a keresztfán — értünk áldozat lettél, — És ezáltal szent Atyáddal — minket kibékítettél. — Boruljunk le . . . stb.

6. Jézus vére lelkünk bére, — noha itt nem ontatik ; — A keresztfá áldozata — mégis megújítatik. — Boruljunk le . . . stb.

1. Lelkünk üdvössege — Krisztus van itt jelen, — Az örök szeretet — isteni kegyelme, — Ki az égből leszállani, — s érettünk volt kész meghalni, — Urunk, Jézus Krisztus !

2. Irgalmas Pelikán ! — ki magas keresztfán — Minket megváltottál — szent véred nagy árában. — Légy kegyelmes szent nevedért — öt mélységes sebeidért, — Urunk, Jézus Krisztus !

3. Mint Pelikán madár — mellét kiszaggatja, — S fiait tulajdon — vérével itatja, — Úgy táplálsz te szent testeddel, — itatsz minket szent véreddel — Urunk, Jézus Krisztus !

4. Világ váltságaért — szíved óhajta — Elég bér lett volna, — csepp véred ontása : — Te pedig adván lelkedet, — egészen ontád véredet — Urunk, Jézus Krisztus !

5. Te mondád : «Mindnyájan — énhozzám jöjjetek, — Kik terhelve vagytok, — hogy megpihenjete». — Drága véred szent forrása, — legyen szívünk bő áldása. — Urunk, Jézus Krisztus !

6. Ó kegyes Megváltónk ! — ki drága kebledet — Értünk nyitva tartod — mind az öt-sebedet, — Ó fogadd be lelkeinket, — kegyelmedben tarts meg minket. — Urunk, Jézus Krisztus !

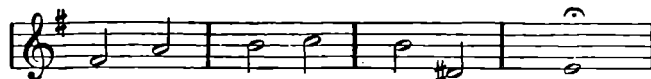
1. Le - szál - lot - tál az ol - tár - ra,

szol - gá - já - nak szent sza - vá - ra.

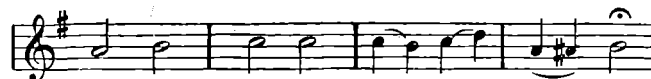
a meny - nye - i nagy ki - rály;

a meny - nye - i nagy ki - rály;

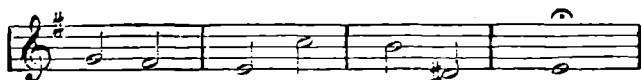
E ke - nyér és bor szí - né - ben,

Ön - lé - nyé - vel e szent - ség - ben.

hogy fo - gad - juk, meg - kí - nál,

hogy fo - gad - juk, meg - kí - nál.

2. Mennyet hordoz kebelében, — S az angyalok örömében — Részesül, ki Őt veszi, :[: — Kiket nem nyom súlyos vétek : — Tiszta lelkek ! ó vegyétek, — A szenteket szereti. :] :

3. Én nem vagyok méltó arra, — Hogy felvessem, égi manna ! — Rád bűnös két szememet ; :[: — De ne tekintsd bűnös voltom, — Im, könnyeim árját ontom, — Végy szívedbe engemet. :] :

4. Ó ártatlan, tiszta Bárány ! — A keresztfavérontárán — Értem adtad éltedet ; :[: A bűnfiát vedd kegyedbe, — Rejtsd el őt mély szent sebedbe, — Ki hűséget most rebeg. :] :

5. Életemnek véghatárán — Jöjj el hozzám, ne hagyj árván, — Szent testedben részesíts, :[: — Szenteidnek seregébe, — Engem is majd, kérlek végy be — S hozzád mennybe fölsegíts ! :] :

Kapossy Gy. 125. ének.

61.

1. Magasztalja lelkünk e Szentséget, — Mely táplál, vigasztal, áld és éltet. — Imadjuk az örök Istenséget, — Kit e Szentségben a kenyérszín fed, — Ó kegyesség ! ó nagy Szentség ! — Áldjon téged velünk a föld és ég.

2. Isteni szeretet szent emléke, — Elhagyottak biztos menedéke ; — Ki lelkünknek vagy most nagy vendége, — Légy halálunk után üdvössége. — Ó kegyesség . . . stb.

3. Ó égből leszállott, élő kenyér, — Örök életet adó szent test és vér ! — Légy nekünk oltalom, légy égi bér ; — Lelkünk azért sóhajt, imád és kér. — Ó kegyesség . . . stb.

4. Imádás, dicséret az Atyának, — Érettünk testté lett szent Fianak, — S a Szentlélekkel egy Háromsagnak, — Az örök szeretet forrásának. — Ó kegyesség . . . stb.

62.

1. Most az Úr Krisztusnak — drágalátos teste, — Itt felemeltetett szentséges szent vére. — A kenyér s bor színe alatt — ez a titkos nagy áldozat — Jezust magasztaljuk, — Szent, szent, szent kiáltjuk.

2. Imádunk tégedet — ó drága nagy Szent-ség ! — Melyben elrejtve van — Istenség s emberség : — A kenyér s bor színe alatt, — ez a titkos nagy áldozat ; — Jezust magasztaljuk, — Szent, szent, szent kiáltjuk.

3. Kérünk, ó Jézusunk ; — add, hogy hozzád térjünk. — Szent tested- s véredben — méltán részesüljünk ; — Így hisszük, hogy majd mennyégben — mint most kenyér- és borszín-

ben. — Neved magasztaljuk : — Szent, szent, szent kiáltjuk.

63.

1. Minden alkotmányok — az Urat áldjátok, — És őt mindörökké — felmagasztaljátok.*

2. Menyei angyalok ! az Urat áldjátok, — Egek ékességi felmagasztaljátok.

3. Nap, hold és csillagok ! az Urat áldjátok, — Zápor, eső, harmat, felmagasztaljátok.

4. Tűz, hévség és hideg ! — az Urat áldjátok, — Derek, havak, jegek, felmagasztaljátok.

5. Világosság, felhő ! — az Urat áldjátok, — Éjszakák és napok felmagasztaljátok.

6. Föld, hegyek és halmok ! Az Urat áldjátok, — Földi teremtmények felmagasztaljátok.

7. Források s tengerek ! az Urat áldjátok. — Minden folyóvizek felmagasztaljátok.

8. Vízben úszó halak ! az Urat áldjátok. — Repülő madarak felmagasztaljátok.

9. Minden vadak, barmok ! az Urat áldjátok, — Emberek fiai felmagasztaljátok.

10. Az Úrnak papjai ! az Urat áldjátok, — Buzgó hív szolgái felmagasztaljátok.

* *Megjegyzés:* Minden egyes vers után éneklendő :

Szent vagy, Uram, szent vagy, — Mindennél szentebb vagy, — Jézus, kenyér szíjében — Az Oltáriszentségben.

11. Szentek és igazak ! Az Urat áldjátok, — Szelidszívű hívek felmagasztaljátok.

12. Ifjak és vének ! Az Urat áldjátok, — Egek s földi népek felmagasztaljátok.

13. Az Atya Űristent és fiút áldjátok, — Együtt a Szentlelket felmagasztaljátok.

14. Mindnyájan örökké az Urat áldjátok, — Szívvel, szóval őtet felmagasztaljátok.

64.

1. Most lett a kenyér Krisztus testévé, — Most vált a színbor Jézus vérévé. — Test már a kenyér — A bor igaz vér, — Ezt hiszem, ámbár — elmémbe nem fér.

2. Itt az Istenség — az emberséggel, — Ím megegyezett — nagy szövetséggel, — Ebben reménylek — valamíg élek ; Ebben erősíts, — Jézusom, kérlek.

3. Itt azon test s vér felmutattatott, — Mely a keresztfán értünk ontatott. — Ó nagy szeretet! — érted mennyit tett, — Valld meg hát bűnös, — mért nem szereted?

4. Ezt a számtalan vétkek okozták, — S szeretetemet tőled elvonták; — De már szívemből — igaz lelkemből: — Bánom azokat — teljes erőmből.

5. Szeretlek immár, édes Jézusom ! — Értem megfeszült drága Krisztusom ! — Nyujtsd kegyelmedet -- segedelmedet. — Hogy méltán áldjam szent Fölségedet.

6. Jézusom ! kérlek, segíts meg arra, — Midőn eljutok végső órára : — Hogy szent testedben, — draga véredben, — Részes lehessek végszükségemben.

65.

1. Ó ki ez oltáron — kenyér színe alatt, — A tiszta ostyának — fehérsége alatt, — Fölséges Ursten — el vagy rejtelkedve — Csodálatosképen.

2. Testi szemeimmal — noha nem láthatlak, — De mindazonáltal — igazán imádlak, — Téged teremtőmnnek — Istenemnek vallak, — És Urannak mondlak.

3. Ez áldott testedért, — melyet itt imádunk, — Ez áldott véredért, — melynek térdet hajtunk, — Kérlek, én Istenem ! — kegyelmezz lelkemnek, — Bocsásd meg bűnömet.

4. Drága sebeidbe — rejtem sok vétkeimet, — Szent véred harmatja — mossa még lelkemet ; — Hogy szent színed előtt — tisztán megjelenjek, — S így kegyelmet nyerjek.

5. Bűnös Magdolnával — lábadhoz borulok ; — Emlékezz meg rólam, — latorral kiáltok, — Könyörülj én rajtam, — Dáviddal így sirok ; — Kegyelmes Istenem !

6. Ó angyali étel ! — tápláljad lelkemet, — Ó mennyei ital ! — vigasztald szívemet, — S legfőkép, ha majdan — közelget halálom, — Légy vigasztalásom.

66.

1. Ó égből szállott kenyér — Ertünk ontott drága vér, — Iittal áldunk — és imádunk, — Bár az elme föl nem ér.

2. Véghetetlen Istenség ! — Szerető nagy kegyesség. — Az oltáron velünk áldjon — Tégedet a föld és ég.

3. Ó mennyei seregek ! — Velünk egyesüljete, — Tiszta lelkek ! az Istennek — Irgalmáról zengjete.

4. Nap, hold s fényes csillagok ! — Imádva ragyogjatok — S hitünk fénye — őt dicsérje, — Kit ragyogva áldotok.

5. Legyen egy szív, egy lélek — Azokban, kik dicsérnek, — Ó, nagy Isten ! e szentségben — S nyerjék meg, mit remélnek.

6. Legfőbb reményünk te vagy, — Jézus, kérünk, el ne hagyj ; — Légy vezérünk, s hogy célt érhünk, — Malasztot, s irgalmat adj.

7. Add, hogy készen lehessünk — Boldog halált érhessünk ; — E világból, ha kimulunk — Mennyben veled lehessünk.

67.

1. Ó isteni, titkos mély szentség ! — Ó elrejtett Istenség ; Kit meg nem foghat, — szemmel nem láthat — Emberi érzékenység.

2. Ó Jézusom ! nagy Szentségedet — Hiszem

jelenlétedet — Könnyeket ontva, — s földig borulva, — Áldom szent Fölségedet.

3. Én nem vagyok méltó járulni — Szent. testedhez borulni ; De csak egy szóval — Mondjad azonnal — Lelkem meg fog gyógyulni.

4. Tekints reám, kegyes orvosom ! — Vidd jóra bűnös sorsom. — Egyedül jóvá — Jóra hajlóvá — Te tehetsz. ó Jézusom !

68.

1. Ó szentséges, kegyességes — Üdvözítő Jézusunk ! — Dicsértessél, tiszteltessél — mi Megváltó Krisztusunk ! — Jöjj be szívünk hajlékába, — Megtérő lelkünk házába, — Ott nyugodjál. ott lakozzál — s mindvégig mulatozzál.

2. Téged áldunk, és imádunk — mély alázattal, — Ittlétedet. fölségedet — dicsérjük buzgósággal, — Ó hajtsd hozzánk füleidet — fordítsd reánk szemeidet, — Mert fájlaljuk és megvalljuk — vétkeinket s elhagyjuk.

3. Ó ártatlan, láthatatlan — Istennek szent Báránya ! — Orvoslását, tisztulását — lelkünk tőled kívánja. — Látod éltünk gyarlóságát, — és számtalan gonoszságát, — Végy kedvedbe, rejts sebedbe, — s lelkünk mosd meg véredbe.

4. Hogy károsabb és súlyosabb — ne legyen betegségünk, — Érdemeddel. kegyelmeddel — erősítsd gyengeségünk, — Siess minket gyógyítani, — Szent véreddel tisztítani, — Hogy él-

hessünk, dícsérhessünk. — S tisztán mennybe mehessünk.

69.

1. Ó szeretet szent emléke! — Jézus szent teste s vére, — Ki jelen vagy az oltáron, — lelkünknek élelmére. — Vedd szívünk mély imáadását — s lelkünk erős fogadását — Háladásul s viszonzásul — neved dicsőségére.

2. Mit az utolsó vacsorán — tanítványaidnak adtál, — S annyi kín közt a keresztfán — éretünk feláldoztál; — Itt van drága tested s véred — istenséged, emberséged — Elrejtve, te szeretve — végig velünk maradtál.

3. Ó ki ennyire szerettél — élve, halva benünket. — És az örök boldogságra — így táplálsz lelkünket. — Add, hogy kik most magasztalunk — Hozzád mindig hűk maradjunk, — Hit, reményben, szeretetben — tartsd meg végig szívünket.

70.

1. Rettegve, de mégis bízva, — leborulunk előtted. — Ó nagy Isten, ne taszítsd el — a hozzád esdeklőket.

2. Visszarettent nagy fölséged, — bár most itt elrejtezett: — De azért e nagy Szentségben — féljük Istenségedet.

3. Ámde bizalomra gerjeszt — az isteni szeretet. — Ki, hogy testvérünk lehessen, — elhagyá az eget.

4. Elrémit a sok bűnökkel — terhelt lelkiismeret ; — Mert mi hálátlanok gyakran — megbántottunk tégedet.

5. De bocsánatot ígérnek — vigasztaló szavaid, — Várva várnak a kereszten — kiterjesztett karjaid.

6. Te vagy itt e nagy Szentségben, — ki a kereszten valál, — S ki hogy nekünk életet nyerj, — annyi kín közt meghalál.

7. Bízva jöttünk hát elődbe — irgalomnak kútfeje ! — Tisztítson meg vétkeinktől — szent halálad ereje.

8. Te gyógyítsd meg sebeinket — önts belénk vigasztalást, — Bátoríts végső harcunkon — s adj boldog feltámadást.

71.

1. Szerelmes, édes Jézusom ! — imádlak tégedet, — Mert lettél lelki orvosom, — adván szent testedet ; — Szívem szívednek ajánlom — lelkemet neked áldozom — Légy őriző paizsom.

2. Kit sem tengernek vizei — meg nem bírhatának, — Sem széles világ részei — meg nem foghatnának — Kisded ostyácska színében — kenyér és bornak ízében, — Elrejtette magát.

3. Istennek áldott Báránya ! — ki a bűnt elveszed, — A bűnbánókat megszánva, — fiaiddá teszed. — Ó légy erős bizodalmunk — légy vezérünk, légy oltalmunk, — S töröld el vétkünet.

4. Adjad, hogy itt szeretettel — neked szolgálhassunk, — Urunk Jézus tiszta szívvel — Téged imádhassunk — S majdan égi énekekben — angyali dicséretekben — Egykor dicsérhessünk.

72.

1. Térdre esvén, leborulok, — előtted, ó nagy Szentség! — Ime csak neked hódolok, — véghetetlen Istenség! — Mert te mennynek s földnek ura — vagy, voltál s leszesz mindég, — Magad eledelül adtad, — ezt csodálja föld és ég.

2. Mint háláljam meg, ó Jézus! — Isteni fölségednek, — Hogy szent tested s véred adtad — csekély teremtményednek, — Semmiség vagyok előtted, — Tetőled van mindenem; — Lelkemet s egész valómat — vedd Teneked szentelem.

3. Minden lélek áldja velem — az Oltáriszentséget, — Amely magában foglalja — az örök Istenséget: — És örök életet ígér — ki lelkébe fogadja, — S a bűnösnek, hogyha megtér, — mennyi bérét adja.

73.

1. Testté lett szent Ige! — Jézusom imádlak, — Kenyér s bor szín alatt — Istenemnek vallak, — Én meg nem tagadlak, — bár érted meghaljak, — Üdvösség Urának, — Jézusom, kiáltlak.

2. Erős hittel hiszem. — hogy itten jelen

vagy, — És a bűnösökhöz — Irgalmasságod nagy: — Azért hozzád fogadj, — és soha el ne hagy, — Örök boldogságod — édes Jézusom, adj.

3. Töredelmes szívvel — elődbe borulok, — Vétkeim siratván — Immár megjobbulok. — Tőled, kegyes Jézus, — bocsánatot várok, — Mert a bűnösöknek — te vagy orvosságjuk.

4. Hogy hajlékomba jöjj, — én méltó nem vagyok, — De csak szóval mondd, — és meggyógyulhatok, — S bűnömet megbánva, — végre boldogságba, — A te érdemidért — jutok mennyországba.

74.

1. Üdvözlégys Oltáriszentség — Csodálatos szent Istenség! — Téged szívemből imádlak, — Királyi székedben áldlak. — Üdvözlégys szent Szakramentom! — Százezerszer, meg ezerszer, — Én Jézusom.

2. Ha minden szentek szívével, — Az angyaloknak nyelvével, — Tégedet köszönhetnék, — Úgy méltán dicsérhetnék, — Üdvözlégys szent stb.

3. Töltsd szívembe olajodat, — Égesd benne világodat: — Nagy Szentség, siess hozzám már, — Mert szívem csak tégedet vár. — Üdvözlégys szent stb.

4. Ellankadok szerelmedtől, — Elolvadok szent tüzedtől, — Tegyed szívemet elődbe, — Hadd égjen el szerelmedbe'. — Üdvözlégys szent stb.

5. Életünknek végóráján — Hogy ne kísértse
a sátán, — Te légy énnekem gyamolóm, — Mert
kivüled nincs oltalom. — Üdvözlégy szent stb.

75.

1. Üdvözlégy, édes Jézusunk ! — Erős hittel,
kit itt vallunk. — E Szentségben mi imádunk. —
S igaz Istenünknek tartunk.

2. Üdvözlégy Krisztus szent teste, — Bűneink
eltörlő bére. — Kit a szeretet vitt erre — hogy
lennél üdvösségünkre.

3. Te vagy világ Megváltója. — Mindnyájunk
Szabadítója. — Éhes lelkünk táplálója, — Bús
szívünk vidámítója.

4. Utolsó vacsorát éven, — Tanítványid veled
lévén — Kenyeret testeddé tévén, — Velünk
maradsz, ezt szerezvén.

5. Földjeinkre adj bőséget, — Szőlőnkre ter-
mékenységet, — Adj ezekhez egészséget, — Hogy
áldhasson érte néped.

6. Azért hozzád folyamodunk, — Tiszta szív-
ből fohászkodunk, — Áldj meg minket, ó Jézu-
sunk ! — Kit e szentségben imádunk.

76.

1. Üdvözlégy, áldott légy, szent test és vér ! —
Mely kenyér- s borszínben elrejtettél ! — Lel-
künk eledele, — Bús szívünk öröme. — Meg-
váltó Jézusunk teste s vére.

2. Csodálja ég és föld irgalmadat, — Hogy ily áldozatra adtad magad, — A bűnös emberért — a háládatlanért. — Adtál kínshalállal oly drága bért.

3. Ó, kegyelmes Atyánk! — nézz Fiadra. — S érte fogadj minket irgalmadba, — Az eltévedett juh — a tékozló fiú — Hozzád tér, ó Atyánk! légy irgalmas.

4. Ó iöjj hát szivembe, én Jézusom! — Olvadj kebelembe, szent Krisztusom! — Táplálj, amíg élek, — majdan úgy nem félek, — Míg bennem lélek lesz, noked élek.

77.

1. Üdvözlég, ó drágalátos, nagy Szentség! — Hol jelen van Istenséggel emberség; — Ó, ne hagyd el híveidet, — Bűnbe esett népeidet, — Hanem adjad kegyelmedet, Nagy Felség!

2. Te kész voltál mennyből alászállani, — Szent véredet egy cseppig kiontani; — Kérünk, ne legyen hiába, — Szenvedésed drága ára, — Hanem a mi bűnös lelkünk hasznára.

3. Mindnyájan, kik vagyunk egy igaz hitben, — Áldunk és imádunk e nagy Szentségben. — Üdvözítő Istenünket. — Ki táplálja bús lelkünket, — Hogy adja meg üdvösséges éltünket.

78.

1. Üdvözlég Jézus szent teste! — kenyér-színben, — Áldott légy Krisztus szent vére —

bor színében. — Imádunk téged és áldunk, —
Dicsérünk és magasztalunk, — Szent, szent,
szent vagy! kiáltunk.

2. Táplálj minket szent testeddel — kenyér-
színben, — Tisztíts, Uram, szent véredde. —
bor színében. — Imádunk téged... stb.

3. Bocsáss meg, ki itt rejtezel — kenyérszín-
ben, — Enyhíts minket szent véreddel — bor
színében. — Imádunk téged... stb.

4. Kivált halálunk óráján — kenyérszínben —
Vehessünk magunkhoz méltón — bor színé-
ben. — Imádunk téged... stb.

5. Te vagy üdvünk, boldogságunk — kenyér-
színben. — Kegyes Jézus maradj nálunk — bor
színében. — Imádunk téged... stb.

79.

1. Üdvözlégy Krisztusnak — drága, szent
teste! — Aldott légy Jézusnak — piros, szent
vére! — Ó, mily áldott vagy — Oltáriszentség! —
Angyali, drága vendégség.

2. Üdvözlégy nagy Szentség, élet adója! —
Mi bűnös lelkünknek meggyógyítója!*

3. Üdvözlégy nagy Szentség! Istennek fia! —
A szűz Máriának ékes virága!*

4. Üdvözlégy nagy Szentség, lelkünk ven-
dége! — Mennyei karoknak gyönyörűsége!*

5. Üdvözlégy nagy Szentség, igaz Istenség! —
Kenyer- s borszin alatt rejtett emberség!*

6. Üdvözlégys nagy Szentség, isteni Bárány! — Kinek megváltatott világ az árán!*

7. Üdvözlégys nagy Szentség, mennyei kenyér! — Világ életéért kiontatott vér!*

8. Üdvözlégys nagy Szentség, élet kútfője! — Megtért bűnösöknek tiszta fürdője!*

9. Üdvözlégys nagy Szentség, hívek mannája! — A lankadó lelkek éltető fája!*

10. Üdvözlégys nagy Szentség! csodák csodája! — Égi malasztoknak örök tárháza!*

11. Dícséret, dicsőség Jézus testének! — Örök hálaadás drága vérének.*

* O mily áldott vagy, Oltáriszentség! — Angyali drága vendégség!

80.

1. Véghetetlen Fölség, elrejtett Istenség! — Kenyér színe alatt szentséges vendégség! — Téged áldunk, leborulunk; szent, szent, szent vagy! felkiáltunk. — Ó, áldott nagy Szentség, Isten és emberség.

2. Lelkemnek jegyese, ó édes Jézusom! — Szívemnek öröme, Megváltó Krisztusom! — Mint a gyermek jó anyjának — Emlőjéhez dajkájának, — Futok sebeidhez, lelkem kincseihez.

3. Zörgetsz már szívemnek ajtaján, szerelmem: — Nyisd le! azt kiáltod, s adjon szállást lelkem. — Ah lellyitóm már szívemet, — Szállj

be. ajánlom lelkemet. — Ó, égi vendégem. légy én üdvösségem.

4. Élek már én, nem én ; hanem élsz te bennem, — Életem, s halálom Ura és Istenem ! — Te légy mindig én lelkemben, — Ó, tarts meg szent kegyelmedben. — Szerelmed szent tüze Lángoljon szívemben. Amen.

81.

1. Zálogát adtad, ó Jézus ! — Örök szeretettednek. — Rendelvén e nagy Szentséget — és adván híveidnek ; — Hogy veled egyesülhessünk, — s Téged viszont szeressünk : — Áldás, dicséret, imádás — legyen azért nevednek.

2. Irgalmasságod nem nézte — a mi gyarlóságunkat : — És ellened elkövetett — sok hálátlanságunkat. — Te üdvözíteni akartál — s ezért értünk meghaltál, — eltörülván a keresztfán — régi adósságunkat.

3. Így már tieiddé tettél — kegyes Jézus bennünket. -- Add, hogy tőled semmi többé — el ne vonja szívünket. — Védjen e Szentség oltalma — s kövessünk élve, halva ; — Üdvözítőnk ! áldd meg, kérünk, — e szent feltételünket.

4. Édes Jézus, jöjj szívünkbe — és légy a mi vezérünk ; — Maradj végig kebelünkben — ó, édes szent Istenünk ! — Áldásodat add hazánkra. — áldd meg buzgó népedet. — Hogy örökké áldja szívvel — Szentséges, szent nevedet.

82.

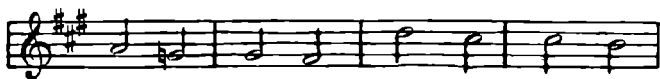
Kimenőre.

1. É - des Jé - zus! légy ve - zé - rünk,
Ke-gyel - med - del áldj meg. ké - rünk,

ál - dá - so - dat add ne - künk;
Krisz-tus, ke - gyes test - vé - rünk!

éj - jel, nap - pal se - gíts min - ket,

bűn - től ó - rizd szi - ve - in - ket.

2. Édes Jézus, ígérjük, hogy — Téged fogunk szeretni; — Igaz és szent tanításod — vég-óránkig követni. — Ó, erősítsd meg szívünket — és add meg örök üdvünket.

83.

Áldj meg minket Jézus! — Kik itt egybe-
gyűltünk, — A te áldásidban — kérünk, legyen
részünk, — Ajándékodat közöld bőven velünk. —
Ne hagyj minket — híveidet, — szentségek nél-
kül — Világból kimulni.

84.

Áldj meg minket, Atyaisten! — Áldj meg minket, Fiúisten! — Áld meg Szentlélek-Úristen! — Három személyben egy Isten!

85.

Úr Jé - zus, el ne hagyj,
 Mert űd - vő - zî - tőnk vagy.

Úr Jé - zus, el ne hagyj.

mert űd - vő - zî - tőnk vagy

86.

Dicsértessék örökké — Az édes Jézus neve —
 És szűz Mariaé. — Az édes Jézus neve — és
 szűz Mariaé!

Adventi énekek.

87.

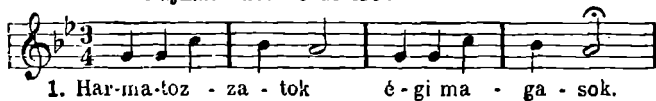
(Vasárnapi szentmise alatt.)

Kezdetre:

1. Hozzád enelem — szómat, Istenem! —
 Tégedet var telkem, — hogy oltalmat nyerjen: —
 Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

2. Mutasd meg magad. — a te utadat. — Irgal-
mad bősége. — vigyen üdvösségre — Jöjj el,
édes Üdvözítőnk.

Hajnali mise kezdetére :

2. Mert az emberek — ott tévelygenek, —
Hol te égi lényed — által nem vezérléd — Őket,
édes Üdvözítőnk !

Az angyali énekre :

Áldás, dicséret, — és hála néked : — Mert
igaz világunk — s legfőbb boldogságunk — Te
vagy. édes Üdvözítőnk !

Hiszkegyre :

Hiszünk tebenned. — ég' szent követ ! —
Űt, igazság. élet — vagy, és áldva néped —
Istennek vall. Üdvözítőnk !

Felaiánlásra :

1. Im az áldozat, — mit most bemutat —

Szolgád. Fölségednek. — jöjj el, és szenteld meg. — Ó, imádott Üdvözítőnk !

2. Nyujtsd malasztodat. — hogy ez áldozat — Bánatot gerjessen — bűnös szíveinkben. — Ó, segíts meg, Üdvözítőnk.

3. Nélküled nekünk — nincsen érdemünk : — Jöjj, készítsd el magad. — s áldd meg hajlékodat. — Lelkeinkben, Üdvözítőnk.

Szent. szentre :

1. Szent az egy Isten — három személyben. — Az Atyaistennel — és a — Szentlélekkel — Szent vagy, édes Üdvözítőnk.

2. Fény. dicsőséggel — és kegyességgel, — Teljes vagy, nagy Isten ! — neked rebeg minden : — Szent vagy, szent vagy, Üdvözítőnk !

Úrfelmutatás után :

1. Test lőn a kenyér — a bor drága vér. — Itt ember és Isten — van e nagy szentségben — Te vagy, édes Üdvözítőnk !

2. Eljöveteled — által tégedet — Itt imádván. kérünk — bocsásd meg minékünk — Vétkeinket, Üdvözítőnk !

Áldozásra :

1. Váltságunk ára. — Isten Báránya ! — Szent érkezésed — adjon békességet — Szíveinkbe. Üdvözítőnk !

2. Add kegyelmedet. — hogy a test felett — Győzedelmet nyerjünk, — s legyen tiszta lelkünk, — Várva téged, Üdvözítőnk !

3. Légy tehát kegyes, — jöjj. Uram ! siess. —
Az epedő szívek — csak tőled remélnék — Vigasztalást, Üdvözítők .

Az uto:so áldásra :

Áldd meg népedet, — s eljöveteled — A végső nagy napon — örök éltet adjon — Híveidnek, Üdvözítők !

88.

(Hainál szentmise alatt.)

Kezdetre .

1. Harmatozzatok, egek, onnan felül ; — és felhők essék az igazat.

2. Nyíljék meg a föld ; — és teremje az Üdvözítőt.

3. Az egek az Isten dicsőségét beszélik ; — és az ő keze munkáit hirdeti az erősség.

4. Dicsőség Atyának és Fiúnak ; — és Szentlélekistennek.

5. Miképen kezdetben vala ; — most és mindörökkön örökké. — Amen.

89.

1. Rorate coeli de super — et nubes pluant justum.

2. Aperiat terra -- et germinet Salvatorem.

3. Coeli enarrant gloriam Dei ; — et opera manu ejus annuntiat firmamentum.

4. Gloria Patri et Filio ; — et Spiritui sancto.

5. Sicut erat in principio. et nunc. et semper; — et in saecula-saeculorum. Amen.

Angyali énekre

Dicsőség legyen — a magas mennyben, —
Teremtő Istennek; — Békesség földön, —
A szelíd embernek.

Hiszekegyre :

Hiszünk Tebenned — mennyei követ, — Ki
vagy az egekben; — tarts meg bennünket —
az egy igaz hitben.

Felajánlásra (adventi enek).

Szent, szentre :

1. Szent vagy, Úristen! — Szent vagy, Úristen! — Szent vagy, nagy Úristen! — aki lakozol — a magas mennyekben.

2. Mennyei karok, — Földi országok, — mindenek betelnek — dicsőségével — Szent Isten-ségednek.

90.

Kezdetre :

1. Har - ma - toz - za - tok ó e - gek! ma -

gas-ság - ból az i - ga - zat: s nyil -

2. Ime, az egek beszélnek — Szent Teremtőnk nagy hatalmát. — És a fellegek hirdetik — Szent kezei alkotmányát.

3. Dicsőség legyen Atyának, — Az ő egyszülött Fiának! — S vigasztaló Szentléleknek, — Háromságban egy Istennek!

Angyalok enekre

Békesség legyen a földön — Jószándékú emberek: — Nekünk is, kik itt dicsérünk. — Hálát adva Istenünknek. — Szívből zengünk leborulva. — Áldunk mi is porbahullva. — Téged, nagy dicsőségedben — Magasztalunk mindenekben.

Hiszkegyre .

Hiszünk Tebenned, nagy Isten! — Ki megteremtél bennünket: — Hogy a bűnös földre szálltál, — Jóvátetted gyászügyünket.

Felajánlásra (adventi enek).

Szent, szentire:

Szent vagy, Űristen! — Szent vagy, Űristen! — Szent vagy, nagy Űristen! — Szent vagy, szent vagy! — A magas mennyekben.

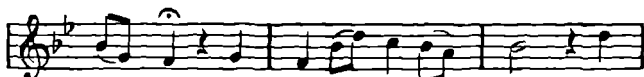
Adventi közénekek.

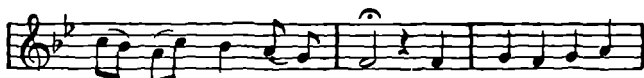
1. A né - pe - kel sze - re - tő ir

ga - lom Is - te - nel Ná - zá - retszent szü -

zé - bez egy angyalt kül - de le. Hogy

ért - se meg mind - azt, mi volt el - rejt - ve

ma - ig; az e - gek tit - ka - it.

2. Mert, íme, már hajnallik; — Ó, mily nagy esemény! — Megvalósul a jóslat, — Teljesül a remény: — Leszáll az egekből, — Miként harmat, az Ige — Egy szűznek méhébe.

3. O léssen, ki meggyőzi — Lelkünknek ellenét, — O léssen, ki szétzúzza — A kígyónak fejét; — Elvérzik és úgy győz, — Az égi fejedlem. — Mily csodás győzelem.

4. Kedves szolgám, Gábrriel ! — Szól az Úr kegyesen ; — Názáret városába repülj el sebesen ! — Üdvözzöld Máriát, — választott szent szüzemet, — Mond ez az üzenet.

5. A szent szúzzal így közli — A mennyei Atya, — Hogy méhének gyümölcse — Lesz az ég rajzatja. — S hogy fején megmarad — A szűzek koronája, — Szűz lesz, mégis anya.

6. Elszállott az arkangyal — Lebegő szárnyakon, — Imába merülve volt — A szent szűz hajadon ; — Mennyei lényesség — Ragyogja Szűzet körül ; — szívében él s örül.

7. Hallván az arkangyalnak — szavát Szűz Mária, — Hisz. és leszáll méhébe — Az Isten szent Fia : — Megtelik malaszttal — Szeplőteien kebele. — Mert az Úr van vele.

8. Ó, a testbe öltözött — Bocsánat szent Ura! --- Ó, légy Ádám fiának — a jóban gyamola ; — Ha te nem istápolsz, — A mi erényünk bukik, — A vétek megrútít.

9. És te, malaszt szülője, — Mindenkor tiszta Szűz ! — Akit hozzánk anyai — Szerelmed láncá fűz ; — Ó, kérd azt mi értünk, — Aki méhedben lakott, — Kérd értünk Magzatod.

92.

1. Az Ūristennek — csoda hatalma — ő mit cselekedett? — Saját képére — Im embert teremtet.

2. Igen szépségest, — halhatlant, s eszest, — megáldá értelmét, — Hogy megismerje — kegyes Teremtőjét.

3. Hogy tartózkodjék — és uralkodjék, — a paradicsomban, — És csak egy fának — gyümölcsét ne egyék.

4. A gonosz lélek — Irigylé mündezt — a nagy boldogságot. — Melyben az ember — élt kegyelemben ott.

5. Cselt gonoszsággal — és ravaszsággal — vetett az embernek, — hogy elveszítse — kegyét az Istennek.

6. Az álnok sátán — ravaszság folytán — az embert elejté, — csak egy almának ízlelése által.

7. Az ember javát, s Isten irgalmát — ezáltal elveszté, — Hogy őt a sátán — a bűnbe sülveszté.

8. Míglen be nem telt — amit jövendölt — régen a próféta : — hogy Megváltónak — szűz leszen az anyja.

9. A Szentlélektől — szent erejétől — lesz testesülése ; — egy tiszta szűztől — várt születése.

10. Kit rég vártanak, — fölkel. mint a nap, — az ígért Messiás, — a mi Istenünk, — kit hirdet az írás.

11. Megszabadítja — embert s megváltja, — ki veszendő vala, — de nem lesz rajta — már ördög hatalma.

12. Krisztus kegyelme — s az Úr szerelme —

mind azt cselekedte, — Hogy Isten kegyét —
így visszaszerzette.

13. Aldjuk Máriát, — Jézus szent anyját
hogy méhébe vette, — S üdvösségünket —
visszaszerzette.

14. Dicsőség legyen — a magas mennyben —
mennyei Atyának — Dicső Fiának — s szent
Vigasztalónak.

93.

1. Ébredj, ember ! mély álmodból, — Megsza-
badulsz rabságodból, — Közelít már üdvössé-
ged, — eltörültetik vétséged.

2. Az Úr elküldé angyalát, — Hogy köszöntse
szűz Máriát, — Kinek tiszta szűz méhébe —
alászállt az örök Ige.

3. A szűzhöz így szólt az angyal : — Üdvözlégy
teljes malaszttal ! — A Szentlélek megárnnyékoz,
— s áldott méhed gyümölcsöt hoz.

4. Ugy jutsz el az anyaságra, — hogy szűzes-
séged virága -- Épen marad, szeplő nélkül, —
s tisztaságod meg nem sérül.

5. Fiadat Jézusnak hívod, -- Ő váltja meg a
világot. — Melyet oly rég tart a sátán — fogság-
ban a bűnök láncán.

6. Az artatlan szűznek keble — e beszédre
megdöbbene ; — De bátorítván az angyal, —
tőle ily feleletet hall.

7. Ime, az Úr szolgálója ! — Legyen úgy, mint

Ő akarja ! — Ekkor az ige testté lett, — s eltűnt a mennyei követ.

94.

1. Epedve várták — a pátriárkák, — minden prófétákkal, — hogy felvirradjon — a szent váltsághajnal.

2. Feltűnt a hajnal — teljes malasztal — a Szűz Máriában, — Üdvözítőnknek — választott anyjában.

3. Ő hajnalcsillag, — utána szép nap, — az igazság napja, — Jézus virrad ránk, — mennyei fényt adva.

4. Jöjj el szívünkbe, — miként e földre — lejöttél miértünk, — Ó kegyes Jézus ! — hogy te hozzád térjünk.

5. Váltságod fénye — legyen vezére — minden érzésünknek, — Minden szavunknak — s egész életünknek.

6. S ha jössz ítélni, — engedd megérni, — hogy kikhez leszálltál, — örök nyugalmat — nyerjenek Atyádnál.

7. Dicsőség legyen, — ó Atyaisten ! — neked s szent Fiadnak, — és Szentlelkeddel — a Szentháromságnak.

95.

1. E világot Ádám, hogy elveszté, — a sátánnak birtokába ejté, — ilyen módon az Isten megmenté.

2. Leküldötte mennyből az angyalát, — hogy köszöntse a szép szűz Máriát, — Ki méhébe foganta szent Fiát.

3. Köszöntését elmondá az angyal, — De a szent Szűz, ki teljes malaszttal, — megrendüle, hogy ily szózatot hall.

4. De az angyal a szép szűz Máriát — bátorítván, Isten örök titkát — elbeszéli, hogy ő szüli Fiát.

5. És az Úrnak szolgáló leánya — szívből hódol az angyal szavára, — S ekkor eljött a váltás órája.

6. Ekkor testté lett az örök Ige, — beteljesült az Isten végzése, — hogy a bűnös embert üdvözítse.

7. Megtöretett a sátán hatalma, — Lerontatott kegyetlen uralma, — Meggyőzván azt az Isten irgalma.

8. Kérjük azért az Isten szent Anyját, — Hogy miránk is terjessze oltalmát, — S így elnyerjük a váltság jutalmát.

9. Áldás legyen s dicsőség Atyának — Ez érettünk testté lett fiának, — S Szentlélekkel az egy Háromságnak.

96.

1. Gabriel kiválasztaték, — Atyaistentől küldeték : — Követségbe rendelteték, — Názáretbe érkezék.

2. Legott a Szézet köszönti — Ur akaratát jelenti, — Engedelmességre inti — és félelemtől megmenti.

3. Szüzet angyal nevén hívja, — mondván : ne félj, ó Mária ! — Mert veled az Isten Fia, — e világnak Megváltója.

4. Dávidnak nemzetségéből, — Szentlélek szövetségéből, — Malasztjának bőségéből, — Fiad származik véréből.

5. Kit szüzen szülsz e világra — Szeplő nem jó szüz virágra, — Szüzen jutsz az anyaságra, — ég és föld csodálatára.

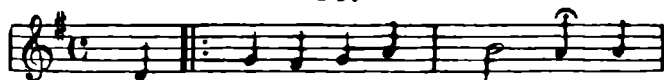
6. Fiad neve Jézus leszen, — s hogy az ember el ne vesszen, — Ő minden vétket elveszen, — hogy üdvösséget szerezzen.

7. Megretten a szent Szüz szíve, — az arkan-gyal beszédére : — Ámde meghódol elméje. — s így felel imádvá félve :

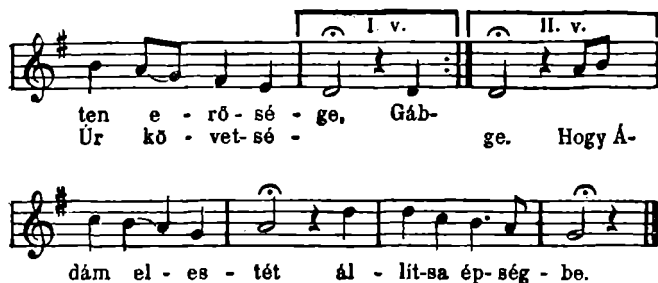
8. Legyen az Úr akaratja — Jöjjön el áldott magzatja, — A bűnösök áldozatja, — legyen üdvösségünk Atyja.

9. Jöjjön hozzánk is irgalma, — bűntől ment-sen meg hatalma, — Őt szeressük élve, halva, — Ő legyen éltünk jutalma.

97.

1. Kül - de-ték a szent Szüz - höz, Is -
ri - el, ki ál - tal lett az

2. «Üdvözlégy, Szűz Mária!» — ezt mondá az angyal — «Im, az Úr van teveled, — teljes vagy malaszttal, — Téged erényedért — az Úr felmagasztal».

3. Hallván a Szűz, megretten ; — Ámde őt az angyal — bátorítá kegyesen : — ily égi szózat- tal : «Ne félj, ó Mária ! — teljes vagy malaszttal».

4. Szentlélek erejétől — fogadod méhedben — a királyok királyát — s szülöd emberségben ; — s az ártatlanságod — megmarad épségben.

5. Isteni szülöttednek — Jézus leend neve, — Égen, földön nagy leend — hatalma, ereje ; — Szent szűz alázatod — magas rangot nyere.

6. Az Úr hű szolgálója — Erre így felele : — Legyen Igéje szerint, — mint Isten rendele. — Egész akaratom — neki van szentelve.

7. Áldjuk az örök Atyát, — ki ily kegyelmes lett ; — Áldjuk vele szent Fiát, — ki értünk testet vett. — S ki által végbe ment, — áldjuk a Szent- lelket.

1. Menj el sietséggel, — arkangyal Gábiel, —
József jegyeséhez — ékes köszöntéssel.

2. Isteni titkaim — immár kijelentem, — Mert
Szűz Máriában — jókedvem telt nekem.

3. Légy gyors szolgálatban, — köszöntve
Máriát, — És vidd meg őneki — a megváltás
titkát.

4. Az emberi nemzet, — hogy megszabadul-
jon. — S a régi fogságból — új életre jusson.

5. Köszönts meg Máriát, — ki malaszttal
teljes. — Mondd, az Úr van vele, — mert előtte
kedves.

6. Szentlélekistentől — fogantatik fia, —
Imádandó nevén — őt Jézusnak hívja.

7. Ő szabadítja meg — Izraelnek népét, —
Neki adom atyja, — Dávid király székét.

8. A Jákob házában — ő fog uralkodni, —
S hatalmával mindent — magához fog vonni.

9. Az ő országának — sohasem lesz vége, —
Ő lesz a megváltó, — s világ üdvössége.

10. Ó, égi követség! — ó, Isten irgalma! —
Mily nagy az emberhez — jóságod hatalma!

11. Isteni megváltó, — megtestesült Ige! —
Légy Atyánk s vezérünk — örök üdvössége.

12. S ki váltságunk lettél — itt a gyarló test-
ben, — Koronánk, jutalmunk — te légy majd
egekben.

1. Mikor Máriához — az Isten angyala, — Názáret városba — az égből leszálla, — Kit szent imádságban — Gabriel találta, — Ékes köszönnel — a szent Szűzhez szóla.

2. Az irgalmas Isten — örök végzetének — Hirdetője volt ő; — ki a föld népének, — Kegyelmet engedett, — hogy mind megtérnének, — S új életet nyervén, — csak benne élnének.

3. Az ígért megváltó, Jézus, Isten fia. — Hogy szabadságunkat — a bűntől kivívja — A Szentlélek által — leszállott Mária — Szűz méhébe, s úgy lőn — lelkünk váltságdíja.

4. Örvendjenég és föld: — testté lett az Ige; — Betelt az embernek — édes reménysége. — Meggyőzetvén a rossz — lélek irigysége. — Üdvözlégység, ó Jézus! — világ üdvössége.

100.

1. Ó, drágalátos rózsaszál! — Tehozzád járulunk, — Mennyből Gábiel angyallal — dicséretet mondunk. — Neked ezerszer éneklünk, — szívünkben mondván, míg élünk: — Üdvözlégység Mária! — üdvözlégység Mária!

2. Dicsérd hát lelkem Máriát, — földön és egekben; — Mert az Istennek szent fiát — foganta méhében. — Örvendjünk tehát szívünkben, — és mondjuk egész erőnkben: — Üdvözlégység stb.

3. Ádám keserv-almáját — tőből kitördelte, — Midőn méhébe szent fiát — szüzességben vette ; — A Szüzanyának magzatja — kígyó fejét megrontotta. — Üdvözlégý stb.

4. Áldott méhednek gyümölcse — ezeket rendelte ; — Hogy magát nálad elrejtse, — mivel így kedvelte, — És szent testét szüz méhedből — vehesse s áldott véredből. — Üdvözlégý stb.

5. Azért esedezünk neked, — ó, csodák csodája ! — Hogy mikor majdan eljövend — éltünk végórája : — Segíts erőtlenségünket, — s vidd szent Fiadhoz lelkünket. — Üdvözlégý stb.

101.

1. Ó, bölcseség! ki az Isten — szájából eredtél, — S égen, földön oly kegyesen — mindent elrendeltél. — Jöjj el, jöjj el, és taníts meg — igaz bölcseségre, — Mely lelkünket elvezesse — örök üdvösségre.

2. Izrael hatalmas Ura ! — dicsőséges vezér! — Ki törvényt adván Mózesnek, — tűzben megjelenél. — Jöjj el, jöjj el, és mentsen meg — karjaid ereje. — Légy népeddel, hogy a sátán — ne győzzön ellene.

3. Jesse gyökere ! ki jelül — állasz a népednek, — Hogy a nemzetek s királyok — mind hozzád térjenek. — Jöjj el, jöjj el, szabadíts meg, — ó, ne hagyj magunkra ; — Siess, Uram ! és ne késsél — jönni oltalmunkra.

4. Dávid kulcsa s Izraelnek — királyi pálcája. — Amit te kegyesen megnyitsz, nincs, aki bezárja. — Jöjj el, jöjj el, s vigy ki minket — a bűn rabságából. — Ments ki kegyesen bennünket — a halál árnyából.

5. Ó, napkelet, ó, örök fény, — dicső sugárzatja! — Ó, világ világossága — és igazság napja. — Jöjj el, jöjj el, és derítsd fel — elménk sötétségét; — Add, hogy mindig hűn köves-sük — hitünk vezérfényét.

6. Népek óhajtott királya, — erős szegletkövünk! — Kihez, mint főmenedékhez — mindig bizvást jövünk! — Jöjj el, jöjj el, s üdvözítsd azt, — kit földből teremtel; — Mentsd meg, akit tenképedhez — hasonlónak tettél.

7. Ó, békeesség fejedelme! — szent törvény szerzője, — Minden népek óhajtása — és Üdvöztője. — Jöjj el, jöjj el, váltságunkra, — Urunk és Istenünk! — S kit itt várunk, engedj egykor — veled örvidenünk.

102.

Dallama : O, szentséges, kegyességes.

1. Szűz Má - ri - a, é - kes ró - zsa,
Le - szesz a - nya mé - gis tisz - ta

űd - vőz - légy az Is - ten - től.
Szt. lé - lek e - re - je - től.

űd - vőz - légy ma - laszt - tal tel - jes,
min - de - nek fe - lett légy je - les.

Fi - at fo - gandsz, szű - zen maradsz,

az - ért mėl - tán vi - gad - hatsz.

2. Űr van veled, mert nincs benned — mocska semmi véteknék. — Szűzességed és szentséged — példája mindeneknek. — Ne késsél helyet készíteni — az Istennek szállást adni, — Mert csak te vagy, egyedül nagy — kinek érdeme oly nagy.

3. Te vagy áldott és választott — földi aszszonyok között, — Szűz méhedbe a szent Ige — Szentlélektől költözött. — Ekkép magát megaláztatván — emberséget elvállalván — Az emberért, váltságáért — mennyei szent űdveért.

Dallama : 91. sz. alatt.

1. Üdvözlégy Szűz Mária, — tenger szép csillaga ; — Örökfényű napunknak — ragyogó hajnala ! — Isten Fia téged — régtől fogva magának — választott, anyjának.

2. Az Úr reád tekintvén, — leküldi angyalát! — Ki téged üdvözölvén, — így szólott tehozzád ; — Üdvözlégy Mária, — ki malasztal vagy teljes — Az Úr van teveled.

3. E köszöntést szűz elméd — felfogni nem tudta, — És az angyal az ígét — tovább így folytatta : — Ne félj, ó, Mária ! — az ég Ura te benned — tetszését találja.

4. Áldott méhed szülni fog — Jézust, Isten fiát, — Ki vissza fogja vívni — Dávid dicső trónját. — Nagy lesz az országa — és Jákob nemzedékén — végtelen uralma.

5. Ó, angyal ! hogy lehet ez ? — férjet nem ismerék. — Én ártatlan szűz vagyok ; — tanum rá az egek. — Rád száll a Szentlélek, — s malasztjának ereje — Megárnyékoz téged.

6. Az angyal e szavára — így felelt Mária : — Ime, az Úrnak vagyok — szolgáló leánya ; — Áldott az Úr neve, — Legyen Igéje szerint, — ahogy ő akarja.

7. Erre az Ige mennyből — a szűz méhébe szállt, — Hogy értünk a kereszten — szen-

vedjen kint s halált. — Ó, áldott, jámbor Szűz! —
így az emberségünket — Isten magához fűz.

8. Buzgón, epedve nézünk — szent asszonyunk reád, — Ó, hozd világra nekünk — üdvünk szent zálogát; — Lelkünk csak benne hisz, — hogy bűnt s halált megtörve, — Minket a mennybe visz.

104.

1. «Üdvözlégy szent Szűz — Teljes malasztal.» — Így köszönté angyal — A szép szűz Máriát; — Krisztusnak választott Anyját.

2. És mondá tovább: «Űr vagyon veled, — Ime, fogansz fiat, — akin fogsz örülni, — Menny és a föld álmélnkodni».

3. «Ó, angyal» — úgymond — «Miként lehet ez?» «Mert szüzleány vagyok, — Férjet nem ismerek, — Bizonyságim erre egek.»

4. «A Szentléleknek — Rád száll ereje, — Mert miként a harmat — Reggel száll a földre, — Úgy lesz az Ő születése.»

5. Agyal szavának — Hivén a szent Szűz, — Magát megalázza, — Szolgálónak vallja: — «Legyen úgy, mint szavad mondja.»

6. Szűzek virága, — Szép szűz Mária! — Örülj és örvendezz — Mert nagy anyaságra, — Választattál, méltóságra.

7. Engeszteld értünk — könyörgéssel, — A te szent Fiadat — Hogy testesülése — Legyen lelkünk üdvössége!

105.

1. Ó, fényességes szép hajnal! — Kit így köszöntött az angyal; — Üdvözlégy teljes málásztal.

2. Dicsőséges Szűz Mária! — Atyaistennek leánya! — És Szentléleknek mátkája.

3. Tehozzád küldetett mennyből — Gábiel angyal követül, — Istennek rendeléséből.

4. Hogy fiat fogansz méhedben, — Isten-ember személyében. — És megmaradsz szűzeségben.

5. Ó, dicsőséges Szűzanya! — Kérünk nagy méltóságodra, — Végy minket pártfogásodba.

6. Dicsőség Szentháromságnak! — Dicséret szűz Máriának! — Üdvözítőnk Szent Anyjának.

Karácsonyi énekek.

106.

Éjféli szentmise alatt.

Kezdet:

1. Kyrie e - lei-son! Christe e - lei-son!
Nemünknek ék-e, rég várt ven - dé-ge,

Chris-te, Chris-te e - lej - son.
ép ma ér - ke - zett a föld - re.

2. Örvendj ma világ, süt a napvilág, — Ezred-
évek homályában; — Pólyák közt fekszik, —
jászolban nyugszik — Betlehemi istállóban. —
Üdvözlég, üdvözlég Jézuska! — Embereknek
Meváltója.

3. Ha majd kimulunk, kised Jézusunk! —
Legyünk veled országodban. — Ott énekelvén,
s téged dicsérvén, — Részesüljünk jószágod-
ban, — Kirie eleison, eleison — Christe, Christe
eleison!

Angyali énekre:.

2. Dicsőség Istennek! békesség embernek! —
Üdvösségünk szép zálogát, — Az angyal e mon-
dott szavát — Nekünk hozád el, nekünk hozád el.

3. Dicsőség Istennek! békesség embernek! —
Ma született a Messiás, — akiről rég szólt az
írás, — Üdvösségünkre, üdvösségünkre.

Hiszekegyre:

2. Vallunk Istennek, — áldjuk kegyelmed, —
Vigasztaló Szentlélekben, — Háromságban, egy
személyben. — Vallunk Istennek, — áldjuk ke-
gyelmed.

Felajánlásra :

(Tetszés szerint : karácsonyi ének.)

Szent, szentre :

1. Szent, szt, szt, az Úr-is-ten! ki-ki így é - ne-ke-l-jen.
A - ki máma szü-le-tett, , bü-ne-ink vált-sá-ga lett.

Hogy az ember vi-gad-jon, Is-ten-nek hálát ad-jon.

2. Szent a népek Istene ! — Fényével a föld
tele ; — Hogy az eget nyissa meg, — Értünk
emberfia lett. — Zengje az ég s föld velünk : —
Szent vagy édes Istenünk !

3. Az angyalok szent Ura ! — Oszlik a bűn
borúja, — Ki testvérünk lettél most, Légy
majd Üdvözítőnk ott. — Hol az égi szellemek : —
vig hozsannát zengenek.

Úrfelmutatás után :

(Tetszés szerint : karácsonyi ének.)

Hajnali szentmisén.

Kezdet :

Jézus Krisztus született, született — betlehemi puszta, — Dávid király véréből, — tiszta szűznek méhéből : — Mennyből leszállt hozzánk, áldást hozott reánk, — Lelkünk megváltására — áldott kised Jézus.

Angyal. enekre :

Dicsőség az Istennek, Istennek ! — Ki értünk ember lett ; — Angyalokkal örvendünk, — örömtelven felzengünk : — Mennyből leszállt hozzánk stb.

Hiszekegyre :

Hiszünk, Isten szent fia, szent fia ! — lelkünk hitvilága ! — Hogy szűzen szült Mária, — Téged ezen világra. — Mennyből leszállt hozzánk stb.

Felajánlásra :

1. Kegyes Isten ! vedd tőlünk, vedd tőlünk — e szent áldozatot ; — Vesd ránk kegyes szemedet, — Fogadd e bort s kenyeret. — Mennyből leszállt hozzánk stb.

2. Ó isteni, kis gyermek, kis gyermek ! — mit adjak ma neked ? — Fogadd tiszta szívemet, — mely éretted ver s remeg. — Mennyből leszállt hozzánk stb.

Szent, szentre :

Szent vagy, édes Istenünk ! Istenünk ! — Ki jászolban fekszel. — Angyaliddal felváltjuk, —

Szent vagy, szent, azt kiáltjuk : — Zengje ég s föld velünk, — Szent vagy, ó Istenünk ! — Szent vagy, szent mindörökké — áldott kisded Jézus !

108.

(Karácsony napján 10 órakor.)

Kezdetre :

Kyrie e - lei - son ! Christ e-lei - son !

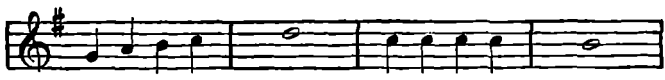
Kyrie e - lei - son ! Christe e-lei - son !

Szü - le - tett a Mes - si - ás, kit jö - ven - dölt

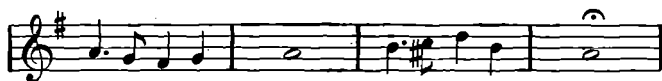
az í - rás. Ky - rie e - lei - son,

Christe e-lei - son, Kyrie e-lei - son,

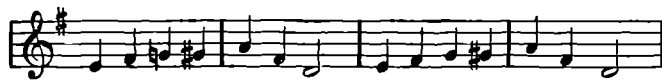
Christe, christe e-lei-son ! — Christe e-lei - son !

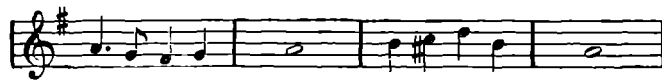
Betlehem mel - lett, e szép éj-je - len,

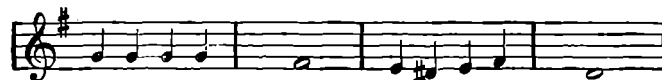
az Isten fi - a ime, meg-je - len,

Dávid király vé-ré-ből, a tiszta szűz mé-hé-ből,

Betlehem mel - lett, e szép éj-je - len,

az Isten fi - a ime, meg-je - len,

Men-jünk, men-jünk Bet-le-hem-be tús - tént;

Lás - suk te - hát, mily nagy csoda tör - tént?

Ott fekszik a jászolban, szénán, szalmán pó-lyá-ban,

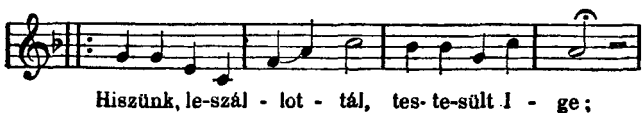
Angyali éneke:

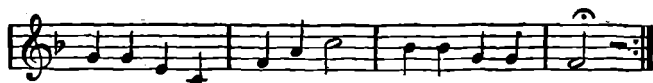
Lassan.

Hiszekegyre:

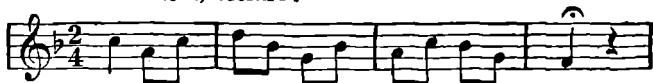
egy szép-lő-te - len szűt Szűz tiszta mé-hé - be.

A jászolban fekvő mennyei Király ! — Látlak nagy hitemnek fénysugárinál ; — (Imádtak pályában a szent angyalok ; — És földig leborultak a jó pásztorok.)

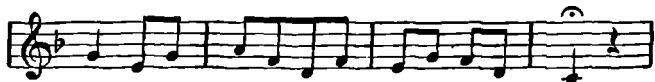
Felajánlásra. D. u. m. kezdetre :

Isten szent Fia, — az eget fénye, — Gyarló emberek — földi reménye. — (Tiszta szűztől született, — Miként jövendölve lett.) — Isten szent fia, — az eget fénye, — Gyarló emberek — boldog, földi reménye, — földi reménye. — Ó eget Ura ! mit adjunk néked, — Hogy lejött hozzánk az Istenséged. — Fogadd tiszta szívünket, — Mely éretted ver s remeg. — Ó eget Ura, ezt adunk neked, — Hogy megnyisd nekünk a lényes eget. — Kisded Jézus, ki értünk születél, — És ezáltal így testvérünk lettél. — Emberi nem sorsosa, — Légy bajaink orvosa. — Kisded Jézus, kisded Jézus !

Szent, szentre :

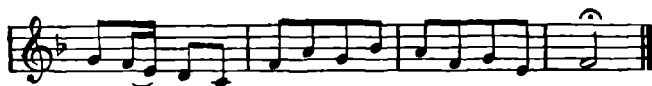
Szt vagy, szt vagy zengedezzünk buzgó é-nek - kel.

Ma született kis Jézusnak szívvel, lé-lek - kel ;

Le-bo - ru-lunk hát e - lőd-be kised Jé-zu - sunk!

mint Bet - le-hem pásztor né-pe kegyes Is - te - nünk.

Téged azért küldött hozzánk — Mennyből az Atya, — Hogy lennél a világ üdve — S véráldozata. — Sok érdemed, mit óhajtunk, — Áldott Jézusunk! — Add, hogy el ne vesszen rajtunk, — Kegyes Krisztusunk.

109.

(Második napján.)

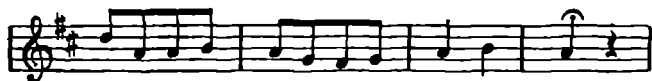
Kezdetre:

1. Ky - ri - e e - lei - son, e - lei -
Christe e - lei - son, e - lei -

son, Ky - rie e - lei - son!
son, Christe, christe e - lei - son!

Üdvözlünk Té - ged ezerszer Jé - zu - sunk!

Má-ri - á - val, szűz anyáddal ki - rá - lyunk.

2. Kirie eleison, eleison ! stb. — Vajjon érdemlette-e azt az ember? — Hogy érette önmagadat áldozd fel.

3. Kirie eleison, eleison ! stb. — E végtelen szeretetért imádunk ! — Igaz szívet, szeretetet áldozunk.

Angyali énekre :

1. Gló - ri - a, gló - ri - a

in ex celsis De - o ! Pásztorok kel - je-tek

és gyorsan men-je-tek Bet - le - hem-be.

2. Glória, glória ! stb. — A szép szűz Mária, — szülte e világra — Megváltónkat.

3. Glória, glória ! stb. — Áldjuk szent nevedet, — dicső Főlségedet — Ó nagy Isten !

Hiszekegyre :

1. Hisszük, ég királya — hogy megszületett, —
Hisszük, hogy megnyitá — a menny-egeket. —
Hisszük: emberré lett — Jézus kisdédünk. —
Hogy mi is az Istennek — fiai legyünk.

2. A jászolban fekszik — kegyes Istenünk ! —
A baj, szenvedésben — osztályos velünk. --
A megtestesülés nagy s mély titkait — Bámuld,
hidd gyarló ember — porbahullva itt.

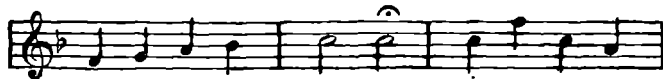
Felajánlásra :

(Ének szent István első vértanuról.)

Szent, szentre

1. Szent vagy, szent vagy Is - te - nünk!

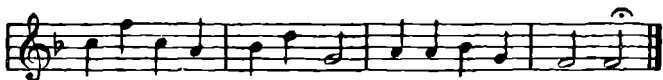
ki az föl - ke - res - ted; Mit Á - dám - ban

ős-ne-münk egykoron el - vesz-tett. Jé-zus egek

ő - rő - me, szentség legszebb tü - kö - re!

Szent vagy, szent, azt ki-ált-juk: ál-dott kisdéd Jézus!

2. Szent vagy, kisdéd Messiás, — kegyelmes királyunk ! — Üdvözlégy bor- s kenyérben, — melyet felajánlunk. — Jászolod a kegyelet — és irgalom völgye lett. — Ó egeknek szépsége ! — légy lelkünk mentsége.

110.

Kezdetre :

1. Krisztus Jézus született — örvendezzünk, — S neki örömeinket — zengedezzünk : — Dávidnak véréből — Tiszta szűz méhéből — Született Krisztus nekünk.

2. A szüzesség liljoma — kivirágzott, — S megtermé a mennyei — szép virágot ; — A kegyes Jézuska — minekünk meghozta, — Születvén a váltságot.

Angyali énekre :

Dicsőség legyen égben — az Istennek ! — Békesség földön a jó — embereknek, — Zengjük angyalokkal — s a hív pásztorokkal : — Dicsőség az Istennek !

Leckére :

Akit szívből reméltek — a szent atyák ; — S akit megjövendöltek — a próféták ; — Már a szénán fekszik, — a jászolban nyugszik — Angyalok bizonyítják.

Evangéliumra :

Örök bölcsesség széke — lett a jászol ; — Melyből Isten irgalma — mihozzánk szól ; — A meny-

nyei kised — üdvösséget hirdet — Istennek irgalmából.

Hiszekegyre :

Hisszük, hogy Betlehemnek — jászolában —
Az út, élet és örök — igazság van. — Az irgalmas Isten — rejlik e kisedben, — Ezt valljuk igazságban.

Felajánlásra :

1. Imádással járulunk — az oltárhoz, — Mint a kegyes Jézuska jászolához ; — A hív pásztorokkal, — égő buzgalommal — Hű néped adományt hoz.

2. A kenyér- s boráldozat — az ajándék, — S a jó Istent szerető — tiszta szándék. — Nyerjen az kegyelmet, — ó kis Jézus ! engedd, — Hogy örök jónkra válják.

Szent, szentre :

Zengje velünk ég és föld : — szent az Isten ! — Zengje tiszta örömmel — szent az Isten ! — Zengjük Jézuskának, — kit ég s föld imádnak : — Szent, szent, szent az Űristen !

111.

Kezdetre :

Ó Istennek végtelen irgalma ! — mi bűnbe estünk : — S ő leküldé szent Fiát mi hozzánk, — hogy el ne vesszünk. — Itt van a Szabadító, — a kegyes Megváltó, — Szűznek szülötte, — lelkünknek üdve.

Angyali énekre :

Lelkünkben is zeng az angyalokkal — örömszózata, — Áldott legyen a szeplőtelen szűz — égi magzata ! — Dicsőség a kisdednek, — az Isten-embernek, — Békesség legyen — a jó lelkeknek.

Hiszekegyre :

Égi fénnel jelentett ki Isten — a pásztoroknak, — Most a hitnek szent világa hirdet — a jámboroknak, — Te vagy a szent igazság — igaz világosság, — Szívünk nyugalma — hitünk jutalma.

Felajánlásra :

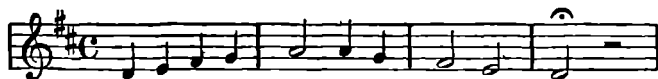
1. Áldozattal járulunk elődbe — isteni gyermek ! — Ki a váltság áldozata lettél — az embereknek. — Ó végtelen szeretet, — érettünk mennyit tett, — A kegyes Isten, hogy üdvözítsen.

2. Jászolodnál nem mulandó kincset — áldozunk neked, — Hanem a szív bűnét bánva kéri — szent kegyelmedet, — Csak ha te megszenteled, — akkor nyer érdemet, — Minden áldozat — mit az ember ad.

Szent, szentre :

Szent az Isten, az egész világnak — Ura, Istene ! — Kinek köztünk egy szegény hajlék lett — születéshelye. — Szent vagy, ó égi gyermek ! — Áldás szent nevednek, — Te Istenünk vagy, — kérünk el ne hagyj.

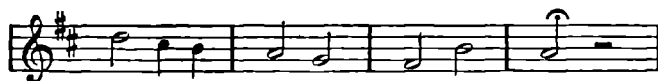
112.

1. Angyal szózat visszhangzik le menny-ből,

bűnös ember ál-mod-ból serkenj föl;

Jer, i-mád - juk Bet - le - hem - nek,

nagy titkát Is - ten ke - gyel - mé - nek.

2. Ma szállt hozzánk az örök üdvösség. — Ma lőn mienk az égi örökség. — Istálló lett fényegévé; — Szalmás jászol szentélyévé.

3. Az Atyának egyszülött rajzatja, — Tiszta Szűznek lőn kisded magzatja! — Az egeknek dicsősége — Lőn hitünknek ékessége.

4. Kisded Jézus! ki értünk születél, — Majd megvett a dermesztő hideg tél, — Nem jöttél, hogy homályt vethess, — Hanem, hogy minket vezethess.

113.

1. Az Ige megtestesült — Názáretben, — Kit Mária szűzen szült — Betlehemben, — Itt vagyon elrejtve kenyérszínben, — Imádjuk mi Őtet egyetemben.

2. Ezt a hatalmas Isten bölcsesége — Mindek csodájára cselekedte, — Mely dolgon angyalok csodálkoznak, — Teremtett állatok álmélkodnak.

3. Ne menjünk Betlehembe, föltaláljuk — Jelen e szent oltáron, s magasztaljuk, — Mert ha szívünk tiszta és ártatlan, — Jobban tetszik neki, mint az arany.

4. Dicsőség és dicséret az Atyának. — E világra született szent Fiának, — És a vigasztaló Szentléleknek. — A Szentháromságban egy Istennek.

114.

1. A szent szűznek magzatát, — Jászolban síró fiát — Köszöntsük tiszta szívvel — szívből fakadt énekkel: — Ó napfény! ó élet, ó édes Jézus, — ó édes Jézus!

2. A világ epedve várt, — Hogy elűzzed a homályt — Mely a lelket borítá — s tőled eltávolítá. — Ó napfény! . . . stb.

3. Ó igaz világosság, — Tőled nyerte a világ — A hitnek szent világát, — mely teljes megnyugvást ad. — Ó napfény! . . . stb.

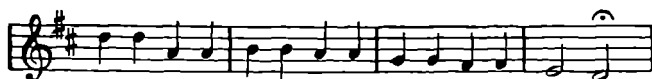
4. Égi szent fény hirdetett — a világnak tégedet. — Hisszük, hogy e jászolban — a testté lett Ige van. — Ó napfény! ... stb.

5. Ó angyalok jutalma! — az emberek irgalma! — Szívünk édes reménye! — légy életünk vezére. — Ó napfény! ... stb.

115.

1. Be-va-ló-sult a pró-fé-lák örömtelt jós-lat-ja.

Le-kül-döt-te egyszülöttjét az ég és föld Atyja.

Szü-le-té-sén Mes-si-ás-nak földre szállván, glóriáznak,

angyalok ör-vend-nek és örömdalt zengnek.

2. Az egek nagy Urasága, — Ime mostan szolgál; — Szívünk édes vidámsága — ott sír a jászolba? — Mi késztetett Téged erre? — Nemde, szíved nagy kegyelme. — Angyalok szépsége, — menny gyönyörűsége.

3. Menny Ura ! mit adjunk neked — sugalld meg lelkünkbe ! — Hogy beoltád Istenséged — emberi nemünkbe ? — Ó por fia, nézd meg jobban, — ki fekszik ott a jászolban ? — Angyalok szépsége, — Irgalmad mélysége.

4. Az angyalok zengve áldják — e drága szülöttet ; — Mint reményünk édes tárgyát, — áldjuk mi is Őtet. — Zengjünk hálát százezerszer — dicséneket végtelenszer — A kisdéd királynak ; — Az Isten Anyjának.

116.

1. Csordapásztorok midőn Betlehemben — Csordát őriznek éjjel a mezőben.

2. Isten angyali jövének melléjük, — Nagy félelemmel telék meg ő szívök.

3. Örömet mondok nektek, ne féljetek, — Mert ma született a ti üdvösségetek.

4. Menjete el csak gyorsan a városba, — Ott találjátok Jézust a jászolban !

5. Elindulának és el is jutának — Szent hajlékához az ég, s föld Urának.

6. Nem találták őt fényes palotában, — Hanem istálló szegény jászolában.

7. Aki az ég s föld sarkait fenntartja, — Nem lelt más helyet, hol fejét lehajtsa.

8. Mindenek élte s áldása e kisdéd, — S ő mindenekben mily szükségét szenved.

9. Ki a mezőket ékesen ruházza — A gyermek alig vagyon bepólyázva.

10. Kinek a nap, s hold fejedelmi széke, — Jászolban fekszik az ég dicsősége.

11. Ó Istenünknek végtelen kegyelme ! — Mely az elveszett embert így szerette.

12. Üdvözlégy Jézus ! világ Megváltója ! — Bús szíveinknek megvigasztalója !

13. Hozzád sietünk a hív pásztorokkal, — Ki-
vüled minket semmisem vigasztal.

14. Add kegyelmedet — buzgó szívvel ké-
rünk ! — Hogy születésed legyen üdvösségünk.

15. És akit itt a jászolban imádunk, — Egy-
kor az égben színről-színre áldjunk.

117.

1. Dicsőség mennyben az Istennek ! — Dicső-
ség mennyben az Istennek ! — Az angyali sere-
gek — Vigan így énekelnek — Dicsőség, dicső-
ség Istennek !

2. Békesség földön az embernek ! — Békesség
földön az embernek ! — Kit az igaz szeretet, —
A kis Jézushoz vezet. — Békesség, békesség em-
bernek.

3. Dicsérjük a szent angyalokkal, — Imádjuk
a hív pásztorokkal, — Az isteni Gyermeket, —
Ki minket így szeretett ; — Dicsérjük, imádjuk
és áldjuk.

4. Kis Jézus ! ne vess meg bennünket ; —
Hallgasd meg — buzgó kérésünket. — Jászo-

lodnál fogadjuk — hogy a vétket elhagyjuk. —
Ó, Jézus! ne vess meg, hallgass meg.

5. Dicsőség az örök Atyának; — És értünk
született Fiának, — S mindkettő Szentlelké-
nek — A malaszt kútfejének. — Dicsőség, dicső-
ség Istennek.

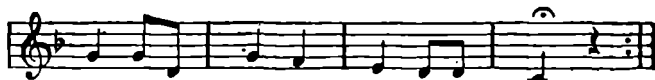
6. Életünk kegyes vezérlője! — Légy néped
bajtól megmentője. — Nem vétkezünk azután —
Neked élünk már csupán. — Ó, kegyes Istenünk,
királyunk!

118.

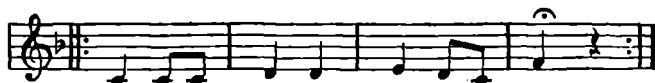
Szöveg és dallam: *Gárdonyi Gézától.*

1. Fel nagy ő - röm-re, . ma szü-le - tett,
Má - ri - a kar-ján é - gi a fény,

a - ki u - tán a föld e-pe - dettl
is - te - ni Kis - ded Szűznek ő - lén.

Egy-sze-rű pásztor, jöjj kö-ze - lebb,

nézd a te é - des Is - te - ne - det.

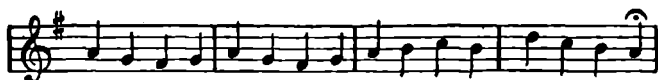
2. Nem ragyogó fény közt nyugoszik, — Bárszonyos agya nincs neki itt. — Csak ez a szalma, koldusi hely, — Rá meleget az állat lehel. — [:Egyszerű pásztor, térdeden állj — Mert ez az égi s földi király.:]

3. Jöjjetek ide, imádjátok, — Aki mindenkit ma megváltott. — Boruljatok le itt előtte, — Szívetek adjátok érte. — [:Egyszerű pásztor is leborult, — Előtte a földig lehajolt.:] Amen.

119.

1. Kél - je - tek, pásztorok, nagy ő - röm-re keltek,
Mert i - gen nagy vendég szü - le - tett ma nektek.

Betlehemnek vá-ro-sá-ban, szalmán fekszik a jászolban,

rég-től várt Megváltónk, kegyes Szabadítónk.

2. Megtaláljátok a — királyok Királyát, — Az ígért Messiást, — az uraknak Urát ! — Betlehemnek városában, — szalmán fekszik a jászolban : — Istennek szent Fia, — a kised Jézuska.

3. Mária tiszta szűz — méhébe fogadta, — Es kilenc hónapig — szíve alatt hordta. — Ma szülte őt a jászolban — betlehemi istállóban : — Mert másutt lakása, — nem volt, se szállása.

4. Így hát pásztortársim ! — az égi követet — Serényen hallgassuk, — ki hozzánk küldetett. — Lássuk : vajjon a jászolban — betlehemi istállóban — Fekszik-e Megváltónk, — kegyes szabadítónk.

5. Hallván a pásztorok — e hírt éjfél tájban, — Hogy az Isten fia — van az istállóban. — Betlehembe sietének, — a jászolhoz bemenének. — Kettes sorba álltak — Jézust így imádtak.

6. Üdvözlégy, kis Jézus ! — Téged áld szívünk, szánk ; — Mert a magas égből — lejöttél mihozzánk. — Betlehemi istállóban, — szalmán fekszel a jászolban. — Dicsőség, dicséret — mennyben az Istennek !

7. Üdvözlégy, jászolban — fekvő kisdedcske ; — Népektől régen várt — Isteni gyermekcske. — Üdvözlégy, kegyes Megváltónk ! — üdvözlégy, ó Szabadítónk ! — Nyomor megszűnik már, — Miránk boldogság vár.

8. Pásztorok felváltva — szépen énekeltek ; — S emellett ékesen — furulyán zenéltek. — Sötét éjnek oszlásáig, — hajnali fény hasadtáig. — Nyájhoz sietének — s Istent dicsérének.

120.

1. Krisztus Jézus született, — Örvendezünk ; — A bimbóból virág lett ; — zengedezünk ! — Tiszta szűz méhéből — Dávidnak véréből — Született Krisztus nekünk.

2. Akit szivből reméltek — a szent atyák, — S akit megjövendöltek — a próféták. — Tiszta szűz méhéből stb.

3. Hogy az eget nyissa meg, — örvendezünk ! — Értünk emberfia lett, — zengedezünk ! — Tiszta szűz méhéből stb.

4. Az Úristen kegyelme — legyen velünk ; — S a sátán irigysége — távol tőlünk. — Atyánk ! szent fiadért — Te szent irgalmadért — Ó, kegyelmezz minékünk !

5. Dicsőség és dicséret — az Atyának ! — E világra született — szent Fiának ! — És a Szentléleknek, — velük egy Istennek, — Áldás Szentháromságnak.

121.

Sz. : Szabó Jánostól.

1. Má - ri-a, Má - ri-a szűz mé - he,

a kiseded Jó - zus-kát meg-szül - te;

2. Mária, Mária szent ajka — a kised Jézus-
kát csókolta, — Kipirul kis arca, — amint érzi
ajka. — Mária, Mária szent ajka.

3. Mária, Mária szent szeme — a kis Jézusra
van függesztve. — Fázik a kisedke, — könnye-
zik felette — Mária, Mária szent szeme.

4. Mária, Mária szent karja — a kised Jézus-
kát karolja ; — Ott pihenget rajta, — gyengéden
ringatja — Mária, Mária szent karja.

5. Mária, Mária szűz keble — a kised Jézuska
fekhelye ; — Ott van az ölében, — melengeti
szépen — Mária, Mária szűz keble.

122.

1. Mennyből az angyal — lejött hozzátok —
pásztorok ! — Hogy Betlehembe — sietve, men-
vén, — lássátok.

2. Istennek fia — aki született — jászolban ; —
Ő leszen nektek — Üdvözítőtök — valóban.

3. Mellette vagyon — az édesanyja — Mária ; —

Barmok közt fekszik — jászolban nyugszik — szent Fia.

4. El is menének köszöntésére — azonnal — Szép ajándékot — vivén szívükben — magukkal.

5. A kis Jézuskát — egyenlőképen — imádják ; — A nagy Űristent — ilyen nagy jóért — mind áldják.

6. Visszatérének — ők hazájukba — nagy vígan, — Ezt a nagy titkot — Mindennek mondják — nagy bátran.

123.

Dallama : 108. sz. alatt.

1. Mit jelent a fény az ég fellegén? — Mily csodás a hír város mezején ! — Dicséneket zengenek, — a mennyei szellemek. — Mit jelent a fény az ég fellegén? — Mily csodás a hír város széles mezején, — széles mezején? — Angyalok kara vígan zengedez ; — Pásztorok dala széjjel lengedez ; — Soha ilyen örömet az ember nem érezett. — Angyalok kara vígan zengedez ; — Pásztorok dala széjjel lengedez. — Menjünk azért a városba tüstént, — Lássuk tehát, mily nagy csoda történt, — Lássuk, min csodálkozik, és miért vigadozik — Egész világ, — egész világ !

2. Isten angyala mennyből lejöve, — Hív pásztoroknak örömhírt vive. — Hogy eljött a Messiás, kit jövendölt az írás. — Isten angyala mennyből lejöve, — Isten kegyének — égi, hű

hirdetője, — hű hirdetője : — Ime született az egek Ura, — A bűnös világ szabadítója. — Dávid király véréből, — a tiszta szűz méhéből, — Kinek szent neve Jézus Megváltó, — Istennek Fia, a Szabadító. — Szegénységben jött ezen világra, — Szegényen élt és ment a halálra. — Hogy szegény embereknek, — megelégedetteknek — A mennyekben adjon helyet.

124.

1. Ne féljetek pásztorok, pásztorok, örömet hirdetek ; — Mert ma nektek született, — ki megjövendőltetett, — Egy szűznek méhéből — szűzen szült véréből — Megváltó Istentek. Alleluja !

2. Hogyha pedig e csodát, e csodát látni akartátok, — Betlehembe menjetek, és ez lesz en jeletek : — Fogtok ott jászolban, takarva — pólyában — Kisdedet találni. Alleluja !

3. Városon kül nem messze, nem messze — Van egy istállócska ; — Barmok között ott fekszik, — száraz szalmán nyugoszik, — Mellette szűz anyja — és az ő vélt atyja, — József és Mária. Alleluja !

4. Ó szerencsés éjszaka, éjszaka, boldog az az óra, — Mely minden kincsek felett — e mennyei kisdedet, — A legszebb virágot, — legdrágább gyémántot — Hozta e világra. Alleluja !

5. Dicsőség és háladás, háladás, — mennyben

az Atyának! — S emberré lett Fiának — mi
kegyes Megváltónknak — És a Szentléleknek, —
a Szűz jegyesének — Mindörökké dicsőség!
Alleluja!

125.

1. Ó, ör - vend-je - tek, vi-gan

zeng-je - tek. El-jött, ki - ért

a föld e - seng, az an - gya - lok

é - ne - ke zeng, ó, ör - vend - je -

tek, vi - gan zeng-je - tek.

2. Egy istállóban, — gyarló jászolban, :] —
Legkisebb lett a legnagyobb, — Csillag szülte
meg e napot. — Ó, örvendjete stb.

3. Lejött a mennyből — Isten kegyéből, :] —

Az, kinek nem volt kezdete, — Máriának lőn gyermeke. — Ó, örvendjetek stb.

4. Szent Szűz Mária — a boldog anya, :] — Kinek tiszta szűz méhébe, — Szállt mennyből az örök Ige. — Ó, örvendjetek stb.

5. Ó bűnös ember ! csodáld és figyelj ! :] — E nagy csodát, ki fogja meg? — Jászolból az ég trónja lett. — Ó, örvendjetek stb.

6. Az Űristennek — Fia ember lett, :] — Szolgává az Uralkodó, — Szegénnyé a kincsetadó. — Ó, örvendjetek stb.

7. Ó bűnös ember, — Jézuskához jer, :] — Gyulladjon föl Jézus iránt — Szívedben a szent égi láng. — Ó, örvendjetek stb.

8. Örömmel áldjuk és magasztaljuk, :] — Áldjuk azt, ki a földre szállt, — S kit a szent Szűz méhében zárt. — Ó, örvendjetek stb.

126.

1. Pásztorok, pásztorok örvendezve, — Sietnek Jézushoz Betlehembe ; — S köszöntést mondanak a kisdednek, — Ki váltságot hozott az embernek.

2. Angyalok szózata minket is hív, — Értse meg ezt tehát minden hű szív ; — A kisded Jézuskát mi is áldjuk, — S mint a hív pásztorok magasztaljuk.

3. Üdvözlégys kis Jézus, ki miértünk — Születve, váltságot hozál nekünk ; — Meghozta az

igaz hit világát — S megnyitád szent Atyád
mennnyországot.

4. Dicsőség, imádás az Atyának ; — Érettünk
született szent Fiának ; — És a vigasztaló Szent-
léleknek. — A Szentháromságban egy Istennek !

127.

Pásztordal.

I. pásztor. A

Pász-tor tár-sim! mit jelent? ez a
fé-nyes - ség ott fent, még én olyat nem lát-
tam, bár sok időt szám - lál - tam.

II. pásztor.

Mily gyönyörű, mily re - mek! bár én sem va-
gyok gyer - mek; de i-lyen szép csil-la - got

két szemem még nem lá - tott; de, im, itt jön

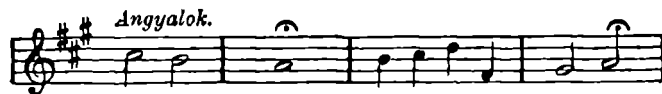
va - la - ki, majd meg fogjuk kér - dez - ni.

Gló - ri - a! Mi vagy?

Gló - ri - a! Ki vagy?

Gló - ri - a in ex - cel sis De - o!

Di - cső - ség mennyben az Is - ten-nek!

Angyal vagyok, pász - to - rok! Ne fél - je - tek

Bethlehem vá - ro - sa - ba si - es - se - tek —

ott szü - le - tett kis Jé - zus - ka, ottan fekszik

a jászolban, já - szol - ban, já - szol - ban,

A-tól B-ig.

szénán, szalmán, be - la - kar - va, világ Meg - vál - tó - ja.

Finale.

Mindnyájan.

Menjünk tehát mindnyájan, a fényes csi -

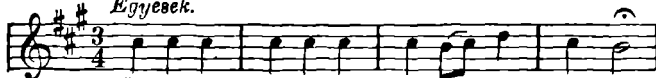

lag u - tán; köszöntsük a kis - de - det,

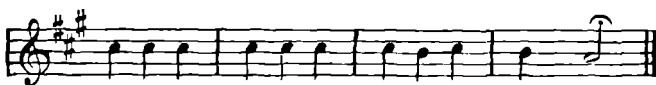

ki az éj - jel szü - le - tett.

Egyesek.

Üdvözlégy, áldott légy szü - le - tett kisdéd!

Mi kö - szön - té - sün - ket most szi - ve - sen vedd.

A—B.

1. *pásztor*: Pásztor barátim, hát menjünk, — ajándékot is vigyünk, — Akitől csak mi telhet, — Tetszése szerint vihet.

11. *pásztor*: Én viszek egy báránycsordát. — tejet, vaját, sajtotcskát ; — [:Aranyat nem adhatok, — mert szegény pásztor vagyok.:] (*Finale.*)

128.

1. Szűz Mária e világra nekünk — Szent fiát hozá, — A jászolban fekszik, ki a mennyet — s földet alkotá. — Mely végtelen kegyelem — Tőled, ó Istenem ! — Hogy így szereted — az embereket.

2. Az angyalok Jézus születésén — Áldva zengenek, — A pásztorok a mennyei fényre — Hozzá sietnek ; — Öröme ébredének — Minden teremtmények — Ötlet imádják és magasztalják.

3. Azért mi is halandó emberek — Ötlet dicsérjük, — Dicsőséges születése napját — Vigán szenteljük. — Az Atya Úristennek, — Nekünk kegyelmesnek — Hálákat adjunk, — Szívvel vigadjunk.

4. Aki hozzánk irgalmasságából — Szent Fiát küldé. — Hogy a bűnbeesett embereket — Üdvözítené. — Megjelent a Megváltó — Világ-szabadító, — Kegyes Királyunk, — Édes Jézusunk.

5. Ó, te kegyes asszonyunk, Mária ! — Istennek

anyja ; — E világnak te vagy Fiaid által — Oltalmazója ; — Ne felejtkezz' el rólunk, — Ó, édes gyámolunk ! — Te légy oltalmunk, — és erős paizsunk.

129.

Dallama : «Mennyből az angyal».

1. Üdvözlégy áldott, — régen óhajtott éjszaka ! — Melyen fiat szült, — de meg nem sérült Mária.

2. Ezt fényes délnék — és nem éjfélnek mondhatjuk, — Mert Isten Fia — igazság napja tudhatjuk.

3. Ki ez éjfélben — fényét elsőbben mutatta, Eddig rejtekben, — anyja méhében tartotta.

4. Angyalok ennek — születésének örvendnek — S jó hírt mindennek, — az embereknek hirdetnek.

5. Kik is sereggel — nagy dicsőséggel mind áldják, — A pásztorokkal — s más jámborokkal imádják.

6. Jézus ! szülőddel — s hű nevelőddel virassz fel, — Hogy szolgálhassunk — neked Jézusunk ! víg szívvel.

130.

Szent István első vértanu ünnepére.

1. Krisztus első hitbajnoka ! — Az első mártírkorona — Mint azt neveddel viselted, — Méltán dicsőít tégedet.

2. Szent István ! áldjuk nevedet, — Csodálva erősségedet ; — Mellyel a Krisztus szent nevét — Elleni közt védelmezéd.

3. Veled az Úr kegyelme volt — És általa szent lelke szólt, — Kinek a Krisztus elleni — Nem birtak ellenállani.

4. Te nyitva láttad az eget, — S Jézust Isten jobbjára mellett : — S midőn azt áldva mondanád, — Kövekkel rontottak reád.

5. De a köveknek zápora — Imádban meg nem gátola, — Jézus, vedd hozzád lelkemet ! — Mondád, s ne büntesd ezeket.

6. Ó, Jézus ! add kegyelmedet, — Hogy üdvözítő nevedet — Legyünk ily készek vallani — És élve, halva áldani.

131.

Szent János apostol ünnepén.

1. Szent János áldunk tégedet, — Ki menygyei szeretetet — Az örök kútforrásból vevél, — Hogy Jézus keblén pihenél.

2. E szent tűz égig ragadott — S ott lelked megpillanthatott — És látta oly szent titkokat — Mi minden tudást meghalad.

3. Innen vevéd a tudományt, — Mely minden szívet egyaránt, — Ha Jézusban hisz, elragad — S az üdvre vezérfényt mutat.

4. Krisztushoz végig hű valál, — S közelgvén

a váltságshalál, Krisztustól Szűz anyát nyerél — Anyául, te fia levél.

5. Ó, Megváltónk kedvelt híve ! — Tekints hű tisztelőidre : — Nyerjen tőle kegyelmeket — Nekünk is, a szent szeretet.

6. Kérd értünk az Isten Fiát — S az ő Szűz anyját, Máriát — Hogy vigyen minden lelkeket — Hozzájok a szent szeretet.

132.

Kisded vértanuk napján.

1. Köszöntünk, kisded vértanuk ! — Kiket a váltság hajnalán, — Mint rózsabimbót a vihar — Letört az üldöző pogány.

2. Szülőitek hív karjain — Még ajkitok nem szóltanak ; — De véretek hirdette azt, — Kiről még nem szólt az ajak.

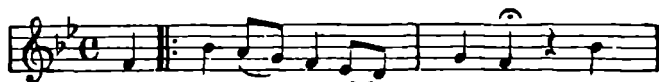
3. Ti boldogok ! hogy véretek — Szent vérpalástul vétetett, — Mely által üldözőitől — A kis Jézus megmentetett.

4. Ti boldogok ! hogy a dicső — Halálra játszva mentetek, — S a liliumhoz oly hamar — Mártírkoronát nyertetek.

5. Szülőitek keserveit — Megszüntetétek az énekek, — Melyekkel áldva titeket — Fogadták a dicső egek.

6. Köszöntünk, ó hős kisdedek ! — Kik Krisztusért lehulltatok — És mennyben, az oltár előtt — Mártírpálmákkal játszotok.

Az év utolsó estéjén.

1. I - dők U - ra. Is • te - nel e -
dön es - té - je len - ne az

löt - ted tér - de - lünk; Mi -
év - nek di - csé rünk. Legyen

ál-dott szent ne-ved, hogy e - zen le - folyt é - vet, itt

kö-nyör - gó né - ped-nek, meg-ér-ni en-ged - ted.

2. Végtelenek ama jók — melyekkel áldot-tál; — Számptalanok a bajok. — melyektől meg-óvtál; — Ó vedd hálás szívünket, — áldozatul lelkünket, — Jó voltodért meg ne vesd — hő köszönetünket.

3. Nézd, szent Atyánk! fiaid — előtted tér-delnek, — Bűneikért Tetőd — bocsánatot kérnek. — Moss meg, Jézus! véreddel, — vét-

kcinket töröld el, — Védjed örökségedet — atyai kezeddél.

4. Azután is mindegyre — áraszd áldásodat. — Ifjúra és öregre — hullasd malasztodat. — Im, azt szentül fogadjuk. — hogy hitünket megtartjuk ; — Éltünket és holtunkat — Neked feláldozzuk.

134.

Ujévi énekek.

Dallama : Dicsőség mennyben az Istennek!

Kezdetre

1. Ó édes mennyből szállott Gyermekek ! — Akit ma Jézusnak neveznek. — Ez újévben, im, neked — Zeng néped új éneket, — Kis Jézus, szép Jézus, kis Jézus !

2. Kicsiny vagy, de nagy már kereszted, — Véredet ontani ma kezded ; — Alakunkat felöltvén, — Megszünik az ó törvény : — Kis Jézus, szép Jézus, kis Jézus.

Angyali énekre :

Istennek s Máriának fia ! — Zeng neked ma a szép glória ; — Hozzád fohászt emelünk ; — Ez új évben légy velünk, — Kis Jézus . . . stb.

Hiszekegyre :

Ó hisszük, egek drága gyöngye ! — Hogy értünk jöttél le a földre ; — Így lett a por gyermeke — Alkotásod remeke : — Kis Jézus . . . stb.

Felajánlásra :

1. Végtelen felségű Teremtő ! — Ránk virrad
a szép újesztendő, — Véren váltott híveid —
Áldást kérnek esdve itt : — Kis Jézus . . . stb.

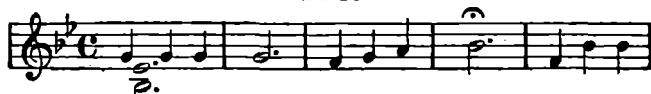
2. E kenyér s borban, szent Királyunk ! —
Im, mindent neked felajánlunk. — Adj új lelket,
új szívet, — mely majd hozzád lesz hívebb : —
Kis Jézus . . . stb.

Szentre :

1. Szent vagy, szent, ki minket megszántál, —
S érettünk a földre leszálltál ; — Angyalok és
emberek — Neked hálát zengenek : — Kis
Jézus . . . stb.

2. Ha ez év leszen az utolsó, — Amelyben
elzár a koporsó, — Engedd mennyben, Iste-
nünk, — Szent, szent, szent vagy, zengenünk : —
Kis Jézus . . . stb.

135.

1. Ma-gasz-tai - juk a te-rem - tőt, Ki adott

szép . új esz-ten - dőt, ör - ven - dez-zünk,

vi-ga-doz - zunk, ez új esz-ten - dő-ben !

2. Szent Fiát leküldte hozzánk, — Hogy üdvösséget hozzon ránk. — Örvendezzünk . . . stb.

3. Ki a mennyeket elhagyta — És egy szűznek lett magzata. — Örvendezzünk . . . stb.

4. Pásztorokhoz örömhír jött: — Mennyből hozta angyal hírnök. — Örvendezzünk . . . stb.

5. Keleten szép csillag támadt, — Jelél az új királynak. — Örvendezzünk . . . stb.

6. Nekünk is az egek Atyja — Ez új évben Fiát adja. — Örvendezzünk . . . stb.

7. Adjuk érette szívünket, — Jobbítsuk meg életünket. — Örvendezzünk . . . stb.

8. Áldd meg, Jézus, királyunkat, — Áldd meg szegény országunkat. — Örvendezzünk . . . stb.

9. S ha tán ez év lesz utolsó, — Melyben elfed a koporsó. — Kis Jézus, vigy az egekbe, — Szentek seregébe.

136.

1. Ó, szép Jézus! ez újesztendőben — Légy híveidben; — Ó, Mária, esedezz érettünk, — Édes reményünk! — Hogy ez újesztendőben — Minden ügyeinkben, — Lehessünk Jézus — Drága kedvében.

2. Ó, szép Jézus! drága, szent nevedért — Kelj föl népedért; — Ó Mária! — Jézus erejével — Tégy jót népeddel; — Hogy ez újesztendőben — Minden ügyeinkben, — Lehessünk Jézus — Drága kedvében.

3. Ó szép Jézus ! tartsd meg híveidet — Mint tieidet, — Ó Mária, Jézusnak szent Anyja ! — országunk tornya ! — Adjad, kérünk, hogy ebben — Az újesztendőben, — Lehessünk épek — Testben, lélekben.

137.

Három királyok napján.

1. Az isteni gyermeket, — Ki ma kijelentett — A három bölcsek előtt, — Dicsérjük és áldjuk őt. — Szép jel és szép csillag, — Szép napunk támadt, — Szép napunk támadt.

2. A zsidók őt üldözték ; — A bölcsek megtisztelték, — Arany, tömjén, mirhával, — S a szív imádásával. — Szép jel és szép csillag . . . stb.

3. Szent hitünknek csillaga — Nekünk szinte jelt ada, — Hogy megjelent királyunk, — Akit epedve vártunk. — Szép jel és szép csillag . . . stb.

4. Hit, remény és szeretet, — Mely tőle nyer életet, — Im a hármias áldozat, — Mit szívünk imádva ad. — Szép jel és szép csillag . . . stb.

5. Ó Isten-ember s király ! — Néped ím előtted áll, — Kérvén szent malasztodat, — Hogy áldja jóvoltodat. — Szép jel és szép csillag . . . stb.

138.

Dallama : Az ige megtestesült.

1. Csillag ragyog az égen — Napkeletről, — Ezt várta a nép régen — Üdvösségül. — Ez új-

esztendőben Jézust áldjuk, — A hív királyokkal — magasztaljuk.

2. Eljött már a Messiás, — örvendezzünk. — Kit jövendölt az írás, — vigadozzunk, — Ez újesztendőben . . . stb.

3. Bölcs királyok sietnek — Betlehembe. — Hódolni a kisdednek, — Örvendezve. — Ez újesztendőben . . . stb.

4. Gáspár, Menyhért, Boldizsár — feltalálták, — A csillag sugárinál — a Messiást. — Ez újesztendőben . . . stb.

5. Tömjént, myrrhát, aranyat, — buzgó szívvel, — Ajándékul nyujtanak — hív reménnyel. — Ez újesztendőben . . . stb.

6. Üdvözljük mi is őt — buzgósággal; — Égből alászállt dicsőt — méltósággal. — Ez újesztendőben . . . stb.

7. Ó Isten szent Báránya, — Szűz gyermeke; — Légy sötét életünknek — Szövétneke. — Ez újesztendőben . . . stb.

8. Élve s halva meg ne vess — Ó Istenünk! — Szép Országodba vezess — Szent királyunk! — Ez újesztendőben . . . stb.

139.

1. Hármat jelez a szép ünnep, — Melyet ma a hívők ülnek; — Örvendeznek e szép napnak, — Kik az égen s földön laknak.

2. Az égen szép csillag támadt, — A bölcsek

elindulának... — Csillagfénynél fényt keresnek, —
Jászolába kincset tesznek.

3. Aranyat, mint a Felségnek, — Tömjént,
mint igaz Istennek, — Myrrhát úgy mint halan-
dónak, — Hozzánk lejött Megváltónak.

4. Nagy hatalmad új csodája, — Hogy a víz ma
borrá vála; — Véрпиros lőn a vödrökben, — A víz
ott a menyegzőben.

5. A jordánvíz gyöngyhulláma — Ma hullott
rád, mennyi Báránya! — Tiszta voltál te a bün-
től, — Minket mostál így a bűntől.

6. A Fiúnak nagy dicséret, — Aki értünk em-
berré lett, — Az Atyának s Szentléleknek, —
Háromságban Egy Istennek.

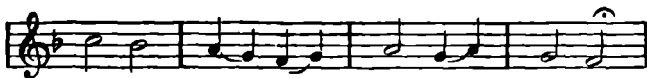
Szemennyei M.

140.

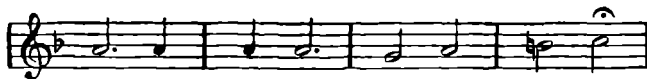
Énekek Jézus szent nevről.

1. Di - csér • jé - tek Jé - zus ne - vét,

é - let i - gaz • ság kút • fe - jét.

Min - den né - pek, nem - zet • sé - gek.

Tér - det hajt - va di - csér - jé - tek

2. Imádjátok hódolattal, — Porba omlott áhítattal, — Dicsérjétek . . . stb.

3. Ó e nevet, mely szent, édes, — Irgalmában is fölséges, — Dicsérjétek . . . stb.

4. E szent név, mely mennyből szállott, — Biztosíték s örök zálog. — Dicsérjétek . . . stb.

5. E név szívünk boldogsága, — Elesettek bőistápjá. — Dicsérjétek . . . stb.

6. Hívjuk gyakran, minden órán ; — De leginkább a végórán. — Dicsérjétek . . . stb.

7. S ha végeztünk, ha meghaltunk, — Ha elnémul hervadt ajkunk. — Dicsérjétek . . . stb.

141.

Jézus szeretetéről.

1. Édes Jézus ! én szerelmem, — ó, mely igen szeretlek, — Te vagy kincsem és mindenem, — Jézus szívembe rejtlek. — Jöjj el, jöjj el, siess már, — Jézus, téged szívem vár !

2. Édes Jézus ! mivel téged — minden felett szeretlek, — Minden kincset és örömet — Érted, Jézus, megvetek. — Jöjj el, jöjj el . . . stb.

3. Buzgó szívvel kérlek téged — Ó Jézus, örök Felség ! — Szeretettel s kegyelemmel — teljes igaz Istenség, — Jöjj el, jöjj el . . . stb.

4. Minden jókat én elhagyok, — veled megyek kínokra, — Nagy kínokban, fájdalomban — veled megyek halálra. — Jöjj el, jöjj el . . . stb.

5. Semmi inség és erősség — szerelmed nem fogyasztja, — Sőt nagyobb tűz tehozzád fűz, — és szívemet gyúlasztja. — Jöjj el, jöjj el . . . stb.

6. Benned bízom, fohászkodom, — benned bízót szeressed, — Jézus! ne hagyj, velem maradj — mennyben is éljek veled. — Jöjj el, jöjj el . . . stb.

142.

Ohajtás Jézushoz.

1. Hol vagy én szerelmes — Jézus Krisztusom! — Hol feltaláljalak — Kegyes Megváltóm! Adj világosságot, — mert fényes vagy, — Nálad nélkül szívem — igen bágyadt.

2. Téged az én lelkem — kíván keresni, — Mert tenálad nélkül — el kell kárhozni; — Szerelmes Krisztusom! — fordulj hozzám, — Vigasztald szívemet, — tekints reám.

3. Míg fel nem talállak — keresni foglak, — Mind éjjel, mind nappal — sírván kiáltlak; — Jelenj meg; Krisztusom! — szomorúnak, — És adj vigasztalást — te szolgádnak.

4. Ha fel nem talállak, — kegyes Krisztusom! Elkárhozik lelkem, — bizonynal tudom. — Ó siess már hozzám, — ne távozzál, — Szerelmes Krisztusom! — jöjj vigasztalj.

5. Veled az én lelkem — kíván lakozni, —
Kívüled nem óhajt — senkit szeretni ; — Nálad
nélkül éltem — keserűség, — Veled halálom is —
gyönyörűség.

6. Valahová fordulsz, — híven követlek : —
Téged Megváltómat — szívből szeretlek ; — Ad-
jad, Jézus ! lelkem — téged áldjon, — Holtom
után veled — vigadozzon.

143.

1. Jézus ! reád emlékezés, — Legédesebb ör-
vendezés ; — De bírni téged meghalad, — Min-
den gyönyört az ég alatt.

2. Jézus ! neved kedves nekünk, — Bájlóbb
zengést nem éldelünk, — Nincs szívvidító any-
nyira, — Mint Jézus, Isten egy fia.

3. Jézus ! kegyes Mindenható, — Feléd eseng
a bánkódó, — Benned nyílik remény neki, —
Hogy lelke üdvét nyerheti.

4. Nyelv arra szókat nem vehet, — írásba
tenni nem lehet ; — Jézus szerelme mint gyú-
laszt, — Csak tiszta szívek érzik azt.

5. Jézus ! szívünknek édene, — Elménk örök
fénytengere, — Melyből az élet áradoz, — S erőt
vesz, aki lankadoz.

6. Ó Jézus ! én szerelmesem, — Szerelmed'
engedd, éreznem, — Add, hogy kit e kenyér-
alak — Rejt most, egedben lássalak.

7. Ki téged ízlel, éhezik, — Ki véred issza,

szomjazik ; — Nem tudhat ő kívánni mást, — Csak benned érez újulást.

8. Szűz méh virága, Jézusunk ! — Lelkek szerelme, orvosunk ! — Áldott legyen dicső neved, — Amelyre ég, föld hajt fejet.

144.

Dallama · Nyujtsd ki mennyből.

1. Most Tehozzád folyamodunk — Krisztusunk ! — Mert a földön más segítőt — nem tudunk. — Jézusunk, Jézusunk ! — áldj meg minket — Krisztusunk, — Könyörgünk, Istenünk ! — szent malasztod add nekünk.

2. Ó kegyelmes, édes Jézus ! — imádunk, — Ó hatalmas, kegyes Isten ! — kiáltunk : — Jézusunk, Jézusunk ! . . . stb.

3. Ments meg minket, szegényeket — kegyesen, — Vedd le rólunk a szükségét — egészen. — Jézusunk, Jézusunk ! . . . stb.

4. Feláldozzuk töredelmes — szívünket, — Néked adjuk teljességgel — lelkünket. — Jézusunk, Jézusunk ! . . . stb.

5. Te népednek ne nézd súlyos — vétkeiket, — Inkább tekintsd szent vérednek — cseppjeit ! — Jézusunk, Jézusunk ! . . . stb.

6. Szent érdemed bűneinket — haladja, — Kegyességed néped veszni — nem hagyja. — Jézusunk, Jézusunk ! . . . stb.

145.

1. Uram Jézus ! légy velünk, — mi egyetlen örömünk ! — Nálad nélkül keserűség — itt a földön életünk. — Ó egyetlen örömünk, — Uram Jézus, légy velünk.

2. Uram Jézus ! tégedet — vár, szívünk s érted eped, — Mert kívüled nem találhat — sehol biztos nyughelyet. — Boldog mással nem lehet — Uram Jézus ! csak veled.

3. Uram Jézus ! kérve kér — a szív, mely benned remél, — Add meg neki a nyugalmat, — mely minden kincssel felér. — A szív, mely benned remél, — Uram Jézus ! kérve kér.

4. Uram Jézus ! adj erőt — vigasztald a szenvedőt ; — Nyerjen a lúbbánó lélek — kegyelmet színed előtt. — Segítsd föl a küszködőt, — Uram Jézus ! adj erőt.

5. Uram Jézus ! el ne hagyj, — ki lelkünknek üdve vagy. — Főkép a végső nagy harcon — Mindvégig velünk maradj. — Te, ki lelkünk üdve vagy, — Uram Jézus ! el ne hagyj.

146.

Dallama : A mennyei szent városnak

1. Zengjünk Jézus szent nevének, — Új éneket, keresztények ; — Üdvözlégység fény tengere : — Jézus édes, szép neve.

2. Nincsen név több ilyen édes, — Ily magas-

tos, ily fölséges ; — Bajvívóknak fegyvere : —
Jézus édes, szép neve !

3. Az ég és föld meghajolnak, — E névnek
úgy udvarolnak ; — Lelkünk drága üdvszere : —
Jézus édes, szép neve.

4. Meleget ad ez a napnak, — Csillagok fényt
ettől kapnak ; — Örömünknek kútfeje : — Jézus
édes, szép neve.

5. Szövétnekünk a sötétben, — Árnyékunk
légy a hőségben ; — Lelkünk nyugvó menhelye :
— Jézus édes, szép neve.

6. Sátora a békességnek, — Szívünk s lelkünk,
kérünk, véd meg, — Ha a bűn tör ellene : — Jé-
zus édes, szép neve.

7. Életünket e név bírja, — Szíveinkbe legyen
írva, — Égi illattal tele : — Jézus édes, szép neve.

8. Lelkesítsen e név minket, — Mely ránk
annyi áldást hintett ; — Lelkünk édes mindene :
— Jézus édes, szép neve.

9. Nagy név ! kérünk, tőlünk elvedd — A ká-
romló undok nyelvet ; — Gyarló szívünk ereje : —
Jézus édes, szép neve.

10. Zöngedezze az ég és föld, — Mely e titkos
névvel betölt ; — Üdvözlégys fény tengere, —
Jézus édes, szép neve.

Nagybőjti énekek.

147.

Kezdetre :

1. Buzgó szívvel ünnepeljük — Krisztus szenvedéseit, — Miket értünk a keresztnak — szent oltárán végbevitt. — Ó Megváltónk nagy kegyelme — mely ránk bűnös emberekre — Szent vérével áradott.

2. Szánjuk, bánjuk vétkeinket, — ó szerelmes Jézusunk ! — Nyujtsd kínszenvedésed által — szent kegyelmet, Krisztusunk ! — Add, hogy drága, szent sebeid — megnyissák a menny kapuit, — Ezt vallják gyermekeid.

Evangéliumra :

A szent Evangéliumból — tudjuk a törvényeket, — Miket Jézus a világnak — előszóval hirdetett. — Élőszóval és példával, — szent vérével s halálával — A keresztfán hirdetett.

Hiszkegyre :

Ó irgalmas Üdvözítőnk ! — hisszük tanításodat, — Melynek megtartása nekünk — Örök boldogságot ad. — Hiszzük, mert a szent keresztfára — s drága véred bizonyítja : — Hogy Isten s igazság vagy.

Felajánlásra :

1. Megújítjuk az oltáron — most a nagy áldozatot, — Melyet Jézus a keresztfán Atyjának bemutatott. — Hogy vérenek szent har-

matja — lelkeinknek visszaadja. — Az elveszett kegyelmet.

2. Üdvözítőnk szenvedése — Fájdalminknak enyhe lett, — S keserves halála által — nyert ő nekünk életet. — Ó, Jézus! te vagy reményünk, — Vigasztalónk s üdvösségünk. — Te vagy édes mindenünk!

Szentre:

Zengje szívünk, zengje nyelvünk: — szent vagy, édes Jézusunk! — Mert te lettél a keresztfán — a mi lelki orvosunk! — Adj kegyelmet, hogy megtérjünk, — kik szent véred által élünk — Testben lelki életet.

148.

Kezdetre:

1. Jézus vérontásának — Itt van édes emléke. — Kegyes megváltásodnak — Zeng a föld növendéke. — Gyász órádra, — hervadt szádra — Szent arcodra, — Visszanéz keresztfára.

2. Elindulunk példádra, — Ó, szerelmes Jézusunk! — Add, hogy dicső pályádra — Nyomodon eljuthassunk. — Vért izzadva, — megolvadva, — Lelket adva, — Követhessünk áldozva.

Angyali énekre:

Ó, lelkünk Megváltója! — Testbe szállott Istenség! — Ó, életünk adója — Tied minden dicsőség. — Bár rab lettél, — bár szenvedtél, — bár feszültél. — Dicső lenni nem szüntél.

Hiszekegyre :

Mivel bűnünk váltságát — Szent magadra felvetted ; — Nemünk igás rabságát — Emberségre tetted. — A zsidó szív — hozzád nem hív, — Benned nem hisz, — Két latorral halni visz.

Felajánlásra :

1. Ó papjaidnak gyöngye, — Ki véreddel áldozol ; — Sír e siralom völgye — Hogy ily kínra kárhozol. — Értünk méred, — áldott véred, — lelkeinkért — Szent Atyádat így kéred.

2. Ne menjenek ó, kárba — Jézus, ily nagy kínaid ; — Ne essenek hiába — keserű fájdalom. — Véred ára — néz a fára — jaj szavára — Nézz alá siralmára.

Szentre :

Jézusom, szentek szentje — Kiben árnya nincs bűnnek, — Bűn és a bűn keresztje — Mégis válladon ülnek. — Ó, végy hozzád, hadd nézzek rád, — Tűrni példát — Tanítson meg véres fád.

149.

Kezdetre

Keseregve jönnek, ó Atyánk ! — elődbe híveid, — Hogy ünnepeljék szent Fiad — kínszenvedéseit ; — Ki bennünket megváltván. — meghalt a keresztfán. — Tekintsd kegyesen bánkodó — szívünk keserveit.

Angyali énekre :

Dicső, szép zászló a kereszt, — nagy győzelem jele, — Melyet, meghalván Jézusunk, — a poklokon nyere. — Ó, dicsőség királya ! — dicsérünk imádva, — Üdvözlégy, örök irgalom — és jóság Istene.

Hiszekegyre

Te véreddel pecsételéd — meg azon szent Igét, — Mellyel, ó Jézus ! az örök — életet hirdetéd, — Igazságnak oszlopa — lett a szent keresztfa, — Mely a kétség örvényétől — minket megmentve véd.

Felajánlásra :

1. A kálvárián végbevitt — véres nagy áldozat, — Oltárunkon megújul most — kenyér- s borszín alatt ; — Jézus drága szent vére — Lelkünknek üdvére. — Ez áldozatban áradoz, — mit szolgád bemutat.

2. Ó, Atyánk ! vedd, ó kegyesen — e szent áldozatot, — Mint melyet vérével Fiad — értünk bemutatott. — Legyen véred hullása — lelkünk újulása. — Enyhítsen meg minden sebet — és minden bánatot.

Szentre :

Örülve zeng az égi kar : — szent, szent, szent vagy, Uram ! — Bűnbánva zengje a bűnös : — szent, szent, szent vagy, Uram ! — Szavunkat lelkesítse — Jézus szenvedése, — Imádva zengjük örökké : — szent, szent, szent vagy, Uram !

150.

Kezdetre :

Trónod e - lőtt, Uram, le - bo - ru - lunk,
Melyet, ég - ből szállván, mi é - ret - tünk

Miőn ha - lá-lod-ról el - mél-ke - dünk.
el-szen-ved - tél kegyes, nagy Is - te - nünk!

Nem ma-gad - ért, az em-ber - ért,

fel-ál-doz - tad magad vált - sa - ga - ért.

Szent leckere :

Jézus, tőled ered — a tanítás, — Melynek
bizonyossága — a szentírás ; -- Szád minket nem
csalhat, — mert szent és hív. — Istenének vall-
hat — itt minden szív. — Ó, add, kérünk, —
hogy a hitünk. — Törvényét megtartva, --
szentül éljünk.

Hiszkegyre :

Hisszük, szívünk érzi — tanításod, — Mellyel
megszerezted — a váltságot, — Meghaltál éret-

tünk, — ó nagy Isten. — Megnyitád az eget —
a kereszten. — Áldjuk érte — kegyelmedet, —
Buzgó szívvel hisszük — ittlétedet.

Felajánlásra :

1. Vedd, Atyánk ! jó kedvvel — amit adunk —
és szolgád kezével — bemutatunk : — Testté lesz
ezentúl — ez a kenyér, — A bor szent igédőtől —
lesz igaz vér. — Ó fogadd el, — kérünk szív-
vel — Amiből majd Jézus — lénye lesz.

2. Jézusunk testének — szenvedése, — Szent-
séges vérének — csepegése — Lett a szíveink-
nek — újulása ; — És gyarló lelkünknek — gyó-
gyulása. — Ime, most száll — az oltárra. —
Nézz le szent szemeddel — orcájára.

Szentre :

Szent vagy, nagy Őristen! — így zengjenek —
Velünk a mennyei — szent szellemek. — Ke-
rubok, zengjetek : — szent vagy Isten ! — Ho-
zsanna, üdv neked — mennyben s itten. —
Ó, irgalom — nagy csodája, — Légy siralom-
völgynek — édes bája.

151.

Hamvazó szerdára.

Dallama : 257. sz. alatt.

1. Mi gyarló emberek, — kik e földön élünk, —
Sok nyomorúságot — és fájdalmat érzünk, —
E világnak tengerén evezünk. — Emlékezzünk

porból lettünk, — És hogy ismét porrá kell majd lennünk.

2. Nincs nekünk e földön — sehol nyugalomunk, — Nincsen maradandó — bizonyos városunk, — Itt mindnyájan jövevények vagyunk. — Emlékezzünk ... stb.

3. Csak egyedül mennybe — igyekezzék szívünk, — Ott készítettett el — állandóság nekünk, — Munka után mi örökös bérünk. — Emlékezzünk ... stb.

4. Ne bízzunk veszendő — világi pompához, — Csalfa reményekkel — teljes hiúsághoz, — Mely hasonló mulandó árnyékhoz. — Emlékezzünk ... stb.

5. Mint a forróságtól — hervadnak a rózsák, — Ártalmas esőtől — a gyenge violák. — Örömeivel így csal meg a világ. — Emlékezzünk ... stb.

6. Csak egekben van a — valódi gazdagság, — Ott van a végtelen — öröm és boldogság, — S boldogságban örök állandóság. — Emlékezzünk ... stb.

7. Ezt hallván, emberek! — keljünk fel álmunkból, — Mentsük ki magunkat — világ rabságából, — Szabadítsuk csalárd hálójából. — Emlékezzünk ... stb.

8. Mert ránk virradtak a — szenvedés napjai, Üdvösség-keresés — kellemes órái, — Távozzatok hát világ pompái. — Emlékezzünk ... stb.

9. Vétkünkért a testet — böjttel sanyargas-

suk, — Hív szolgálat alá — szenvedéssel hajtsuk. — És egészen Istenhez hódítsuk. — Emlékezzünk . . . stb.

10. És midőn testünktől — a tiltott étkeket, — Megtagadjuk, és a — hiú örömeket. — Őrizzük meg bűntől lelkeinket. — Emlékezzünk . . . stb.

151/a.

(Szentmise enek.)

Kezdetre :

1. Bűnbánónak menedéke — kegyes trónodhoz jövünk. — Ah mert máshol nincs üdv béke. — Jézus ! irgalmazz nekünk !

2. Szenvedésed drága árán — Váltottad meg életünk, — Ó ! ne hagyj el minket árván, — Jézus ! kegyelmezz nekünk.

Hiszekegyre :

Hisszük, Uram, mindazt, amit — Üdvünk végett hinni kell, — Amit Szentegyházunk tanít, — Ebben élünk s halnunk kell.

Felajánlásra :

1. A kenyerért s bort áldozatul — Ajánlván, Uram, neked, — Kérünk, add meg bő jutalmul — A megtérési kegyet.

2. Jézus szenvedése által, — Mit ez áldozat jelent, — Add, hogy küldvén a halállal — Nyerjünk babért égbe fent.

Szent. szent. szentre :

Szent vagy, Uram ! örökké szent — Mi Meg-

váltó Istenünk ! — Mit a szentek zengnek ott
fent, — Add nekünk is zengenünk.

152.

1. Álla a kesergő Anya, — Keresztfánál sirán-
kozva, — Midőn függne szent fia.

2. Kit lelkének bánatában — És siralmas fájdalmában, — Hegyes tör által jára.

3. Ó mily nagy volt rettegése, — Aggodalma s epedése, — Mely gyötrelmet szenvedé.

4. Sírt és szíve vérzett, látván, — Hogy nagy-
kínban a keresztfán, — Függ isteni gyermeke.

5. Ki az, aki meg nem indul — Krisztus any-
ján s könnye nem hull. — Látván őt keseregni?

6. Ki az, akit bú ne érne. — Egy anyát, ha
így szemlélne, — Magzatával vérezni?

7. Nemzetének bűne végett, — Látta magát
a szentséget, — Ostorral mint szaggaták.

8. Fiát látta elhagyatva, — S midőn már lel-
két kiadta, — Hogy oldalát megnyiták.

9. Szeretetnek szent forrása, — Ó szűz ! lel-
ked bántódása. — Add, lelkemé is legyen.

10. Add, hogy szívem érte égjen, — Szent fiad-
nak gyötrelmében, — Lelkem mindig részt ve-
gyen.

11. Szűz Anyám ! kérlek esengve, — Hatha-
tósan véd szívembe, — Szent Fiadnak sebeit.

12. Ó szenvedő Jézus ! engedd, — Szűzanyád
oltalma mellett — Életemet tölteni.

13. Midőn a test sírba mégyen, — Engedj
veled majd az égben — Vég nélkül örvendeni.

153.

1. Az Atyának egy Fia, — Isten-ember értünk — Éjjel elfogattaték, — Édes Üdvözítőnk.

2. Kedves tanítványai — Elhagyák azonnal ;
— Rárohantak a zsidók, — Kardokkal, botokkal.

3. Hurcolták Pilátushoz, — Őt hat óra tájban ; — S vádolták hamis tanuk, — Mint gonoszt, szavában.

4. Megkötözve állt ott, — Csapdosák orcáját ; —
Rútul összeköpdösék — Az egek világát.

5. Kilenckor kiált a nép — «Fel, feszítsd fel
őtet !» — S gúnyolódva rá bíbor — Palástot terített.

6. Szörnyű töviskoronát — Tettek szent fejére. — S vállán keresztjét vivé, — Büntetés helyére.

7. És tizenkét óra volt, — Hogy magas kereszt-fán —
Függött két lator között, — Az ártatlan Bárány.

8. Kínja közt megszomjazott, — S ők epét adának —
Annak. aki elvév é — Bűnét a világnak.

9. Délután halálra vált — Három óra tájban ; —
«Lelkemet fogadd, Atyám !» — Mondá végszavában.

10. Oldalát pogány vitéz, — Lándzsával veré

át. — Megrendül a föld. s a nap — Elveszté világát.

11. A keresztről levevék — Még aznap délestén, — Mindenható erejét — Istensége rejtven.

12. A jövőndölések így — Megvalósodának, — Megváltónkban hirdetők — Üdvöt a világnak.

154.

1. A keresztfához megyek, — Mert máshol nem lelhetek, — Nyugodalmat lelkenek ; — S ott talállak, ó szűz Anya ! — Fájdalom közt bágyadozva. — Tör veré át lelkedet.

2. Mely gyötrelmem volt neked, — Isteni szülöttedet, — Látni szegény jászolban ; — S midőn annyi ellenségek — Romlására esküvének, — Tör veré át lelkedet.

3. De midőn ezek felett, — Láttad mennyit szenvedett . . . — Szenvedett az ártatlan ! — Láttad őt a Kálvárián — Két lator közt a kereszfán ! — Kínodat ki mérje meg?

4. A nap elsötétedett, — Ennyi kint nem nézhetett. — S borzadván, regett a föld. — Sírt, kesergett, gyászolt minden, — Az egész nagy természetben, — De gyötrelmed nagyobb volt.

5. S ezt, ó fájdalmas anya ! — Mind értem túrted vala, — Értem háládatlanért, — Ki fiadat megvetettem, — És keresztre feszítettem, — Ó én kárhozat fia.

6. Ne nézd bűnös létemet, — Hanem a sze-

retetet. — Mely értem a fán vérzett. — Fájdal-
maid, ó szűz Anya! — Indítsanak bűnbánatra, —
Hogy kegyelmet nyerhessek.

155.

1. A

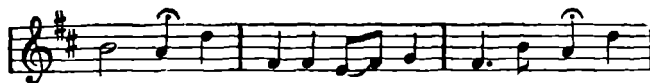
ke-reszt-fán füg - gö - nek nézd,
ér - ted szen - ve - dő - nek te -

bűnös! ké - je - it. Az
kintsd gyötrelme - it. Nincs

itt tag, mely ép vol - na, Ér, melyből vér nem

foly - na, fe - szül-nek meg - vont iz - ma - i, szám-

ba vé - tet - nek csontjai, Le - lan-kadt szt fe-

je, fogy minden e - re - je.

2. Ó, mint meg van változtatva — Az a csodaszépség, — Amelyre kívánczozva, — Nézett a föld és ég! — Elborult fényessége, — Nincs színe, ékessége, — Népétől megutáltatik, — Latrok közé számíttatik, — A mindenek Ura! — Az Isten szent Fia!

3. És te megfontolod-e? — Nagy irgalmaságát; — Szívedből hálálod-e — Irgalmas jóvoltát? — Ó hányszor keseríted, — S újonnan felfeszíted? — Midőn törvényét megveted, — Gonoszban töltvén életed, — Ó vak gondolatlanság — Rút háládatlanság.

4. Fogadom változásom, — A te kegyelmeddel; — Igérem jobbulásom, — Segítő erőddel; — Nagy az én gyarlóságom, — És állhatatlanságom; — Hogyha te nem gyámolítasz, — Malasztoddal nem támogatsz, — Hamar megfogy erőm, — Jézus, légy segítőm!

156.

1. Ah, félek, rettegek — Jézusom! mit tegyek? — Midőn a fán függni — s érettem meghalni. — látlag téged. — Lelkemben bűnömért tusakodom, — Vétettem ellened, nem tagadom, — De midőn így függve, — látlak kifeszítve, — és vérbe keverve már, — Szégyenlem és bánom — vétkem immár.

2. Mert elárultalak. — zsidóknak adtalak, — Annyit rosszkodván, — annyiszor kívánván, —

sok tilalmast. — Meztelenséggel ruháztalak, — Ecettel, epével itattalak, — Feszítsd meg! mondtam, — hogy bűnre indultam. — S nagy képmutató valék. — Ellened vétettem, jóságos ég.

3. Tövises koronát — bűnöm volt csúf ruhát, — Bűnnel ostromoltam, — kötöztem, kínoztam — tagjaidat; — Barabásnál alább becsültelek, — Hívságokon kapván, üldöztelek. — Keresztre vittelek, — ott által vertelek, — Én feszítettelek fel! — De mint Dismas latrot — ne felejts el.

4. Kiontott vérednek, — öt mély sebeidnek, — Nem egyéb az oka, — hanem bűnöm soka, — tapasztalom; — Nem véték ezután, megmutatom. — Életemet jobbra változtatom, — Orcámat áztatom, — vétkeimet jajgatom, — Holtomig siratom meg. — Istenem, mindenem! — ó hallgass meg.

5. Szenvedő Jézusom! — Megváltó Krisztusom! — Ki értem meghaltál, — s elveszni nem hagytál — vétkeimben; — Mikép háláljam meg szerelmedet? — Mikép köszönjem meg kegyelmedet? — Ezután megszánlak, — csak téged szolgállok. — Soha meg nem sértelek, — A test, világ bármint kísértsenek.

6. Ó édes Istenem! — kezdetem és végem! — Benned mozgok, élek, — hozzád szívből égek — míg csak élek. — Szívemet teneked feláldozom, — Azt máshoz kívüled nem kapcsolom; —

Rejts el sebeidbe. — végy szent kegyelmedbe. —
 Az élők könyvébe tégy, — S az ítélet napján
 jobboldra végy.

157.

Dallama: Jesu svavissime!

1. Az ár - tat - lan Bá - rány
 Ér - tünk á - jul - do - zik,

ke-reszt-fa ol-tá-rán, Nagy bá - nat-tal —
 é - let - tel ál-do-zik;

nagy kí - nok - kal, — ér - tünk á -

jul - do - zik, — é - let - tel ál - do - zik.

2. Istennek szent fia, — világ Megváltója! —
 Két gonosz lator közt — haldoklik kínok közt. —
 Bűneinkért, vétkeinkért, — Két gonosz lator
 közt, — haldoklik kínok közt.

3. Nagy kínokat szenved, — a kezeit nézd
 meg, — Által vannak verve, — keresztre fe-

szítve. — Bűneinkért, vétkeinkért — Által vannak verve, — keresztre leszítve.

4. Vére jobboldalán, — patak gyanánt rohan, — Véres sebeiből, — általvert szívéből, — Bűneinkért, — vétkeinkért — Folyik sebeiből, — általvert szívéből.

5. Dicsőség királya — halálra kínozva, — Függs a szent keresztfán, — mint ártatlan Bárány ; — Bűneinkért, — vétkeinkért — Függ a szent keresztfán, — mint ártatlan Bárány.

6. Ó bűnös, bánkódjál — sírva szomorkodjál, — Hogy eddig vétkeztél, — bűnökben születél. — Hadd el minden bűneidet. — S azokon bánkódjál, — sírva szomorkodjál.

7. Vétkeiddel tovább — ne kínozd Uradat, — Kegyes Jézusodnak — szent vérét ne ontsad — Bűneiddel, vétkeiddel ; — De szánd az Uradat, — s jobbítsd meg magadat.

158.

Daluma : A keresztfához megyek.

1. Bú s fájdalom szívemet, — Szorongatja lelkemet. — Érted édes Istenem . — Szemeim könnyhullatási, — Áradnak az ő folyási, — Jaj nekem, mert vétettem !

2. Nem titkolom vétkeimet, — Megvallom esemet, — Színed előtt Istenem ! — Hogy haragot indítottam, — Istenséged megbántottam, — Jaj én sok bűneimnek.

3. Kálvária hegyére, — Vitettelek keresztre, — Ó kegyes Üdvözítőm ! — Ahol felfeszítettelek, — Keresztfához szögeztelek. — Jaj, bűnöm gonosz-sága.

4. Bűnöm volt te gyilkosod, — Rossz életem kínozott, — Én Megváltó Krisztusom ! — Mikor hívságokon kaptam, — Akkor, Jézust elárultam. — Jaj nekem nagy bűnösnek.

5. Szent véredet ontottam, — Szent tested ostromoztam, — Vétkem által, Jézusom — Arculvert feslett életem, — Csúfolt rágalmazó nyelvem. — Jaj, mikép üdvözöljek.

6. Emlékezz' meg szolgálódról, — Eltévedt juhocskádról. — Én Megváltó Krisztusom ! — Akiért sok kint vállaltál. — A keresztfán is meghaltál. — Jaj bocsásd meg bűnömet.

7. Eltökélt szándékkal, — Bús szívem fájdalmával, — Szánom, bánom vétkeket, — Hogy téged nem követtelek. — Hálátlanul sértettelek, — Jaj siratom bűnömet.

8. Jézus ! add kegyelmedet, — Hogy gonosz életemet — Szívből megsirathassam ; — Soha többé meg nem bántlak, — Híve leszek keresztfának, — Örökké tied leszek.

159.

1. Bűnös lélek, sírj, ó kérlek, — Uradnak nagy kínján ; — Mert ártatlan, mint egy bárány, — Szenved a keresztfán.

2. Tekints, kérlek, szent sebére — Az Istenembernek, — Melyet szenved, hogy lelkedet — Adja Teremtőnek.

3. Siránkozik bűneinkért — És úgy mosogatja ; — Vétkeinknek undokságát — S vérrel tisztogatja.

4. Bűneinkért ostromozzák, — Az ártatlan bárányt, — Tövisekkel koronázzák — S kínozzák egyaránt.

5. Arculverik bűneinkért, — Pökdösik orcáját ; — Irgalmatlanul csúfolják, — Szaggatják szent haját.

6. Kegyes Jézust, mint a bárányt, — Utcákon hurcolják, — Kaifástól Pilátushoz, — Kötözve hordozzák.

7. Te szent Atya ! szent Fiadat, — Vérébe keverve ; — Tekintsd a kínos keresztfán — Latrok közt feszítve.

8. Indulj meg, ó bűnös ember, — Szánjad szent Uradat, — Bűneidért keservesen — Sirassad magadat.

9. Ó te egek erőssége, — Lelkünk csendessége. — Angyaloknak ékessége! — Mint vonnak keresztre.

10. Ó te világ nagy Öröme, — Szívünk reménysége ! — Ó, csillagok fényessége, — Hogy el vagy felejtve.

11. Bűneinkért úgy ne fizess, — Amint érdemlettem, — Gonosz cselekedetimet — Bocsásd meg énnekem.

12. Adj kegyelmet, hogy kínodon — Ké-
sergve megtérjek, — Hogy egykor veled lehes-
sen — A bűnbánó lélek.

160.

Jézus szava a bűnös emberhez.

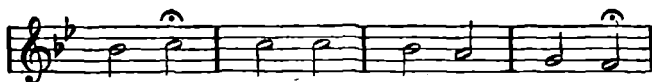
1. É - ted, bű - nös em - ber,
É - ted, har - minc - há - rom

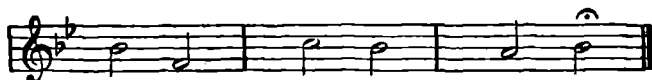
e - le - get dol - goz - tam;
é - vig fá - ra - doz - tam.

S im, in - du - lok u - tol - só u -

tam - ra, — hol vé - rig, ki - noz - zák

tes - tem a ha - lál - ra.

2. Rangomat leteszem, — tovább nem okta-
tok; — Szent ígét zsidóknak — már nem han-

goztatok, — Mind hiába — csak utánam jertek, — kedves tanítványim — asztalt készítesetek.

3. Vacsorám veletek — utoljára eszem, — Kenyeret testemmé — sbort véremmé teszem; — Szenvedésem — örök emlékére, — a bűnös emberek — mennyei üdvére.

4. Merre is forduljak, — Júdás, a tanítvány — Feledve jóságom, — zsidókat zúdít rám; — Ők meglelnek — imádkozva engem, — Vért verejtékezve — Getszemáni kertben.

5. Kegyetlen poroszlók — kezeibe estem. — Midőn Júdás csókja — így elárult engem; — Kötelekkel — szörnyen összekötnek, — Idestova lökve — földre letepernek.

6. Összekötve visznek — kegyetlen Annáshoz, — Onnan elhurcolnak ismét Kaifáshoz; — S mindenütt csak — hamisan vádolnak, — Bottal ütnek, vernek, — ostorral csapdosnak.

7. Tövisből koronát — fontak már részemre, — És kegyetlen módon — nyomták a fejemre. — Sebem vérzik, — vér arcomon csorog; — Szám-talan sebestől — fejem szédül s forog.

8. Ismét hamis tanuk — örvendő vádolnak, — Pilátus s a zsidók — ezen ujjonganak; — A nép kiált: — fel, feszítsd fel őtet! — S gúnyolva rám bíbor — palástot terített.

9. Inkább elbocsátjuk: — Barabást, a latrot; — Csak élve add nekünk — Jézust, a Megváltót.

— Kit nem fogunk — a vértől kímélni ; — Azt fogjuk Golgotán — ma felfeszíteni.

10. Pilátus a néphez — szólt : «Ime, az ember ! — Nincsen rajta hiba, — de hogy elítéltem, — Mint ártatlant — nektek őt kiadom». — Ők ordíták : «Vére — rajtunk s fiainkon !»

11. Nehéz kereszt alatt — halálra hurcolnak, — Rútul arcul vernek, — szaggatják hajamat, — Kegyetlenül — ó jaj, meg nem szánták, — Elájult testemet — véresre rugdalták.

12. Sebeimhez ragadt — ruháim rángatják ; — Vad poroszlók dühhel — kínjaim újítják ; — Szörnyű módon — keresztre szegeznek, — Ártatlan tagjaim — durván széjjelhúzzák.

13. Kálvária hegyén, — a magas keresztfán — Függetem, két lator közt — én ártatlan Bárány. — S megszomjazván, — ők epét adának — Nekem, ki elvettem bűnét a világnak.

14. Egész életemet — csak neked áldoztam, — Minden tetteimben — érted fáradoztam, — És most? ember ! — lelkemet kiadván, — Éretted meghalok — a magas keresztfán.

15. Ó bűnös keresztény ! — tőled elbúcsúzom ; — Véremet éretted — Istennek ajánlom. — S ha szíved jó, — hozzám? és romlatlan, — Sírj, keseregj ! érted — meghal az ártatlan.

16. Indulj meg, ó bűnös ! — szánjad az Uradat ; — Bűnödért bánkódva, jobbítsd meg ma-

gadat. — És hogy vele — bejuthass a mennybe,
— Jézus szenvedését — tartsad emlékedbe.

17. Térj magadhoz, bűnös ! — most e szent
időben, — Mert csak így lesz veled — isteni ke-
gyelem. — Élj Krisztusnak, — úgy vére hul-
lása — Lesz bűnös lelkednek — mennyei vált-
sága.

161.

1. Keresztények sírjátok, — Mélyen szomor-
kodjatok ; — Keseregjen minden szív, — aki
Jézusához hív.

2. Nincsen abban irgalom — Hozzád buzgó
fájdalom, — Aki téged meg nem szán — ó Jé-
zus a keresztfán.

3. Szent testednek sebeit — Vérrel folyó ké-
keit, — Aki látja és nem sír — Élő hittel az
nem bír.

4. A kősziklák repednek, — Nap és hold ső-
tétednek, — Minden állat megindul. — Csak a
bűnös nem búsul.

5. Szállj szívedbe, sirasd meg — Vétkeidet,
s fontold meg, — Hogy az Isten fia volt. — Aki
érted így megholt.

6. Jézus ! ne nézd vétkeimet — Hanem a sze-
reteted ; — Hogy szenvedett érettem — Ki elle-
ned vétettem.

7. Véghetetlen érdemed — erősítse hitemet —
Hogy remélvén kegyelmet, — Nyerjek örök életet.

1. Nézz le, lelkünk ára ! — a magas keresztről, — Szemed tört sugára — hadd verjen keresztül. — Élted adod miérettünk, — Tieiddé mi így leszünk. — Ó szenvedő Jézus !

2. Hozzon szent vígságot — búkeservet nekem ; — Nagy átszakadságod — legyen erősségem. — Borús gyászod föld reménye — Lelkem derűs verőfénye. — Ó szenvedő Jézus !

3. Nagy kimerültséged — legyen osztályrészem ; — Kínos elesésed — bűnből felkelésem. — Legyen véred igazgyöngyöm, — Mely ott folyt a földgöröngyön. — Ó szenvedő Jézus !

4. Legyen halálharcod — nyugalma szívemnek ; — Vérben ázott arcod — tükre bús lelkemnek. — Roncsolt tested vérkéksége, — Legyen lelkem ékessége. — Ó szenvedő Jézus !

5. Tedd bűnös vállamra — nehéz keresztfádat, — Önsúlya hadd nyomja — bennem a bűnvágyat. — Fejed töviskoronája — Legyen lelkem fénysugára. — Ó szenvedő Jézus !

6. Kebled vasdárdával — történt átverése — Legyen kín-nyilával — bűnöm megölése ; — Rejts, míg élek, sebeidbe, — S egykor lelkem mennybe vidd be. — Ó szenvedő Jézus !

7. Fájdalmas Anyádat — add nekem anyának, — Ki halálra bágyadt — kínján szent Fiá-

nak. — Legyen enyém sok fájdalma. — Így szán
meg az ég irgalma. — Ó szenvedő Jézus !

Szemennyei-Kapossy.

163.

1. Ó szent kereszt áldott fája ! — Drága a te
gyümölcsöd — Isten-ember Úr Krisztus ! — Úr
Krisztus ! — Rajtad függ értünk Jézus.

2. Te vagy váltságunk zászlaja, — Üdvösségünk záloga ; — Rajtad a kín és halál, — és halál — Örök éltünkre szolgál.

3. Fán kezdődött kárhozatunk, — Fán végződött váltságunk — Egyik halált okozott — okozott ; — A másik éltet hozott.

4. Ó felséges királyi szék ! — Mit nem arany ékesít, — De a szentek szentének — szentének, — Ára drága vérenek.

5. A vér mossa le vétkünket, — A vér Istent engesztel ; — Gyógyít lelki sebeket, — sebeket — S megnyitja az egeket.

6. Üdvözlégy hát, ó szent kereszt ! — Téged áldva tisztelünk : — Te vagy a mi örömünk, — örömünk. — Dicsőségünk s gyönyörünk.

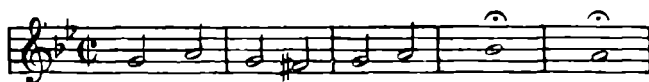
7. Te enyhíted fájdalminkat ; — Te könnyítet terhünket, — Te vagy erős oltalom, — oltalom, — Ha a kínok súlya nyom.

8. Általad megindul a szív — S bánja vétkestetteit ; — Te általad az ember, — az ember, — Az üdvre érdemet nyer.

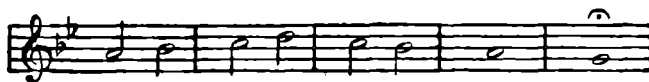
9. Azért kérünk, édes Jézus ! — Add, hogy a

te keresztet — Legyen itt hű vezérünk. — vezérünk, — Míg hozzád el nem érünk.

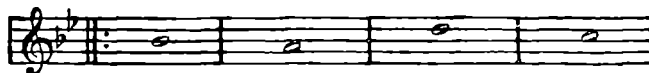
164.

1. Ó, Jé - zus, Is - ten Bá - rá - nyal

bű - nös lel - künk drá - ga á - ra.

Ön - ként men - tél
Bű - nös, bű - nös

a ke - reszt - ha - lál - ra,
lel - künk vált - sa - gá - ra.

2. Kínjait, ó ember, szánd meg, — Nézzed, szíve miként remeg; — Jézus, Jézus siet a halálra. — Fényes, fényes nap borult homályba.

3. Kiáltván, lelkét kiadta, — Bágyadt fejét lehorgaszta. — Anyja, anyja látván Fiát halni; — Ajult, ajult, kész érte meghalni.

4. A szent kárpit hasadozott, — A föld rengett, ingadozott; — Kemény, kemény sziklák meghasadtak, — Sírkövekből a holtak feltámadtak.

5. Szent oldalát általverték, — Véré t vízzel kiereszték ; — Bűnös ! mosd meg magad könnyeiddel — Jézus, Jézus ! tégy jót lelkeinkkel.

6. Anyák ! kiknek fiatok van, — Szívetek mily boldogtalan, — Ki tudná ezt méltán megmondani? — Ha ő t kinnal látjátok meghalni.

7. Mária egyetlen Fia ! — Bűnös lelkünk drága díja ! — Elvált, elvált drága jó Anyjától, — S a szent szűz elájult a kínoktól.

8. Ó Jézus, Isten Báránya ! — Bűnös lelkünk drága ára ! — Bocsásd, bocsásd a mi bűneinket, — Áldd meg, áldd meg a mi szíveinket. — Amen.

165.

1. Ó szerencsés, bűnös ember ! — neked támadt életed, — Jézus Krisztus meghalt érted, — ó végtelen szeretet ! — Üdvözítőd lett ő neked, — ez életben hű vezéred, — Áldozat lő n éretted.

2. A keresztfa véroltárán — az élet megöleltett ! — Szívetrázó kí nhalálán — nyert nekünk új életet. — A menyegeket kitarja, — a gonosz poklot bezárja, — A vértanuk királya.

3. Ó szeretet áldozatja, — Megváltó szent Istenünk ! — Piros véred gyöngyharomatja — a mi lelki gyógyszerünk, — Csepegtesd fájó szívünkre, — ó tekints bűnös ügyünkre, — Menyekbe így megyünk be.

4. Ime, mily szörnyű koszorú, — áldott fejét szurdálja, — Szentséges testét iszonyú — nagy

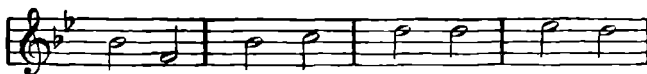
fájdalom szaggatja. — Keze, lába s minden ere — gyötrelemmel s kinnal tele, — Mindenét kín faggatja.

5. Tövis közt a lilomot — bűnös ember szeressed, — Az Atyaisten Fiaért változtasd meg életedet. — Ó ne bántsд őt vétkeiddel — erkölcstelen életeddel, — Mert ő a te Istened.

166.

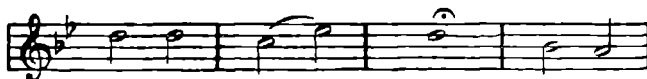
1. Ől - tűz - zünk gyász • fe - ke • té • be,

Bús szí - vünk - nek nagy mély ke - ser-

vé • be, a Bá - rányt, ki

Is - tent bé • kít: • zsol-

do - sok össze - visz - sza té - pik.

2. A zsidók és durva szolgák — Mint a gonosz latrot megláncolták ; — Úgy verik a szentek szentjét, — Értünk vérzik, szenved a nagy szentség.

3. Roncsolt vállán szörnyű szálfá, — Haja össze-vissza van kúszálva ; — Mint csillaggal az ég este, — Sebbel tele van a kékült teste.

4. Arcán árja két folyónak — A szent vér meg a könny összefolynak ; — ó mennyei csodaszépség! — Nincsen a szent testén semmi épség.

5. Vért áldozik Ő érettünk, — Szent életét teszi le helyettünk : — Ő a mi megváltó kincsünk. — A keserves terhén könnyebbítsünk.

6. Jer, keresztény könnytől ázva, — A dicső keresztfa árnyékába ; — A fa nekünk is kizölde, — S megbékül a mennyország a földdel.

7. Végtelen, nagy irgalmasság ! — Ó ölelj két kézzel minket hozzád ; — Szemeink, im könnytől áznak — Légy irgalmas, Uram ! mint Dízmasznak.

Virágvasárnapján.

167.

(Körmenetre.)

1. Megváltó királyunk — elébe menjünk, — Méltó tiszteletet — Urunknak tegyünk, — Hozsannát kiáltson — neki minden hív, — Dicsérettel áldást — nyelv mondja és szív.

2. Így tisztelé Jézust — a zsidó nemzet, —

A jeruzsálemi — szent gyülekezet, — Kiméne elébe — pálmaágakkal, — Zengő énekszóval — és virágokkal.

3. Hogy Jeruzsálemhez — már közeledett, — És fényes pompával — bevezettetett; — Ruháját a népség — földre teríté, — S útját zöld ágakkal — fölékesíté.

4. A szív örömeivel — így kiáltának: — Hozsanna, hozsanna — Dávid fiának! — Áldott, aki az Úr — szent nevében jön, — Áldják őt mindenek — most és örökkön.

5. Gyermekes kezükben — pálmaágakat — Vivén, így dicsérik — szent királyukat; — Ez az, ki népének — jött váltságára; — Minden embereknek — boldogságára.

6. Ó anyaszentegyház — Sion leánya! — Ime, hozzád jön az — Isten Báránya! — Mint húsvéti Bárány — úgy hozattatik, — Ötödnap érettünk — feláldoztatik.

7. Köszöntünk Tégedet, — Isten Báránya! — Ki e világnak jössz — megváltására, — Dicsőség, dicséret, — imádás legyen — Égen s földön neked — örökké amen.

(Templomba visszatértekor.)

8. Hozsanna, üdv neked — ég, föld Királya! — Utánad siettünk — Téged imádvá. — Részt óhajtunk venni — győzedelmeden, — Mint ama hív sereg — Jeruzsálemben.

9. Kereszted nyitá meg — a mennyországot, —
Te vetted le rólunk — a nagy bűnátkot ; — Te
vagy az út, élet — s örök igazság, — Tégedet
követni — legfőbb boldogság.

10. Pálmaágak helyett — imádságinkkal —
Jöttünk most Te hozzád — szent szándékink-
kal. — Adj áldást, hogy azok — nevedekjenek, —
Jócselekedettel — gyümölcsözzenek.

168.

(Virágvasárnap szentmise alatt.)

Dallama : «Áldozattal járul hozzád»

Kezdet

Ó, dicsőség szent Királya ! — hozsannával
köszöntünk. — S a buzgóság szép ágával —
jó elődbe örömünk. — Ó, fogadj kegyesen min-
ket, — mint egykoron híveidet. — Áldj meg,
Jézus ! kik nevedben — imádásodra jöttünk.

Hiszekegyre :

Hisszük, valljuk és imádjuk — Benned, a dicső
Királyt, — Ki pokollal és halállal — váltságunk-
kért szembeszállt. — Aldjuk benned Megváltón-
kat, — imádjuk Szabadítónkat. — Jézus, Krisz-
tus ! ó ne hagyd el, — ki hittel hozzád kiált.

Felajánlásra :

1. Pálmaággal s szívhalával — jött hozzád a
hív sereg ; — Most hív néped imádással — s
áldozattal közeleg. — A kenyér s bor áldo-

zatja — buzgó hálánkat mutatja. — Kegyes Jézus! engedd, hogy az — tetszésedet nyerje meg.

2. Ők ruhákkal teríték be — dicsőséges utadat: — Mi levetjük bűneinket — s ez legyen a hódolat, — Mellyel szívünk hajlékába — mint Szentlelked templomába — Kíván téged befogadni — a jóra kész akarat.

Szent, szent, szentre:

Zengjük a szív örömeivel: — Hozsánna! Szent vagy, Uram! — Izrael hív seregével: — Hozsánna! szent vagy, Uram! — Áldott, ki az Úr nevében — jó ide, és méltóképen, — Jézus Krisztus! így zeng neked: — Hozsánna! szent vagy, Uram!

Nagycsütörtökre a szentmise alatt.

169.

Dallama: «Zálogát adtad, ó Jézus!»

Kezdetre:

A szeretet asztalához — imádással járulunk, — Kegyes Jézus színed előtt — hódolva leborulunk. — Végvacsorád szent emléke, — s éltünk fő dicsősége, — A szent kereszt volt vezérünk — ez éltünk és oltalmunk.

Angyali énekre

Dicsőség, áldás, dicséret — legyen szeretetnek, — Ó Jézus! hogy ily vacsorát — szerzettél híveidnek. — Jóságodnak nincs határa —

ó ezért örök hála, — Imádás, dicséret, áldás — legyen szent Fölségednek.

Evangéliumra :

Megtestesült örök Ige ! — szívünkre szól intéсед. — Hogy fenntartsuk mindörökké — a szeretet-emlékét, — Melyet a kenyér- s borszínben — hagytál végrendeletben. — Add, hogy mindig tiszta szívvel — kövessük szent igédet.

Hiszekegyre :

Ó égből leszállott kenyér ! — hisszük Isten-ségedet, — És mely ezzel egyesüle, — hisszük emberségedet. — Hisszük szent tanításodat — melyre jegyesed oktat, — Kit egyházadban jegyzél el — ontván érte véredet.

Fölajánlásra :

Im az oltáron megújúl — az utolsó vacsora. — Teljesül szolgája által, — mit Jézus parancsola, — A kenyér s bor, mint ő hagyta, — az új frigy áldozatja, — Mi jelkép volt az ó frigyben — itt most megvalósula.

Kegyes Jézus ! te megmostad — tanítványid lábait : — Önts reánk is malasztodnak — megtisztító árjait. — Hogyha vacsorádhoz megyünk — méltók és tiszták legyünk. — Add, mindig híven követnünk, — mikre szép példát tanít.

Szent, szent, szentre :

Szent az Isten ! ezt kiáltja — az ég s föld alkotmánya. — Szent az Isten ! ezt hirdeti —

Jézus szent keresztfája. — Melyen az Isten szentsége — vérrel lőn megbékítve, — Szent az Isten ! ezt zokogja — bűnbánatunk könnyárja.

170.

(Szentség elhelyezésekor.)

1. Királyi zászlók lobognak, — Fénylik titka keresztfának — Min az élet megöletett, — S halálával nyert életet.

2. Vérről s vízzel foly oldala, — Mit megsebesített vala — Bűneink éles dárdája, — S úgy mosogat annak árja.

3. Im betelt, amit hirdete, — Dávid királynak éneke, — Melyben jövendölt, így szólván : — Uralkodék Isten a fán.

4. Áldott fa ! mely a nagy király — Szent vérében ragyoghattál ; — Jeles gyökér. hogy törzsöke — Ily szent tagokhoz érhető.

5. Boldog fa ! lelkünk zálogát, — Mely karjaidra felfogád ! — S minket kimentve megtöréd — Lelkünk halálos ellenét.

6. Ó szent kereszt ! reménységünk. — Üdvözlőgy mi békességünk ! — Nyerj a híveknek malasztot, — Bűnösöknek bocsánatot.

7. Téged áldunk, legfőbb jószág ! — Élő kútforrás Szentháromság ! — Áldd meg a kereszt jutalmát, — Ki megadtad diadalmát.

(Szent kereszt imádásakor.)

1. Én nemzetem, zsidó népem! — Te ellened mit vétettem? — Hogy tőled halált szenvedtem! — Felelj meg, immár, énnekem.

2. Én tégedet Egyiptomból — Kihoztalak nagy rabságból! — Te engem kedves hazámból, — Kivettél a szent városból.

3. Egyiptomból kimentedben, — Nyilást tettem a tengerben; — Te mellemet megnyitottad, — Lándzsáddal vérem ontottad.

4. A pusztában itattalak — És mannával tápláltalak: — Engem epével itattál, — Mérges ecettel kínáltál.

5. Veled szép fényes oszlopban — Jártam és hűvös homályban; — Te is én előttem jártál; — De megkötözve hordoztál.

6. Ellenségedet megvertem, — Fáraó népét elűztem; — Te engem ostorral vertél, — És talpig vérbe kevertél.

7. Kánaán urát megfosztottam, — Országát kezedbe adtam; — Te pedig náddal tiszteltél, — Heródeussal megvetettél.

8. Én téged nagy méltóságra, — Emeltelek királyságra: — Te tövissel koronáztál, — Csúfos bársonnyal ruháztál.

9. Én nemzetem, zsidó népem! — Többet mit

cselekedhettem? — Te ellened mit vétettem? — Felelj meg mostan énnékem.

10. Ne essél mégis kétségbe, — Csak légy buzgó megtérésbe, — Könnyez és térj Istenedhez, — Hozzám te Üdvözítődhez.

11. Akarlak üdvözíteni, — Bűnödöt megbocsátani. — Fiamnak is befogadni, — Csak ne késsél hozzám jönni!

Nagyszombaton.

172.

Dallama «Keseregve jönnek ó Atyánk!»

Kezdetre :

Irgalmadért esengve — jövünk oltárodhoz, — Tudván, hogy hív bizalmunk — nekünk irgalmat hoz. — Ó Isten, nem veted meg — bizalmát népednek, — Krisztus Jézus nevében — járulunk trónodhoz.

Dallama : «Szent oltárodhoz járulunk.»

Az angyali énekre

Zengje velünk az ég és föld : — Dicsőség az Istennek ! — Dicsőség a sírból felkelt — kegyes Isten-embernek. — Magasztaljuk jóságodat, — kérjük nagy irgalmat, — Ó nagy Isten ! adj kegyelmet — a bűnbánó embernek.

Fölaajánlásra .

Áldozatot mutatunk be — Neked, ó örök Atya ! — Mintha Jézus sírján tennők, — melyből ő feltámad. — Nyerjen tőled bő kegyel-

met, — és az áldozat mellett — Illatozzék tiszta füstként — imádásunk lángzata.

Szent, szent, szentre :

Szent az Isten ! szent az Isten — imádják őt az egek, — Magasztalják vigadozva — a jólelkű emberek. — Azok zengnek méltóképen, — kik az Úrnak nevében — s akaratján megnyugodva — végig híven küzdenek.

Úrfelmutatás után :

Jézus szent testét imádjuk, — mely most felmutattatott. — Jézus drága véréért áldjuk, — mely érettünk ontatott. — Itt az Isten nagy áldása — s minden áldás forrása, — mely lelkünknek gyógyszeréül — és üdvére adatott.

Húsvéti énekek.

173.

(Feltámadási körmenetre.)

1. Feltámadt Krisztus ez napon. — Alleluja !
Hála legyen az Istennek !

2. Hogy az ember vigadozzon.*

3. Szörnyű halált kiszenvedett.

4. Váltván bűnös embereket.

5. Szent asszonyok koporsóhoz.

6. Visznek kenetet Krisztushoz.

7. Fényes angyalt ők látának.

8. Vig örömmel is hallának.

* Alleluja ! Hála legyen az Istennek

9. Félemllett asszony-emberck !
10. Galileába menjetek.
11. Tanítványoknak hirdetve :
12. Urunk, hogy él dicsőségbe.
13. Megjelenék szent Anyjának ;
14. És kesergő Magdolnának.
15. Tovább megjelent Péternek.
16. S több apostol-híveinek.
17. A húsvéti végörömben
18. Dicsérjünk Istent lelkünkben.
19. Dicsőség Szentháromságnak.
20. Adjunk hálát mi Urunknak.

174.

Dallama : «Aldozattal járul hozzád».
 Vagy : «Édes Jézus ! áhitattal».

Kezdetre :

Alleluja ! örvendezzünk, — Krisztus Jézus feltámadt. — És reánk az ő sírjából — győzedelmi fény áradt. — Áldozzunk hát oltáránál, — mint dicsőült sírjánál. — Alleluja ! örvendezzünk, — Krisztus Jézus feltámadt !

Angyali enekre :

Alleluja ! magasztaljuk — az isteni Fölséget, — Ki feltámadva meghozta — a lelkibékességet. — Miután szent vére árán — megmentett keresztfáján. — Alleluja ! magasztaljuk — az isteni Fölséget.

Hiszekegyre :

Alleluja ! szent hit fénye, — ragyog Jézus sír-

jából. — Ha követjük, üdvösségre — támadunk a halálból, — Az igazság s irgalomnak — Igéi nála vannak, — Alleluja! szent hit fénye — ragyog Jézus sírjából.

Felajánlásra

Alleluja! áldozattal — járulunk az oltárhoz, — Mint az Isten Bárányának — égi szent asztalához; — Tudva, hogy e szent áldozattal — a méltóknak üdvöt ad. — Alleluja! áldozattal — járulunk oltárodhoz.

Alleluja! Üdvözítőnk — minden áldás kútfeje, — Szenvedők vigasztalása, — lankadónak ereje: — Neki ajánljuk ügyünket, — és egész életünket. — Alleluja! Üdvözítőnk — minden áldás kútfeje.

Szent, szent, szentre

Alleluja! szent az Isten! — őt imádja ég és föld! — Mert dicső feltámadása — örömmel mindent betölt. — Dicsőségének szent fénye, — jövő éltünk reménye. — Alleluja! szent az Isten! — őt imádja ég és föld.

(Ürfelmutatás után.)

Dallama: «Üdvözlégy Oltáriszentség».

1. Hajtsunk fejet, hajtsunk térdet: — A kenyér test, a bor vér lett. — Jézus Krisztus teste s vére — Üdvözlégy váltságunk bére! — Alleluja, Alleluja! — Szent Királyunk! — itt imádunk. — Légy irgalmas.

2. Vétkeinknek drága ára ! — Üdvözlégy Isten Báránya ! — Legyen velünk békeséged, — akkor méltán zengi néped : — Alleluja, Alleluja ! — Szent Királyunk ! stb.

175.

Dallama «Bemegyek szent templomodba»

Kezdetre :

Alleluja, alleluja ! — Megváltónk feltámadott, Lelkünk régi ellensége — általa megrontatott. — Újra él a váltság fáján — értünk megölt szelíd Bárány. — Alleluja, alleluja ! — Megváltónk feltámadott.

Angyali énekre :

Alleluja, alleluja ! — Dicsőség az Istennek ! — Ki, mint ember, feltámadván, — üdve lett az embernek. — Ó dicsőség szent Királya ! — lelkünk téged áld imádva. — Alleluja, alleluja ! — Dicsőség az Istennek !

Hiszekegyre :

Alleluja, alleluja ! — Jézus hí üdvösségre ; — Egyenes út és hű vezér — égből szállott Igéje. — Az ő szent feltámadása, — ennek erős bizony-sága. — Alleluja, alleluja ! — Jézus hí üdvösségre.

Felajánlásra :

Alleluja, alleluja ! — Istennek örök hála ! — Áldozatját megújítja — itt az Isten Báránya. — Ő emlékül magát hagyta, — magát üdvös ál-

dozatra. — Alleluja, alleluja ! — Istennek örök hála !

Szent, zentre :

Alleluja, alleluja ! — Szent vagy fölséges Isten ! — Minden lélek magasztaljon — Téged földön és égen ; — Ó bár angyaltisztasággal — mondanók hév buzgósággal : — Alleluja, alleluja ! — Szent vagy fölséges Isten !

176.

Dallama : «Bemegyek szent templomodba».

1. Alleluja ! Orvendezzünk ! — szív — s lélekben vigadjunk. — Feltámadt az Üdvösségünk, — Istenünk és Királyunk ! — [:Hála a menny Istenének, — ki új életet ad népének. — Alleluja, alleluja ! — Zengjen az örömeinek.:]

2. Már a pályát befutottad, — melyre küldött szent Atyád ; — Láncainkat lecsatoltad, — mert legyőzted a halált. — [:Hála a menny ... stb.:]

3. Szünjék meg a nagy búbanat, — melybe lelked elmerült ; — Gyász sírjából már feltámadt, — ki értünk elszenderült. — [:Hála a menny ... stb.:]

4. Törölgesd le szent szemedről — ó Szűzanya, könnyedet ! — Mondj le kinos keservedről, — s nézd a nagy Szülöttedet. — [:Hála a menny ... stb.:]

5. Örvendjetek, szent angyalok ! — feltámadt

a nagy halott. — S veletek angyali karok ! —
üljük meg e szép napot. — [:Hála a menny... stb.:]

6. Erős s nagy a mi reményünk, — hogy mi
is feltámadunk ; — És a dicső Megváltóval — a
mennyekbe feljutunk. — [:Hála a menny Istené-
nek !... stb. :]

177.

1. Betelt, mi meg volt írva : — dicső lett Jézus
sírja : — A fényes angyal hirdeti, — hogy már
a sír őt nem fedi. — Alleluja, alleluja.

2. Örömek kútforrása — lett szent feltáma-
dása, — Amelyen értünk szenvedé, — keresztje
győzelem jele. — Alleluja, alleluja.

3. Reményünk már nem bágyad, — mert arra
új fény árad — Mit a szép hajnaltól nyere, —
melyen Megváltónk fölkele. — Alleluja, alleluja.

4. Krisztus feltámadása — szívünk vigaszta-
lása, — Mert tagjain a szent sebek — oly vigasz-
talva fénylenek. — Alleluja, alleluja.

5. A rossz lélek hatalma — ezáltal meg van
rontva. — S nem oly rettentő a halál, — midőn
mellettünk Krisztus áll. — Alleluja, alleluja.

6. Dicsőült őt sebére — mindnyájunk esdve
kérje. — Hogy majdha jó a végnapon, — mond-
hassuk hálahangon : — Alleluja, alleluja.

178.

1. Felnyílt a sír homálya, — Alleluja ! —
Győzött az Isten Báránya, — Alleluja ! — Ki

meghalván keresztfáján — Alleluja ! — Megváltott szent vére árán. — Alleluja.

2. Kivívá dicső uralmát, — Alleluja ! — Megtörvén pokol hatalmát, — Alleluja ! A halálnak nincs fulánkja, — Alleluja ! — Hogy ő a sírból kiszálla, — Alleluja.

3. Jézus hitünknek alapja. — Alleluja ! — Jézus az igazság napja, — Alleluja ! — Ez piroslott szent vérében. — Alleluja ! — Ez tündöklött győzelmében. — Alleluja.

4. Égből lejött a szeretet, — Alleluja ! — Megnyerni minden szíveket, — Alleluja ! — Halála s feltámadása — Alleluja ! — Ennek fényes bizonyossága. — Alleluja.

5. Angyal zengett jászolánál, — Alleluja ! — Angyal vigasztalt sírjánál. — Alleluja ! — Zengjük a szív örömeivel — Alleluja ! — Az angyalok seregével : — Alleluja !

6. Dicsőség legyen Atyának, — Alleluja ! — Az ő feltámadt Fiának, — Alleluja ! — Vigasztaló Szentléleknek, — Alleluja ! — Háromságban egy Istennek. — Alleluja !

179.

1. Feltámadt dicsőségesen — Istennek szent Fia ; — Vigad már örvendetesen — világ Megváltója. — Elmultak minden kínjai — nincsenek semmi fájdalmai. — Feltámadt *dicsőségesen*, — Alleluja, alleluja !

2. Nagy öröm már környékezi — Jézusnak szent szívét, — Kimondhatatlan nagy vígság — vidámítja lelkét, — Hogy fáradságát letette, — váltságunkat elvégezte, — Dicső *feltámadásával*. — Alleluja, alleluja !

3. Megdicsőült szent testének — fénylenek sebei. — Drága gyémánt és mint arany — ragyognak helyei, — A multnak minden kínjai — nincsenek, sem fájdalmai. — Megdicsőült jó Jézusunk ! — Alleluja, alleluja.

180.

1. Hála legyen az Istennek, — ki üdvöt ad az embernek, — Alleluja ! vigadjunk, — Istennek hálát adjunk.

2. Krisztus a sírból felkele — égnek, földnek örömére. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

3. Juda dicső oroszlánja — a pokollal szembe szálla. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

4. Megnyeré a győzedelmet, — hogy kimentsen minden lelket. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

5. Zászló lett a szent keresztfa, — melyen a harcot kivívta. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

6. Zengje velünk az ég és föld, — melyet dicsősége betölt. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

7. Zengjük a szent asszonyokkal — és a hú tanítványokkal. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

8. Az angyalok seregével — s a tiszta szív örömével. — Alleluja, vigadjunk ! . . . stb.

9. Áldjuk a Szentháromságot, — hogy ily örömmel megáldott. — Alleluja, vigadjunk!... stb.

181.

Dallama : «Mennynek Királynéasszonya».

1. Krisztus Jézus feltámadott, — Alleluja, alleluja ! — Szenteljük vígan e napot. — Alleluja, alleluja !

2. Az élet és halál tartott* — Nagy és csodálatos harcot.*

3. Megnyeré a győzedelmet,* — Hogy megmentse minden lelket.*

4. Ő megmenté a pokoltól* — Szentatyákat a nyomortól.*

5. Kegyes Jézus ! segíts minket,* — Hogy megvívjuk az egeket.*

6. Add, hogy akkor hozzád mennybe,* — Juthassunk dicsőségedbe.*

182.

1. Mit jelent a fény Jézus sírjánál? — Mit szól az angyal a fény árjánál? — Alleluja, alleluja ! — Ki értünk meghalt a keresztfáján, — Feltámadott az ártatlan Bárány ! — Alleluja, alleluja !

2. Ellenségünket Krisztus megtörte, — Hogy nekünk többé ne ártsen tőre. — Alleluja, alleluja ! — Krisztusnak diadalma győzelmünk, —

* Alleluia, alleluia !

És minden küzdelemben védelmünk. — Alleluja, alleluja !

3. Szívünket nyissa meg a bűnbánat. — Mint a sírt, melyből Krisztus feltámadt. — Alleluja, alleluja ! — Hogy ezen győzedelmi, szép hajnal — Árasszon el bennünket áldással. — Alleluja, alleluja !

4. Dicsőség legyen Örök Atyának ! — S a feltámadott Dicső Királynak ! — Alleluja, alleluja ! — Áldassék egyszersmind Szentlélek ! — Zengjük a szent Háromság nevének — Alleluja, alleluja !

183.

1. Üdvözítőnk feltámadott — szenteljük vígan e napot. — Zengedezzük : Alleluja, alleluja, alleluja !

2. A Messiás feltámadott, — mint felőle megíratott ; — Az mind híven valósula. — Alleluja, alleluja !

3. Reménységünk feltámadott, — s nekünk bizonyosságot adott. — Hogy Ő a kegyelem útja. — Alleluja ... stb.

4. Vigasztalónk feltámadott, — s megennyhíté a bánatot. — Mely az ember szívét dúlja. — Alleluja ... stb.

5. Örömnapunk feltámadott, — s rám oly szép hajnal virradott, — Melyre ég s föld felvidula. — Alleluja ... stb.

6. Életadónk feltámadott, — és éltető gyógy-szer: adott; — Hogy minden szív meggyógyulna. — Alleluja . . . stb.

7. Az irgalom feltámadott, — Példát és kegyelmet adott. — Ő az üdvösségnek útja. — Alleluja . . . stb.

184.

1. Üdvözlégy égi király! — ki halállal megvívál, — És megváltván a lelkeket, — megnyitád nekik az eget. — Alleluja!

2. Kereszted győzelmi jel, — Ahol oltalomra lel, — Ki ellen a kísértetek — vesztére törve küzdenek. — Alleluja!

3. Sírod sírók menhelye, — vigasztalás kútfeje, — Ha a szív szent hitkenetet — viszen, mint Magdolna neked. — Alleluja!

4. Távozik a félelem, — hogyha Krisztus van velem, — Habár az ég s föld rámszakad — Ő véd, s biztos oltalmat ad. — Alleluja!

5. Hiába vet cselt nekem — fondorkodó ellem. — Míg Jézus őriz engemet, — az rajtam erőt nem vehet. — Alleluja!

6. Hervadó, mit a virág — nyujt, a csábító világ; — Az örök virágkellemek — Jézus sirjánál teremnek. — Alleluja!

7. Ó Jézus! légy hát velem — s ha életemet végezem, — Nyujts erőt és vigasztalást — s engedj boldog feltámadást. — Alleluja!

Szent Márk evangélista, v. Búzaszentelés- és Kereresztjáró napjain.

185.

Dallama : «Szent buzgalom» szerint is lehet.

Kezdetre .

Az ínségnek mélyéből — Tehozzád sóhaj-
tunk. — Jó Atyánk ! mert kívüled — nincs egyéb
oltalmunk. — Szined elébe tesszük — jelen in-
ségünket, — Hallgasd meg, sirva kérünk —
szívesdeklésünket.

A. angyali énekre .

Az angyalok örömmel — dicsérik nevedet ; —
Dicséretük betölti — a földet és eget. — Mi bár
kesergő szívvel, — de Tebenned bízva, — Zen-
günk hév dicséretet — magasztalásodra.

Hiszkegyre :

Uram ! te szent igédben — oly kútforrást
adál, — Melyben az epedő szív — vigasztalást
talál. — Segíts, hogy itt keressünk — mindig
enyhületet, — S úgy könnyen elviseljük — a
ránk mért terheket.

Felaján.asra :

1. Megújul az oltáron — most a nagy áldo-
zat, — Melyet a szent keresztfán — mutatott
be Fiad : — Legsörnyűbb kínhalállal — al-
dozta azt neked, — Hogy nekünk megszerezze —
az örök életet.

2. Azért ez áldozattai — minden ínségün-

ket, — Felajánljuk Teneked, — hallgass meg bennünket. — Engedd, hogy a csapások, — amik most sujtanak, — Jézus szent vére által — örömmé váljanak.

Szent, szentre :

Szent, szent, örökké szent vagy, — hatalmas Istenünk ! — Engedd az angyalokkal — ezt mindig zengenünk. — S bár most keseregve áldunk, — de adj vigasztalást : — Hogy neked szent örömmel — mondhassunk hálaadást.

186.

(Mikor a körmenet visszatér.)

2. Jézus! az Atyának fénye! — Irgalmazz minekünk! — Mezőnkre harmatodat, — terjeszd áldásodat. — Ó Jézus... stb.

3. Jézus! dicsőség Királya! — Irgalmazz mi-

nekünk ! — Adj alkalmas esőket és meleg időket. — Ó Jézus . . stb.

4. Jézus, az igazság napja ! — Irgalmazz min nekünk ! — Neveld veteményeinket, — éleszd szőlőinket. — Ó Jézus . . . stb.

5. Jézus, a jövőendő élet Atyja ! — Irgalmazz min nekünk ! — A döghalált, éhséget, — űzd az ellenséget — Ó Jézus . . . stb.

6. Jézus, a tisztaság kedvelője ! — Irgalmazz min nekünk ! — Oltalmazzad hazánkat, — áldd meg határinkat. — Ó Jézus . . . stb.

7. Jézus, a békesség Istene ! — Irgalmazz min nekünk ! — Mosd le minden vétünköt, — vedd könyörgésünket. — Ó Jézus . . . stb.

187.

Exaudi.

Kar:

A nép: Irgalmazz, irgalmazz, — irgalmazz, Uram! a te népednek; ** Kit teremtettél a Te szent képedre; — Ne haragudjál mireánk örökre.

Kar: Hallgasd meg! ... stb.* — Engedj mi-nékünk alkalmas időket, — Megváltó Fiúisten! — Irgalmazz ... stb.

A nép: Irgalmazz, ... stb.** — Kit megváltot-tál szentséges véreddel. — Ne haragudjál ... stb.

Kar: Hallgasd meg! ... stb.* — Engedj mi-nékünk bő termékenységet — Szentlélek-Úr-isten! — Irgalmazz ... stb.

A nép: Irgalmazz, ... stb. — Kit megszenteltél Te szent malasztoddal. — Ne haragudjál ... stb.

Kar: Hallgasd meg! ... stb. — Engedj mi-nékünk tartós egészséget. — Szentháromság egy Isten! — Irgalmazz .. stb.

A nép: Irgalmazz ... stb. — Kit megtartottál kegyes, jóvöltoddal — Ne haragudjál ... stb.

188.

Dallama Dicsértessél, ó Mária.

1. Ó bűnösök szent bírása! — Szolgáidnak kegyes Atyja! — Te nálad az irgalom, büntetés

s a jutalom. — Ó hallgasd meg kérésünket, — Áldd meg a mi földjeinket. — Ne adj ránk, ne adj ránk! — háborút és döghalált, — Néped hozzád így kiált.

2. Tőled nyerjük mindenünket, — Te tartod fel életünket, — Akkor is kegyes Atyánk! — ha csapásokat mérsz ránk. — Ó hallgasd meg... stb.

3. Most is tőled van a kereszt, — Mit irgalmad reánk ereszt, — De méltán büntettetünk, — éhséggel emésztetünk. — Ó hallgasd meg... stb.

4. Te zártad le a felhőket, — hogy meglágyítsd szíveinket; — Esőt megvontad tőlünk, — hogy bánatkönnyet öntsünk. — Ó hallgasd meg... stb.

5. Látván a bűnt, mint terjed el, — büntetsz minket árvizekkel; — De nagy kegyelmed árja, — megtérésünket várja. — Ó hallgasd meg... stb.

6. Ó mert Tőled elpártoltunk, — Éhség, drágaság van rajtunk. — Vársz, míg szívünk hozzád tér, — Ó égből szállott kenyér! — Ó hallgasd meg... stb.

7. Jószágunk vesztével büntetsz, — hogy felébresszed lelkünket, — De te adtad s elvetted, — áldassék a szent neved. — Ó hallgasd meg... stb.

8. Mert ellened felláztunk, — a harc romlása van rajtunk. — Megalázzuk magunkat, — csak áldd meg országunkat. — Ó hallgasd meg... stb.

9. Szívünk remegve felkiált, — Ne engedd

ránk a döghalált. — Tehát hozzád járulunk, — Előtted leborulunk. — Ó hallgasd meg... stb.

10. Ha elveszed életünket, — üdvözítsed lelkeinket, — Szent kezeidben vagyunk, — akár élünk, vagy halunk. — Ó hallgasd meg... stb.

11. Csak úgy áldunk az inségben, — mint a legnagyobb jólétben, — Te felemelsz estünkben, — megalázol bűnünkben. — Ó hallgasd meg... stb.

12. Azért minden ügyeinkben, — bízunk jószágos kegyedben. — Élő hit- s reménységgel — és égő szeretettel. — Ó hallgasd meg... stb.

13. Szent neved magasztalása, — legyen éltünk óhajtása, — Legyen írva szívünkben, — Bármit teszünk éltünkben. — Ó hallgasd meg... stb.

14. Szent neved áldjon, enyhítsen, — Végóránkon s üdvözítsen; — Bűneinket bocsásd meg, — Gyarlóságunk segítsd meg. — Ó hallgasd meg... stb.

15. A mennyei boldogokkal, — Zengjük majd az angyalokkal, — Dicsőség az Atyának, — Szentlélek s szent Fiának! — Ó hallgasd meg... stb.

189.

Dallama: Dicsértessél, ó Mária!

1. Ó, Isten! tartsd meg népedet, — Szükségben ó, meg ne vesd! — Add rá szent áldásodat, — öntsd rá szent malasztodat. — Testi, lelki kárt elvévén, — Megváltónk és Atyánk lé-

vén. — Irgalmazz, irgalmazz, — irgalmazz és kegyelmezz, — Inségünkben védelmezz.

2. Ó, ne nézd néped vétkeit, — hanem Fiad érdemeid, — Vérének szent cseppjeit, — szent testének sebeit. — Testi, lelki kárt . . . stb.

3. Ó, Atyánk, add kegyelmedet, — terjeszd reánk szerelmedet; — Mert, ki segít mirajtunk? — Ha te nem. — ó, nagy Urunk! — Testi, lelki kárt elvévén . . . stb.

4. Add mezőnkre harmatodat, — terjeszd reá áldásodat, — Neveld veteményinket, — éleszszed szőlőinket. — Testi, lelki kárt elvévén . . . stb.

5. A döghalált és éhséget. — testi és lelki inséget. — Űzd el az ellenséget, — és minden betegséget. — Testi, lelki kárt elvévén . . . stb.

6. Noha a mi betegségünk, — méltó ránk e szenvedésünk, — Mert ellened vétettünk, — Mégis vedd be kérésünk. — Testi, lelki kárt elvévén . . . stb.

7. Terhelve vagyunk szükséggel, — rakva vagyunk sok inséggel. — Uram, hozzád járulunk, — kérünk, légy mi gyámolunk. — Testi, lelki kárt szenvedvén . . . stb.

8. Szívből bánjuk vétkeinket, — kezünkkel verjük mellünket. — Hogy a legfőbb kincsünket. — elhagytuk Istenünket. — Testi, lelki kárt szenvedvén . . . stb.

9. Mosd le minden vétkeinket. — Vedd hoz-

zád könyörgésünket. — Adj mennyekben jutalmat és örök birodalmat.—Testi, lelki kárt szenvedvén . . . stb.

190.

1. Atya, Fiú, Szentlélek, egy Isten! — Egy Úr három személyben, nagy Isten! — Téged áld minden lélek.

2. Megváltó, Fiúisten, Úr Krisztus! — Ki vagy ember és Isten, Úr Krisztus! — Neked könyörgünk itten.

3. Jobbján ülsz az Istennek, Úr Krisztus. — Te vagy ura mindennek, Úr Krisztus. — Ég s föld kerekségének.

4. Szűzanyád örvendezik, Úr Krisztus. — Mirőlunk emlékezik, Úr Krisztus. — Előtted esedezik.

5. Angyalok magasztalnak, Úr Krisztus. — Szerafinok szolgálnak, Úr Krisztus. — Téged Úrnak vallanak.

6. Atyáinkkal vétettünk, Úr Krisztus. — Látd mi sok esetünk, Úr Krisztus. — Bünnel teljes életünk.

7. Méltán hát büntettettünk, Úr Krisztus. — Éhséggel emésztettünk, Úr Krisztus. — Fegyverrel üldöztettünk.

8. Szűkölködnek mezeink, Úr Krisztus. — Nem táplálnak földeink, Úr Krisztus. — Kiszáradnak réteink.

9. Tehát hozzád járulunk, Úr Krisztus. — Előtted leborulunk, Úr Krisztus. — Kérünk, légy mi gyámolunk.

10. Mezőnkre harmatodat, Úr Krisztus. — Terjesszed áldásodat, Úr Krisztus. — Vigasztald szolgálodat.

11. Neveld veteményinket, Úr Krisztus. — Élesszed szőlőinket, Úr Krisztus. — Öntözzed kerteinket.

12. A döghalált, éhséget, Úr Krisztus. — Testi, lelki ínséget, Úr Krisztus. — Űzd el az ellenséget.

13. Bűneinket bocsásd meg, Úr Krisztus. — Gyarlóságunk, segítsd meg, Úr Krisztus. — Kérésünket hallgasd meg.

14. Szent irgalmad megtartsa, Úr Krisztus. — Hogy az utolsó harcon, Úr Krisztus. — Sátán nekünk ne ártsa.

15. Anyaszentegyházadat, Úr Krisztus. — Kegyesen oltalmazza, Úr Krisztus. — Sok jóval koronázza.

16. Mi római pápánkat, Úr Krisztus. — Tartsd meg nagy főatyánkat, Úr Krisztus. — Vele együtt hazánkat.

17. Adj a fejedelmeknek, Úr Krisztus. — Keresztény főrendeknek, Úr Krisztus. — Békeséget híveknek.

18. Tarts meg szolgálatodban, Úr Krisztus, — Minket kegyes voltodban, Úr Krisztus, — Erősíts áldásodban.

19. Hitben adj egyességet, Úr Krisztus. — Hazánkban békességet, Úr Krisztus. — Mennyeben adj dicsőséget.

20. Holtaknak nyugodalmat, Úr Krisztus. — Adj mennyekben jutalmat, Úr Krisztus. — És örök birodalmat.

21. Mosd le minden vétkünket, Úr Krisztus. — Vedd be könyörgésünket, Úr Krisztus. — Fogadd hozzád lelkünket. Amen.

191.

Áldozó csütörtök napján.

Dallama : 34. sz. alatt.

Kezdetre :

Jézus fölmege a mennybe — elfoglalni trónját, — Munkája befejezve, — átveszi hatalmát, — Megváltá a föld népét — küzdelmének vége, — Legyőzte halál mérgét — nagy a dicsősége.

Angyali énekre :

Elmén az Isten-ember — fényes glóriával. — Nézz utána, ó ember, — epedő szent vággyal. — Kit elföd a magasban — ma a titkos felhő, — Visszajön dicsőséggel, — ha ítélni eljő.

Hiskegyre :

Hisszük, Mester, felmentél — az egek honába ; — Nekünk szállást szereztél — Atyád országába. — Hisszük tiszta lelkünkkel — mit az egyház hirdet, — Kérünk buzgó szívünkkel — tarts e hitben minket.

Felajánlásra :

1. Örvend a Sion vára, — kapuja kitárva ; — Mert, kit ő régtől vára, — ma karjába zárja. — Ő a lelkünk mentsvára, — Lelkünk áldozatja, — Nagy hatalmát szent Atyja — neki visszaadja.

2. Jézus, a nagy szeretet, — mellyel megújultunk. — Fogadd e bort, kenyeret, — melyet neked nyújtunk. — Ez is tied, nincs másunk, — fogadd, amit hozunk. — Ez lelki áldomásunk, — amit itt áldozunk.

Szent, szentre :

Mint az égben zúgva zeng — Százszoros «Hozsánna», — Zengjük mi is buzgón : szent — mennyben áldás, hála. — Teljes a föld és a menny — Nagy dicsőségeddel. — Szent szent, zengjen minden lény — szívvel és lélekkel.

192.

1. A Krisztus égbe fölmené, — A mennyei dicsőségbe. — Láttokra apostoloknak, — Kiknek angyalok szólottak.

2. Férfiak ! min csodálkoztok ? — S égbe nézén, álmélkodtok ? — Ez, amint mostan fölmené, — Úgy jön majd az ítéletre.

3. Fogva vivé a fogságot, — Adván nekik boldogságot ; — Minékünk is utat szerze — Testben menvén föl egekbe.

4. Már az Űrban örvendjetek — Ti galilea-

beliek ! — Ezen mi is örvendezzünk. — És Istennek énekeljünk.

5. Dicsőség legyen Atyának, — Az ő égbe ment Fiának, — S vigasztaló Szentléleknek, — Háromságban egy Istennek !

193.

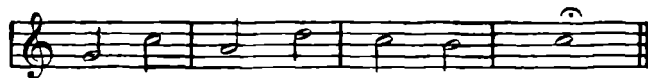
1. Ger-jedj lel-kem nagy ö - röm - re,
A lel - kek hív sze - re - lő - je,

Zengj ma - gasz-tos han - go - kon,
menny-be megy e szép na - pon.

Ör - vendj, mert ma a nagy Úr - nak

az e - gek ki - tá - rul - nak.

2. Szállj fel, Jézus ! én szerelmem, — Szállj örömdal s taps között ; — Ott nyugodjál a babér - on, — Véres most is köntösöd. — Kiknek bűn - ben folyik éltünk, — Megszenvedtél már értünk.

3. Megtekintem, csókkal hintem — Rajtad a

sok sebhelyet; — Nincs ezeknél drágább kincsem, — Érdemjelként fénylenek... — Napja van ma győzelmednek, — Ellenségid remegnek.

4. Ahol kezdéd szenvedésed, — Onnan mentél, hős! ma fel; — Kik szenvedni érted készek, — Szintén oda jutnak el. — Az üdv útját kijelölted: — Járjatok rajt hív lelkek.

5. Bűnös, te is nézz az égre, — Hová felszáll Istered; — Szakítsz a rút bűnnel végre — Téérted is mennybe megy, — Üres ott a hely számodra, — Szállj magadba, térj jobbra.

6. Üdvözítőnk! egy reményünk, — Lelkünk édes mindene! — Vigy fel oda, esdve kérünk, — Hol üdvünknek édene. — Ami földi, azt utálva, — Szállj fel, lelkünk utána.

Pünkösdi énekek.

194.

Dallama: 25. sz. alatt.

Kezdetre:

1. Nyíljatok meg, fényes egek, — Ó jöjj el, Vigasztaló! — Szívünk, lelkünk vár tégedet, — Szent és örökké való. — A szép aranybimbó nyílik, — A pünkösdi rózsa virít, — Jöjj el Szentlélek, kalauzunk! — Ma Teneked áldozunk.

Angyali énekre:

2. Szent örömtől repes szívünk, — Zengjük vígan glóriát; — Ó Szentlélek, édes hívünk! — Gyámolítsd a föld Fiát. — A te égi sugallatod —

Oszlassa el a bánatot. — Dicsőség, üdv s hála neked, — Ó örök szent szeretet.

Hiszekegyre :

3. Ragyog hitünk, miként a nap, — Hogy a Szentlélek lejött ; — A bálványok leomlanak — Szent tekintete előtt, — Véd, Szentlélek ! hívedet, — Tartsd meg köztünk a szent hitet ; — Ó napfényünk, ó életünk ! — Adj malasztot minékünk.

Felajánlásra :

4. Ó Szentlélek templomaid — És a hívők áldanak ; — Fogadd, amit áldozva itt — Szent ájtattal nyujtanak ; — Gyámolatlan árvák vagyunk ; — Kenyér s bor az, mit adhatunk, — De szent testté lesz a kenyér, — Mely minden kincssel felér.

5. Áldozatul szívünk fogadd, — Ó kegyelem Istene ! — Nyisd meg a kegyforrásokat, — Áldásoknak Istene ! — Ömleszd ránk fény sugáridat, — Hogy láthasson a lelki vak ; — Gyujtsd meg a hit szövétnekét : — Ez a világ oly sötét.

Szent, szentre :

6. Szent, zengik a kerubimok, — Szent, aki mennyből lejött. — Szent, zengik a szerafimok : — Szent, mi is zengjük velök, — Szent a Szentség szent Istene, — Ki a Szentlelket küldötte le, — Hogy a földet mennyé tegye, — A malasztos szent kegye.

Szemennyei-Kapossy II. k. 61. sz. ének.

Dallama : Szentharomságnak az én életemet.

Kezdetre :

1. Nagy az Úristen, — nagy az ő jósága ; —
Mert ma Szentlelke — híveire szálla. — Zeng-
jen hát minden lélek, — a malaszt kútfejé-
nek ; — Im egybegyűlvén itten, — áldunk Szent-
lélekisten !

Angyali énekre

2. Kereszttség által — a te szent kegyelmed —
Az Üdvözítő-társaságba felvett. — Ő azért hála
néked, — Dicsőség és dicséret ; — Szentegy-
házad keblében — tarts meg Szentlélekisten !

Hiszekegyre

3. Az Üdvözítő — hitnek szent világa — Magas
kegyelmed — legfőbb adománya, — Adj erőt,
hogy hitünkért — áldozzunk : életet s vért ; —
Malasztod lelkesítsen — minket Szentlélekisten !

Felajánlásra :

4. Megszenteléd ma, — kik a szent kereszt-
nek — Megváltónk által — követői lettek. —
Im, amit felajánlunk — ő legyen adományunk, —
A bor s kenyér színében — neked Szentlélek-
isten !

5. Feláldozzuk még — egész életünket ; —
Hogy minden ügyben — vezérelj bennünket. —
Ha velünk van kegyelmed, — Szívünk úgy nem

retteghet, — Minden szükségünkben — segítség Szentlélekisten !

Szent, szentre :

6. Zengjen szavunkban, — zengjen szíveinkben, — Szent, örökké szent, szent a nagy Úristen ! — A világ alkotója, — az ember Megváltója, — Imádva zengjen minden : — Szent vagy Szentlélekisten !

196.

Veni Sancte Spiritus.

1. Jöjj el Szentlélekisten ! — Ereszd reánk teljesen — Mennyből fényességedet.

2. Jöjj el, árvák gyámola, — Jöjj el, szívünk orvosa ! — Oszd ki égi kincsedet.

3. Ó kegyes Vigasztalónk ! — Testi, lelki táplálónk ! — Érezzük bőségedet.

4. Fáradtságban nyugalmunk, — Hévben hűvös árnyékunk, — Sírásunkban örömünk.

5. Ó dicső nap, híveid — Szíve minden részeit — Világosítsd, légy velünk.

6. Nincsen Istenen kívül, — Semmi jó ember körül, — Mert vétkezve, vétkezünk.

7. Bűnünk szennyét tisztogasd, — Szárazságunk áztatgasd ; — Gyógyítsd a sebhedteket.

8. Hajtsd meg keménységünket, — Hevítsd hidegségünket, — Térítsd a tévedteket.

9. Engedd hív szolgálidnak, — Kik csak téged óhajtnak, — Hétszeres kegyelmedet.

10. Add jólétünk érdemét, — Boldogítsd életünk végét, — Add az örök életet.

(Minden vers után éneklendő.)

Jöjj el, jöjj el, — Jöjj el, jöjj el — Jöjj el Szentlélekisten !

*

1. Veni Sancte Spiritus ! — Et emitte coelitus — Lucis tuae radium, Lucis tuae radium.

2. Veni Pater pauperum ! — Veni dator munerum, — veni lumen cordium.

3. Consolator optimaе, — Dulcis hospes animae, — Dulce refrigerium.

4. In labore requies, — In aestu temperies, — In fletu solatium.

5. O lux beatissima, — Reple cordis intima, — Tuorum fidelium.

6. Sine Tuo nomine, — Nihil est in homine, — Nihil est innoxium.

7. Lava, quod est sordidum, — Riga, quod est aridum. — Sana, quod est saucium.

8. Flecte, quod est rigidum, — Fove quod est frigidum, — Rege, quod est devium.

9. Da, tuis fidelibus, — In te confidentibus, — Sacrum septenarium.

10. Da virtutis meritum, — Da salutis exitum, — Da perenne gaudium.

Veni, veni, veni, veni, — Veni Sancte Spiritus !

℣. Emite Spiritum tuum et creabuntur.

℞. Et renovabis faciem terrae.

Oremus. Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti : da nobis in eodem Spiritu recta

sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per
Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui
vivit et regnat. etc.

R. Amen.

*

Ÿ. Add reánk a Szentlelkedet és újonnan teremtet-
tünk.

R. És újjá lesz a föld teremtménye.

Könyörögjünk. Úristen! ki mai napon a hívek
szívét a Szentlélek világosítása által tanítottad:
engedd, ugyanazon Szentlélek által, az igazat szeret-
nünk és az ő vigasztalásában szüntelen örvendez-
nünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

197.

Dallama : «Mindenható Atyaisten!»

1. A pünkösdnek jeles napján, — Szentlélek
leszállott hozzánk — Erősíteni szíveinket, — És
megszentelni lelkünket.

2. Amint Szentlélek leszálla, — És kiket együtt
talála, — Megerősíti azokat — A derék tanít-
ványokat.

3. Betelének Szentlélekkel, — Szólának kü-
lön nyelvekkel, — Mint a Szentlélek tudniok —
Megengedte szólaniok.

4. Kérünk, Szentlélek! Tégedet, — Szenteld
meg, most is, népedet, — Hogy mennyben hoz-
zád juthasson, — Téged örökké áldhasson.

198.

Veni Creator Spiritus.

Dallama : «Jesu, Redemptor omnium.»

1. Teremtő-lélek szállj miránk — Világosíts meg égi láng! — Ki alkotád a szíveket, — Önts ezekbe kegyelmedet.

2. Kit Isten, mint Vigasztalót, — Nekünk aján dékul adott, — Te élő kútforrás, szeretet, — Te tűz vagy, s lelki szent kenet.

3. Te hét ajándék Istene, — Az Úr hatalmas, jobbkeze, — Te, kit megígért az Atya, — Lelkünk malasztos szózata.

4. Gyulaszd föl az érzéseket, — Szívünkbe önts szeretetet, — Testünk erőtlenségeit — Védjék magas kegyelmeid.

5. Kísértetekben el ne hagyj, — Szívünkbe békességet adj, — Légy utainkban hű vezér, — Ne érje népedet veszély.

6. Add, ismerhessük az Atyát, — És egyszülötte szent Fiát, — S téged, ki tőlök származál, — Ég és föld áldjon, míg csak áll.

7. Legyen dicsőség, ó atyánk! — Neked, s kitől megváltatánk, — Fiadnak, — s a Vigasztalót — Áldjuk mint véled egy Valót.

199.

1. Szép pünkösdsnek ékessége, — Tiszta lelkek édessége, — Ó Szentlélek igaz Isten, — Leborulva áldunk itten.

2. Szent malasztot miránk fuvál, — Ki az Atyát a Fiúval — Összefűzöd szeretettel ; — Fűzz hozzád szent kegyelmeddel.

3. Nyitva immár szívünk zára, — Ajtaja is ki van tárva ; — Siralomvölgy napvilága : — Szállj be lelkünk hajlékába.

4. Szűz szeretet égi lángja ! — Kebelünket gyullaszd lángra, — Hogy csak benned vigadozzunk, — Szerelmedtől lángadozzunk.

5. Facsarj könnyet kőszívünkből, — Ments meg minket minden bűntől, — Ó könyörülj, kérünk, rajtunk, — Buzgó szívvel felsóhajtunk.

6. Jöjj le hozzánk, mennyből, szent láng ! — Hozz malasztot, hozz áldást ránk ; — Öntsd belénk a malaszt fényét, — Mutasd meg a hit ösvényét.

7. Szállj le mennyből e gyász földre, — Könyyeinket ó töröld le. — Muljék el a szív vak-sága, — Te légy velünk, nap világa.

8. Végre kérünk, légy vezérünk, — Míg e bűnös földön élünk ; — Légy örömünk, — boldogságunk. — Ragyogó szép napvilágunk.

Szenstháromság vasárnapján.

200.

Dallama : Minden alkotmányok az Urat áldjátok.
Kezdetre :

Oltárzsámolýodra leomlom, — Szent Isten ! — Méltass áldásodra, — míg imádlak itten. — Hódo-

lok titkodnak, — Bár meg nem foghatlak, —
Szentháromság, egy Urunk ! — Trónod előtt borulunk.

Angyali énekre :

Dicsőség Tenéked — Háromban egy Felség ! —
Fényözőn trónszéked — lényed csupa Szent-
ség. — Boldog, ki Téged vall, — Neked él, ne-
ked hal. — Szentháromság, egy Urunk ! — Tró-
nod előtt borulunk.

Hiszekegyre :

Hisszük, hogy titok van — Lényedben, Három-
ság ! — Hogy e nagy titokban — Három egy
azonság. — Tarts e hitben, kérünk, — Míg hoz-
zád nem érünk ! — Szentháromság, egy Urunk ! —
Trónod előtt borulunk.

Felajánlásra :

1. Háromságban egység, — Egységben Három-
ság, — Boldogítsd kegyesség — Árváidnak sor-
sát. — Gazdagságod kincsét — Úgyis már ránk
hintéd, — Szentháromság egy Urunk ! — Tró-
nod előtt borulunk.

2. Atya ! semmiségből — Életre Te keltél ; —
A bűn tengeréből — Fiú, Te kimentél. — Szent-
lélek malasztal — Égig felmagasztal, — Szent-
háromság egy Urunk ! — Trónod előtt borulunk.

Szent, szentre :

Szent, szent félve zengi — Az egész menny-
ország, — Kit fel nem fog senki, — Szent a
Szentháromság. — Áldunk angyaliddal — Kit

imádó hit vall. — Szentháromság egy Urunk ! —
Trónod előtt borulunk.

201.

Dallama : 34. sz. alatt.

1. Dicséret és dicsőség — Neked, ó nagy Isten ! — Háromságban egy Felség ! — Téged imád minden : — Légy ezerszer imádva — Teljes Szentháromság ! — Örökké szívből áldva — Isteni valóság.

2. Hasonlatosságára — Az Atya teremtet. — A mi boldogságunkra — Mennyeke készítet — Légy ezerszer imádva . . . stb.

3. Fiúisten érettünk — Kínhalált szenvedet ; — S halálával pokoltól — Bennünket megmen-tet. — Légy ezerszer imádva . . . stb.

4. A Szentlélek megszentel — Minket kegyel-mével, — Körülvesz mint fiait — Szíve szerel-mével ; — Légy ezerszer imádva . . . stb.

5. Legyen hála és áldás — A Szentháromság-nak, — Dicsőség és imádás — Egy Örökkévaló-nak. — Légy ezerszer imádva . . . stb.

202.

1. Szentháromságnak az én életemet — Fel-ajánlottam testemet s lelkemet. — Őt fogom dicsérni — És dicsőíteni : — Áldassál Szent-háromság ! — Örökké egy Valóság.

2. Dicsőség legyen az örök Atyának, — A nagy

mindenség hatalmas Urának. — Mint földön, mint mennyben — Őt imádja minden. — Áldással Szentháromság, — Örökké egy Valóság.

3. Áldás, dicséret a Fiúistennek, — Ki váltása lőn, a bűnös embernek. — Kiáltsuk hálával — S igaz bűnbánással : — Áldassál Szentháromság ! — Örökké egy Valóság.

4. Most magasztaljuk s áldjuk a Szentlelket, — Kérve, hogy öntsön szívünkbe kegyelmet ; — S ezen igaz hitben — Maradjunk végiglen. — Áldassál Szentháromság, — Örökké egy Valóság.

5. Ó Szentháromság ! jöjj el s áldj meg minket, — Szent malasztoddal szenteld szíveinket. — Végórán légy velünk, — Hogy tehozzád térjünk. — Áldassál Szentháromság, — Örökké egy Valóság !

203.

Te Deum laudamus.

1. Téged, Isten ! dicsérünk, — Téged Urunknak vallunk.

2. Téged, örök Atyaisten ! — Az egész föld tisztel.

3. Neked mindnyájan az angyalok, — neked az egek és minden hatalmasságok.

4. Neked Kerubim és Szerafim angyalok, — szüntelen szóval énekelnek :

5. Szent, szent, — szent a seregek Ura, Istene !

6. Teljes az ég és föld, — Felségednek dicsőségével.

7. Téged az apostoloknak — dicsőséges kara,
8. Téged a prófétáknak — dicséretes száma,
9. Téged a vértanuknak — fényes seregi dí-
csérnek.

10. Téged széles e világon — vall és dicsér
az anyaszentegyház.

11. Véghetetlen — felségű Atyaisten !

12. A te tiszteletreméltó, — igaz és egyetlen
Fiadat.

13. A vigasztaló — Szentlelket is.

14. Te dicsőség királya, Krisztus ! — Te az
Atyaistennek örökkévaló fia vagy.

15. Te a megszabadításért felvevén az emberi
természetet ; — Nem iszonyodtál a Szűznek
méhétől.

16. Te meggyőzvé a halál fulánkját ; — meg-
nyitád híveidnek a mennyországot.

17. Te az Istennek jobbján ülsz, — Atyád-
nak dicsőségében.

18. E világnak jövődő bírónak — hiszünk
Téged lenni.

(Következő versek térdelve éneklendők.)

19. Téged azért kérünk, légy segítséggel a te
szolgáidnak, — kiket szent véreddel megváltottál.

20. Engedd, hogy az örök boldogságban —
szenteid közé számíttassunk.

21. Üdvözítsd, Uram ! a te népedet — és áldd
meg a te örökségedet.

22. És igazgasd őket — és fölmagasztaljad most és mindörökké.

(Állva éneklendő.)

23. Minden napon — áldunk Téged.

24. És dícsérjük a te nevedet örökké — és mindörökön örökké.

25. Méltóztassál, Uram ! e mai napon — minden bűntől minket megőrizni.

26. Könyörülj rajtunk, Úristen ! — Könyörülj mi rajtunk !

27. Legyen a te irgalmad, Uram ! mi rajtunk ; — amint Benned bízunk.

(Halkan.)

28. Tebenned bízom, Uram ! — örökké meg nem szégyenülök.

*

1. Te Deum laudamus : — Te Dominum confitemur.

2. Te aeternum Patrem : — omnis terra veneratur

3. Tibi omnes angeli : — tibi coeli et universae potestates.

4. Tibi Cherubim, et Serafim : — incessabili voce proclamant.

5. Sanctus, Sanctus : — Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

6. Pleni sunt coeli, et terra : — Majestatis gloriae tuae.

7. Te gloriosus : — Apostolorum chorus.

8. Te prophetarum — laudabilis numerus.

9. Te martirum candidatus — laudat exercitus.

10. Te per orbem terrarum, — sancta confitetur Ecclesia.

11. Patrem — immensae Majestatis.
12. Venerandum tuum verum, — et unicum Filium.
13. Sanctum quque — Paraclitum spiritum.
14. Tu rex gloriae Christe ! — Tu patris sempiternus es Filius.

15. Tu ad liberandum suscepturus hominem : — non horruisti Virginis uterum.

16. Tu devicto mortis aculeo : — aperuisti credentibus regna coelorum.

17. Tu ad dexteram Dei sedes : — in gloria Patris.

18. Iudex — crederis esse venturus.

Genua flex.

19. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni : — quos pretioso sanguine redemisti.

20. Aeterna fac cum sanctis tuis : — in gloria numerari.

21. Salvum fac populum tuum Domine : — et benedic hereditati tuae.

22. Et rege eos : — et extolle illos usque in aeternum.

Stans.

23. Per singulos dies — benedicimus te.

24. Et laudamus Nomen tuum in saeculum : — et in saeculum saeculi.

25. Dignare Domine die isto : — sine peccato nos custodire.

26. Miserere nostri Domine : — miserere nostri.

27. Fiat misericordia tua Domine super nos : — quemadmodum sparavimus in te.

28. In te Domine speravi : — non confundar in aeternum.

¶ Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu :

R. Laudamus et superexaltemus cum in saecula.

¶ Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Deus, cuius misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus : piissimae Majestatis tuae procolatis donis gratiam agimus, tuam semper clementiam exorantes; ut qui pateetibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

204.

Te Deum . . . Tárkányi könyve szerint.

1. Téged, Isten, dicsérünk — Téged Ūrnak ismérünk.

2. Téged, örök Atyaisten, — áld az egész földön minden.

3. Neked minden szent angyalok, — egek és hatalmasságok.

4. Kerub és Szeraf seregek — szüntelen így énekelnek :

5. Szent vagy, szent vagy — seregeknek Istene vagy.

6. Teljesek dicsőségednek — fölségével föld és egek.

7. Téged az apostoloknak — szent karai magasztalnak.

8. Téged a szent prófétáknak — lelkei dicsérve áldnak.

9. Téged dicsőít imádva — a vértanúk sokasága.

10. Téged a föld kerekiségén — szentegyházad vall és dicsér.

11. Téged áld ó véghetetlen — nagyfelségű
Atyaisten!

12. S egyesült fiadat áldja, — kinek tisztelet
és hála.

13. S a vigasztaló Szentlelket, — kitől nyer-
jük a kegyelmet.

14. Krisztus! dicsőség Királya — s Istenfia!
légy imádva.

15. Te, hogy az embert megmentesd, — a Szűz
méhében vettél testet.

16. Halál fulánkját elvetted, — s megnyitád
nekünk a mennyet.

17. Isten jobbján ülsz az égben — Atyádnak
dicsőségében.

18. Hiszünk, mint világ bírása — jössz ítélni
a világra.

(Letérdelve.)

19. Téged azért, Uram, kérünk, — légy oltal-
munk, légy vezérünk.

20. Kiket szent véred nagy árán — megvál-
tottál a keresztfán.

21. Engedj részt a dicsőségben — szenteid-
nek seregében.

22. Üdvözüljön, Uram, néped, — nyerjen ál-
dást, örökséget.

23. Légy vezére boldogságra, — légy jutalma
s koronája.

(Felállva.)

24. Mindennap dicsérünk Téged, — szent ne-
vedet áldja néped.

25. Őrizz meg ma büntől minket, — és bocsásd meg vétkeinket.

26. Könyörülj rajtunk, Úristen ! — könyörülj híveiden.

27. Legyen irgalmad mi rajtunk, — amint benned van bizalmunk.

(Térdhajtva.)

28. Benned van, Uram, reményünk — ne hagyj soha szégyent érnünk !

Úrnapján.

205.

Dallama : «Szent oltárodhoz járulunk».

Vagy : «Bemegyek szent templomodba».

Kezdetre :

Győzedelmed ünnepére — jövünk Oltáriszentség ! — Tégedet jövünk imádni, — ki élet vagy és vendég. — Méltass minket kegyelmedre, — adj áldást hű népedre ; — Irgalmadnak tengéréből — nagy jóságú Istenség !

Angyali énekre :

Az ég és föld magasztalva, — zengi dicsőségedet. — A fényes nap, mint a porszem — hirdeti fenségedet ; — De legjobban bizonyítja — a szent Ostya mély titka ; — Mit imádunk az oltáron — örök kegyességedet.

Hiszkegyre :

Hisszük, hogy Jézus jelen van — az Oltáriszentségben, — Hiszünk Benne, mint az égből —

alászállott kenyérben, — Ott jelen van Isten-sége — és együtt embersége. — Uram ! készek vagyunk érted — élni s halni e hitben.

Felajánlásra :

Szent asztalod lett az oltár, — hol szolgád bemutatja, — A kenyér s bor áldozatát — mint parancsod meghagyta. — Ez az új frigy nagy szentsége, — szeretet szent emléke. — Uram, Jézus ! szálljon arra — kegyelmed bő harmatja.

A testté lett Ige titka — mi ránk új fényt árasztott, — Mely minden homályt, kétséget — elménkben eloszlatott, — Hogy midőn itt hittel látjuk — a «Láthatatlant» imádjuk. — Uram, Jézus ! híveidnek — adj ehhez szent malasztot.

Szent, szentre :

Szent, örökké szent nagy Isten ! — ég és földnek Istene ! — Akinek dicsőségével — az ég és föld van tele. — Az oltári nagy Szentségben — Isten és emberségben. — Van elrejtve a Kegyeség — s minden áldás kútfeje.

206.

Lauda Sion.

1. Dicsérd, Sion ! Megváltódat, — Vezéredet, Pásztorodat. — Víg szívvel és énekkel.

2. Dicsérd minden érzéssel, — Mert bármi nagy dicsérettel, — Szíved őt nem éri el.

3. Mit énekünk áldva hirdet, — A kenyér, mely él és éltet, — Nyújtatik ma itt nekünk.

4. Mit, hogy hajdan asztalánál — Jézus a vég vacsoránál — Nyujtja, nem kételkedünk.

5. Legyen zengő, legyen édes, — Legyen tiszta és fenséges — Lelkünk jelen öröme.

6. Az oltári nagy Szentségnek, — E nagy Szentség szerzésének, — Van ma fényes ünnepe.

7. Az ó-húsvét megszűnt ebben, — Az új király, új törvényben, — Köt velünk itt új frigyet.

8. A jelképek valósultak ; — A régiek felújultak, — S napfény jött az éj helyett.

9. Mint a végső vacsoránál, — Tőn Jézus, szent parancsánál — Fogva mi is úgy teszünk.

10. Ó jó Pásztor, Jézus ! kérünk, — Lelkünk vétke, légy vezérünk, — Életünkben áldva védj !

207.

1. E mai nap Urunk napja, — Melyen az ő vacsorája. — Örömmel szenteltetik.

2. Szegény és gazdag rendektől, — Minden keresztény hívektől, — Ez méltán tiszteltetik.

3. Mert dicséret Jézusunkat — Illeti, dicső Urunkat, — Ég s föld minden részében.

4. Ki minket híven szeretett, — És rendszerint részeltetett, — Szent testében s vérében.

5. Az Úr Jézus e szentségben, — A szent ostya szent színében — Igaz hittel imádjuk.

6. Keresztény hívek ! értsétek, — S elmétekbe jól vegyétek, — E szentség méltóságát.

7. Megváltónkat magasztaljuk, — Jóllehet, meg nem foghatjuk, — Titkának valóságát.

8. Jertek tehát, imádjátok, — Mindnyájan szívből áldjátok. — Istent, kenyér színében.

9. Dicsérjétek angyalokkal, — Hív keresztény országokkal, — Nagy csodatételében.

10. Mi benned, ó Jézus, hiszünk, — És rólad itt vallást teszünk. — Add, hogy lássuk mennyégben.

Jézus Szent Szívéről.

208.

1. Add nekem, Jézus! szívedet, — akarlak szeretni, — Mert az én szívem kedvedet — nem tudja keresni — Ha csak veled nem egyesül; — ha szívedben nem részesül. — Jézus, én szerelmem ! :]

2. Érettem a Szűz méhében — Te testedbe öltöztél, — A kenyér és bor színében — eledelem lettél, — Hogy teveled egyesüljek, — és csak téged szeresselek. — Jézus, én szerelmem ! :]

3. Ó csodálatos egyezség! — itt van e szent helyen, — Az isten és az emberség — egy személyben jelen; — Amit itt látsz, nem csupa jel, — hanem angyali eledel, — Jézus teste s vére. :]

4. Ó kegyelemnek tengere ! — érted eped szívem, — Ó angyaloknak kenyere ! — téged óhajt lelkem; — Tápláljad éhes lelkemet, — áztassad száraz szívemet. — Jézus teste s vére. :]

5. Szerelmes édes Jézusom ! — Oltáriszent-ségben. — Jelenlétedet itt vallom — kenyér- és borszinben ; — Noha nem látlak, de áldlak, — és a hit által imádlak, — Jézus teste s vére :]

6. Mennyből kilobbant égi tűz ! — gyullaszd szeretetem. — Érzésem legyen tiszta szűz, — legyen tiszta lelkem ; — Ó ragadd el én szívemet, — Vond hozzád minden kedvemet. — Jézus, én szerelmem ! :]

209.

(Gyermekek éneke.)

Dallama : 51. sz. alatt.

1. Kis Jézus szent Szíve ! — imádlak s szeretlek, — Míg e földön élek — soha meg nem vetlek. — Légy hajnalom szép csillagja, — Tavasz korom jó illatja : — Kisded Jézus szent Szíve !

2. Növekedél egykor — égi bölcseségben, — Add, hogy növekedjem — én is ebben szépen. — Te légy szívem példányképe, — Gyenge korom erőssége : — Kisded Jézus szent Szíve !

3. Add, hogy az én lelkem — legyen mindig ébren, — Szívem szent Szívedhez — szeretettel égjen ; — Szívem, lelkem foglald jóban, — Hogy szeressen mindig jobban : — Kisded Jézus szent Szíve !

4. Ótaníts meg engem — minden jóra, szépre ; — Nagy mély alázatra — s engedelmességre, — Hogy mit szeretsz, azt szeressem ; — Mit te megvetsz, azt megvessem : — Kisded Jézus szent Szíve !

5. Édes Jézus ! veled — ma szívet cserélek, — Fogadom, jó leszek — és csak neked élek ; — Végy irgalmad kebelébe, — Ha meghalok, vigy az égbe : — Kisded Jézus szent Szíve.

6. Dicséret, dicsőség — az örök Atyának ! — Szentlélekkel együtt — egy szülött Fiának ! — S neked örök hálát zengjen, — Tiszta lelkek ajka mennyben, — Kisded Jézus szent Szíve !

210.

1. Mély imádással köszöntlek, — ó Jézus szent szíve ! — A bánkódó bűnösöknek — egyetlen reménye. — Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet, — Ó Jézus szent szíve ! — Vigyen hozzád minden lelket — Válságod szent vére.

2. Hétszeres áldással árad — malasztod forrása, — Melyből anyaszentegyházad — híveit ellátja. — Áldj meg . . . stb.

3. Szívednek vérző nyílása — szeretet kútfeje, — Szenvedők vigasztalása — lankadók ereje. — Áldj meg . . . stb.

4. Ő az árvák segítsége, — özvegyek oltalma, — Elhagyottak menedéke — hív küzdők jutalma. — Áldj meg . . . stb.

5. Ő szelíd, alázatos szív, — melynek szent példája. — Minket oly szeretettel hív — az üdvnek útjára. — Áldj meg . . . stb.

6. Bírj tehát minket egészen — és te légy min-

denünk, — Búban, örömben, veszélyben — csak hozzád sietünk. — Áldj meg . . . stb.

S Te, ki meghaltál érettünk, — mint ártatlan Bárány, — Adj égi koronát nyernünk — halálunk óráján. — Áldj meg . . . stb

211.

1. Ó örök szeretet nagy mélysége ! — Megváltó Jézusunk kegyes Szíve ! — Hozzád folyamodunk esdve, kérve, — Tekints itt könyörgő híveidre. — [: Jézus Szíve ! kérünk végy be ; — Minket szerelmednek kegyelmébe. :]

2. Előttünk a váltság keresztfája, — A mi vétkeinknek drága ára. — S ott oldalad sebe ki van tárva, — Az epedő lelket mindig várva. — [: Jézus szíve . . . stb. :]

3. Te mondád, hogy Hozzád siessenek, — Kikért földre jöttél, az emberek ; — Hogy a vétek által ejtett sebek, — Sebekből gyógyulást nyerhessenek. — [: Jézus szíve . . . stb. :]

4. Ó szent seb, szeretet szent emléke, — Jézus győzelmének legszebb éke. — Légy megtérő lelkünk menedéke, — Holtunk után örök üdvössége. — [: Jézus szíve . . . stb. :]

5. Dicsőség, imádás az Atyának, — Érettünk szenvedett szent Fiának. — S a Szentlélekkel egy Háromságnak, — Az örök irgalom forrásának. — [: Jézus szíve. :]

1. Tehozzád sietnek — az epedő lelkek, — Jézus szíve ! — Égő kívánsággal, — buzgó imádással — Téged kérve ; — Hogy malasztod árja — szálljon mindnyájára — Jézus szíve !

2. Lelkünk újulása, — szent véred hullása, — Jézus szíve ! — Betegek ereje — fáradtak nyughelye — és reménye. — Megenyhül, meggyógyul, — aki hozzád fordul — Jézus szíve !

3. Vétkünk mind-emellett — Mily gyakran megsebzett — Jézus szíve ! — Tőlünk szerelmeknek — Kínodnak s vérednek — ez lett bére. — Hívságot szerettünk, — s téged megvetettünk, — Jézus szíve !

4. De véred hullása — szeretet szólása, — Jézus szíve ! — Te oly számtalanszor — hívsz minket, jó Pásztor — megtérésre. — Az igaz bűnbánat — kegyelmet nyer nálad — Jézus szíve !

5. Bánjuk hát vétkünket, — Ó gyujtsd fel szívünket, — Jézus szíve ! — Áldd meg szándékunkat, — S vidd akaratunkat — Boldog végre ; — Hív állandóságot — engedjen jóságod, — Jézus szíve !

6. Felajánljuk neked — az egész életet — Jézus szíve ! — Öröm, vagy bú érjen, — akaratod legyen — hű vezére. — S ha jó végórája, — Te légy koronája — Jézus szíve !

I. Énekek a Boldogságos Szűz Máriáról.

213.

A mise kezdetére :

1. Áldozzunk, hív keresztények ! — A kegyelem kútfejének, — Hogy megadta Istenünk — Szűz Máriát minékünk.

2. Ő a szüzesség virága, — Bűn nélkül jött e világra ; — Üdvözlégy Szűz Mária ! — Tisztaság lilioma.

3. Szentlélek által tebenned — Vett az örök Ige testet, — Ó áldott Szűz Mária ! — Istenségnek temploma.

Az angyali énekre :

4. Máriáé volt a gyermek, — Akinél az égi lelkek — Áldva így énekeltek : — Dicsőség az Istennek !

5. Jászolánál ott könyörge — Mély imádással szülője ; — Dicséret Máriának, — Megváltónk szűz Anyjának.

Hiszekegyre :

6. A szent evangéliumban, — Örök élet s igazság van. — Élve, halva hirdette — Ezt a szűz szent Gyermek.

7. Hogyha Jézust elvesztettük, — Mint a szent Szűz úgy keressük ; — És követvén Máriát, — Feltaláljuk szent Fiát.

8. Higyünk, . . . az alázatos hit — Nyitja meg

az ég ajtóit ; — Ez által lett Mária — Az Istennek szent anyja.

Felajánlásra :

9. Szűz Anyánk ! ez áldozatunk, — Mit Istennek bemutatunk — Neved tiszteletére, — Szent Fiad szerzeménye.

10. Ah, de bűneink Fiadnak — Szent színétől visszatartnak ; — Te mutasd be, jó Anyánk ! — Amit itt feláldozánk.

11. Testi, lelki jólétünket, — Mellyel ő áld meg bennünket, — Áldozd fel, ó Mária ! — Boldogságos Szűzanya !

12. S amivel irgalma büntet, — Testi, lelki szükségünket. — Kérünk fájdalmaira, — Ó mutasd be, Mária !

Szent, szent, szentre :

13. Zengje ég, föld s benne minden : — Szent, örökké szent az Isten ! — Mint a szűz énekelte, — Mondjuk : Szent az Úr neve.

14. Életünkre s végóránkra — Kérj áldást, ó Isten Anyja ! — Hogy példádat követve, — Feljuthassunk egekbe.

214.

Dallama : Áldozattal járul hozzád.

Kezdetre :

Boldogságos Szűz Mária ! — Áldva köszönt hív néped ; — Mert te szülted e világra — A királyi Felséget, — Ki az égen és a földön —

Uralkodik örökön, — Engedd, kérünk, hogy éne-
künk — Méltán dicsérjen Téged.

Angyali énekre :

Dicsőség legyen egekben — A jóságos Isten-
nek ; — Hogy ily kegyes anyát rendelt — Oltal-
mul az embernek. — Dicsőség Szentháromság-
nak, — A malaszt forrásának. — Tiszta szívvel
és lélekkel — Mondjunk áldást Istennek.

Hiszekegyre :

Hiszünk az örök Atyában, — Aki mindent
teremtett ; — Hiszünk egyszülött Fiában. — Ki
értünk emberré lett. — Hisszük a Szentlélek-
istent, — Aki megszentelt mindent, — s hogy
Mária pártfogása — Által nyerünk kegyelmet.

Felajánlásra :

1. Ó Atyánk ! vedd oly kedvesen — Az oltár-
áldozatot, — Mint, melyet neked szűz karján —
Mária bemutatott. — Gyarlóságunk segítsége —
Legyen szent könyörgése. — Ő ne vesd meg a
nevednek — szentelt mély hódolatot.

2. Ó irgalmasságnak Anyja ! — Látod gyenge-
ségünket, — Te mutasd be az Istennek — Gyarló
könyörgésünket ; — Nyerjen kegyes pártfogá-
sod, — Végig állandóságot. — Vedd, jó Anya !
oltalmadba — Mi egész életünket.

Szent, szent, szentre :

Az Úr szolgáló leánya, — Kit oly dicsővé
teve. — Magasztalva, nagy örömmel — Zengte :
Szent az Úr neve ! — Mondjuk szintoly buzgó-

sággal — S oly tiszta vigaszsággal. — Szent az Isten, szent az Isten ! — Legyen áldott szent neve !

215.

A mise kezdetére :

1. Máriának tisztelői ! — Tiszta szívvel jöjjetek, — Szűz anyáknak ünnepére — Nagy örömmel zengjete.

2. Szent oltárunk zsámolyánál — Zengjük a a dicséretet ; — Nyerje az meg, ó nagy Isten ! — Atyai tetszésedet.

Angyali énekre :

3. Áldjuk, dicsérjük s imádjuk — Uram kegyességedet, — Hogy Mária oltalmával — Gyámolítod népedet.

Evangéliumra :

4. Ó Jézus ! világosíts föl, — Hogy mikép szűz szent Anyád. — Úgy hallgassuk és kövessük — Tanításod szent szavát.

5. Legyen az nekünk vezérfény — Itt az élet-tengerén ; — Legfőkép ha majd a végső — Harc órája megjelen.

Hiszekegyre :

6. Engedj, úgy hinnünk, nagy Isten ! — Mint hitt a Szűz Mária, — Kinek Istenanyaság lett — Nagy hitért nagy díja.

Felajánlásra :

7. Im az oltár áldozatja, — Mit Istennek be-

mutat. — Tisztelvén az Isten anyját — A buzgó szív hódolat.

8. Nyerjen oly tetszést az égben — Mint a szent Szűzé nyere, — Amidőn őt bemutatta, — ki minden bűnt elvéve.

9. Kérésünkkel egyesüljön — ó Anyánk ! nagy érdemed, — Pótolván, mint az erőtlen — akarat meg nem tehet.

Szent, szent, szentre :

10. Máriának énekével — Egyesüljön énekünk, — Zengje szívünk, zengje lelkünk : — Szent vagy, édes Istenünk !

II. Boldogságos Szűz Mária ünnepeire.

216.

1. Boldog Asszony szeplőtelen fogantatása ünnepén.

(December 8-án.)

A mise kezdetére :

1. Isten legszebb temploma, — üdvözlégy szent Szűzanya ! — Kit már fogantatásában — megszentelt az ég Ura. — Te, kiben bűn nem vala, — Üdvözlégy, szent Szűzanya !

2. Bízva sóhajtunk feléd, — mert a csábító fejét — Megrontottad s megaláztad — lelkünk régi ellenét ; — Ki Istentől ezt nyeréd, — bízva sóhajtunk feléd.

Az angyali éneke :

3. Dicsőség az Istennek, — Áldás az embe-

reknek, — Kik tebenned, ó Szűzanyánk — erős oltalmat nyernek : — Ég, föld velünk zengjenek : — dicsőség az Istennek !

Evangéliumra :

4. Az örök nap hajnala, — Te vagy, áldott Szűzanya ! — Utánad jött Megváltónkban, — az igazság nappala. — E nap hajnalsillaga, — Üdvözlégy szent Szűzanya !

Hiszekegyre :

5. Hisszük Istenségedet — Uram, add kegyelmedet, — Hogy Szűzanyánk nagy hitével — imádhassunk Tégedet, — Híven szolgálva neked, — töltsük itt az életet.

Felajánlásra :

6. Im a tiszta áldozat, — mit szívünk az Őrnak ad, — Hogy méltán tiszteljük, ó Szűz, — szent fogantatásodat. — Nyerje meg áldásodat — a buzgó szívhódolat.

7. Ó Mária ! benned vett — az örök Ige testet ; — Azon testté lesz a kenyér, — mely most fölszenteltetett. — Jézus ! add kegyelmedet, — Úgy eggyé lennünk veled.

Szent, szent, szentre :

8. Zengje ég és föld velünk. — Szent vagy, édes Istenünk ! — Add, Uram, ezt Máriának — érzésével zengenünk. — Zengjen teljes életünk : — Szent vagy édes Istenünk !

1. Üdvözlég, dicső Királyné! — kit nekünk Isten adott, — Szüzek szüze! benned látjuk — a szép hajnalcsillagot. — Üdvözlég teljes malasztal, — áldott mindenek fölött, — Jöjj sietve a segéllyel, — melyért a világ eped.

2. Az Atyánál már öröktől — fogva elvégezteték, — Hogy Fiának légy szülője, — az Igének anyja légy. — Azon Igének, ki által — ég és föld teremtetett, — És megőrzött már az első — vétektől is tégedet.

3. Isten után téged illet — ó Szűz! a főtisztelet, — Mert Ő téged fölmagasztalt — angyalok, szentek felett. — Zengjen hát harsány örömmel — a dicsérő hódolat, — Mellyel mostan ünnepeljük — Szent fogantatásodat.

4. Tiszta lélekkel dicsérjük — A szeplőtelen szűz Anyát! — Tiszteljük szent érzelemmel — a Szentlélek templomát. — Szép nap ez, dicső örömnep, — Isten adta ezt nekünk: — Harsogjon föl hát az égig — szent s magasztos énekünk.

5. Bölcsesség királyi széke, — Istennek szentelt lakás, — Hét hegyoszlopon nyugodva, — Üdv neked és hálaadás. — Hozzád nem közelve a bűn, — hogy méltó hajléka légy — Annak, aki irgalomból — váltságunkra küldeték.

6. Mária, élőkné anyja! — és szenteknek ajtaja! — Angyalok fölött királyné, — Jákob új

szép csillagja. — Mint a tábor harci rendben — szép vagy és rettenetes — Szentegyházunk oltalmára — ó Anyánk! siess, siess.

7. Ó, segíts meg elkerülnünk — a sok bűnveszélyeket, — Minek árja e világon — végromlással fenyeget. — Légy oltalmunk, légy vezérünk — irgalmas szívű Anya! — És segíts eljutni hozzád — Ó mennyország ajtaja!

218.

2. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepére.

(Február hó 2-án.)

Dallama: Üdvözlégy Krisztusnak drága.

1. Ki negyven nap előtt — üdvösségünkre — Lejöttél az égből — bűnös földünkre. — [: Szállj le lekünk — hajlékába, — Ó világ világossága.:]

2. Ki a szűz méhében — testbe öltöztél, — Hogy megmentsd az embert — emberré lettél. — [:Szállj be lelkünk... stb.:]

3. Ki bár királya vagy — az égnek s földnek, — A jászolt választád — szegény bölcsődnek. — [:Szállj be lelkünk... stb.:]

4. Ki az eget s földet — felékesítéd — Itt anyád pólyába — takart be téged. — [:Szállj be lelkünk... stb.:]

5. Ki bő táplálékot — adsz mindenkinek, — Itt szűz tejét szoptad — egy szűz kebelnek. — [:Szállj be lelkünk... stb.:]

6. Kit a hív pásztorok — s a három bölcsek, —
Buzgó imádsággal — megüdvözöltek. — [:Szállj
be lelkünk . . . stb.:]

7. Kit, midőn a negyven — napok elmúltak, —
Bemutatott szent szűz — Anyád az Úrnak. —
[:Szállj be lelkünk . . . stb.:]

8. Kit az ősz Simeon — karjára felvett, —
Áldván az isteni — magas kegyelmet. — [:Szállj
be lelkünk . . . stb.:]

9. Ki megváltásunkért — véred ontottad, —
Érted egy pár galamb — lőn az áldozat. — [:Szállj
be lelkünk . . . stb.:]

10. Ki példánk, Istenünk — Atyánk, testvé-
rünk, — Védőnk, Megváltónk vagy, — irgalmazz
nekünk. — [:Szállj be lelkünk . . . stb.:]

219.

Dallama : «Lelkünk üdvössége» szerint.

1. Sion! templomod — szépítsd oltárodát. —
Fogadd Királyodat — imádd Krisztusodat. —
[:Ime, itt jön Szűz Mária, — karján lelkünk drága
díja, — Jézus Isten Fia :]

2. A törvényt megtartja, — mint azt Őr meg-
hagyta. — Fiát bemutatja, — Simeonnak adja. —
[:A szentséges Szűz Mária . . . stb.:]

3. Egeknek ajtaja, — üdvösség hajnala, —
S e hajnal csillaga — lett a boldog Anya. —
[:A szentséges Szűz Mária . . . stb.:]

4. Nyissuk fel lelkünket, — kérjük Istenünket, — Hogy adjon kegyelmet, — mert íme közelget. — [:A szentséges Szűz Mária . . . stb.:]

220.

1. Az Istenházába siet — az áldott szent Szűzanya, — Karjain a kisdéd Jézus, — a nagy Istennek szent Fia.

2. Hogy ő a törvényt megtartsa — és magát beavattassa. — Áll a templom ajtajában, — többi asszonyok sorában.

3. Midőn az öreg Simeon — Jézust karjaira vette, — Lelkében az angyaloknak — nagy örömet érzette.

4. Szent Üdvözítőjét áldja, — Kegyes Istenét imádja. — Teljes lévén Szentlélekkel, — felsóhajt és így énekel.

5. Most bocsátod el szolgádat — békeességben, ó Istenem ! — Mert az ígért Üdvözítő — eljött, látta őt a szemem.

6. Akit te adtál népednek, — Fényére az Izraelnek, — Világ világosságára — s minden ember váltságára.

7. Add, hogy ősz Simeon után — Mondhassuk mi a végórán : — Most bocsádod el, ó Isten ! — te szolgádat békeességben.

3. Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepére.

(Március 25-én.)

Dallama : Áldozunk hív keresztények.

1. Mária kis hajlékában, — Názárethnek városában — Istenhez fohászkodik, — és buzgón imádkozik.

2. Az emberi nem váltságát — óhajtja Isten országát, — Szánja bűnös voltunkat — számívetett sorsunkat.

3. Imádkozik s ím elébe — Gábriel arkangyal lépe. — Isten titkát jelenti — s a Szűzet megköszönti.

4. Így szóla hozzá az angyal : — Üdvözlég, teljes malasztal. — Minden asszonyok felett — áldott vagy, az Úr veled.

5. A Szűz megrettent e szóra, — de az angyal tovább szóla : — Ne félj, mert az Istennél — Te nagy kegyelmet nyertél.

6. Megárnyékoz a Szentlélek, — és szűz méhed gyümölcsének — Jézus lesz az ő neve — az angyal ily szót teve.

7. S a szent Szűz megalázkodva, — Ime az Úr szolgálója ! — Legyen te Igéd szerint — szól s az égre feltekint.

8. És legott az örök Ige — leszállt a szent Szűz méhébe, — hol emberi testet vőn, — s az ember váltsága lőn.

9. Adjunk hálát az Istennek, — ki nekünk a kegyelemnek — Kútfejét megnyitotta — s Fiát váltságul adta.

10. Jézus megtestesülése — legyen lelkünk üdvössége. — S égben egyesülhessünk — vele, mint ő itt velünk.

222.

1. Üdvözlégys Mária! — kit az Isten Fia, — Öröktől fogva magának — választott anyjának.

2. Malaszttal vagy teljes — irgalmas és kegyes. — Példája minden szentségnek — tökéletességnek.

3. Úr vagyon te veled, — nyitva szűz kebled, — És minden asszonyok felett — nagy a te érdemed.

4. Áldott vagy, ó Anya! — Szentlélek temploma, — Áldott szűz méhed gyümölcse, — Jézus lelkünk kincse.

5. Asszonyunk Mária! — Istennek szent Anyja! — Bűnösöknek szószólója — hazánk pártfogója.

6. Tekints reánk mennyből — királyi székedből, — Védelmezd örökségedet, — te magyar népedet.

7. Imádd Istent értünk, — buzgó szívvel kérünk, — Most és főképp, ha végóránk — jövend, légy jó anyánk.

223.

4. Májusi ájtatosságra.

Szép mint a nap, kiválasztott mint a hold.

1. Istentől megáldott égi szűz Ara! — Akit kiválasztott az ég s föld Ura; — Szűz malasztal telve, tiszta fénysugár, — Te világíts, merre élünk útja jár.

2. Ki ragyogsz az égen, ha az éj beront. — Szép csillagfűzérben, mint a tiszta hold. — S mint lángforrás egyben mosolygasz felül, — Napnál ékebben, ha új nap derül.

3. Ó kegyes Szűz! hogy ha búban könnyezünk, — Légy szíveink holdja, s hozz derűt nekünk; — Légy nap átderengő minden érzetet, — Ha gyönyörben rezgő szívünk túltelett.

224.

1. Május királynő asszonya! — köszönt a májusi reggel, — Áldásod jöttén Szűzanya — áldásod ezen reggel.

2. Im, mi neked ajánljuk azt, — mi csak virul a földön, — Ültesd díszül e szép tavaszt — az Úr kertjébe ott fönn.

3. Terjeszd ki ránk hű gondjaid — ó nők királyi nője! — S őrizd szívünk liliomait — a zöld május mezőbe.

4. E három szép virágnövényt — kérünk:

veszni ne engedd : — A bútan, szép zöld reményt — a hitet és szerelmet.

5. Ó add, hogy bőséges virág — nyíljék minden szívekben, — Legyen mind egy szent ily virág — hogy vígan dalra keljen.

6. Annak, aki hitben hideg, — küzdvén kétségek ellen, — S a némának adj lángszívet, — hogy vígan dalra keljen.

7. S föllengjenek mint csalogány, — ha zeng ajkán az ének. — Az öröm leghangosb szaván — Májusdalt zengve néked !

225.

5. Sarlós Boldogasszony napjára.

(Július 2-án.)

1. Az Istennek szent Anyjáról — szól ma nekünk az írás. — Jelen ünnepünknek tárgya — egy boldog látogatás. — Melyet a Szűz Mária tett — Júdának városában, — Hol köszönté Erzsébetet — Zakariás házában.

2. Szent Erzsébet így fogadja : — ó szűzek ékessége ! — Áldott vagy az Asszonyok közt, — áldott méhed gyümölcse ! — Ó mint érdemlettem én meg — az égtől e nagy kegyet ; — Hogy az én Uramnak Anyja — látogasson engemet.

3. Alig hangzott köszöntésed — szava én füleimben, — Már a magzat szívem alatt — repetett örömében. — Boldog vagy, ó Szűz ! hogy

hittél, — mert mind beteljesednek, — Amik csak az Űristentől — neked megígértettek.

4. Mária hallván e szókat — buzgón felnéz az égre — És az Isten nagy jó voltát — ez énekkel dicsérte : — Magasztalja s áldja lelkem — az Urat, őt hirdetem ; Őt dicsérem, mert Teremtőm — s Űdvözítő Istenem !

5. Ó Mária ! látogass meg — minket is, hogy mellettünk, — Szent Fiadnak trónusánál — esedezzel érettünk ! — Hangozzék mindig szívünkben — magasztaló éneked, — S örvendezzünk szent Fiadnak, — mint János örvendezett.

226.

Magnificat anima mea Dominum.

Dallama : 193. sz. alatt.

1. Magasztalja az én lelkem — az Urat Isteneimet ! — És dicséri az én szívem — az én Űdvözítőmet. — Igen örvend minden részem, — imádja Teremtőmet.

2. Nagy dolgokat cselekedett — nekem, aki hatalmas, — Szent és áldott az ő neve, — nagykegyelmű s irgalmas, — Nemzetségről nemzetségre — nagyszerelmű s jutalmas.

3. Királyi hatalmasságát — e földön cselekedte, — A kevély szívek elméjét — karjával széjjelúzta. — Hatalmasokat a székből — a földre levetette.

4. Az alázatos szíveket — éégig felmagasztalta, — Javait az éhezőknek — kitöltvén elosztotta. — És a kevély gazdagokat — üresen bocsátotta.

5. Az ő szolgáját, Izraelt — porából felfemelte, — Mert nagy irgalmasságáról — vala emlékezete ; — Amint szólott Ábrahámnak — már beteljesítette.

6. Dicsőség legyen Atyának — és a Fiúistennek, — Szívünk Vigasztalójának — a Szentlélekistennek. — A teljes Szentháromságnak — egy örök Istenségnek.

Mezey.

227.

6. Karmelusi Boldogasszony napjára.

(Július 16-án.)

Dallama : Mária drága neve szerint.

1. Karmelus dicsősége, — Sáronnak ékessége, Mária ! — Malasztoknak bősége, — bűnösök reménysége, Mária ! — Oltalmadat s jóvoltodat — Mutasd te szolgáidnak, — és hív szolgálóidnak, Mária !

2. E szent helyen tiszteltek — neked házat emeltek, Mária ! — Kik szent életet éltek, — téged itten dicsértek, Mária ! — Prófétáknak, szent atyáknak — Követték nyomdokukat, — neked adván magukat, Mária.

3. Mert Karmelus az a hely, — hol láttatott ama jel, Mária ! — Mely tégedet példázott, —

és bőven harmatozott, Mária! — Pártfogásod, imádságod — Legyen segítségünkre — lelki üdvösségünkre, Mária!

4. A jel Illés felhője, — szárazság enyhítője, Mária! — Te vagy Illés felhője, — Jézus annak esője, Mária! — Hogy lágyítsa s vidámitsa — E szent eső szívünket, — mutasd be kérésünket. Mária!

228.

7. Havas Boldogasszony napjára.

(Augusztus 5-én.)

Dallama: „Ah hol vagy magyarok» szerint.

1. Az Isten gyakorta — csodával áldja meg — Ájtatos szándékát — a jámbor szíveknek.

2. Egy hív házaspárt így — áldott meg Rómában, — Ki bár sok kincs között — élt ott jámborságban.

3. Kérven a jó Istent, — hogy szent szűz Anyjának — Áldozhassák fel azt, — amivel bírának.

4. Templomot akartak — neki építeni — S a szent Szűzben Istent — megdicsőíteni.

5. Im, nyáron egy halmon, — esett hó volt jele, — Hogy Istennél e szent — szándék tetzést nyere.

6. Isten megjelenté — ezt a két jámbornak, — Akik meg is tarták — hűn, amit fogadtak.

7. Ott épült a templom — s velek a Szűz által — Az Istent sok ezren — áldják buzgósággal.

8 Jézus! adj kegyelmet, — Mária! segíts meg. — Hogy buzgósággal — én is tetszést nyerjek.

Szívemet, lelkemet — templommá szenteltem, — Jöjj, s végy benne lakást — ó édes Istenem!

10. Tegye oly tisztává — malasztod lelkemet, — Mint ama hó vala — a szent halom felett.

11. Végy oltalmad alá — ó áldott Szűzanya! — Kit a Mindenható — így felmagasztala.

12. Dicsőség, imádás — a Szentháromságnak, — A csodák s malasztok — örök forrásának.

229.

8. Nagyboldogasszony ünnepére.

(Augusztus 15-en.)

Dallama: «Áldozunk hív keresztények» szerint.

1. A mennyei szent városnak — gyöngykapui ma megnyílnak. — Jézus édes anyjának, — áldott Szűz Máriának.

2. Élte zsoldját megfizette — a halálnak, és helyette, — Annyi sok érdemekért — megnyeré az égi bért.

3. Örvend az egész mennyország, — mert dicsőség és boldogság — Lett díja Máriának, — az Űr választottjának.

4. Az érdemek koronája — Isten előtt készen álla — S adaték Máriának, — egek Királynéjának

5. Az angyalok dicsérettel — s magasztaló

énekekkel — Zengedezve hódolnak — dicső Királynéjoknak.

6. A próféták s pátriárkák, — kik epedő szívvél várták — A Szűzanya szent Fiát, — magasztalják Máriát.

7. Kik szent reménységben éltek, — a jámborok felkelének — S áldják a Szűz Máriát, — mint Megváltójuk Anyját.

8. A Barányt követő szűzek — nagy örömmel zengedeznek, — Üdvözölve Máriát, — a Szűzek Királynéját.

9. O dicsőség Királynéja ! nézz reánk is, szolgáidra, — Irgalmasságnak Anyja, légy híveid oltalma !

10. Kérj malasztot szándékunkhoz — töredelmes bánatunkhoz : — Hogy szívből megtérhesünk, — s egykor veled lehessünk.

230.

1. Örül, vigadj tisztaságban — felvirágzott anyaság ! — Angyali ártatlanságban — tündöklő menyasszonyság ! — [:Mária, Mária ! — egek Királynéja ! — bűnösök szószólója !:]

2. Körülvett a mai napon — az angyali sokaság, — Mert megkoronáz tégedet — a teljes Szentháromság. — [:Mária, Mária ! . . . stb.:]

3. Az egeknek egeiben, — víg énekek zengenek, — Az angyalok Üdvözítőnk Anyjának — örvendeznek. — [:Mária, Mária ! . . . stb.:]

4. Mert Mária a mennyország — dicső Királynéja lett. — Isten őt felmagasztalta — angyalok s szentek felett. — [:Mária, Mária ! . . . stb.:]

5. Az Atya kedves leányát — áldással köszöntötte ; — A Fiú mint édes Anyját — fölöttébb megtisztelte. — [:Mária, Mária ! . . . stb.:]

6. Ó Mária, választott Szűz ! — magas a te érdemed, — Mégis engedd, hogy tehozzád, — szállhasson hiv seregéd. — [:Mária, Mária... stb.:]

7. Könyörgésed hatalmával — segítsd gyarlóságunkat, — Kérj malasztot, hogy megtérvén, — bánjuk gonoszságunkat. [:Mária, Mária... stb.:]

8. Pártfogásod erejével, — Mária ! segíts minket, — Annyi sok viszontagságban — oltalmazd életünket. — [:Mária, Mária ! . . . stb.:]

231.

9. Kisasszony ünnepére.

(Szeptember 8-án.)

Dallama : Örülj, vigadj, tisztaságban.

1. Nagy örömmel, énekléssel — zengedeznek az egek, — Vidámságot, nyájasságot — mutatnak a földiek. — Mert ma Szűz Mária — mint a legszebb rózsa — bimbójából kinyíla.

2. Nap sugarát, hold világát — új öröme terjesztik ; — Az angyalok, égi karok — énekekkel dicsérik. — Hogy a Jézus anyja — születék Mária, — Bűnösök pártfogója.

3. Szűznek anyja örvend Anna — férjével

Joachimmal, — S együtt vele nemzetsége — minden rokonságival. — Áldják Szűz Máriát — egek királynéját ; — Kisasszonyunk Máriát.

4. Ez bizonynal, valósággal — vígságnak első napja, — Min született, Mária lett — lelkeinknek istápjá. — Jestsze gyökerének — Áron veszejeének — Általa nyílt virága.

5. Bűneinkért, életünkért — Jézus előtt esedezz, — Ellenségtől, sok ínségtől — Kéréseddel védelmezz ; — S ha válunk a testtől — e siralomvölgyből, — Nyerj kegyelmet mennyégből.

232.

10. Boldogságos Szűz Mária nevenapjára.

(Szeptember 8-a utáni vasárnapján.)

1. Mária drága neve — lelkem édes öröme ! Mária ! — Ha megzendül fülemben, — vidámság kel szívemben ; Mária ! — A buzgó szív, mely hozzád hív, — Téged kíván dicsérni — szeretetteddel égni, Mária !

2. Buzgósággal vigadván, — lelkem téged óhajtván, Mária ! — Gerjed tiszteletedre, — Fiad szeretetére, Mária ! — Mert kegyelmet — nem kereshet. — S nem találhat, csak annál, — kinek te anyja valál, Mária !

3. Téged az Isten kedvelt, — Fia anyjának rendelt, Mária ! — Téged illet dicséret, — angyalok, szentek felett, Mária ! — Ó kegyes Szűz ! —

mindent elűzz. — Ami minket rútíthat — Istentől eltaszíthat, Mária !

4. Tisztaság szűz virága, — szíveink vidámsága, Mária ! — Elesteknek gyámola — bűnösöknek oltalma, Mária ! — Ó Mária ! — Jézus anyja ! — Esedezzel érettünk, — légy mindenkor mellettünk, Mária !

5. Valaki csak gondolja, — és tiszta szívből vallja, Mária ! — Add, hogy téged szeressen — s élted után kövessen, Mária ! — Kik dicsérünk — arra kérünk : — Hogy egész életünkben, — írva legyen szívünkben, Mária !

6. Isten téged választott, — nekünk oltalmul adott, Mária ! — Midőn testtől elválík — lelkünk s világból múlik, Mária ! — Légy vezérünk, segítségünk. — Érettünk Jézust kérjed, — Mennyben legyünk te véled, — Mária !

233.

1. Mária, Mária ! — fényesebb a csillagnál, — Szebb a holdvilágnál — tisztább az aranyból, Mária ! — Ezerszer köszöntlek — szüntelen dicsérlek — Szívemből szeretlek, Mária !

2. Mária, Mária ! — Atya isten lánya, — Fiúnak szűz Anyja, — Szentlélek mátkája, Mária ! — Áldom szent nevedet, — óhajtom kedvedet, — Mutasd kegyelmedet, Mária !

3. Mária, Mária ! — mennyország ajtaja ! — Angyalok vigalma — emberek oltalma, Mária ! —

Azért dicsérjenek — az égi seregek — S földön az emberek, Mária !

4. Mária, Mária ! árvák kegyes Anyja ! — Betegek orvosa — szegények gyámola, Mária ! — Tudod szükségünket, — keserves éltünket. — Ó szánd meg ügyünket, Mária !

5. Mária, Mária ! — engeszteld Fiadat, — Ki pártfogásodat — nézvén, malasztot ád, Mária ! — Ó nyerd meg malasztját — bűnök bocsánatját. — S lelkünk nyugodalmát, Mária !

6. Mária, Mária ! szeretett jó Anyánk ! — Főkép, ha végóránk — eljő, vigyázz reánk, Mária ! — Buzgó kérelmedre, — szent Fiad kegyelme — Vigyen az egekbe, Mária !

234.

Dallama : Áldozunk, hív keresztények.

1. Bús szívemnek nagy öröme, — Máriának drága neve. — Áldjad lelkem Máriát — Üdvöztönk szent Anyját.

2. Én szívemet neked adom — s lelkem ó szűz ! neked adom.*

3. Bűnösöknek szószólója, — híveid vigasztalója.*

4. Máriának említése, — számban méznek édessége.*

5. Ha nyelvem volna aranyból — dicséreted jönne abból.*

6. Kik Máriát nem tisztelik, — jól szent Fiát nem ismerik.*

7. Ó mennyei szép lilium, — áldva tisztel sok milliom.*

8. Aranyból építtetett ház, — melyre Szent-háromság vigyáz.*

* Áldjad lelkem Máriát! — Üdvöztönk szent anyját.

235.

11. A Boldogságos Szűz olvasója napján.

(Október első vasárnapján.)

Dallama: Áldjad. ember. e nagy iódat.

1. Az Űr Jézus szent nevében, — élő hitben es reményben — Hozzád fohászkodik néped, — ó Mária! — S tetőled vár segítséget, Krisztus anyja!

2. Midőn Jézus életéről — kínjáról s dicsőségéről — Buzgó szívvel elmélkedünk, ó Mária! — Rólad mindig emlékezünk, Krisztus Anyja!

3. Öröm Anyja! te fogantad, — őt szűz méhedben hordoztad, — Te szülted őt, a templomban följánlád, — S keresvén őt az ünnepen. — ott találád.

4. Ó fájdalom Anyja! néked — mily kín volt Fiadat nézned! — Midőn őt megostorozva, koronázva, — Szidalmak közt felszegezték kereszt-fára.

5. Dicsőségnek Anyjává tett, — feltámadva, Jézus téged; — Midőn felment. elküldötte a

Szentlelket. — S hogy megkoronázzon téged —
mennyebe felvett.

6. Öröm, kín s dicsőség Anyja! — kérd Fia-
dat, hogy malasztja, — Legyen velünk s tartson
meg az igaz hitben, — Örömben úgy, mint bá-
natban s dicsőségben.

236.

Dallama : 51. sz. alatt.

1. Jertek a mennyország — arany ajtajá-
hoz, — Jertek az olvasó — szűz Királynéjá-
hoz, — Ragyog teljes dicsőségben ; — szent
Fiának visszfényében ; — Üdvözlégý Szűz
Mária !

2. Koszorúkat kötünk — ékes virágokból, —
Szent üdvözetekből — s imafohászokból. —
Ó alázat ibolyája ! — Tekints kérünk kegyel-
rája : — Üdvözlégý Szűz Mária !

3. Kegyes szemeidből — irgalom sugárzik, —
Ha bűnterhes lelkünk — könnyeinkben ázik ; —
Egyszülötted minden jót ad, — hogyha mond-
juk olvasódat. — Üdvözlégý Szűz Mária !

4. Anyai jó szíved — soha sincs bezárva, —
Két liliomkarod — örökké kitarva, — Felénk
rózsafüzért rezgetsz, — az egekbe úgy édes-
getsz : — Üdvözlégý Szűz Mária !

5. Légy itt hű vezérünk, — szánakozzál raj-
tunk, — Szent olvasód közben — kik hozzád
sóhajtunk. — Üdvünk egész szép szivárvány —

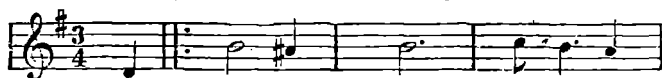
ne hagyj minket, kérünk, árván. -- Üdvözlégy
Szűz Mária!

6. Imádkozzál értünk, — egek választottja; —
Váltson meg bennünket — könnyeid patakja. —
Jöjj a végsőn segélyünkre, — olvasódat fűzd
kezünkre; — Üdvözlégy Szűz Mária!

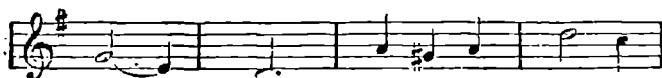
237.

12. Magyarok Nagyasszonya ünnepére.

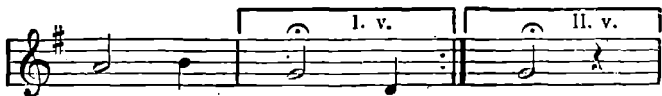
(Október második vasárnapján.)

1. Nagy Asz - szo - nyunk! ha-zánk re -
ir - ga - lom - job-bod fe -

mé - nye! bús nem - ze - ted zo -
lé - je, bot - lá - si - ért, ó.

kog - va esd. Nyujtsd vesd.
meg ne

Mi lesz be - lö - lünk, hogy - ha el -

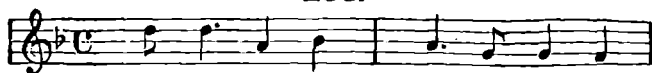
hagysz? Ó, ár - va - sá - gunk sír - va

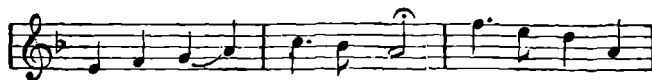
2. Szövétnekünk a hit világa, — Mit szent királyunk gyujta meg; — Ó nem lobog egekre már ma, — Nem hatja át nemzetet. — Ó gyujtsd kihűlt szívét e népnek, — Hogy nyerjen újabb ezredévet! — [:Minden reményünk... stb.:]

3. Szeretetünk, melyért az Isten, — viszont szeretve, áld vala; — Bálványokon és földi kincsen — Tapad; — de sujt is ostora... — Ó józanítsd ki mámorából — E néped, — mely nem tud magáról. — [:Minden reményünk... stb.:]

4. Hozzád sír a jobbak keserve — Jámbor családok tűzhelyén — A szebb idők után esengve, — Mikor nap ült hazánk egén. — Ó kérjed Istent, újra értünk; — Ne hagyd elveszni árva népünk! — [:Minden reményünk... stb.:]

1. Ki - nek el - ső szent ki - rá - lyunk

fel - a - ján - lott min - ket: Bol - dog - szá - gos

szűz Má - ri - a! Te - kintsd ü - gye - in - ket.

Fá - jó szív - vel, könnyes arccal Im, hozzád si -

c - tünk! Magyarország Nagy - ass - zón - ya!

Kö - nyö - rögj, kö - nyö - rögj é - ret - tünk.

2. Elárasztá országunkat — a nyomor és ínség; — Bánatunkat újra kezdjük, — noha vége nincs még. — Pusztulunk, ha te nem védesz, — semmivé kell lennünk. [: Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

3. A te kerted ez az ország, — mely betegen

hervad ; — Boldogsága virágait — fogyasztja minden nap. — Kopár földje úgy nedves csak — ha mi könnyet ejtünk : — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

4. Mily boldog volt ez az ország — míg te neked szolgált ; — Míg szerelmed ékesíté — mint virág az oltárt : — Most pusztulunk, fogyunk, veszünk, — mert téged feledtünk . . . — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

5. Őseink jó erkölcssei — veszendőben vannak ; — Szelet vetünk és kezeink — zivatart aratnak. — Lábunk alatt fekete sír — mennydörgés felettünk : — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

6. Azért védett, tartott-e meg — anyai szerelmed, — Hogy bűnágynon vesszen a nép, — mit maga vetett meg? — S elfeledje a világ, mint — mi téged feledtünk? — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

7. Ne neheztelj azokra, kik — újra hozzád térnek : — Bocsáss meg, mint anya szokott, — szíve gyermekének. — Légy anyánk, mi neked újra — gyermekeid lettünk : — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

8. Mely szép multja sírja felett — feketében gyászol : — Távozzék a nyomor s ínség — e szegény hazától. — A békének olajfája — viruljon felettünk . . . — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

9. Szent kezeddél oltalmazd a — király koronáját, — S tedd alatta boldoggá a — magyarok hazáját. — Új nap süssön ránk az égből, — kik annyit szenvedtünk : — [:Magyarország Nagyasszonya . . . stb.:]

III. Közénekek a boldogságos Szűz Máriáról.

239.

1. Boldogasszony anyánk ! — Régi nagy pát-rónánk. — Nagy ínségben lévén, — Így szólít meg hazánk : — Magyarországról, — Édes hazánkról — Ne feledkezzél el, szegény — Magyarokról.

2. Az Atya istennek, — Kedves szép leánya! — Krisztus Jézus Anyja, — Szentlélek mátkája. — [:Magyarországról . . . stb.:]

3. Nyisd meg az egeket, — Sok kiáltásunkra. — Anyai palástod — Fordítsd oltalmunkra. — [:Magyarországról . . . stb.:]

4. Kegyes szemeiddel — Tekintsd meg népedet, — Segéljed áldásra — Magyar nemzetedet. [:Magyarországról . . . stb.:]

5. Sírnak és zokognak — árváknak szívei ; — Hazánk pusztulásán — özvegyek lelkei. — [:Magyarországról . . . stb.:]

6. Vedd el országunkról — ezt a sok ínséget, — Mikben torkig úszunk, — Ó, nyerj békességet. — [:Magyarországról . . . stb.:]

7. Irtsd ki, édes Anyánk ! — Az eretneksé-

get, — Magyar nemzetedből, — a hitetlenséget. — [:Magyarországról... stb.:]

8. Hogy mint Isten anyját — Régen tiszteltenek, — Úgy minden magyarok — most is dicsérjenek. — [:Magyarországról... stb.:]

9. Tudod, hogy Szent István — örökségbe hagyott, — Szent László király is — Minket reád bízott. — [:Magyarországról... stb.:]

10. Fiad ellen sokat, — megvalljuk, vétettünk; — De csak imádj értünk — S hozzája megtérünk. — [:Magyarországról... stb.:]

11. Jézus, Fiad előtt — Könyörögj érettünk, — Mert ha nem cselekszel — Egy lábíg elveszünk, — [:Magyarországról... stb.:]

12. Dícséret, dicsőség — Legyen az Atyának, — A te szent Fiadnak — S Szentlélek mátkádnak. — [:Magyarországról... stb.:]

240.

1. Buzgó sze-rel - med - re, szent tiszt-e-le-
Még testem moz - dul - hat, vagy elmém gon-

ted - re, Kész vagyok, Má - ri - a!
dol - hat, sze-ret-lek, Má - ri - a!

2. Ó Istennek Anyja ! — egek Királynéja ! —
Üdvözlégly Mária ! — Tehozzád sóhajtok, —
szüntelen kiáltok, — Szűzanyám, Mária ! — Sze-
relined virágát, — szíved rózsás ágát, — Ültes-
sed szívembe, — piros leveleibe — nyíljon ki.
Mária .

3. Hozzád fohászkodunk, — segítségért es-
dünk — minden szükségünkben : — Évának
fiai — bűn örökösei — segits inségünkben. —
Kegyelem kútfeje — fényegedből nézz le —
Kegyes szemmel reánk — és hallgasd meg
imánk — Szűzanya Mária !

4. Szűz Mária anyánk ! — kegyelmes patró-
nánk ! — Éva szép leánya ! — Szűzanya méhed-
ből, — ártatlan kebledből — jött Isten szent
Fia. — Esedezzel értünk, — kik rossz útra tér-
tünk. — A végső nagy harcban — légy győzel-
münk majdan — Szűzanya, Mária !

5. Kegyelem kútfeje, — Frigynek szent szekrénye, — Áldott légy, Mária! — Anyai voltodat, — segítő karodat. — Meg ne vond, Mária! — Megvallom, vétettem, — de már megvetettem, — Előbbeni éltem, — kérlek légy mellettem, — Segélj, ó Mária!

6. Igazán megvallom, — felteszem halálom; — Szeretlek Mária! — Végső pihenésem, — utolsó csepp vérem, — Óhajt s áld, Mária! — Ha porrá változom, — azt is feláldozom — Fiad elejében, — csak te légy vezérem, — Szűzanyám Mária!

241.

1. Dícsértessél, ó Mária! — kinek Ūr Jézus a Fia. — Szűze minden szűzeknek, — anyja a kegyelmeknek. — [:Testi, lelki kárt elvévén — Asszonyunk és anyánk lévén, — Könyörögj, könyörögj — könyörögj ránk figyelmezz — S halálunkkor védelmezz.:]

2. Te bűn nélkül fogantattál — malasztokkal megáldattál, — A szentlélek ereje — tégedet megszentele. — [:Testi, lelki kárt elvévén... stb.:]

3. Szeplőtelen szűz virág vagy, — bűnösökhöz irgalmad nagy, — Csodálatos Szűzanya! — tisztaság színaranya. — [:Testi, lelki kárt elvévén... stb.:]

4. Szűzanyja vagy teremtned, — szűzanyja Üdvözítődnek. — Légy anyja híveidnek, — hogy

szívből megtérjenek. — [:Testi, lelki kárt elvévén ... stb.:]

5. Igazságnak tiszta tükre, — isteni bölcsesség széke. — Oka vagy örömnünknek, — vidámsága szívünknek. — [:Testi, lelki kárt elvévén ... stb.:]

6. Ó békesség frigszekrénye, — bűnös világ nagy reménye. — Mennysországnak ajtaja, — Boldogságos Szűzanya ! — [:Testi, lelki kárt elvévén ... stb.:]

7. Magyarország pártfogója, — nemzetünk oltalmazója ! — Őrizd örökségedet, — segítsd magyar népedet ! — [:Testi, lelki kárt elvévén ... stb.:]

8. Kérd, hogy az Isten Báránya, — bűneinket megbocsássa. — Kérj szent malasztot nekünk, — hogy ő hozzá térhessünk. — [:Testi, lelki kárt elvévén ... stb.:]

242.

1. Egek ékessége, — földnek dicsősége ! — Magyarok asszonya s királynéja — Hozzád buzgó szívvel, — s köteles hűséggel — Járu-lunk szentséges Szűz Mária ! — Mint patrónánk-hoz, — édes anyánkhoz, — Teljes reménység-gel — folyamodunk, — S minden szükségünk-ben — fohászkodunk.

2. Tekints kegyes szemmel, — és irgalmas szívvel — A mi szent eleink kérelmére ; — Jöjj örökségednek, — rettegő népednek — Jöjj, kérünk, ó anyánk ! védelmére. — Még bennünk

egy ér — mozdul, vagy csepp vér, — Téged híven fogunk mi tisztelni — Kegyes jóvoltodat emlegetni.

3. Mert belénk ontatott, — szívünkbe oltatott, — Eleink vérével szereteted ; — Azért lenn is marad, — soha ki nem szakad, — Igaz magyar szívből tiszteleted. — Ettől, ó szent szűz, — lángolván mint tűz, — Téged minden hévvel kész tisztelni, — S vérével hűségét pecsételni.

4. Dicső méltóságod és hatalmasságod — Az égen és földön fölséges, nagy ; — Mint nap fényességgel, — tündöklő szentséggel — Az alkotmányok közt te legfőbb vagy ; — Fogantatásod — Szűzanyaságod. — Isteni erőnek — műve vala — Méhedbe az Isten alászálla.

5. Hogy hív segítségünk — légy itt s erősségünk, — Téged adott Isten bús szíveknek ; — Mennyekben te kéred — s szent Fiadtól nyered — Bőséget isteni kegyelmeknek ; — Nincs olyan szükség, — nincs oly nagy inség, — Melyről Isten után ne tehetnél — S Jézus előtt minket nem menthetnél.

6. Azért Nagyasszonyunk ! — hozzád folyamodunk, — Hallgasd meg kegyesen kérésünket : — Éhségtől, hadaktól, — hirtelen haláltól — S minden veszélyektől ments meg minket. — A végső órán — mellettünk szólván, — Segíts kéréssel, Isten anyja ! — Légy irgalmas, Anyánk ! ó Mária !

1. Égi szűz virág — áldjon a világ! — Téged,
ó Szűz Mária! — Mert te mi hozzánk, — mint
édes Anyánk! — Jó vagy, jó vagy, Mária!

2. Ó légy oltalom, — mert bűn súlya nyom —
Minket, ó Szűz Mária — Égből kiesni, bűnben
elveszni, — Ne hagyj, ne hagyj, Mária!

3. Kérjed fiadat — Ő malasztot ad — Érted,
ó Szűz Mária! — Hogy úgy megtérjünk — s
Istennek éljünk, — Segíts, segíts, Mária!

4. Vétkeink felett — bár vérkönnyeket — Sír-
nánk, ó Szűz Mária! — Hogy megtisztulnánk —
s egykor feljutnánk — Hozzád, hozzád, Mária!

5. Te meg nem veted — a szívből eredt —
Kérést, ó Szűz Mária! — Kegyes anyánk légy, —
szárnyad alá végy, — Kérünk, kérünk, Mária!

6. Hogy hívek legyünk, — légy feltételünk, —
Őre, ó Szűz Mária! — A te kérelmed, — nyer-
jen kegyelmet — S áldást, áldást, Mária!

7. Egek gyönyöre, — szívünk öröme, — Nézz
ránk, ó Szűz Mária! — Hogyha kimúlunk —
egekbe jutnunk — Segíts, segíts, Mária!

Dallama : 57. sz. alatt.

1. Egy óhajtás, egy dicsének — zeng ma néped
ajkain, — Hogy tehozzád fellebegjen — angya-
loknak szárnyain. — Szűz Anyánk! sok század

óta — a magyar nép téged áld. — Mint a szent-ség példaképét — szent hitében hön csodál.

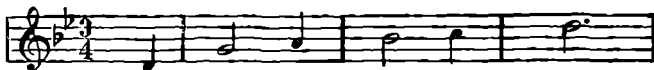
2. És ha lát virágkehelyben — rezgni szép gyöngyharmatot; — Rajta gyémánt milliókban — szétragyogni a napot; — Rád tekint és szent örömtől — keble hangosan dobog: — Mert terajta, Jézus anyján — még sugárzóbb fény lobog.

3. És ha látja tündökölni — napsugarak láng-jait, — Ő előtte még vakítóbb — fényben úsznak bájaid; — Mert a napnak lángcsomóján, — bár ragyogó, hány a folt? — S rajta Ádám ősbűnéből — mégcsak egy kis árny se volt.

4. Téged Isten templomának — tart, hova bűn nem hatolt; — Hervadatlan rózsakertnek, — melyre az ég lehajolt. — Benned látja a hegy-ormon — el nem égő tűzbokort, — És a bárkát, melyet a bűn — örvényébe nem sodort.

5. Ó te vagy a visszanyert üdv — tiszta hajnalcsillaga, — Melyre percig sem borítá — leplét a bűnéjszaka. — Rajta a kígyó hatalma — elvesztette erejét: — Mint egy dicsőbb élet lánya, — széttiportad a fejét.

245.

1. E - zer - szer üd - vöz - légy,

ó, Má - ri - a! Té - ged buz - gón i - mád

a bűn fi - a; él - tem fé - nye és

re - mé - nye! Zárj be en - gem ö -

I. v. II. v.

rök sze - rel-med - be. Él - be.

2. Mária, Mária! benned bízom, — ó kegyes Szűzanya! légy gyámolóm; — El ne hagyjon vétkem miatt — Jézusom, orvosom, a te Fiad!

3. Kegyoltárod előtt leborulok, — buzgó hódolattal térdre omlok. — Tekints reám, ó Szűzanyám! — hogyha majd eljövend végső órám.

4. Hajtsd hozzám, ó Anyám! szent Arcodat, — drága szent Fiadat értem imádd, — Végy kedvedbe, szerelmedbe, — egykoron vezess be az egekbe.

5. Add, jó Anyám, egek Királynéja! — hogy csak te légy élttem végső célja. — A még élek, szeresselek, — minden érzelmimben legyen veled.

6. Tied leszek jó- és balsorsomban, — Életemben s egykor halálomban ; — Benned bízom későn, korán, — tied vagyok mindig, ó Szűzanyám !

7. Halálom óráján jöjj el hozzám ; — utolsó harcomon ne hagyj árván. — Szent Fiadnál légy pátrónám, — Könyörögj érettem, ó Szűzanyám !

246.

1. Hozzád sóhajt bús szívünk — e siralom völgyéből. — Ó Mária ! nézz reánk — Fiad dicsőségéből. — Nézzed gyarló életünket, — testi s lelki szükségünket ; — Légy oltalmunk s kérj nekünk — segedelmet az égből.

2. Lelkünknek fájdalmiban — vigasztalást óhajtunk ; — De a világ eltaszit — s nem könnyőrül mirajtunk. — Tudott adni sok keservet, — de nem adhat semmi enyhet, — Isten irgalmán kívül — nincs hova folyamodnunk.

3. De csak méltó büntetés — a kín és sok gyötrelmek, — Számlálhatlan vétkekért — a hálátlan embernek. — Isten, a szentségek árja, — a por-ember őt megbántja ; — Hogy merjük reményleni — kegyelmét az Istennek.

4. Azért tehozzád futunk — Jézusnak szent szülője ! — Ó légy elhagyott ügyünk — erős védelmezője ; — Kérj malasztot, hogy megtérjünk, és mindig Istennek éljünk. — Te légy e feltételünk, — s új életnek őrzője.

Dallama · Mariát dicsérni, hívek jöjjetek.

1. Kössünk szép koszorút — Szűz Máriának, — Kiben e világnak — új fénye támad. — Üdvözlégy Mária! — nemünk csodája! — Deríts fényt az édes — magyar hazára.

2. Üdvözlégy Mária! — fehér liliom! — Bámulja szépségét — az égi Sion; — Gábor szavaira. — hogy megijedtél; — Halvány liliommá — akkoron lettél.

3. Üdvözlégy, Mária! — szende ibolya; — Isten Bárányának — őrző angyala! — Hogy Heródes elől — elrejtezkedtél, — Titkos ibolyává — akkoron lettél.

4. Üdvözlégy, Mária! — gyöngye rózsaszál! — Ki ott Názarethben — felvirágozál. — Fehér rózsá voltál — pirossá lettél, — Hogy a keresztnél — vérben fürödtél.

5. Üdvözlégy, Mária! — ezerjő-virág. — Benned talált gyógyszer — az egész világ; — Te meggyógyosod — a föld sebeit — S akik vétek által — esnek sebbe itt.

6. Üdvözlégy, Mária! — menny örök zöldje. — Tebenned remél a — siralomvölgye. — Üdvözlégy, Mária! — szép csillag-virág! — Boldog, ki mennyégben — téged nyílni lát.

7. Üdvözlégy, Mária! — kedves nefelejts! — Tisztelő népedet — ó el ne felejtsd; — Szent

István kertjének — legszebb virága ! — Deríts
fényt az édes — magyar hazára.

248.

1. Lelkem lángadozva ég, — ó Mária éretted, —
Nincsen lángjaimban vég, — szívem úgy meg-
ihletett. — Hogy szerelmeddel felbátorítál, —
Kegyességeddel hön ápolgattál: — [:Köszönöm,
mint Anyámnak — s kegyelmes patrónámnak.:]

2. Te sok veszedelmekben — eddig is segítettél. — Ó kegyes Szűz ! énnekem — Istentől
áldást nyertél. — Ha fohászkodtam, hozzád szó-
lottam, — S általad égi jókhoz jutottam: —
[:Köszönöm . . . stb.:]

3. Azért mindig itt élek, — tiszta szívből dicsér-
lek. — S dicsérjen velem téged, — a földön
minden lélek. — Ó nagy szeretet ! — érdemem
felett, — Rám terjesztetted kegyességedet. —
[:Köszönöm . . . stb.:]

4. Mivel tehát magadat — hív anyámnak mu-
tattad ! — Nagy hűnös létemre is, — kérésem
elfogadtad ; — Ha inség jó rám, siet végóram, —
Te is, Szűz anyám ! siess énhozzám. — Te sza-
kaszd el életemet, s vidd Jézushoz lelkemet.

249.

Dallama : Mária drága neve.

1 Magyarok Királynéja. — Boldogságos Szűz-
anya, Mária ! — Neked áldoz magyar szív, —

mely hozzád örökbe hív. Mária! — [Ó Mária, Jézus anyja!] Könyörögj híveidért, — a te magyar népedért, Mária!

2. Im. hozzád folyamodunk, — mert benned bizakodunk, Mária! — Segíts szenvedéseinkben, — bokros keserveinkben. Mária. — [Ó Mária... stb.:]

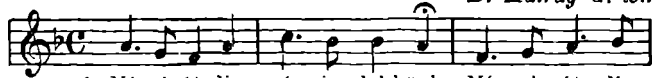
3. Tekints le országodra, — te árva fiaidra. Mária! — Neked élünk és halunk, — te híveid maradunk, Mária! — [Ó Mária... stb.:]

4. Magyarok szószólója, — ügyeink pártfogó a, Mária! — Hal'gasd könyörgésünket, — ínségben nyögésünket Mária! — [Ó Mária... stb.:]

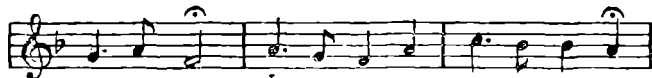
5. Állj elő végóránkban — mint megvédő a harcban, Mária! — Légy életünknek fogytán — velünk, úgy mint azután, Mária! — [Ó Mária... stb.:]

250.

D. Mátray G.-tól.

1. Má - ri - át di - csér - je lel - künk, Má - ri - át di -

csér - je szánk! Ót, ki ál - tal I - s - ten annyi

szent ma - laszt - ja szál - la ránk, kit fi - á - nak

2. Mindazokra, k'kre Éva — megcsalatra bűnt hozott. — És a bűnnel a halál és — kárhozat leszármazott. — Márián magán nem ejte — eredet bűn sebet. — Kik amannak kára ellen — egy magas védpajzs ledett.

3. Üdvözölt légy, feddhetet en — tisztaságú Szűzanya! Élet, nem ha ál, leánya — Boldogasszony Mária! — Tszta vagy te, mint a harmat, — mely az égből gyöngyözött: — Sérhetetlen lil omként — Állsz a bűntövis között.

4. Légy a csüggedők reménye, — a szegények gyámo a: — Szenvedők vigasztalója — Sebhedettek orvosa; — Légy erőnk a bűnveszélyben — a ha á ban ; po ónk. — Lelk üdvünk szent ügyében — légy fiadnál pártolónk.

251.

1. Már'át d csérni — h vek jöjjetek. — Mert ő fogja kérni — Fiát értetek. — :Üdvözlégy, Mária! — mond a minden hív — Á dott légy, Mária! — nyelv mondja és szív.:]

2. Ha értünk Mária — Fiát követi, — Kérését

szent Fia ! — meg nem vetheti. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

3. Istentől csodával — neki adatott. — Hogy anyaságával — szűz maradhatott. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

4. Fogantatásában — ő vétkes nem volt, — Sem élte folytában, — sem midőn megholt. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

5. Mint arany a tűztől — felolvasztatik, — Kemény szív e szűztől — meglágyíttatik. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

6. Ó Szűz ! életfája — a jámboroknak, — És főpatrónája — hív magyaroknak. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

7. Te vagy segítsége — minden híveknek, — És nagy reménysége — a bűnösöknek. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

8. Te vagy én oltalmam — kísértetekben, — Erős bizodalمام — veszedelmekben. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

9. Utolsó órámban — segélj engemet. — Az örök hazába — segítsd lelkemet. — [:Üdvözlégység ... stb.:]

252.

Dallama : Szent vagy, Uram. szent vagy.

1. Megváltónk szent Anyjához — járulunk Máriához. — [:Üdvözlégység, ó Szűzanya ! — Légy hiveid oltalma.:]

2. Atyaisten lánya vagy, — Ő nála kegyelmed nagy. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

3. Szentlélek arája vagy, — Fájdalmaink közt el ne hagyj. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

4. Távoztasd az ínséget, háborút és éhséget. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

5. Tarts meg az igaz hitben, — Jézussal egyes-ségben. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

6. Ó Mária, Mária ! — ó légy üdvünk hazája. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

7. Oltalmazd életünket — testünket és lekün-
ket. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

8. Nyerjen a te szerelmed, — Istentől bő ke-
gyelmet. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

9. Hogy akik esdve kérünk, — Egykor jó vé-
get érijünk. — [:Üdvözlégý ... stb.:]

253.

1. Mondj naponkint és óránként — lelke-m
dícséreteket. — Máriának, Szűzanyának — szent-
telj vig ünnepeket. Gondolkodjál s álmélkodjál —
az ő méltóságáról. — Tisztelettel, szeretettel —
szólj az Isten anyjáról.

2. Őt dícsérjed, őt tiszteljed, — hogy Fiánál
segítsen. — Kérd oltalmát, nehogy a bűn — raj-
tad erőt vehessen, — Mert Mária nekünk égi, —
szent ajándékot hozott, — E királyné szűz méhé-
ben — Irgalom fogantatott.

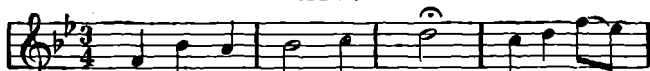
3. Éva vétke, tiltott étke — bezára az egeket, —

S bűne által gyötrelembe — ejte minden népeket — De a hív, s alázatos szűz — oly kegyelmet nyert vala, — Hogy a megtérőknek ismét — megnyílt az ég ajtaja.

4. Tiszta szűzek szűz Virága — magas a te érdemed, — Téged választott az Isten — minden asszonyok felett; — Üdvözlégy, ó Isten anyja — Szentléleknek temploma! — Légy megtérésünknek útján, — gyarlóságunk gyámola.

5. Pártfogásod gyámolítsa — kétkedő szíveinket, — És leginkább a végórán, — légy velünk, segíts minket, — Hogy Fiadnak malasztjával — szent példádat követve — Oda jussunk, ahol te vagy, — ó angyalok öröme!

254.

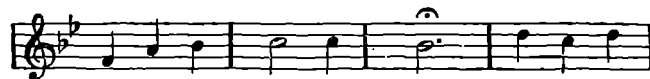
1. Nagy asz-szo - nyunk A - nyánk! hozzád sír

a ma - gyar, hogy ol - tal - mazd és

védd — tá - mo - ga - tó kar - ral.

Ol - tár - ké - ped e - lőtt vérkönnyet

2. Midőn az ellenség — mint a tenger vésze —
Ezer felől támad — e maroknyi népre. — Tekints
reánk, kérünk, királynői szemmel, — S te. né-
pedről e bajt kegyesen hárítsd el. — [:Magyar-
országról . . . stb.:]

3. S ha katonáink ott állnak a tűzbe' — En-
gedd, hogy az ellent — hős karjuk legyőzze. —
S képeddel ékített harci lobogónkra — Arany-
sugárt hintsen száz diadal napja. — [:Magyar-
országról . . . stb.:]

4. Segíts Nagyasszonyunk ! — hiszen István király — Mikor elrabolta — tőlünk a zordhalál, — Te neked adta e népet és e hazát. — Ne vesd meg, teljesítsd esdeklő szavát. — [:Magyarországról . . . stb.:]

255.

1. Nagy Isten kedvében, — örök dicsőségben, — Orvendező anya ! — tekints szolgálidra, — Ó Szűz Mária !

2. Te általad nyernek, — a bűnbánó lelkek, — Fiadnál irgalmat — és örök jutalmat, — Ó Szűz Mária !

3. Erősségünk tornya, — gyarlóság gyámola, — Te hozzád sietnek — az erőtelenek, — Ó Szűz Mária !

4. Békesség szekrénye. — árvák nagy reménye, — Légy szívünk nyugalma, — elhagyottak anyja ! — Ó Szűz Mária !

5. Irgalmasság anyja, — mennyországajtaja, — Ne hagyd el népedet, — mely tisztel tégedet, — Ó Szűz Mária !

6. Ó ne hagyj magunkra, — tekints országunkra. — A szív egyessége, — legyen hazánk éke. — Ó Szűz Mária !

7. Az Isten kegyelme ; — szálljon híveidre, — Kik szívből dicsérünk, — segíts, hogy megtérjünk. — Ó Szűz Mária !

256.

1. Nyujtsd ki mennyből, ó Szent anyánk, kezdet, — Ne utáld meg szükségében hívedet. — [:Mária, Mária ! Ó Mária Szűzanya !:]

2. Oltalomhely Isten után csak te vagy, — Szólj mellettem, mert szavad ereje nagy. — [:Mária ! . . . stb.:]

3. Vétkeimnek rútságáért meg ne vess, — Szent Fiadnak kegyelmébe bevezess. — [:Mária ! . . . stb.:]

4. Ó Mária, Isten után gyámolóm. — Szent Fiadnál legkedvesebb szószólóm. — [:Mária ! . . . stb.:]

5. Mikor pedig elközelget halálom. — Kegyes Anya, ó légy vigasztalásom. — [:Mária ! . . . stb.:]

6. Akkor segíts engem, szegény szolgádat, — Kérjed értem, Jézust, a te Fiadat ! — [:Mária ! . . . stb.:]

257.

Dallama : 151. sz. alatt.

1. Ó, ál - dott szűz Anya ! mennyei szép ró - zsa.

Bol - dog menny-or-szág - nak drága gyöngy - vi - rá - ga.

2. Hajtsd hozzánk, ó Anyánk! — angyali arco-
dat, — Drága szent Fiadat — érettünk imád-
jad, — Hogy láthassuk mennyben szent Atyán-
kat. — [:Vigyázz reánk ... stb.:]

3. Mily boldogok azok, — kik téged dicsér-
nek, — Neked tiszta szívből — buzgón énekel-
nek; — Szent Fiadnál ők kegyelmet nyernek. —
[:Vigyázz reánk ... stb.:]

4. Ó Szentháromságnak — szolgáló leánya! —
Nyerj erőt énnekem dicséret mondásra, — Szent
nevednek, örök áldására. — [:Vigyázz reánk ...
stb.:]

5. Üdvöz légy, áldott légy — Űr Jézus daj-
kája! — Szegény bűnösöknek — kegyes szó-

szólója ! — Híveidnek légy meghallgatója. —
[:Vigyázz reánk . . . stb.:]

6. Tenger fővényének — mennyi sokasága, —
Annyiszor üdvöz légy — szűzesség virága ! —
Te szent neved szívünk vidámsága. — [:Vigyázz
reánk . . . stb.:]

7. Alázatos szívvel — kérünk, édes Anyánk ! —
Hogy midőn eljövend — a mi végső óránk. —
Kegyelemmel legyen Fiad hozzánk. — [:Vigyázz
reánk . . . stb.:]

8. Dicséret, dicsőség — legyen az Atyának. —
Kegyes Megváltónknak, — a te szent Fiadnak. —
Szentlélekkel a Szentháromságnak. — [:Vigyázz
reánk . . . stb.:]

258.

1. Ó életünk reménye, — Istennek szent
Anyja ! — Dicsőségedből nézz le, — Légy nép
oltalma. — Kik főképp bűnbe estünk. — Zo-
kogva, sírva esdünk : — Mária, Mária ! — Mária
segíts !

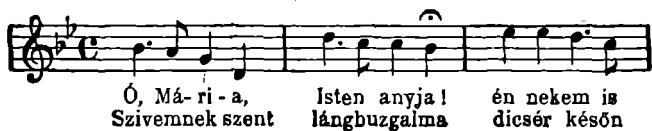
2. Te látod, mennyi bajjal — kell mindig küz-
denünk, — Hogy kísérlettel s jajjal — van telve
életünk : — Magunkban bízni félünk, — Azért
esengve kérünk : — Mária, Mária ! — Mária
segíts !

3. Szent pártfogásod adjon — Erős akaratot, —
Mely ahhoz hű maradjon — Mit sokszor foga-
dott ; — Hogy így Istennek élve, — célját lel-
künk elérje : — Mária, Mária ! — Mária segíts !

4. Fiadnak szent keresztje — Adjon vigasztalást, — Hogy amit ránk ereszte. — Eltűnjük a csapást; — Lelkünknek újulása — Legyen vére hullása, — Mária, Mária! — Mária segits!

5. Te benned van reményünk, — Mert kegyes Anya vagy, — Akármilyen sorsban élünk, — Ó kérünk, el ne hagyj: — Főképp, ha jó az óra, — Mely elhív számadóra: — Mária, Mária! — Mária segits!

259.

2. Hajnalkeltén, ha felzendül — magas tornyon a harang, — Mintha szózat szállna menny-

ből, — imára kelt föl a hang. — Megköszöntlek, szép szűz Hajnal! — ezt rebegem az angyallal: — [:Üdvözlég Szűz Mária!:]

3. Ha délre száll az arany nap, — szól a harang újlag, — Érzelveim hozzád vonnak, — ismét téged áldalak. — Áhítattal, csöndes ajkkal, — ezt sóhajtom forró ajkkal: — [:Üdvözlég Szűz Mária!:]

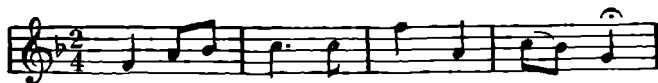
4. Ha fölkel az est csillaga — s munkámat bevégezem, — Istenemnek hálát adva, — feléd táruul két kezem. — Az esteli harangsóra — indul nye vem e szép szóra: — [:Üdvözlég Szűz Mária!:]

5. Áldott vagy ég választotta, — maga az Űr van veled; — Sokszor áldott, aki lakta — szeplőtelen kebeled. — Ó hallgass meg, kérlek, engem, — valahányszor sz vből zengem: — [:Üdvözlég Szűz Mária!:]

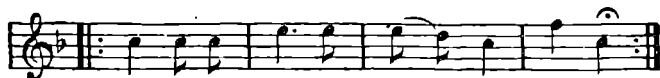
6. Ó Mária, Isten anyja, — én nekem is jó anyám! — Szivem s lelkem lángbuzgalma — dicsér későn és korán. — Végórámban állj melletttem, — hogy akkor is azt zenghessem — [:Üdvözlég Szűz Mária!:]

k a p o s s y.

260.

1. Ó, Szűz a-nyánk! fe - léd si - et - nek
Jól tudván, hat - ha - tós i - má - dat,

2. Ó Szűzanyánk! tekintsd a véték — Nyomasztó súlya ránk szakad; — Az ördög, test és a vi ágnak — Horgára lélek hány akad? — E hármass ellenség hatalmát — Törd meg, ne üzze bűn uralmát; — [Ó Szűzanyánk, mi elveszünk, — Ha tőled nem segítettünk:]

3. Ó Szűzanyánk ! segíts kegyeddel, — Hogy űzzük a bűn bajait ; — Készek leszünk szenvedni, mintsem — Áthágni ég parancsait. — Te állj mellénk kísértetünkben, — Ne hagyj el sok veszélyeinkben. — [:Ó Szűzanyánk ! hozzád futunk, — Légy szükségünkben gyámolunk !:]

4. Ó Szűzanyánk ! add, hogy mi hozzád — Élet s halálban hűk legyünk ; — Az élet szent s örök honába, — Mert csak te általad megyünk. — Ó, ne vesd meg ígéretünket, — Im itt fogadjuk hűségünket, — [:Fogadjuk, hogy hívek leszünk — Te hozzád, míg tart életünk.:]

261.

Dallama : O örök szeretet nagy mélysége.

1. Ó Mária, nálad keres néped — oltalmat, pártfogást, segítséget ; — Mert az elhagyottat mindig véded — ha bizalommal eseng néked. — [:Ó légy kegyes és meg ne vess. — Lelkünk oltalmára siess, siess.:]

2. Irgalmasság Anyja, jó anyánk vagy, — Szólásod ereje Fiadnál nagy ; — S bár a hűtlen világ minket elhagy, — Nem rettegünk, csak te velünk maradj. — [:Ó légy kegyes stb.:]

3. Minket a gyarlóság nagy terhe nyom, — És vétkek környeznek mindenkoron ; — Égi tisztaságú szűz liliom, — Reményünk védelmed alatt vagyon. — [:Ó légy kegyes stb.:]

4. Ó nyerjen meg nekünk hív oltalmat, —

Mit az ember s világ még nem adhat ; — A földi és örök szent nyugalmat, — Hogy áldjuk az égi nagy irgalmat. — [:Ó légy kegyes stb.:]

262.

1. Ó Mária ! kinyílt virág, — kit áldásul nyert a világ, — Mennyszágnak ajtaja, — boldogságos Szűzanya ! — [:Százezerszer üdvözlégység, — százezerszer áldott légy ! — Minket kegyelmedbe végy.:]

2. Bűnösöknek pártfogója ! — híveid vigasztalója, — Megtérők segítsége, — légy szívünk reménysége. — [:Százezerszer üdvözlégység stb.:]

3. Csodálkozott ég s föld rajtad, — midőn szülted Megváltónkat ; — Hogy Isten anyja lettél, — akitől teremtetél. — [:Százezerszer üdvözlégység stb . . . :]

4. Égek drága ékessége, — angyalok gyönyörűsége ; — Lelkünk áldva magasztal, — mert teljes vagy malasztal. — [:Százezerszer üdvözlégység stb . . . :]

5. A szűzekkel, ó Mária ! — kiknek te vagy Királynéja. — Áldunk méltóságodért, — angyaltisztaságodért. — [:Százezerszer üdvözlégység . . . stb.:]

6. Téged hódolva tisztelnek, — Égen, földön minden szentek ; — Bár oly tiszták lehetnénk, — hogy méltán dícsérhetnénk. — [:Százezerszer üdvözlégység . . . stb.:]

7. Általad sok megtért lelkek, — Mennye-
ben koronát nyertek, — Légy nekünk is oltal-
munk, — hogy egekbe juthassunk. — [:Száz-
ezerszer üdvözlégy . . . stb.:]

263.

Dallama : «Mély imádással köszöntlek».

1. Oltalmad alá sietnek — Mária híveid, —
A benned bízó sz veknek — vedd be kéréseit. —
[:Segíts, őrizz, ó ne hagyj el — irgalmasság
anyja ! — Fiad, Jézus szent véérért — légy né-
ped oltalma.:]

2. Téged, kit az Isten Fia — anyjának válasz-
tott, — Téged kérünk, nyerj Ő tőle — nekünk
szent malasztot. — [:Segíts, őrizz . . . stb.:]

3. Nevelje bennünk szent példád — az egy
igaz hitet : — Melyet Fiad élve, halva — üd-
vünkre hirdetett — [:Segíts, őrizz . . . stb.:]

4. Legyen szent hitünk gyümölcse : — szeretet
és remény, — Mely minden vészben fenntart-
son — az élet tengerén. — [:Segíts, őrizz . . . stb.:]

5. Minden testi s lelki kártól — mentsen meg
kérelmed, — És minden viszontagságban —
nyerj nekünk kegyelmet. — [:Segíts, őrizz... stb.:]

6. S ki most átnyujtod Fiadnak — szívünk
kéréseit ; — Altalad jussanak egykor — Óhozzá
híveid. — [:Segíts, őrizz . . .:]

64.

1. Salve Regina ! kegyelmek anyja ! — Tekints reánk, kik hozzád jövének, — Könyörögj értünk, Édes reményünk ! — Terjeszd hatalmas karod fölénk ! — Eszközöld ki nekünk, — a bűnt leküzdenünk — Ó Szűzanyánk ! — Ó Szűzanyánk ! — Könyörögj érettünk !

2. Édesség, élet ! Ó kérünk tégad : — Éltünk keservét enyhítsd nekünk ! — Ha vészek érnek, — Ne hagyd el néped, — Isten után te vagy mindenünk : — Őrizzed a szvet, — mely teljesen tied, — Ó Szűzanyánk ! — Ó Szűzanyánk ! — Könyörögj érettünk !

3. Emlékezzél meg, Hogy nem volt lélek, — Ki hozzád térve, megvettetett. — Im, hozzád térünk, Légy hát vezérünk, — Vezesd erényre Hű népedet ; — S ha, éltünk véget ért — Add nyerjünk pá yabért, — Ó Szűzanyánk ! — Ó Szűzanyánk ! Könyörögj érettünk !

265.

1. Szeretlek szép Szűz Mária ! Isten legszebb leánya ; — Kiben a menny és föld Ura — örök kedvét találja ; — Mert mint a hó, fehér galamb — jövéi a bűnös földre, — Szeretlek szívem gyöngye !

2. Szeretlek szép Szűz Mária ! — Jézusom szent szülője ! — Illatfa, melybe oltatott — Üdvünk arany vesszője ! — Szívedből lett a drága

vér, — Mely eltörülte vétkem, — Szeretlek én reményem !

3. Szeretlek szép Szűz Mária ! — Te Szentlélek árája, — kinek fején a hét malaszt — Tündöklő koronája ; — Csodálatos erényedért, — egész világ magasztal, — Szeretlek tiszta hajnal !

4. Szeretlek szép Szűz Mária ! — Lelkünk védelme vára, — Imáidért esdeklenek ; — a gazdag és az árva. — Kérd mindnyájunkért szent Fiad, — nyerj áldást nemzetünknek. — Ó Mária szeretlek !

266.

1. Te vagy földi éltünk — vezércsillaga, — Édes reménységünk, — kegyes Szűzanya ! — [:Téged rendelt jó Anyánknak az Istenfia, — Azért áldunk örvendezve, ó Szűz Mária !:]

2. Te hajnalcsillag vagy — éltünk hajnalán, — Hogy kövessük annak — egész folyamán. — [:Téged rendelt . . . stb.:]

3. Te reménycsillag vagy — éltünk tengerén, — Átragyogsz minden bú — és baj fellegén. — [:Téged rendelt . . . stb.:]

4. Te mint örömcsillag — mosolygasz felénk, — Ha túrve s Istenben bízva szenvedénk ; — [:Téged rendelt . . . stb.:]

5. És ha elközelget — éltünk alkonya, — Te vagy vigaszteljes — esti csillaga. [:Téged rendelt . . . stb.:]

267.

Dallama : Lelkünk üdvössége. Krisztus ..

1. Tengernek csillaga! — Istennek Szűz-
anyja! — Mennyország ajtaja, — Üdvözlég
Mária! — [:Kérünk, hallgass meg bennünket, —
Szent Fiadnál védj ügyünket — Szűzanyánk
Mária!:]

2. Az angyal tőn neked — égi üdvözlétet, —
Enyhítsd a keserved, — melyet Éva szerzett. —
[:Kérünk, hallgass meg ... stb.:]

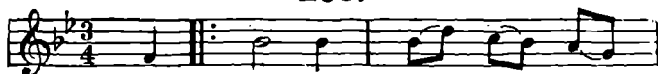
3. A bűn igájából, — gyászos homályából, —
Mentsen ki kérelmed — nyerj nekünk kegyei-
met. — [:Kérünk, hallgass meg ... stb.:]

4. Szent Szűz! — légy jó Anyánk, — s Ő ke-
gyes lesz hozzánk; — Ki értünk szűz leve, —
mehednek gyermeke. — [:Kérünk, hallgass
meg ... stb.:]

5. Szüzeknek öröme! — szelídség tüköre! —
Szűz és szelíd legyen, — bennünk az érzelem. - -
[:Kérünk, hallgass meg ... stb.:]

6. Add, hogy tiszták legyünk, — készíts utat
nekünk, — Hogy Jézust láthassuk — s öröm-
mel áldhassuk. — [:Kérünk, hallgass meg ... stb.:]

268.

1. Űa - vöz - légy szép szűz A -
le menny - ből ke - ze .

2. Angyalok királynéja, — drágalátos Szűzanya! — Neked áldoz a hű szív, — mely hozzád örökre hív. — [:Segíts, segíts! — szükségünkben segíts!:]

3. Im hozzád folyamodunk, — mert benned van bizalmunk. — Segíts szenvedésinkben, — bokros keserveinkben. — [:Segíts . . . stb.:]

4. Tekints le országodra. — Te árva fiaidra! — Neked élünk és halunk, — Te híveid maradunk. — [:Segíts . . . stb.:]

5. Árváknak szószólója — özvegyek párt-

fogója ! — Hallgasd könyörgésünket — [;Segíts . . . stb.:]

6. Allj elő végóránkban, — mint hitvédő a harcban. — Légy életünk folyamán, — velünk úgy, mint azután. — [;Segíts . . . stb.:]

A négy karének. (Antiphona.)

219.

1. Advent első vasárnapjától — Gyertyaszentelő Boldogasszony napjáig.

1. Üdvözítőnknek szent Anyja ! — Mennyekek megnyílt kapuja. — Tengeren evezők csillaga, — Boldogságos Szűz Mária !

2. Légy segítsége népednek, — Az elesett bűnösöknek ; — Ki szülője Istenednek, — Anyja lettél Teremtődnek.

3. Azért, ó Istennek Anyja ! — Légy bűnösöknek gyámola ; — Nyavalyánk vigasztalója, — Üdvösségünknek kapuja.

270.

Ugyanaz latinu :

1. Alma Redemptoris Mater, — Quae pervi coeli, — Porta manes, et stella maris — Succure cadenti.

2. Surgere, qui curat populo ; Tu que genuisti, — Natura mirante, tuum — Sanctum Genitorem.

3. Virgo prius ac posterius, — Gabrielis ab ore — Sumens illud, illud Ave, — Peccatorum miserere.

In adventu :

℣. Angelus Domin nuntiavit Mariae.

℞. Et concepit de Spiritu Sancto.

Oremus. Gratiam tuam quaesumus Domine, mentibus nostris infunde : ut qui angelo nuntiante, Christi filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

Adventben.

℣. Az Úr angyala köszönté Szűz Máriát.

℞. És méhében fogadá Szentlélektől szent Fiát.

Könyörögjünk. Kérünk, Uram ! önts lelkünkbe szent malasztodat, hogy akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Krisztus Jézusnak megtestesülését megismertük, az Ő kínszenvedése és keresztje által a feltámadás dicsőségébe vitesünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

In nativitate Domini.

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.

℞. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Oremus. Deus, qui salutis aeternae beatæ Mariæ virginitate foecunda, humano generi præmia præstitisti : tribue quaesumus : ut ipsam pronobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere. Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. — ℞. Amen.

Karácsonyi időben.

℣. Születésed után szeplőtelen Szűz maradtál.

R. Istennek szent Szülője ! — Könyörögj érettünk !

Könyörögjünk. — Uristen ! ki a Boldogasszony gyümölcsös szüzessége által az emberi nemnek örök boldogság jutalmát adta ; — Engedd, kérünk, hogy érezzük annak érettünk való esedezését, ki által méltók lettünk venni az élet afóját, a te Fiadat, a mi Urunk, Jézus Krisztust. Amen.

271.

2. Gyertyaszentelő Boldogasszony napjától Húsvétig.

1. Mennyszágnak Királynéja ! — Angyaloknak szent Asszonya. — Áldott gyöker, Szűz Mária, — Üdvözlégy Krisztus szent Anyja !

2. Örülj szép drágalátos Szűz ! — Isten veled, szép virág Szűz ! — Mennyben szent Fiad mellett ülsz, — S tudjuk, rajtunk is könyörülsz.

Ű. Tégy méltóvá engem, szent Szűz ! — a te dicséretedre.

R. Adj erőt a te ellenségeid ellen.

Könyörögjünk. — Adj, irgalmas Isten ! gyarlóságunknak oltalmat, hogy kik az Isten Anyjának emlékét tiszteljük, az ő könyörgésének segedelmével vétkeinkből felkeljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

272.

1. Ave. Regina coelorum, — Ave Domina Angelórum! — Salve radix, salve porta, — Ex quo mundo lux est orta.

2. Gaude. Virgo gloriosa, — Super omnes speciosa: — Vale, o valde decora! — Et pro nobis Christum ex óra.

℟. Dignare me laudare te. Virgo sacrata!

℞. Da mihi virtutem contra hostes Tuos.

Oremus. Concede misericors Deus, fragilitati nostrae praesidium: ut qui sanctae Dei genitricis memoriam agimus, intercessionis eius auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. — ℞. Amen.

273.

3. Húsvétől — Szentháromság vasárnapjáig.

1. Mennynek királyné Asszonya! — Örül szép Szűz. Alleluja! — Mert, kit méhedben hordozni — méltó voltál. Alleluja!

2. Amint megmondotta vala, — Feltámadott Alleluja! — Imádj Istent, hogy lemossa — bűneinket . . . Alleluja.

℟. Örülj és örvendezz, Szűz Mária! Alleluja!

℞. Mert biztonnyal feltámadott az Űr, Alleluja!

Könyörögjünk. — Űristen, ki szent Fiadnak, a mi Urunk. Jézus Krisztusnak feltámadásával a világot megvigasztalni méltóztattál: adjad, kérünk, hogy az ő szent Anyja, Szűz Mária által

az örök élet örömeibe juthassunk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

274.

1. Régina coeli letáre, Alleluja! — Quia quem meruisti portare, Alleluja!

2. Resurrexit, sicut dixit, Alleluja! — Ora pro nobis Deum, Alleluja!

Ø. Gaude et laetare virgo Maria! Alleluja!

R. Quia surrexit Dominus vere, Alleluja!

Oremus. Deus! qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta quaesumus: ut per eius Genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

275.

4. Szentháromság vasárnapjától Adventig.

1. Mennyországnak Királynéja! Irgalmaságnak szent Anyja! — Élet, édesség, reménység, — Üdvözlégy szép Szűz Mária!

2. Évának árva fiai! — Száinkivetett maradéki. — Siralminak örökösi. — sok nyavalyának hajléki.

3. E siralomnak völgyében, — Kik nyavalygunk nagy inségben, — Hozzád sóhajtok mennyekbe. — Hol vagy örök dicsőségbe.

4. Azért szószólónk, szemedet — Fordítsd hozzánk kegyelmedet. — És a te bűnös népedet Oltalmazd hívedet.

5. Ó édes Szűz irgalmadat — Mutasd meg kegyes voltodat. — Holtunk után szent Fiadat. — Mutasd meg boldogságodat.

Ű. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja.

R. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire.

Könyörögjünk. — Örök, mindenható Uristen! ki a dicsőséges Szűz Máriának testét és lelkét, hogy szent Fiad méltó hajléka lenne, a Szentlélek által előkészítetted, add, hogy kik az Isten anyjának emlékezetében örvendezünk, az ő kegyes könyörgése által, minden reánk következő veszedelemtől és az örök haláltól megszabaduljunk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Ű. Isten segedelme legyen mindig velünk.

R. Amen.

276.

Salve, Regina! Mater misericordiae, vita dulcedo et spes nostra salve. Ad te clamamus, exules filii Evae. Ad te suspiramus, gementes et flentes, in hac lacrymarum valle. Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte; et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende, o clemens, o pia, o dulcis virgo Maria!

Ű. Ora pro nobis Sancta Dei genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus. Omnipotens, sempiterna Deus! qui gloriosae virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto cooperante praeparasti; da, ut cuius comme-

moratione laetamur, eius pia intercessione, ab instantibus malis et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Ÿ. Divinum auxilium maneat semper vobiscum.

R. Amen.

Ha az Oltáriszentség ki van téve :

Tantum ergo — Genitori.

Ÿ. Panem de coelo prestitisti eis. (Húsvéti időben : Alleluja !)

R. Omne delectamentum in se habentem. (Húsvéti időben : Alleluja !)

Oremus. Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti ; tribue quaesumus : ita nos Corporis et Sangvinis tui sacra mysteria venerari ; ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. — R. Amen.

Azért ezt a nagy Szentséget, — Az Atyának és Fiúnak.

Ÿ. Mennyből eledelt adtál nekik. (Alleluja !)

R. Minden gyönyörűséggel teljest. (Alleluja !)

Könyörögjünk. — Űristen ! ki nekünk e csodálatos Szentségben kínszenvedésednek emlékezetét hagytad, add, hogy a te testednek és vérednek szentséges titkát úgy tiszteljük, hogy megváltásodnak gyümölcsét szüntelen érezzük magunkban. Ki élsz és uralkodól az Atyával és a Szentlélek Istennel egyetemben, mind örökkön-örökké. — R. Amen.

Dallama : Üdvözlégý Krisztusnak, drága szent teste.

1. Boldog az a lélek, mely Máriához — Fordul Isten után, mint jó Anyához : — Mert oltalomnak városa — a szentséges Szűz Mária.

2. Ó, mely sok ezren érzették hasznát, — Akik segítségül hitták Máriát : — Mert elhagyatottaknak Anyja — a szentséges Szűz Mária.

3. Dícséretet mondjunk e tiszta Szűznek, — Úgy mint kedves hazánk szent védőjének : — Mert országunk pártfogója — a szentséges Szűz Mária.

4. Buzgó kérésére sokan megtértek, — Akik csak a bűnnek s világnak éltek : — Mert szíveknek lágyítója — a szentséges Szűz Mária.

5. Sokan betegségből is felgyógyultak, — Kik Istenben bízva, hozzá fordultak : — Mert betegek gyógyítója — a szentséges Szűz Mária.

6. Sok kesergő szívnek vigasztalása — volt már e jóságos szűz pártfogása : — Mert búsak vigasztalója — a szentséges Szűz Mária.

7. Árvák és özvegyek enyhet találtak : — Nagy kegyességének a szűz Anyának, — Mert özvegyek s árvák Anyja — a szentséges Szűz Mária.

8. Azért folyamodunk Szűz Máriához, — Mint Istentől adott kegyes Anyához : — Mert mindnyájunknak oltalma — a szentséges Szűz Mária.

9. Hogy az igaz hitben, amelyet nekünk — Jézus égből hozott, oly hívek legyünk : — Amilyen hívséges vala — a szentséges Szűz Mária.

10. Magasztaljuk Istent szívvel-lélekkel, — De legfőkép igaz jámbor életünkkel : — Úgy, amint ő magasztalá — a szentséges Szűz Mária.

11. Szenvedjünk Istenért nyugodt lélekkel. — Mert így a szenvedés hozzá vezérel ; — Mint példájával mutatja — a szentséges Szűz Mária.

12. Jó kedvvel szolgáljunk jó Istenünknek, — S legyünk alázatos tiszta szívűek : — Mint az Úrnak szolgálója — a szentséges Szűz Mária.

13. Tegyük szeretve jót embertársunknak, — Mert ekkor legtöbb jót szerzünk magunknak ; — Életében ezt tanítja — a szentséges Szűz Mária.

14. S ha bűnről vádol a lelkiismeret, — Siessünk használni a szentségeket : — Mert csak megértők oltalma — a szentséges Szűz Mária.

15. Az Isten élünknek adjon jó véget, — Hogy mennyben elnyerjük az üdvösséget ; — Kérjen áldást mindnyájunkra — a szentséges Szűz Mária — Amen.

278.

Dallama : Minden alkotmányok az Urat ...

1. Mondjunk dicséretet a Szűz Máriának, — Tegyük tiszteletet Jézus szent Anyjának. — [:Üdvözlégyszerszer — Egek királynéja ! — Ó kegyelmes, ó kegyes, ó édes Szűz Mária !:]

2. Üdvözlégyszüz virág ! — ki el nem hervadtál, — Malasztok harmatja által ápoltattál. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

3. Te ki jámborságban, mint napfény ragyogtál, — S az alázatosság tiszta tükre voltál. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

4. Mária szűz virág ! nagy a te érdemed, — Felmagasztaltattál minden szűzek felett. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

5. Ó, fölséges Isten választott leánya ! — Kit a Szentléleknek ereje megszálla. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

6. Tetőled születék az Isten Báránya,—A bűnben elmerült világ váltságára. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

7. Ó mennyei titok, tiszta szűz anyaság! — Mit tebenned csodál a megváltott világ. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

8. Engedd, hogy híveid hozzád futhassanak, — S neked üdvözlétet szívből mondhassanak. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

9. Azért folyamodunk hozzád, ó szűz Anya! — Tekints kegyes szemmel bűnös fiaidra. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

10. Kérd, hogy szándékunkat Jézus szentelje meg, — Hogy hív tisztelői csak neki éljenek. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

11. Ó Szűz! legyen rajtunk az Isten kegyelme, — A te foganatos buzgó kérelmedre. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

12. Légy nyugtalan szívünk megvigasztalója, — Legfőképen midőn közelg a végóra. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

13. Hogy, akik általad megtérünk a földön,— Áldjuk veled Istent mennyben mindörökkön. — [:Üdvözlégyszerszer stb.:]

279.

Dallama : Dicsértessék ó, Mária.

1. Dicsőséged ünnepére, — győzedelmed emlékére — Gyűjté egybe népedet — most a buzgó szeretet. — [:Te Istentől választattál, — és bűn nélkül fogantattál — Mária! Mária, szeplőtelen szűz Anya! — Légy híveid oltalma.:]

2. Isten örök irgalmában — elvégezte önmagában, — Hogy egyetlen szent Fia — legyen váltságunk díja. — [:Te Istentől stb.:]

3. És te lettél kijelölve — a különös kegyelemre, —

A legfőbb méltóságra, — Isten anyaságára. — [:Te Istentől stb.:]

4. Szentlélek által tebenned — vett az örök Ige testet, — Hogy az embert megváltsa — Örök irgalmassága. — [:Te Istentől stb.:]

5. Hogy méltó házáat találja — benned az Isten — Báránya. — Anyjával kegyelmének — megszentelt a Szentlélek. — [:Te Istentől stb.:]

6. Minket a sátán törébe — ejtett első atyánk vétke, — Mi bűnben fogantatunk, — s harag fiai vagyunk. — [:Te Istentől stb.:]

7. Te a kígyót megrontottad, — mivel e világra hoztad, — Ki uralmát elvette, — s hatalmát megszüntette. — [:Te Istentől stb.:]

8. Téged jelentő képekben, — csodateljes szép jelekben. — A jámborok már láttak, — akik válságot vártak. — [:Te Istentől stb.:]

9. Látták Noé bárkájában, — mely a bűnnek köz-árjában, — Mivelünk el nem veszett, — de épen megmentetett. — [:Te Istentől stb.:]

10. Jákob lépcsőjében láttak, — melyen az angyalok jártak, — S melyre az támaszkodott, — aki mindent alkotott. — [:Te Istentől stb.:]

11. Te vagy Mózes égő bokra, — melyet a tűz meg nem ronta ; — Mely ékesen virágzott, — miként ártatlanságod. — [:Te Istentől stb.:]

12. Te vagy az erősség tornya, — mit bűn hiába ostromla, — Győzhetetlen fegyverid — voltak szűz erényeid. — [:Te Istentől stb.:]

13. Te vagy az a bezárt szép kert, — hova semmi bűn nem férhet ; — A szent hegyen épített — városban láttunk téged. — [:Te Istentől stb.:]

14. Te vagy az új frigyszekrénye, — Megváltónk királyi széke, — A Szentlélek temploma, — boldog paradicsoma. — [:Te Istentől stb.:]

15. Ily nagy dicsővé azért tett, — mert Anyjává rendelte téged. — Isten ő szent Fiának — a világ váltóságának. — [:Te Istentől stb.:]

16. Midőn ily kegyelmet nyertél, — hogy Megváltónk Anyja lettél, — A végtelen szeretet — Anyánkká tett tégedet. — [:Te Istentől stb.:]

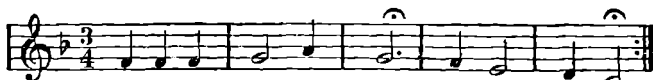
17. Vegyen hát pártfogásába, — anyai szíved jósága, — Nyerj nekünk kegyelmeket, hogy éljünk szent életet. — [:Te Istentől stb.:]

18. Könyörgésed áldásával — légy az anyaszetegyházzal, — Mely tisztelve tégedet, — zengi dicsőségdet. — [:Te Istentől stb.:]

19. Oltalmazza meg jószágod — minden vésztől ez országod; — Szüntessen meg kérésed — Köztünk minden bűnösöket. — [:Te Istentől stb.:]

20. Nyerj nekünk szent békességet, — áldást, kegyelmet, szentséget; — Nyerj boldog halált nekünk, — hogy egykor veled legyünk. — [:Te Istentől stb.:]

280.

Énekes: Istennek szent Any - ja! ó Má - ri - a.
Nép: Könyörögj é - ret - tünk, Is - ten any - ja.

Te szűz vi - rág vagy, kit szent An - na szült.
Ki - nyílt ró - zsa - szál, Té - ged kö - szön - tünk.

Szép szűz Má - ri - a! Könyörögj é - ret - tünk!

Isteni kegyelem Anyja, ó Mária !*
 Tisztaságos Anya, ó Mária .
 Szeplőtlen szűz Anya, ó Mária .
 Sérelem nélkül való Anya, ó Mária !
 Szűz virág szent Anya, ó Mária !
 Szeretereméltó Anya, ó Mária !
 Csodálatos Anya, ó Mária .
 A jó tanács Anyja, ó Mária !
 Teremtőnknek Anyja, ó Mária !
 Üdvözítőnk Anyja, ó Mária !
 Nagyokosságú Szűz, ó Mária !
 Tisztelendő szent Szűz, ó Mária !
 Dicsérendő szent Szűz, ó Mária !
 Nagyhatalmu szent Szűz, ó Mária !
 Ó irgalmas szent Szűz, ó Mária !
 Hűséggel teljes Szűz, ó Mária !
 Igazságnak tükre, ó Mária !
 stb. orettöi litánia.

Könyörögi
 érettünk, Isten
 Anyja !

* (Minden sor után a nép) :

Te Szűzvirág vagy,
 Kit Szent Anna szült ;
 Kinyílt rózsaszál,
 Téged köszöntünk !
 Szép Szűz Mária !
 Könyörögi érettünk !

281.

Dallama : 280. sz. alatt.

1. Üdvözlégy, Mária ! tiszta, szent Szűz ! Jézusnak szent Anyja ! áldott szent Szűz !	} Te szűz virág vagy, kit szent Anna szült, Ki- nyílt rózsaszál, Téged köszön- tünk. — Szép Szűz Maria, Kö- nyörögjérettünk!
2. Köszönteni ^(megyünk) _(jöttünk) } tiszta, szent Szűz ! — Neked hálát adni, áldott szent Szűz !	

3. Zengő éneklésünk tiszta, szent Szűz! — Hallgasd meg kérésünk, áldott szent Szűz!

4. Jegyezd be szivedbe, tisztaszent Szűz! — Fogadd be kegyedbe, áldott szent Szűz!

5. Nagy szeretetedért tiszta szent Szűz! — Kegyes jóvoltodért, áldott szent Szűz!

6. Szent születésedért, tiszta szent Szűz! — Drága szent nevedért, áldott szent Szűz!

7. Hét örömeidért, tiszta szent Szűz! — Nagy anyaságodért, áldott szent Szűz!

8. Kik tehozzád térünk, tiszta szent Szűz! — Nyerj kegyelmet nekünk, áldott szent Szűz!

Te szűz virág vagy, kit szent Anna szült, Kinyílt rózsaszál, Téged köszöntünk. — Szép Szűz Mária, Könyöröggj érettünk!

Énekek az angyalokról és a szentekről.

282.

1. Végtelen hatalmú Isten! — magasztaljuk nevedet, — Angyalidnak seregében — csodáljuk Felségedet, — Kik orszáгодban királyi — székednél udvarolnak, — És az legfőbb boldogságuk, — hogy szüntelen áldoznak.

2. Azért örömmel köszöntjük — ezen hív szolgálodat — És őket tisztelve áldjuk, — a te nagy jóvoltodat; — Hogy lelkünknek oltalmára — ily tiszta hív lelkeket — Rendelvén, könnyebbé tetted — itt nekünk az életet.

3. Midőn titeket köszöntünk — lelkünk őrzőangyali! — Hódolattal kell Istennek — mély hálákat

mondani. — Hogy titeket tiszta lelkek — bűnös gyarlóságunknak — Égi gyámolává rendelt, — Örök hála Urunknak !

a) *Szent Mihály arkangyal ünnepén.*

Szent Mihály ! Isten ügyének — győzedelmes bajnoka, — Mennyország nagy ékessége — s jelen örömünk oka ! Segíts, hogy mint te, meggyőzted — a fellázadt lelkeket, — Szintúgy győzzünk itt le minden — lelki ellenségeket.

b) *Szent Gábiel arkangyal ünnepén.*

Ó Istennek erőssége ! — Üdvözlégys Szent Gábiel ! — Váltáságunknak égi hírét — a Szűzhöz te vitted el. — Kérjed Jézust, hogy lelkünket — váltása nagy érdeme, — Oda vigye, hol te áldod — ott, ó Isten követe.

c) *Szent Ráfael arkangyal ünnepén.*

Üdvözlégys, ó égi orvos — Szent Ráfael arkangyal ! — Látod mennyi küzdelmünk van — sok lelki, testi bajjal ; — Vidd az Úristen elébe — szívünk könnyörgéseit, — Szent kegyelme igazgassa — életünk lépéseit.

4. Ó, ne hagyjatok tehát el, — ha balútra tévedünk, — Nehogy a világ, rossz lélek — s a test győzzen ellenünk ; — Az üdvösség ösvényére — vonjon hív szerelmetek, — Hogy lelkünk egykor mennyekben — áldja Istent veletek.

5. Dicsőség, áldás, dicséret — neked, ó Szentháromság ! — Ki nekünk itt irgalom vagy — angyaloknak boldogság ; — Engedd egykor, e hív lelkek, — szent karában zengenünk : Szent örökké, szent örökké — szent vagy édes Istenünk !

1. A szent apostolok és evangelistákról.

1. Az apostolok nevének* — mondjunk áldást keresztények! — Téged áldunk, ó nagy Isten! — apostolid érdemében.

2. Ők az első hit-bajnokok — legfényesebb csillagzatok, — Hitük erős oszlopára — épült Jézus szentegyháza.

3. Az üdvösség szent forrását — Jézus égi tanítását — Ők hirdették a világnak — s érte vért is ontának.

4. A hatalom szent kulcsait, — melyekkel az ég ajtait — Felnyithassák lelkeinknek — Megváltónktól ők nyerék meg.

5. És öröklő ígéretet — a Megváltó nekik tett. — Hogy Anyaszetegyházával — lesz ő a Szentlélek által.

6. Ó, légy velünk s adj kegyelmet — Követnünk a szent életet, — Mely által az apostolok — nagy érdeme mennyben ragyog.

7. Jézus szentegyházunk feje! — tekints örök érdemre, — Hogy szenteid könyörgése — lelkünket hozzád segítse.

8. Dicsőség legyen Atyának, — az ő egyszülött Fiának — S vigasztaló Szentléleknek — Háromságban egy Istennek.

* Szent Péter és Pál nevének.
Szent Máté dicső nevének.

2. Egy szent vértanuról.

1. Ó, Szent bajnok! buzgó szívvel** — köszöntünk ma tégedet, — Győzelmed emlékére — szentel-

jüke ez ünnepet, — Te, ki Jézus szent hitéért — életed feláldozád, — S megnyeréd érte mennyekben — a vértanukoronát.

2. Mindhiába volt a zsarnok — hízelt igérete, — Téged e világi jóknak — csábja meg nem ejthete. — Mindhiába volt a kínzás, — gyötrelmem s szörnyű halál, — Te Jézus keresztje mellett — győzhetetlen szirt valál.

3. Te Jézus nélkül halálnak — tekintéd az életet. — Vele szenvedned öröm volt — bármi nagy gyötrelmeket. — A kínzók kifáradának, — szerelmed nem lankadott, — Jézus mellett, ki a kinhoz, — mindig új erőt adott.

4. A porból származott testet — megölik gyilkosaid, — S azt hívék, hogy haláloddal — életében fogy a hit ; — Pedig Jézus mennyországba — vitte tisztult lelkedet — És a szent hit, véred által — gyors áldással terjedett.

5. Kegyes Jézus ! adj malasztot, — hogy hitünk erős legyen, — S minket rang, fény, kincs, halálkín, — mult, jövődő vagy jelen — El ne válasszon Tetőled, — aki egy Istenségben — Az Atyával, s Szentlélekkel — mindörökké élsz. Amen.

** Ó, Szent István ! buzgó szívvel.

Ó, Szent Vince ! buzgó szívvel.

285.

3. Több szent vértanuról.

Dallama : Dicsérjétek, tiszteljétek ti keresztények.

1. Szent vértanuk emlékére* — áldozunk neked, — És csodáljuk kínaikban — nagy kegyelmedet, — Ó, erősség Istene — ki a gyarló szívekbe — Ily erőt adsz, leborulva, — áldunk tégedet.

2. Nem félték ők a zsarnokok — tekintetétől, —

Sem a halál ezernemű — kőfegyverétől, — Dicsőségnek tartották — vérrel az egész világ — Színe előtt vallást tenni — Jézus hitéről.

3. Áldott mag volt a vértanuk — kiontott vére, — Mert nagylelkű példájokra — sok szív megtére, — S lemondván a világról — e hitető bálványról, — Számtalanok esküvének — Jézus nevére.

4. Esztelenül azt hívék a — kevély zsarnokok, — Hogy elvesztek annyi kínban — a szent bajnokok : — Pedig Megváltójoknak — országába jutottak ; — S akiért itt szenvedének, — ő lett jutalmok.

5. Kegyes Jézus ! vértanuknak — erős vezére, — Ó, figyelmeztet hűveidnek — könyörgésére ; — Harcainkban légy velünk, — míg e földön szenvedünk, — S harc után te légy lelkünk — mennyei bére.

6. Áldás legyen és dicsőség — örök Atyának, — A vértanuk királyának — ő szent Fiának, — S mindkettő Szentlelkének, — az erő kútfejének, — Hála, áldás és imádás — Szentháromságnak.

* János és Pál emlékére.

286.

4. Egy szent hitvallóról.

1. Egy szent hitvalló érdeme** — s érdemének dicsérete, — Gyűjtött egybe minket itten — áldozni neked, nagy Isten.

2. Ő malasztod erejével, — a test s világ ingerével — Szembeszállt s hozzád hív maradt, — akármily súlyos harc alatt.

3. Ő szelíd, alázatos volt — és amit Jézus parancsolt, — Híven követve minekünk — fényes példát tett, mit tegyünk.

4. Hogy Jézus szent tanítása, — az üdvösségnek

forrása — Ő szóval tette s hirdette — s szeretve élt-halt érette.

5. Jézusért minden keresztet — kedvelt, viselt, örvendezett. — Hogy nagy kegyelmet érezni — méltó lett vele szenvedni.

6. Csak Istenben lelte kedvét, — megveté világ örömét, — Mást a világ úgysem adhat, — csak keservet és siralmat.

7. Ügyét az Istenre hagyta, — s Isten őt felmagasztalta — És hogy rendkívül kedvelte, — csodákkal is jelentette.

8. Isten! adj kegyelmet nekünk, — e példát hiven követnünk, — S legyen e szent könyörgése — gyarlóságunk segítése.

9. Dicsőség legyen Atyának, — az ő egyszülött Fiának — S vigasztaló Szentléleknek, — Háromságban egy Istennek.

** Szent Ambrus püspök.
Szent Miklós püspök.

287.

5. Több szent hitvallóról.

1. Jézus igaz világosság, — aki nélkül nincs boldogság, — Téged áldunk buzgósággal — a dicsó hitvallók által.

2. Te nálad nélkül az elme, — sötétségben tévelyegne, — De a hit, lelki fény-napod, — minden homályt elosztatott.

3. Oly nagy e szentek ereje, — hogy a gyarló ember vele — Győz a test és világ felett, — s így nyer az égre érdemet.

4. Ebben, kiket ma tisztelünk, — a szentek szép példák nekünk; — Ők hittek s hit szerint éltek, — s megnyerék, amit reméltek.

5. Hitük jutalma te lettél, — ki tőlük itt szeretttetél, — Ők most színről-színre látnak, — kik itten hitben imádtak.

6. Édes Jézus ! adj kegyelmet — nekünk is, hogy e szenteket, — Követhessük igaz hitben — s lássunk Téged dicsőségben.

7. Dicsőség legyen Atyának. — az ő egyszülött Fiának. — s vigasztaló Szentléleknek — Háromságban egy Istennek !

288.

6. Egy szent szűz vértanuról.

1. Jézus, szűzek vőlegénye ! — egy szent szűznek* emlékére — Áldozunk ma fölségednek : — áldozatunkat ne veds meg.

2. Szűz lilium, s vérkorona — lőn e szentnek tulajdona : — A szüzesség szép virága. — s vértanúság koronája.

3. Csak te voltál egyetlene, — kívüled mást nem ismere, — Csupán érted lángolt szíve. — Érted omlott ki szűz vére.

4. A kiontott vércseppeket — Te mind drágagyönggyé tetted — A mennyei koronában. — Szenteidnek hazájában.

5. Neki díját már megadtad, — ó nekünk is adj irgalmat, — Hogy mint ő csak neked éljünk — s neked élvén, te légy bérünk.

6. Dicsőség legyen Atyának, — az ő egyszülött Fiának, — A vigasztaló Szentléleknek — Háromságban egy Istennek.

* Szent Borbála vagy szűz Szent Ágnes emlékére.

7. Egy szent szűzről.

1. Áldott Jézus! Szűznek Fia! — szűzek égi lilioma! — Egy dicső szűz* érdemének — zeng szívkéből most ez ének.

2. Egy virágot nevelt neked, — hogy megnyerje szent kedvedet; — Testi s lelki tisztasága — volt az ő szép gyöngyvirága.

3. Azt kegyelmed szent harmatja, — és buzgóság ápolgatta. — Alázatos szelídségben — illatozott az lelkében.

4. A világnak tövisétől, — testi vágyak veszélyétől — Megőrzötte szűz virágát, — megtartotta tisztaságát.

5. E virággal ment fel égbe, — angyalidnak szűz körébe, — Szent lábaid zsámolyánál — virit már a szűz virágszál.

6. Jézus! tekints szűz Anyádra, — s e szűz virág illatára: — Adj lelkünknek tisztaságot, — s holtunk után boldogságot.

7. Dicsőség legyen Atyának, — az ő egyszülött Fiának, — S vigasztaló Szentléleknek — Háromságban egy Istennek.

* Szűz Szent Klára vagy Teréz érdemének.

8. Egy szent asszonyról.

1. Egy szent asszony szép példája,** — nagy jószágod áldására — Indít ma, édes Istenünk! — legyen kedves dicséretünk.

2. Te vagy a fény s világosság, — mely e szentet a boldogság — Kútfejéhez vezérelte, — hit által üdvözítette.

3. Te vagy a láng, mely értelmét — és szíve minden érzelmét, — Szeretetre gyullasztotta — s abban holtig megtartotta.

4. Te vagy a kincs, mely meghalad — minden kincset az ég alatt, — Melyért mindent feláldozott — s oly boldog volt, hogy bírhatott.

5. Te vagy a drága korona, — melyért erősen harcola — Test, világ s rossz lélek ellen, — csakhogy Tégedet megnyerjen.

6. Már megnyert és bír Tégedet, — add reánk is kegyelmedet ; — Légy nekünk is, ó ég Ura ! — Fény, egy tűz, kincs és korona.

7. Dicsőség legyen Atyának, — az ő egyszülött Fiának — S vigasztaló Szentléleknek — Háromságban egy Istennek.

**** Szent Erzsébet szép példája.
Szent Franciska szép példája.**

Énekek a szentekről, névszerint.

291.

1. Szent Balázs püspök vértanuról.

(Február 3-án.)

1. Szent Balázs ! téged köszöntünk, — keblünk előtted kiöntjük ; — Papok gyöngye, koronája, — mártiromság vérrózsája.

2. Mint a csillag szép világa, — tündöklött szíved jósága, — Osztogattál Isten kincsét, — lángszerelmed' szertehintéd.

3. Segítő szentek közt állasz, — boldog, aki téged választ : — Bajjal teljes ez az élet, — szükséges a te segélyed.

4. Egy szenvedőt torokbajban — szántál meg,

Szentünk ! legjobban — Halszálkától megmentetted,
— csodáljuk e nemes tettet.

5. Börtönbe vetett a zsarnok, — szíved Jézustól
nem hajlott. — Szent hitedet megtartottad, — a kín-
halált kiállottad.

6. Ó mennyország szép virága ! — vezér vagy az
ég honába ; — Hű barátid ott a szentek — kik a bűn-
től voltak mentek.

7. Tekintsd keblünk lángszerelmét, — életünket a
bajtól véd, — Esedezzel miérettünk, — hogy a bűn-
ben el ne vesszünk.

292.

2. Szent Józsefről, a Bold. Szűz jegyeséről.

(Március 19-én.)

Dallama : Mindenható Atya Isten.

1. Szent József, a buzgó kebel — nagy örömnapot
ünnepel, — Áldván Istent, ki tégedet — oly fényesen
kitüntetett.

2. Szentséged nagy jutalma lett, — hogy a meny-
nyei szeretet — Téged rendelt ezrek közül — Isten
Anyjának jegyesül.

3. Te karjaidon hordozád — váltságunk drága
zálogát, — Te ringatád a kisdedet, — ki a világnak
üdve lett.

4. Te őrizted, látván a vészt, — a földre szállt
Gondviselést ; — S viszont ő lett s a Szűzanya —
halálórád őrangyala.

5. Kérjük hát pártfogásodat, — hogy Jézus, ki
halálodat — megszentelé, legyen velünk, — akkor
boldog halált nyerünk.

6. Dicsőség legyen Atyának — az ő egyszülött
Fiának. — S vigasztaló Szentléleknek — Háromság-
ban egy Istennek.

293.

3. Szent Kereszt feltalálása napján.

(Május 3-án.)

1. Dicsőítsük a keresztet, — melyet Jézus vére festett ; — Szentkereszt feltalálása, — legyen lelkünk újulása.

2. E drága fa, a fák gyöngye — soká földbe vala rejtve ; — Szent Ilona felkutatta, — színaranyba foglaltatta.

3. Beteg csodás gyógyulása, — egy halott feltámadása, — Dicsőséggel megmutatta — hatalmadat, ó áldott fa.

4. Örök béke, olajága, — bűnös világ boldogsága ! — Rajtad függ az aranyalma, — a Megváltó nagy irgalma.

5. Kereslek szent Ilonával, — lelkem forró buzgalomával ; — Hő szívembe befoglallak, — dicsőítlek, magasztallak.

6. Ó illatfa, ó édesfa, — vértől ázott szentkeresztfa ! — Légy itt nekünk erősségünk, — ott az égben dicsőségünk.

294.

4. Szent Flórián vértanu napján.

(Május 4-én.)

Dallama : Dicsértessél, ó Mária !

1. Szent Flórián, nagy hitbajnok, — kit megölt a durva zsarnok ; — Tűzvész ellen védelmünk, — rólad most áldva zengünk. — [:Ó szent bajnok te szavadra — tűzvész ellen az Úr karja — Védjen meg, védjen meg — Isten kegyelmével — Atyai szerelmével:]

2. Norikumnak ékessége, — hadfiaknak dicsősége ! — Tusában megállottál, — neved hősök között áll. — [:Ó szent bajnok stb.:]

3. A kínzás nem győzhetett le, — föltekintve az egekre : — Csodálatos hősi szív, — gyönyörérzet lett a kín. — [: Ó szent bajnok stb. :]

4. Ennsz folyóba belelöktek, — megloccsant a hab fölötted ; — Aki meghalt éretted ; — Jézusért adtad élted. — [: Ó szent bajnok stb. :]

5. Szent Flórián, kit diszítnek — koszorúi érdemidnek ; — Tűztől őrizz bennünket — s pokoltól a lelkünket. — [: Ó szent bajnok stb. :]

6. Ha szél szárnyán a vész itt jár — s ha elfogyott vizünk immár, — Annak kegyét hozd vértül, — aki olthat víz nélkül. — [: Ó szent bajnok stb. :]

7. Édes Jézus szívverével, — Szűz Mária gyöngykönnyével, — A bűn lángját oltsd köztünk, — ha összezsap fölöttünk. — [: Ó szent bajnok stb. :]

8. Szent Flórián, jó védszentünk ! — buzgó szívvel hozzád esdünk, — Ha érezzük végünket, — gyámoítsd az ügyünket. [: Ó szent bajnok stb. :]

295.

5. Nepomuki Szent János vértanu napján.

(Május 16-án.)

1. Dicsérjétek, tiszteljétek, — ti keresztények ! — Nepomucénus Szent Jánost, — igaz jó hívek ! Istennek hív szolgáját, — Krisztus kedves mártírját, — Ki érette megvetette — a szörnyű halált.

2. Te vagy Prága városának — hajnalcsillaga, — Te vagy gyöngye, drága kincse, — szép koronája. — Nemzedet ékessége, — Csehország fényessége. — Az egész világnak pedig — gyönyörűsége.

3. A királynénak gyónását — hogy megtartottad, — A titkot, melyet hallottál — ki nem vallottad : — Király ezért epedett, — dühösségre gerjedett, — Kínzásokkal, ha nem mondott, — úgy fenyegetett.

4. Oldaladat sütögették — égő fáklyákkal, — Orcád, melled, kezed, lábad — minden kínokkal, — A hóhérok rugdosták, — mások pedig csúfoltak, — Ezek által szentségedtől — hogy elvonjanak.

5. De mivelhogy mindezekről — meg nem ijedtél ; — A kinoknak nagyságától — meg nem rettentél. — Azért vízbe vessenek — és abban megöljenek, — A király azt parancsolta — embereinek.

6. Minthogy már az Úristennél — élsz dicsőségben, — Mennyországban a szenteknek — nagy seregében : — Tégedet pártfogónknak — választunk szónokunknak — Isten előtt esedezünk, — légy mindnyájunknak.

296.

Dallama : Az éjszaka immár eltelt.

1. Isten hatalmas bajnoka ! — bár vízbe fojtja zsarnoka, — Megáll erősen hallgató, — büntítkot őrző gyóntató.

2. Rettent halállal a király, — kínzók csapatja készen áll, — Kezét kötéllal megkötik, — testét tagonkint égetik.

3. De János erre nem hajol, — bár a király haragra gyúl ; — Borzad a titkot mondani, — gyónás pecsétjét rontani.

4. Mint néma bárány szót sem ejt ; — arról, amit pap tisztje sejt. — Királya ezt nem tűrheté, — Moldva folyóba vetteté.

5. Hidról a mély özőnbe dül, — zajgó habokban elmerül. — De ím csodás örömtüzek — kelvén, fölötté fénylenek.

6. Ó, Szentháromság ! add nekünk, — a bajban el nem csüggedünk ; — Add, hogy kegyelmet nyerjenek, — kik János által esdenek.

Dallama : «Tehozzád sietnek» szerint.

1. Örömnöknek oka — Isten hív bajnoka, — ó, Szent János! — Hozzád sóhajt néped, — tudván, hogy kérésed — ránk áldást hoz. — Nagy bizodalmunk van, — Hív pártfogásodban — ó, Szent János!

2. Az Isten példának, — néped oltalmának — rendelt téged; — Hogy nálad keressen, — a veszedelmekben — segítséget, — Főkép, hogy ne érje — a rágalmak mérge: — kérünk téged.

3. Kérj nekünk kegyelmet, — pártfogásod mellett — akkép élnünk, — Hogy lelkünk hasznára, — és mások javára — legyen létünk; — Az Isten megadja — közbenjárásodra — mit így kérünk.

4. S ha majd számadóra — szólít a végóra — nagy Bírónkhoz, — Állhatatosságod — adjon bátorságot — a víváshoz; — Hogy minket az Isten — veled üdvözítsen, — Ó, Szent János!

298.

6. Szent Alajos napján.

(Június 21-én.)

1. Mennyben diszeskedő — szép liliomszál, — Ki tégedet szülő — föld éke voltál! — Méltó, kit a szüzek, — buzgón kövessenek, — Szent Alajos! — Ó, nyujts felénk kezet, — mely biztosan vezet — Életünknek utain — s viszályain.

2. Tested mit üldözéd, — mi célra verted? — Ki annak ösztönét — úgysem követted. — Példát adál nekünk, — hogy ily bosszút vegyünk — vétkeinkben: — Rózsát, miként tövis, — úgy lelkeinket is, — Őrizze esti kín, — bűn ingerén.

3. Ártatlan életedet — miért nem követtem? — Megbánni vétkeimet — miért nem siettem? — Ó, kérd az ég Urát — hogy életed nyomát — el ne hagyjam! — Bűnt már, ha tettem is — mossák le szenvedés — És sűrű könnyeim — belszennyeim.

4. Vétkes szokásaim — már elhagyandom, — Csálóka vágyaim — igába hajtom, — Korom veszélyeit, — sikos ösvényeit — nem felejttem; — Csak jóra szenteltem, — jövőben életem, — Legyen e szándékom — védangyalom.

299.

7. Keresztelő Szent János születése napján.

(Június 24-én.)

1. Énekünk áldva zeng neked, — Szent János! hév dicséretet: — Anya még nem szült oly nagyot, — minő tebenned támadott.

2. Te még világra sem jövéél — és annak már örvendezél, — Kiről későbbben hangozott — pusztán kiáltó szózatot.

3. Keresztelvén, Jordán vizét — te egykor arra öntözed, — Ki által újra születik — mind, ki megkereszteltetik.

4. Te prófétánál több valál, — mert arra ujjal mutattál, — Ki a világnak bűneit — elvevé, áld és üdvözít.

5. Rólad legszebb dicséretet — az Istennek Báránya tett, — S veled nekünk is jót teve, — hogy ily szent pártfogónk leve.

6. Szent születésed ünnepe — és nagy szentséged érdeme. — Nyerjen nekünk kegyelmeket — hogy hűn kövessünk tégedet.

300.

8. Szent László magyar király napjára.

(Június 27-én.)

1. Magyarország dicsősége, — Hármas halmok ékessége, — Szent László dicső királyunk! — légy most is harcban gyámolunk.

2. Ama boldog hajdanába' — voltál népünk bátorsága; — Kérünk mostan is légy velünk, — és légy harcokban vezérünk.

3. Félelmes volt csatabárdod, — a pogánynak sokat ártott; — Mint a szélvész az út porát, — széjjel-szórtad a táborát.

4. Nemzetünknek szent istápjá! — Ó, tekints le őshazadra; — Kérelmünkre nyiss egeket — és nyujtsd le áldó kezedet.

5. Kérd, hogy védje ez országot, — a szent Szűz a boldogságos, — Hogy hol fénylik még a nyomod, — nyiljanak ott liliumok.

301.

9. Szent Péter és Pál apostolok ünnepére.

(Június 29-én.)

Dallama: Dicsértessél, ó Mária!

1. Ó, Szent Péter, Róma fénye, Apostolok fejedelme! — Hitünk erős sziklája, — Szentegyházunk bátyája. — Krisztusnak szent helytartója, — hiveinek hű pásztora, Te nálad, te nálad — vannak a menny kulcsai — Hatalmadban ajtai.

2. Áldnak minden ajkú népek, — Kiket Krisztus szent hitének — Szám felett megszerezte, — szeretettel övezte, — Rómában szent álladalmat, — ala-

pítál és hatalmat — S azután, s azután — halálra ítéltetél — S keresztre feszítettél.

3. Ó, mennyország szent kulcsárja, — a vezeklők nagy mártírja! — Nyisd meg nekünk az eget, — adj bűnbánó könnyeket. — S ha e világból kilépünk, — a mennyekbe légy vezérünk, — Nyujts kezet, nyujts kezet, — nyujts kezet és légy velünk, — Téged arra kér szívünk.

4. Pál apostol, hitünk fénye, — választottság gyöngyedénye! — Égbe nyúló pálmafa, — Krisztusnak hős bajnoka! — Lelki tápot, ó nyujts nekünk, — tanod legyen bölcseségünk. — Ó Szent Pál, ó Szent Pál! — légy egyházunk oszlopa — S élünk vezércsillaga.

5. Sok pogányt Krisztus hitének, — szereztél meg szent ügyének; — Nagy volt a fáradalmad, — nagy is lett a jutalmad. — Dereng már az üdv hajnala, — nyílik már a menny ajtaja, — Siess már, siess már! — és vedd át buzgalmadért, — Az égi fényes babért.

6. Szent Pál, hitünk nagy bajnoka! — tied már az ég csarnoka; — Vess ránk egy tekintetet, — minőt Jézus rád vetett. — Lángoló nagy szereteted, — mely szomjazá a lelkeket, — Nyissa meg, nyissa meg — a mennyeknek kapuját — s mondhassunk: Alleluját.

302.

10. Szent Anna napján.

(Július 26-án.)

Dallama: «Tehozzád sietnek» szerint.

1. Krisztus nagyanyjának, — dicső Szent Annának — buzgó szívvel — Zengjünk keresztények, — méltó dicséretet — szeretettel. — [:Légy népek oltalma, — Megváltónk nagyanyja: — ó, szent Anna!:]

2. Te vagy az áldott föld, — melyből a virág

nőtt : — Szűz Mária. — Názáreth virága, — szüzes-ség liljoma, — Jézus Anyja. — [:Légy népek oltalma, stb.:]

3. Te szülted, neveltet — azt, kitől testet vett — föl magára : — Elveszett szent ügyünk — és bűnbánó lelkünk — váltságára. — [: Légy népek oltalma stb.:]

4. Nagy a méltóságod — amellyel megáldott — az Űristen ; — Téged mi tisztelünk, — jó patrónánk s kérünk, — hogy most itten. — [:Légy népek oltalma, stb.:]

5. Óvd a szenvedőket, — bajjal küzködőket — ó, Szent Anna ! — Hogy hozzád juthassunk, — hozzád pártolhassunk — segíts arra ! — [:Légy népek oltalma, stb.:]

6. S ha eljő végóránk, — siess, siess hozzánk — ó, Szent Anna ! — Hogy győzelmet nyerjünk — s menny legyen küzdelmünk, — nagy jutalma. — [:Légy néped oltalma, stb.:]

303.

11. Szent Rókus napján.

(Augusztus 16-án.)

1. Szent Rókus, téged köszöntünk, — emlékedre ím felzengünk ; — Védelmedért szent hangokon — könyörgünk a névnapodon.

2. Vágyad oda ösztönözött, — hol a döghalál dühöngött, — Hol a pestis, a vészhalál — mérge gyilkolt, te ott valál.

3. Mint a szél előtt a felleg, — fut a járvány te előled ; — Ó, Szent Rókus ! a vészhalál — fut előled, mert szent valál.

4. Jézus csodás szent nevével, — szent keresztje szent jelével, — Sok beteget meggyógyítál, — szereteteddel ápolta.

5. Mit elhagytál, ó, hű szolga! — Jézus neked ki-pótolta. — Lényedet a menny öröme, — átkarolta fényözöne.

6. Szent Rókus Isten szolgája, — nyavalygóknak gyógyszerháza, — Hozz írt nekünk, lelkünk sebes, — a mennyekből és légy kegyes.

7. Te reád bizzuk ügyünket, — ó, védj Istennél bennünket, — Hogy bennünket a bűnhalál — ne lepjen meg, mint vészhalál.

304.

12. Szent István első magyar király ünnepe.

(Augusztus hó 20-án.)

1. Ó, hol vagy magyarok — tündöklő csillaga! — Ki voltál valaha — országunk istápa.

2. Hol vagy István király? — téged magyar kíván, — Gyászos öltözetben — te előtted sírván.

3. Rólad emlékezvén, — csordulnak könnyei, — Búval harmatoznak — szomorú mezei.

4. Lankadnak szüntelen — vitélő karjai, — Nem szűnnek iszonyú — sírástól szemei.

5. Virágos kert vala — híres Pannonia, — Mely kertet öntözte — híven Szűz Mária.

6. Katholika hitnek — bő volt szép virága : — Behomályosodott — örvendetes napja.

7. Előtted könyörgünk — bús magyar fiad, — Hozzád fohászkodunk — árva maradékid.

8. Tekints István király — szomorú hazádra, — Fordítsd szemeidet — régi országodra.

9. Reménységünk vagyon — benned s Máriában, — Mint magyar hazánknak — hív királynéjában.

10. Még éltedben minket — ennek ajánlottál — És szent koronával — együtt feláldoztál.

Dallama : Dicsértessél, ó Mária !

1. Ó, Szent István, nagy királyunk ! — előtted most esdve állunk ; — Istennek hív szolgája, — hitünk erős bástyája ! — [:Téged buzgó szívvel kérünk ; — légy pártfogónk, légy vezérünk. — Ne vedd meg, ne vedd meg, — könyörgésünk ne vedd meg, — Országunkat segítsd meg.:]

2. Te egekből nyersz világot — s az igaz Istent imádod ; — Nemzedetnek imáit, — hallgasd néped jajjait. — [:Téged buzgó szívvel kérünk, stb.:]

3. Énekeld, ó hon, ki téged — vakhomályból kisértett, — Őt magasztald, dicsérjed, — nagy nevét ünnepeled. — [: Téged buzgó szívvel kérünk, stb. :]

4. Ó, Szent István, légy segélyünk ! — Add, hogy minket, esdve kérünk, — Egyesítsen e három : — a hit, király és a hon. — [:Téged buzgó szívvel kérünk, stb. :]

13. Szentkereszt felmagasztalása napján.

(Szeptember 14-én.)

Dallama : A mennyei szent városnak.

1. Magasztalunk, ó szentkereszt ! — melyet Isten vére fereszt : — Neked zeng dicséneket — a hála és szeretet.

2. Cédrusfák közt nincs oly dicső, — naggyá tón az Údvözítő ; — Rajt' függött ég s föld között, — a szörnyű kínok között.

3. Kincs-aranynál vagy becsesebb — csillagoknál szebb s ékeesebb ; — Ó életfa, drága fa, — reményünknek oszlopa.

4. Diadaljel a szentkereszt, — fényözönt rá az ég

ereszt ; — Láttára az alvilág — fut, elhányja vésznyilát.

5. Rajtad függött, ó drága fa ! — lelkünk édes áldozata, — Jézus az egek Ura ; — te vagy az Ő tanuja.

6. Ő, szentkereszt ! légy fényvezér, — míg lelkünk az Istenhez ér ; — Légy őrtornyunk, támaszunk, — míg mi itt lent utazunk.

7. Áldott Jézus ! én életem ! — ki meghaltál a kereszten, — Az Atyát s vigasztalót — Háromságban egy valót.

307.

14. Szent Vendel apátúr napján.

(Október 20-án.)

Dallama : Dicsértéssel, ó Mária !

1. Szent Vendel, Isten szolgája, — pásztor életnek példája ! — Jóságunknak védelme, — ma zeng rólad az elmę : — [:Szent Vendel pártfogására — és buzgó imádságára, — Ő, Isten, szent Isten ! — jóságunkat őrizd meg, — Bűneinket bocsásd meg:]

2. Szent szemed rólunk ne vedd el, — könnyörgésünket fogadd el, — Kérd az Istent, tartsa meg, — jóságunkat áldja meg. — [:Szent Vendel pártfogására stb. :]

3. Ha ver az Űr ostorokkal, — engeszteld meg tárt karokkal, — Szentünknek kegyes szíve, — üzd a dögvést messzire. — [:Szent Vendel pártfogására stb.:]

4. Tőled vettük mindenünket, — jóságunkat és éitünket, — Tőled, mindenek Ura, — a te szolgálata. — [:Szent Vendel pártfogására stb.:]

5. Óvd meg, Uram ! amit adtál, — a te szent jóvoltod által ; — Őrizd szent kegyelmeddel — és jóságos kezedd. — [:Szent Vendel pártfogására stb. :]

6. Patrónusunk kérelmére, — légy lelkünknek hű vezére ; — Add, hogy szent kegyelmeddel — úgy bánjunk, mint Szent Vendel. — [:Szent Vendel pártfogására stb.:]

7. Megnyugszunk szent végzéseden, — ahogy akard, úgy legyen ! — Áldást kérünk s oltalmat, — a mennyekben jutalmat. — [:Szent Vendel pártfogására stb.:]

308.

15. Mindenszentek napján.

(November 1-én.)

Dallama : Mondj naponkint és óránkint.

1. Ó, nagy Isten ! kit imádva — áld a mennyei sereg, — Kinek méltó dicséretet — tiszta lelkek zengenek ; — Most a Mindenszentek által, — kiket együtt tisztelünk, — Száll dicső színed elébe — s szívből jött dicséretünk.

2. Állt éltetek szenvedésből, — könny, sóhaj és ínségből, — Önkénytes kincsmegvetésből — és lelki szegénységből ; — A sok kiállt szenvedésnek — mily nagy mostan az ára. — Gyöngytől ragyog fejeteknek — a fényes koronája.

3. Mindnyájan dicsőült szentek, — kiket örök szeretet — Kapcsol hozzánk, kik e földön — élünk vándor életet . . . — Ó, segítsen odajutni — kegyes könyörgéseitek, — Hol ti az Istent imádva, — vég nélkül örvendetek.

309.

Dallama : Mindenható Atyaisten !

1. Örvendezve a szentekkel, — az egekbe nézzetek fel, — Zeng a szenteknek tábora, — fejükön a fénykorona.

2. Nagy díja van érdemüknek, — az örömben megfürödnek, — Nincsen ott bú, nincs fájdalom, — örökös ott a vigalom.

3. Isten lőn az ő jutalmok, — trónjánál ők az udvarlók, — A választott mennyei nép — mindig látja Isten színét.

4. Csak a földi bajok árán — adja ezt az égi Bárány! — Csak az érvényes életért — nyerhetsz, ember, mennyekben bért.

5. Tövises az egek útja, — Istent kérje, ki azt futja, — Őt, ki kéri és jól vigyáz, — azt nem éri lelki gyász.

6. Mindszenteknek szép példáján — lépdeljünk a menny pályáján; — Jertek, jertek por magzati, — álljatok ti is sikra ki.

7. Példányképek Mindenszentek! — kik az Úrnál kedvet nyertek, — Jertek, ó, menny szent szellemi, — lépteinket itt őrzeni.

8. Szentek szentje, ó, nagy Isten! — porbahullva kérünk itten: — Hol szentjeid örvendenek, — legyünk mi is egykor veled.

310.

16. Szűz Szent Imre herceg napján.

Dallama: Mennyben díszeskedő, szép liliomszál.

1. Tündöklő csillaga magyar nemzetnek; — Ártatlan virága tiszta életnek. — Szentül neveltetél, — nekünk példa lettél, — szűz Szent Imre! — Az ártatlanságnak, — magyar ifjúságnak — Te vagy szószólója, pártfogója.

2. Szent imádságodban meghallgattattál, — Fohászkodásodban vigasztaltattál, — Mennyből intve lettél s oly tanácsot vettél — szűz Szent Imre; — Hogyha szüzességben — élsz, lelki épségben, — Úgy tetszel Istennek s mindeneknek.

3. Megis őriztettél ép tisztaságban, — Mint angyal
fénylettel ártatlanságban; — Lelki szépséged nagy. —
Istennél kedves vagy — szűz Szent Imre! — A bárányt
kiséred, — Úr Jézust dicséred, — Mennyben új ének-
kel — a Szűzekkel.

4. Nyerjen az Istentől buzgó kérésed, — Tiszta
szándékunkhoz hű segítséget, — Nyerjen tisztaságot
— kegyes pártfogásod — szűz Szent Imre! — Hogy
kik most dicsérünk, — mind Istennek éljünk, —
S mennyben őt láthassuk — és áldhassuk.

311.

17. Szent Márton püspök napján.

(November hó 11-én.)

Dallama: Ó, hol vagy magyarok...

1. Márton! Pannonia — fénye s dicsősége, — Az
egész világnak — nagy gyönyörűsége.

2. Mi, ki bizalmunkat — jó szívedbe vetjük, —
Áldott palástodat — sokszor emlegetjük.

3. Virágzó korodban — jóra ébred lelked, —
A szent hittudományt — forróan kedvelted.

4. Mint harcfi, Júlián — sergében szolgáltál, —
Míg végre Krisztusnak — táborába álltál.

5. Mint harcfi, koldusnak — adod fél palástod, —
Álmodban Uradat — e palástban látod.

6. «E palásttal Márton» — Jézus imígy szólván: —
«Födözött be engem — az én édes szolgálóm».

7. Életben, halálban — Isten akaratán — És híven
mindenben — mindig megnyugodtál.

8. Az elhagyatottak — s elestek jó atyja! — Általad
az Isten — csodáit mutatta.

9. A te vonzó példád — nekünk tükrül szolgál, —
Véred nem ontottad — s mégis mártír voltál.

10. Midőn ott állottál — a halál révében, — Éneklő madarak — jöttek le elédben.

11. Esedezzel értünk — Szent Márton, nagy szentünk! — Kinek szép névnapján — dicséneket zengünk.

12. Add ránk palástodat — halálunk óráján, — Hogy meg ne ejthessen — a pokoli ármány.

312.

18. Arpádházi Szent Erzsébet asszonyról.

(November 19-én.)

Dallama: Mindenható Atya isten!

1. Magyarország dicsősége, — hármas halmunk ékessége, — Rád gondolva, örvend lelkünk, — áldunk téged, jó védszentünk.

2. Nem kínoztak földi vágyak, — lelked égi kincsre vágyott; — Örökséged úgy vetéd be — a mennyország perselyébe.

3. A királyi fény, nagy pompa, — nem döntötte lelked romba; — Nem ismertél büszkeséget, — Szép alázat, Szent Erzsébet.

4. Mintha Jézus színméz ajkát — illetné szűz csókkal a szád; — Nagy gyönyörtől égett ajkad, — Koldus sebét, ha csókoltad.

5. Az öledben alamizsnád, — szép rózsává változott át; — Ily csodákkal Isten téged — megdicsőít, Szent Erzsébet.

6. Meztelenre köntöst vetve, — újult benned az Úr kedve; — Mennyből küldött a fölséges, — hogy légy dajkánk, kegyes, édes.

7. Áldjuk ama nagy szerelmet, — amely nyujtott ily kegyelmet; — Hogy országos, szép erényed — nekünk mennybe fényösvény lett.

8. A vér vízzé még nem válik, — áldanak hú uno-

káid ; — Áldj meg minket. kérve kérünk, — ó szerelmes, édes vérünk !

313.

19. Boldog magyar szűz Margitról.

(Január 28-án.)

Dallama : Az éjszaka immár eltelt.

1. Boldog Margit, hazánk gyöngye! — téged áld Szent István földje. — A rokonság aranyzála — köt hozzánk, menny rózsaszála.

2. Árpádháznak ősvadja ! — a világot odahagyva, — Mint apácát zárdafátyol — választott el a világtól.

3. Nem a bársony suhogása, — gyöngypillangó csillogása, — Hanem a szív ékessége — volt éltednek törekvése.

4. Margit, Krisztus szűzleánya, — ártatlanság szép báránya ! — Eljegyezve a keresztet. — végig kinzád gyöngye tested.

5. Margit, szűzek színaranya, — szenvedőknek édes anyja ! — Benned népünk bizodalma, — országunknak légy oltalma.

6. Kérünk téged, ó, kegyes szűz ! — érdemiddel Istenhez fűzz, — Irgalommal voltál teljes ; — hozzánk is légy jó s kegyelmes.

7. A mennyei szent seregbe — te már be vagy kebelezve, — Ha megszününk élni majd itt ; — szólj értünk is szűz Szent Margit.

8. Édes Jézus, szabadítónk, — szent malaszttal gazdagítónk ! — Nézz szenteid érdemére : — Vigy fele a menny örömére.

Különféle énekek.

314.

1. A világegyház himnusza a pápáért.

1. Hol Szent Péter sírba téve, — és Rómának dobog
szíve, — Ezrek ajkán, ezer nyelven — hő ima zeng
édesdeden : [:Tartsd meg, Isten ! szent atyánkat ; —
Krisztusnak helytartóját.:]

2. Arany fődél, márványfalak — s a vatikán vissz-
hangzanak. — S a hét halom tág körében — meghar-
sanva körül röppen : — [:Tartsd meg, Isten ! ... stb.:]

3. Új erőre kap e szózat — bejárja a szent síro-
kat, — Zúgva vonul hegyen, halmon, — áttör zajló
hullámokon : — [:Tartsd meg, Isten ! ... stb.:]

4. A forró dél, rideg éjszak — ez imában egyesül
csak : — S kivált honunk édes nyelvén, — zeng iga-
zán meg őszintén : — [:Tartsd meg, Isten ! ... stb.:]

5. Mint villannyal egy perc alatt — messzeszárnyal
a gondolat : — Szintügy röpül ajkról-ajkra. — Várak,
puszták és falvakra : — [:Tartsd meg, Isten ! ... stb.:]

6. Ejlött szentek fénykörébe — s leszáll onnét szí-
veinkbe. — Mint a fölszállt páranedvek — szomjas
földre visszaesnek : — [:Tartsd meg, Isten ! ... stb.:]

315.

2. Királyhimnusz.

1. Áldd meg, Isten ! szép hazánkat — s koronás fe-
jedelmét, — Áraszd szét a magyar földön — dús áldá-
sodnak teljét. — Évezredek lássák fénnel — felra-
gyogni csillagját — Áldd meg, Isten ! királyunkat —
nemzetünk édesapját.

2. Bírja István bölcseségét — Nagy Lajosnak kar-
jait, — Hadd fürössze újra három — tenger a hon

partjait, — Melyet annyi hősök vére — ezredévig öntözött, — Három halmos bérce és a — négy királyfolyam között.

3. Bírja Mátyás jó szívét és — tántorítlan jogarát, — Hadd dicsérje őt alatt, lent — ellenség, mint jóbarát, — S szent bizalma nemzetéhez — rendületlen szirt legyen. — Ellenség, álbarátin — dús elégtételt vegyen.

4. Trónja álljon rendületlen, — mint a sziklaszirt foka, — Éltét, vérét ontsa érte — honja minden bajnoka. — S önmaga is érckarjával, — mint a sas, ha vívni száll, — Győzelemmel rontson széjjel — minden kül- és belviszályt.

5. Hogy daljas, hú nemzetével — együtt boldog, nagy legyen, Áldás szálljon nyomdokára. — mindenütt bármit tegyen. — Hogy midőn bölcs, szent karokkal — kormányozza nemzetét. — Nagy dicsét egész világon — hordja a hír szárnya szét.

316.

3. A hazáért.

Réffy.

1. Bús ma - gya - rok

i - mád - koz-nak,

é - gi Atyánk,

hozzád ;

For-dítsd fe-lénk,

ma - gya-rok-ra,

jó - sá - gos szent

or - cád!

Sír-va sírunk, fo - ház - ko-dunk,

hozzád száll a lel - künk, ennyi ten-ger

sok fáj - dal-mat még sem ér - de - mel - tünk.

2. Pusztul, vérzik mindenfelé — A házunk és földünk : — Összefolyik a vérünkkel — mindennap a könnyünk. — Fájd a szívünk, a lelkünkben — össze vagyunk törve. — Küldd le nekünk a béke — Angyalát a földre.

3. Bús magyarok imádkoznak, — hallod Atyánk, hallod ! — Se testünkkel se lelkünkkel — nem kívántunk harcot. — Megbocsájtunk mindazoknak. — akik reánk törtek, — Csak még egyszer add vissza a — drága magyar földet.

317.

4. Főpásztor elfogadására.

Dallama : Bemegyek szent templomodba.

1. Isten hozta hív nyájához — a főpásztort és atyát. — Kinek lelkünk kormányzását — az Úr Jézus adta át, — Hogy általa szent kegyelme, — árasztás a hívekre. — Úgy amint ő egyházában — mindörökre rendelte.

2. Jézus, te vagy a szegletkő, — mely felett az oszlopok, — Apostoli egyházadban — a felszentelt főpapok ; — Adj erőt főpásztorunknak, — hogy a viszontagságoknak — Minden harcát megállhassa — javára egyházunknak.

3. Apostolid tőled nyerték — szent hatalmuk kulcsait, — Hogy megnyissák hiveidnek — az üdv kútforrásait : — Add, hogy méltán résztvehessen, — lelkünk azon kegyelemben, — Melyet most ránk főpásztorunk — áraszt a szentségekben.

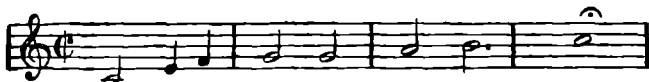
4. Égből hozott tanításod — őrzését, apostoli — Vették által, szent kezedből, — hogy maradjon ép a hit. — Add, hogy azon szent ígéket, — miket lelkiatyánk hirdet, — Úgy vegyük, mint Istentől jött — csalhatatlan beszédet.

5. Jézus, ki legfőbb pásztora — vagy örök egyházadnak, — Áraszd reánk híveidre — bőségét irgalmadnak : — Hogy atyánkkal, ki nevedben — jött most hozzánk ; majd egekben. — Áldjuk egykor szent nevedet — égi dicsőségében.

318.

5. Templomszenteléskor.

Dallama : Coelestis urbs Jerusalem.

1. Je - ru-zsá - lem, ég - ben é - pült

bé - kes-ség hol - dog vá - ro - sal

2. Boldog mátká! a jegyesnek — a fénye rajtad tündököl; — Szép királyné a jegyesnek — malasztjaiban fürödöl. — Drágakőtől fénysugaras — kincs-aranyos és szép város.

3. Gyöngykapuid szent örömré — azoknak itt megnyúlnak, — Kik erénytől tündökölve — szentül éltek az ég alatt; — Jézusért, kik örök éltet — kínhalálón elcseréltek.

4. Az anyagot, melyből rakja — e szent várost az égi kéz, — Idomítja, kifaragja — nagy Isten, a nagy építész; — Úgy illeszti be helyökre, — hogy ragyogjanak örökre.

5. Ég királya! fényözönnel — ó, áraszd el e templomot, — Ha kér néped, add meg, jöjj el, — mire szíve fájl és sajog. — Töltsd be keblét bő malasztal, — ki itt tégedet magasztal.

6. Új harang szentelésére.

Dallama : Áldozattal járul hozzád.

1. Magasztaljuk Istenünket — S zengjünk örömeneket, — Mert jósága meg nem szüntet — Rajtunk új kegyelmeket. — Nemzedékről, nemzedékre — Lángszíveket gyujt avégre, Hogy ragyogjon ránk azokban — Mindjobban dicsősége.

2. Egyházunk lelkes hívei — Buzdulván a nagy tette, — Szent hajlékod új harangját, — Uram, neked szentelte. — Ez új harang érc-nyelvével, — Hív bennünket hozzád hévvel — És hirdeti mindörökké — Szent neved dicsőségét.

3. Leborulunk ím előtted — Jóságos nagy Istenünk! — Engedj nekünk örömkönnyet — Színed előtt öntenünk. — Ó, köszönjük szívvel, ajkkal, — Hogy velünk vagy irgalmaddal. — Áldj meg minket és művünket — Ó, kegyelmes Istenünk!

4. S áldd meg azt, ki e harangot — Neked, Uram, emelte, — Áldd meg püspök jó Atyánkat, — Aki ma megszentelte. — Áraszd rájuk bő kegyelmed, — melynek édes árja mellett — Méltó díját tetteiknek — Szent kezedből nyerjék meg.

7. A keresztszentelésnél.

Dallama : Mondj naponként es óránként.

1. Áldunk téged, ó szent kereszt — Jézus, szent halálágya; — Neked zeng ma dicséneket — a szeretet s a hála. — [:Áldunk téged szívvel, szóval — Jézus szent keresztfája! — Te vagy Jézus győzelmének — dicsőséges zászlaja:]

2. Jézus kinszenvedésének — te vagy dicső emléke! — Védelmazz meg minden bűntől, — légy életünknek éke. — [:Áldunk téged... stb.:]

3. Ó szent kereszt! légy győzelmünk — a halál küzdelmében; — Bátorságot s erősséget — támassz fel szíveinkben. — [:Áldunk téged... stb.:]

4. A magasztos vitézségnek — te vagy égi keze; Add, hogy minket szent oltalmad — jámbor útra vezessen. — [:Áldunk téged... stb.:]

5. Emlék, zászló, diadaljel — és biztos oltalma vagy — Azoknak, kik hozzád futnak — és szívük szerelme nagy. — [:Áldunk téged... stb.:]

6. Ó szentkereszt, nagy reményünk! — téged szívünk és szánk kér, — Légy oltalmunk, légy vezérünk — míg lelkünk Isten-háza. — [:Áldunk téged... stb.:]

M. I.

321.

8. Szép és alkalmas időért.

Dallama: Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste.

1. Mennyei szent Atyánk! — hallgass meg minket, — Inségnek idején — nézd híveidet. — [:Irgalmazz népednek, — Kegyes Istenünk! Alkalmas, szép időt, — ó, adj minékünk!:]

2. Illés prófétának — könyörgésére, — Nem adtad az esőt — Júda földjére. — [:Irgalmazz... stb.:]

3. Te, ki tengereknek — is parancsolád, — Szüntesd a vizeknek — kártévő árnját. — [:Irgalmazz... stb.:]

4. A kártékony esőt — szüntesd be Atyánk! — S tiszta, derült égbolt — mosolyogjon ránk. [:Irgalmazz... stb.:]

5. Adj napos időket — kegyességedből. — Melengetsd földünket — szent bőségedből. [:Irgalmazz... stb.:]

6. Távolítsd el tőlünk — a vész fellegét, — Villám-

lást. jégesőt — és a mennydörgést. [:Irgalmazz ... stb.:]

7. Azért jövünk hozzád, — Kegyes Atyánkhoz ; — Tudván, hogy bizalmunk — reánk áldást hoz. — [:Irgalmazz ... stb.:]

8. Ó, könyörülj tehát — nagy ínségünkön, — Hogy szívvel áldjunk most — és mindörökkön. — [:Irgalmazz ... stb.:]

322.

Dallama : Nagy Isten kedvében.

1. Kegyelmes Jézusunk ! — hozzád fohászko-
dunk. — Biztos reménységünk — szükségünkben
kérünk — Urunk, Istenünk !

2. Szüntesd meg az esőt — adj alkalmas időt, —
Hogy földnek terménye — legyen szép reménye, —
Urunk, Istenünk !

3. Eső, vizek, szelek — s minden teremtményed —
Téged Úrnak ismer, — ó, hatalmas Isten ! — Urunk,
Istenünk !

4. Nap, hold és csillagok, — minden alkotmá-
nyod — Alkotójának vall — s tőled kegyelmet vár,
Urunk, Istenünk !

5. Sok esőzés miatt, — sírunk, könnyünk sza-
kad ; — Ha segélyed nem jó, — elpusztul a mező. —
Urunk, Istenünk !

6. Gonoszságunk miatt — ne hagyjon szent
Fiad : — Többé nem vétkezünk, — légy irgalmas
nékünk. — Urunk, Istenünk !

7. Vedd el haragodat, — fordítsd ránk arcodat ; —
Szüntesd meg az esőt — adj csendes, szép időt. —
Urunk, Istenünk !

8. Adj malasztot, kérünk, — Jézus, szent remé-
nyünk ! — Tekints híveidre, — hű gyermekeidre. —
Urunk, Istenünk !

9. Javulást ígérünk, — S csak teneked élünk ; —
Adj irgalmasságot — s hív állandóságot. — Urunk,
Istenünk !

10. Dicsőség Atyának ! — és a szent Fiának —
Úgy a Szentléleknek — egy örök Istennek, — Urunk,
Istenünk !

323.

9. Alkalmas esőért.

Dallama : Üdvözlégy Krisztusnak drága, szent
teste, vagy : Máriát dicsérni, hívek jöjjetek.

1. Mennyei szent Atyánk ! — hozzád kiáltunk —
Ínségünk idején, — Ó, segíts rajtunk ! — [:Irgalmazz
népednek — kegyes Istenünk ! — Csendes és szük-
séges — esőt adj nekünk !:]

2. Illés prófétának — könyörgésére, — Engedted
az esőt — Júda földjére. — [:Irgalmazz népednek
stb . . . :]

3. Látod ínségünket, — kegyes Istenünk ! — Hoz-
zád folyamodunk, — ó, segíts nekünk. — [:Irgalmazz
népednek . . . stb.:]

4. Minden hervadt, pusztul — kint a mezőkön, —
Gabonánk elszárad — a szomjas földön. — [:Irgalmazz
népednek . . . stb.:]

5. Erdők, rétek, mezők — és szőlőkertek, — Ret-
tentőn pusztulnak, — gyümölcsös berkek. — [:Irgal-
mazz népednek . . . stb.:]

6. Jóságunk elpusztul — a szárazságtól, — Munka
közt ellankadt — a szomjúságtól. — [:Irgalmazz
népednek . . . stb.:]

7. Enyhítsd meg az egek — száraz hőségét, —
Öntözd szép esővel — föld keménységét. [:Irgalmazz
népednek . . . stb.:]

8. Összetett kezekkel — kérünk, ó, Atyánk ! —

Öntözd szép esőkkel — hervadt gabonánk. — [Irgalmaz népednek . . . stb.:]

9. Szerelmes Jézusunk! — ne nézd bűninket, — Kemény szárazsággal — ne büntess minket. — [Irgalmaz népednek . . . stb.:]

10. Nyisd meg az egeknek — bő csatornáit — Öntözd szép esőkkel — néped határit. — [Irgalmaz népednek . . . stb.:]

11. Uraknak nagy Ura! — légy áldva tőlünk; — Királyok királya! — hozzád könyörgünk! — [Irgalmaz népednek . . . stb.:]

324.

Dallama: Nagy Isten kedvében.

1. Nagyirgalmú Isten! — téged kérünk itten; — Adj szép esőt nekünk, — egy szívvel könyörgünk, — Urunk, Istenünk!

2. Atyánk! benned bízunk, — hozzád fohászkodunk, — Adj földnek bőséget — és termékenységet. — Urunk, Istenünk!

3. Ó, hallgasd meg imánk, — mint Illését, Atyánk! — Midőn meghallgattad — s az esőt megadtad, — Urunk, Istenünk!

4. Ó, egek sirjatok! — szép esőt adjatok; — Fák és növényekre — hervadt szőlőinkre — Urunk, Istenünk!

5. Hozzád fohászkodunk, — buzgón folyamodunk. — Ó, hallgass meg minket, — öntözd mezőinket. — Urunk, Istenünk!

6. Te borús felleget, — alkalmas esőket, — Adsz szomjas földünkre, — fonnyadt termésünkre, — Urunk, Istenünk!

7. Minket, ó nagy Isten! — táplálsz kegyelmesen; — Enyhítsd haragodat, — Add szent malasztodat, Urunk, Istenünk!

8. Nyisd meg az egeknek, — borús fellegeknek, —
Drága csatornáit, — s a föld határait — Áldd meg
Istenünk!

9. Dicsőség Atyának! — és a szent Fiának! —
Úgy a Szentléleknek! — egy örök Istennek! — Urunk,
Istenünk!

325.

Dallama: Lelkünk üdvössége.

1. Kérésünk hallgasd meg, — nagyirgalmú Isten!
— Szükségünk idején — bocsássad elődbe. — [:Adj
alkalmas esőt nekünk, — melyért mostan esedezünk,
— Egy szívvel könyörgünk:]

2. Enyhítsd meg az égnek — szárazsító hőségét, —
Öntözd szép esővel — földünk keménységét. — [:Adj
alkalmas . . . stb.:]

3. Összetett kezekkel — kérünk, édes Atyánk! —
Öntözd szép esővel — elhervadt gabonánk. — [:Adj
alkalmas . . . stb.:]

4. Szerelmes Jézusunk! — ne nézd bűneinket, —
Kemény szárazsággal — ne ostorozz minket. — [:Adj
alkalmas . . . stb.:]

5. Nyisd meg az egeknek — drága csatornáit! —
Öntözd szép esővel — néped határait. — [:Adj alkal-
mas . . . stb.:]

Éhség és drágaság idején mondandó ima.

Miatyánk, Üdvözlégy.

Ø. Uram, hallgasd meg a mi könyörgésünket!

Ř. És a mi kiáltásunk jusson elődbe!

Könyörögjünk. Mutasd meg nekünk, Uram, kegye-
sen kimondhatatlan irgalmasságot, hogy ne csak
minden bűntől ments meg minket, hanem egyszer-
smind a büntetésektől is szabadíts meg, amiket érettük
érdemlünk.

Add meg nekünk, Uram, kérünk, huzgó könyörgésünk sikerét s az inséget és drágaságot kegyelmesen távoztasd el tőlünk, hogy ismerjék meg halandó emberek szívei, mikép e csapások haragodtól jönnek és irgalmadból szűnnek meg.

Térítsd magadhoz, Uram, kegyelmesen a bűne értéhségtől sanyargatott népedet, hiszen azt mondottad, hogy akik a te országodat keresik, azoknak mindent ráadásul adsz. Ki élsz és uralkodol az Atyával és Szentlélekkel egyetemben most és mindörökké. Amen.

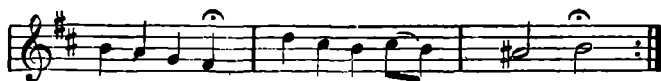
326.

1. Hatalmas Úr - is - ten, tekintsd az in - sé - get.
Mennyből ir - gal - ma - dat kér - ve, sir fel né - ped.

Vedd el rólunk ha - ra - go - dat, szüntesd meg a

csa - pá - so - kat, — add ránk ál - dá - so - dat.

2. Ne nézd a hálátlan emberek sok vétjét, — Hanem irgalmadnak véghetetlenségét. — [:Vedd el rólunk ... stb.:]

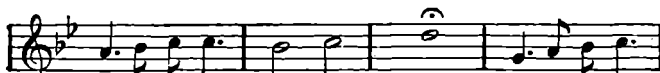
3. Ki minden állatot ellátsz eledellel, — Az éhség s drágaság nagy inségét vedd el. — [:Vedd el rólunk ... stb.:]

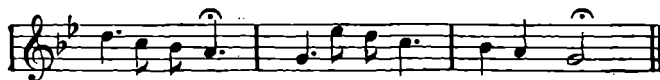
1. Nincsen, a - ki meg-se-git-sen ! Nincsen, a - ki
Hoz-zád térünk hát nagy Isten ! Ha te nem, más

szánjon minket ; Száraz a rét, szomjas a föld,
nem se - git-het.

ha ez így tart, el - ve - szünk, minden ember

gyászruhát ölt. Is-ten, adj e - sőt ne - künk !

2. Az igaz, hogy méltán büntetsz, — mert mindnyáján sértünk, bántunk ; — De ha minket már el is vetsz, — s irgalmas nem lesz irántunk, — Szánd meg a kis csecsemőket, — kik, ha nem lesz kenyerük, — Sírva nézik a felhőket, — Isten, adj esőt nekünk.

3. Esőt várnak a vetések, — harmatért esd a mezőség ; — Nincs virága a kis méhnek, — fölégette azt a hőség — Nincs patakja a madárnak, — éhen, szomjan elveszünk ; — Ember, állat esőt várnak, — Isten ! adj esőt nekünk !

4. Csak úgy áztasd meg a földet. — mint a könnytől ázik arcunk ; — A kenyérből ne adj többet. — csak hogy élven, árvát tartsunk, — A koldusok, a szegé-

nyek — sírnak-rinak mivelünk, — Ó, ne tégy ki a veszélynek. — Isten! adj esőt nekünk!

5. Érdeminket, ha tekinted, — Nincsenek, ó, mi elveszünk; — Dús harmatod, ha nem hinted, — elpusztulunk és nem leszünk. — Ints egednek, ez megárad, — te benned van reményünk, — Szánd meg bágyadt teremtményid, — Isten! adj esőt nekünk!

328.

Dallama : 151. sz. alatt.

1. Vedd el, Uramisten! — rólunk haragodat, — Ne terjeszd továbbra — bosszúállásodat! — Bocsásd reánk — mennyből áldásodat.)— Adj jó esőt, csendes felhőt, [: Határunkban öntözzék a mezőt. :]

2. Igazságod szerint — ne ostorozz minket, — Felejtsd el kegyesen a mi bűneinket. — Vedd be, kérünk, buzgó kérésünket. — [:Adj jó esőt... stb.:]

3. Zöldítsd határunknak — elfonnyadt mezeit, — Érezzék javaink — szent kezed erejét. — Ne vonjad meg népednek élelmét. — [:Adj jó esőt... stb.:]

4. Egek csatornáit — nyisd meg hatalmasan, — Hogy száraz földünket — öntözzék hasznosan; — Miért neved — áldassék gondosan. — [:Adj jó esőt... stb.:]

5. Tenmagad ígérted — fölséges Istenünk! — Hogy ha szent nevedben — többen összejövünk; — Megadod kegyesen, amit kérünk. — [:Adj jó esőt... stb.:]

6. Rajtunk hát könyörülj, — ó mennyei Atyánk! — Esedezzel értünk, — te is, ó szűz Anyánk! — Hogy káros szárazság ne jöjjön ránk. — [:Adj jó esőt... stb.:]

329.

Bűnbánati ének.

1. Könyörülj Istenem! — én bűnös lelkemen; — Szánakozzál immár — szomorú szívemen; — Hara-

godnak mennykövét, — éles, hegyes törét. — Vedd vissza vétkeim — büntető eszközét.

2. Továbbá mosogasd — büntől én szívemet ; — Kegyes kézzel gyógyítsd — sebekből lelkemet. — Bűneimet megvallom, — nyilván tapasztalom, — Mik miatt nem lehet — semmi vigasságom.

3. Vétkeim lelkemet — mint a kígyók marják, — Szüntelen mellemet — ássák és furdalják ; — Hova fussak színedtől, — fegyveres kezedtől ? — Utánam fegyverid, — futnak hegyes tőrid.

4. Egyedül csak Neked, — Istenem ! vétettem ; — Te szent színed előtt — gonoszt cselekedtem ; — Ó, kegyelmes Űristen ! — mi hasznod estemen ? — Irgalmazz, könyörülj — én bűnös lelkemen.

5. Ha érdemem szerint — akarsz sanyargatni ; — S számtalan bűnömnek — jutalmát megadni ; — El kell veszni fejemnek, — kárhozni lelkemnek ; — Mert több sokasága — fővénynél bűnömnek.

6. Még anyám méhében — a halál törébe — Estem és vettettem — ördög tömlőcébe ; — Ó, kemény nyomorúság, — pokolbéli rabság ! — Mint fojt, mint szorongat — ördögi csalárdság.

7. Tisztogasd lelkemet, — Uram ! izzópoddal ; — Mosogasd szívemet irgalmasságoddal ; — Fordítsd reám szemedet, — mutasd kegyelmedet, — Nyujtsd hozzám kezedet, — szent segedelmedet !

8. El ne vess engemet — isteni színedtől, — Meg ne fossz, könyörgök, — a te szent lelkedtől ; — Tiszta, új szívet bennem — teremts, én Istenem ! — Tovább fönne ne tartsad — haragod ellenem.

9. Szabadíts ki immár — a halál torkából, — Ments ki bűneimnek — kemény rabságából ; — Hogy csak Neked élhessek, — Hozzád siethessek, — Téged magasztalván, — Benned örvendhessek.

10. Nyisd meg ajkaimat — Te dicséretedre, —

Indítsd fel nyelvemet — szent tiszteletedre, — Csak
Téged kívánjalak, — Téged óhajtsalak, — Ó, Uram!
mindenkor — Téged kiáltalak.

11. Tudom, töredelmes — szíveket látogatsz; —
S kiket ostoriddal — szeretve sujtogatsz, — Azok
nálad kedvesek, — Hozzád érdemesek, — Add, Uram!
Istenem! — közülük lehessenek.

12. Kedvesebb előtted — számos ajándéknál, —
A töredelmes szív, — számos áldozatnál, — Kesergő
sóhajtasok — aranynál, ezüstnél, — Nálad többet
érnek — minden drágagyöngynél.

13. Vigasztald meg, Uram! — a te seregedet, —
A hív, töredelmes, — bűnbánó lelkeket, — Építsd fel
falait — Te Szentegyházadnak, — Melyben igazság-
gal — Neked áldozzanak.

14. Dicséret, dicsőség — az örök Atyának! —
Szentlélekkel együtt — áldott szent Fiának! — Teljes
Szentháromságnak, — örök Uraságnak! — Mennyben
s földön a legfőbb Hatalmasságnak.

A temetések alkalmával az utolsó vers helyett éneklendő:

14/a. Mindenható Atya, — Fiú és Szentlélek! —
Mit buzgó híveid — Benned bízva kérnek: — Adj
örök nyugalmat — a megholt hívednek, — Hogy
láthassa fényét — a te szent színednek.

Halotti énekek.

329/a.

Kezdetre:

Adj irgalmat, adj nyugalmat, — Ó, Atyánk! a lel-
keknek, — Akikért ez áldozattal — híveid esedeznek;
— Adjon nekik enyhületet — végtelen szereteted; —
Adj irgalmat, adj nyugalmat — minden megholt hí-
vednek.

Lecke olvasására :

A szerető tanítványnak — Szent Jánosnak mondatott : — Ird föl : boldog mindörökké — Az Úrban elhúnyt halott. — Engedd, Uram, hogy halottunk — Kiért most imádkozunk, — Szinte hallja ezen égi — vigasztaló szót.

Felajánlásra :

Jézus ! ki egész világért — feláldoztad magadat, Legyen kedves teelőtted — ezen tiszta áldozat ! — Adjon enyhet, szabadulást — és örök boldogulást, — A még szenvedő lelkeknek, — kik várják irgalmadat.

Szent, szentre :

Zengjük áldva : Szent az Isten ! — élők s holtak Istene ! — A kegyelem s irgalomnak — mérhetetlen tengere. — Az ő szent kezében vagyunk, — neki élünk és halunk : — Szent az Isten ! szent az Isten ! — élők, holtak Istene.

330.

Dallama : Hol vagy én szerelmes? ...

Kezdetre :

Adj, Uram ! nyugalmat — a hív lelkeknek, — Akikért híveid — itt esedeznek ; — Adjon nekik örök — enyhületet — Végtelen irgalmú — szereteted.

Szent leckére :

Haragnak napja ez — és inség napja, — Melyen ítélni fog — az Úr haragja ; — Akkor szegény bűnös — ó, mit tegyek ? — Biztos oltalmamra — kiket vegyek ?

Felajánlásra :

1. Hív lelkek üdvéért — áldozatunkat — Fogadd, ó, nagy Isten ! szolgálatunkat ; — Engedj nekik helyet — az egekben, — Örvendjenek szentek — seregében.

2. Ne nézd hív lelkeknek — számos vétkeit, — Hanem szent Fiadnak — nagy érdemeit ; — Ki éretük meghalt — keresztfáján — Vérét ontva az — ártatlan Bárány.

Szent, szentre :

Zengjük : szent vagy, Isten ! — Menny, föld
Istene — Szent mindenek fölött — jószág tengere. —
Hála és dicsőség — legyen neked ; — Nyisd meg hív
lelkeknek — az egeket.

331.

Kezdetre :

Áldozatot hoz neked — a testvéri szeretet —
Ó, Isten ! hogy irgalommal — nézd a megholt híve-
ket. — Elküldvén angyalodat. — szüntesd meg nagy
kinjokat.

Lecke olvasására :

Ó, Jezus ! ki könnyeket — hullattál Lázár felett. —
S kit föltámasztott a sírból — isteni szereteted. —
Szánd meg, kikért tégedet — most kérünk, a lelkeket.

Felajánlásra :

1. A szentséges áldozat. — mit most szolgád be-
mutat, — Engesztelje meg, ó, Isten ! — örök igazsá-
godat. — Add, hogy üdvöt nyerjenek. — kik benned
reménylenek.

2. A gyarlóság nem tehet — irgalmadra érde-
met. — Vedd hát Krisztus áldozatját — Uram !
érdemünk helyett. — Ó, könyörülj, Istenem ! a
szenvedő lelkeken.

Szent, szent, szentre :

Szent vagy, édes Istenünk ! — engedd buzgón
zengenünk, — Egyesüljön az ég és föld — hálájával
énekünk. — Zengjék : Szent vagy Istenünk — az
elhúnytak is velünk.

332.

Dallama : Szent buzgalom vonz . .

Kezdetre :

Zokogva száll elődbe — Esdő hódolatunk, — Vedd
ézt, Atyánk kegyedbe — Kiért most áldozunk . —

Ó, irgalom Istene, — Üdvünk fénytengere. — Az el-
hunyt jámbor lelkét — országodba vedd be.

Leckére :

A haragnak napja az — S ínség, veszély napja, —
Nagy nap, melyen a bűnöst — gyötrelemnek adja ; —
A trombita megharsan — Ég szórja tűznyilát, —
Mennydörögve, ha majdan — Összedől a világ.

Felajánlásra :

1. Nézz mireánk kegyesen — Ó, mennyei Urunk! —
Mi gyalgó teremtményid — Arcunkra borulunk ; —
Nézd bűnünk áldozatját, — Szánd meg holt híveidet, —
Szánd meg a bűnök fiát — S nyujtsd neki kezedet.

2. Légy kegyes és irgalmas — Kimult híveidnek ; —
Kik a tisztító tűzben — Oly sokat szenvednek. —
Hadd dicsérjenek Téged — az egek egében, — És
örvendjenek veled — Öröm tengerében.

Szent, szentre :

Szent vagy, szent vagy, Úristen — Szent magas
Felséged ; — Szétsugárzik mennyei — Végtelen
szentséged. — Ó, ragyogtasd azoknak — Végtelen
szent fényét, — Kik lángok közt zokogva — Irgal-
matat kérnek.

333.

Dies irae, dies illa.

1. Napja Isten haragjának — Végét veti e világ-
nak, — Ez szavuk a prófétáknak.

2. A szív tele rettegéssel — Lesz a bíró jöveté-
vel, — Hol kezdődik a számvétel.

3. A trombitász egyszerre — Lehat minden sír-
fenékre ; — Kit-kit hí ítélőszékre.

4. Bámul természet és halál, — Hogy a földpor
emberré vál — És a bíró elébe áll.

5. Az írott könyv megnyitják, — Melyben min-
den foglaltatik, — Valami megbíráltatik.

6. Ha a bíró ül ragyogva, — Semmi sem marad titkolva; — Minden meg leszen bosszulva.

334.

Libera me Domine.

1. Ments meg engem, Uram! — az örök haláltól, — Ama rettenetes — napon minden bajtól; — Midőn az ég, föld — meg fognak indulni — S eljősz a világot — lángokban ítélni.

2. Reszket minden tagom — borzadok és félek, — Földi pályát végzett — szegény bűnös lélek; — Félek a naptól, mely — vizsgálni fog s dúlni, — Midőn az ég és föld — meg fognak indulni.

3. Haragnak napja az, — s inség s veszély napja, — Nagy nap, mely a bűnöst — gyötrelemnek adja, — Midőn te, ki mindig — éltél és fogsz élni, — Eljősz a világot — lángokban ítélni.

4. Ó, adj, Uram! örök — nyugodalmat nekik — S örök világosság — fényeskedjék nekik; — Hogy trónusod körül — udvarolhassanak, — S Téged, Boldogítót — örökké áldjanak.

Ÿ. Kyrie elejson!

R. Christe elejson, kyrie elejson!

Ÿ. Pater noster . . . etc. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. A porta inferi.

R. Erue, Domine animam eius.

Ÿ. Requiescat in pace.

R. Amen.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Ÿ. Oremus. — Deus, cui proprium est etc. (l. az 545. lapon).

R. Amen.

Ÿ. Requiescat in pace.

R. Amen.

335.

1. Élők, holtak szent Istene! — ó, hallgass meg minket itt; — Kik könyörgünk, hogy szüntesd meg — szolgád szenvedéseit. — Fogadd szent áldozatunkat, — amelyet a pap bemutat, — Nyerjenek az égbe utat — neki szeng vércseppjeid.

2. Ne nézd számos gyarlóságát, — melyeket elkövetett; — Ne vond meg szegény szolgádtól — az égi örömöket; — Engedd, hogy mindezt meglássa, — szenteidnek legyen társa, — Hogy azokkal imádhassa — felséges szent nevedet.

3. Jézusunk, ki váltságunkért — Égből földre szállottál, — Nézz reánk, kik itt könyörgünk, — a te szent oltárodnál; — Adj hívednek boldogságot, — melyet a szem még nem látott, — S add, hogy majd irgalmasságot — leljünk mi is trónodnál.

336.

Dallama : Elhagyott minden barátom.

1. Hozzád sír föl esdeklésünk, — élők s holtak Istene! — Tőled kér világosságot, — ó, örök fény tengerére.

2. Tőled kér vigasztaló fényt, — mely a kútforráshoz vezet, — Mely tehozzád elvezesse — a megtisztult lelkeket.

3. Mossa őket hófehérre — a megváltó vérpatak, — Melynek árja üdvözítve — a keresztfától fakad.

4. Irgalmat kiált a szent vér, — mely miértünk on-

tafott: — Add, hogy azt megnyerje minden — nevedben elhúnyt halott.

5. Kiknek földi küzdelemhez — ó, Atyánk! erőt adál, — Adj irgalmat s győzedelmet — ott, hol többé nincs halál.

6. Kiket jóságod teremtet — s megváltott szereteted, — Nagy irgalmad üdvözítse — a kimult hív lelkeket.

337.

1. Jézusomnak kegyelméből — már elértem vége-
met, — Véghetetlen érdemből — várom üdvössége-
met. — [:Istenem, Istenem! — ki voltál mindenem,
— Könyörülj én lelkemen!:]

2. Amíg éltem e világban — Benned bíztam Iste-
nem! — Mindennemű dolgaiban — csak te voltál
reményem. — [:Istenem, Istenem! stb.:]

3. Ó, ne nézzed a gyarlóság — Bűnös, ballépéseit;
— Hanem a te Szent Fiadnak — Végtelen érdemeit —
[:Istenem, Istenem! stb.:]

4. Fogva vitte a fogságot, — Hogy az atyákhoz le-
szállt, — Kiknek lelke sötétségben — E világosságra
várt. — [:Istenem, Istenem! stb.:]

5. Add, hogy Krisztust, az örök fényt, — Én is lát-
hassam veled, — És a Szentlélekkel együtt — Áldjam
Istenségedet. — [:Istenem, Istenem! stb.:]

338.

1. Jézus tanítása mondja: — A halál a bűnnek
zsoldja. — Porba szállsz hát, ó, keresztény, — Bárki
légy is, gazdag, szegény.

2. Már kezdetben Ádám vétke — Hozta nekünk
ezt fejünkre; — Hogy szegült a törvény ellen — Is-
tennek volt engedetlen.

3. Ránk szállott a bűn, ha egyre — Isten ellen cselekedve, — Rabjai leszünk mi ennek, — Testi s lelkikép halunk meg.

4. Test-halálunk menthetetlen ; — Érzi szívünk, látja a szem ; — De a lélek bús halálát, — Végtelen nagy kárhozátját.

5. Jézus érdeme s halála, — Szenvedése, keresztfája, — Messze űzi, messze tőlünk, — Ha törvénye szerint élünk.

339.

1. Ki ragyogni látod élted csillagát, — Halljad a természet hathatós szavát, — A gyenge és erős, — Félénkeny és a hős — Meghal egyaránt.

2. Légy gazdag vagy koldus, szolga vagy király, — Ifjú vagy elaggott, izmos vagy szikár ; — Egy csapással elejt, — és rideg sírba ejt — A kemény halál.

3. Mint az őszi szellő fák zöld levelét — Elhordja, úgy járnak szinte ékeid ; — A tilost ne keresd — hát s tovább ne szeresd, — Mert az elmerít.

4. Nézd a föld virágát, mily hamar virít, — Alig vetted észre szende ékeit, — Fonnyadni siet már — Szívből sajnálod bár, — S hogy, vigyázz, tanít.

5. Hát Istentől rendelt célodhoz siess, — Örömet mulandó jókban ne keress. — Hogyha int az óra, a bírói szóra, — Bátran ott lehess.

340.

1. Ó, keserves jajszó — mindnyájan meghalunk, — Ifjak és öregek — számadásra állunk, — [:Ó, fájdalom ! — szörnyű aggodalom, — Halál ellen nincsen, — jaj, nincsen oltalom.:]

2. Abban bizonyos légy — nem távoztathatod, — Meg kell egyszer halnod — mindenkor várhatod. — [:Ó, fájdalom ! stb.:]

3. Im halljad a sírból — intő szózatomat, — S meg-
térésre hívó — jajkiáltásomat. — [:Ó, fájdalom! stb.:]

4. Napjaid éltednek — használd jobbulásra ; —
Míg kegyelmet enged — az Isten jósága. — [:Ó, fájdalom! stb.:]

5. Ah, mert rettentőség kezeibe esni : — Ha itt el-
mulasztanád — az üdvöt keresni. — [:Ó, fájdalom! stb.:]

6. Úgy élj hát, halandó, — hogy juss boldog végre.
— Isten irgalmából — örök üdvösségre. — [:Ó, fájdalom! stb.:]

341.

1. Ó, Megváltó, kegyes Jézus ! — vedd be könyör-
gésünket — A te kimúlt, hív szolgáért — hallgasd
meg kérésünket. — Kiért áldozatot — oltáron muta-
tott — Most be lelki pásztorunk.

2. Kinek ennyi esztendeje — adtunk végtisztele-
tet ; — Ma felőle áldozatban — teszünk emlékezetet :
— Hogy nyerjen kegyelmet, — ó, nagy Isten, engedd,
— Örvendezhessen veled.

3. Ó, Mária ! Isten Anyja ! — esedezzel érette, —
Isten után nagy reményét — Tebenned helyeztette. —
Mária, Mária ! — Jézusnak szent Anyja ! — Légy
mennyekbe kalauza.

342.

1. Ó, nyomasztó gyászos egy szó — e világból el-
halunk ; — Nincs lehetőség, semmi mentség, — sírba
kell majd szállanunk. — [:Elmegyünk, elmegyünk —
Mindnyájan elmegyünk. — Jókor készen legyünk.:]

2. Légy hatalmas, diadalmas — a halált el nem
vered. — Bírj javakkal, fénylakokkal — azt ki nem
fizetheted. — [:Elmegyünk, stb.:]

3. Hősiséged, bölcseséged — Nem tekint a halál.

— Bár te mit tégy, bár hová mégy — az bizonnyal rád talál. — [:Elmegyünk, stb.:]

4. Rózsa légy bár, nyomban üz, jár, — Hogy mi vagy ? nem kérdezi. — A tövis mint a virágszál — vaskezét megérez. — [:Elmegyünk, stb.:]

5. Ámde ne félj, jamborul elj, — A halál lesz nyughelyed. — Fáradásért, hű vívásért — Béredet fönnebb leled. — [: Elmegyünk, stb. :]

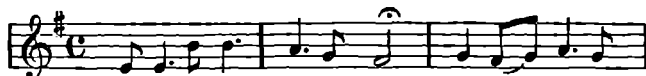
343.

A szentmise végén a halottakért.

Dallama : { Ó, Megváltó, kegyes Jézus.
Jézusomnak kegyelméből.

Engedd, teljes Szentháromság — Ezen kimúlt hívédnek, — Hogy az örök világosság — Fényeskedjék lelkenek. — Könyörülj, könyörülj ; — Ó, Isten, könyörülj ! — Benned bízott egyedül.

344.

Elhunyt hived lel-ke - ért, ki mult al-kot-

má-nyod-ért, Vedd, Isten, e szent mi - sét,

ked-ve - si es - dek-lé - sét, nyu-god-jék

csendesén, lel - ke mennyben ör - vend - jen.

345.

Ó adj U - ram neki ő - rök nyu - go - dal - mat.

Ó mutasd meg neki, hogy nagy a hatalmad.

Légy válság, nyu - ga - lom, légy ő - rök

ir - ga - lom, légy a holt hi - ved -

nek meny - nye - i ju - ta - lom.

346.

Halottak napján.

(November 2-án, illetve előestéjén.)

Dallama : A mennyei szent városnak.

1. Mindeneknek alkotója, — világ kegyes Megváltója! — A mennyekből tekints le — szenvedő hív lelkekre.

2. Kik szent színedtől megfosztva, — szenvedések-
től kínozva, — Nem lelhetnek nyugalmat, — imáinkra
szorulnak.

3. Győzedelmes híveidnek, — kik már mennyben
örvendeznek, — Hallgasd könyörgéseit — és esede-
zéseit.

4. Vedd könyörgő híveidnek — imáit, hív szíveik-
nek, — Akik még itt harcolnak, — érettük imád-
koznak.

5. Fogadd buzgó imáinkat, — Szentmise áldoza-
tinkat, — Miket teneked nyújtunk, — holtjainkért
áldozunk.

6. Jámbor cselekedeteinket, — igaz bűjtöléseinket
— Fogadd elégtételül, — hív lelkeknek érdemül.

7. Ne nézd, Uram ! gyarlóságát — híveidnek go-
noszságát, — Mentsd meg őket a kintől — s az örök
kárhozattól.

8. Engedj örök nyugalmat, — híveidnek s adj
irgalmat, — Hogy tehozzád jussanak, — Téged ott
imádjanak.

347.

Dallama : Mondj naponként és óránként.

1. Dicsőséges Szentháromság ! — hallgass könyör-
gésünkre ! — Hozzád kiáltunk mélységből, — figyelj
esdeklésünkre ; — Engedj örök nyugalmat — a
megholt hív lelkeknek, — Kik még a tisztítóhelyen —
bűneikért sínylődnek.

2. Ó, irgalmas Atyaisten ; — jók s gonoszok bírása !
— Könyörülj te szolgálidon, — fájdalmaik orvoslója ! —
Ó, ne nézzed a gyarlóság — bűnös ballépéseit, —
Hanem a te szent Fiadnak — végtelen érdemeit.

3. Kegyes Jézus, Istenfia ! — könyörülj híveiden ;
— Kiket szent véred árával, — megváltál a kereszten,

— Ó, békesség szent királya ! — légy kegyes híveidnek ; — Adjál nekik nyugodalmat, — mely után úgy epednek.

4. Ó, Szentlélek ! az Atyával — és Fiúval egy Isten ! — Megholt hívek könyörgését — hallgasd meg kegyelmesen. — Ó, nyujts nekik vigasztalást, — amelyért fohászkodnak, — Hadd láthassák országodban — mosolyát szent arcodnak.

5. Buzgón kérünk, téged is ó, — Boldogságos Szűzanya ! — Mert jól tudjuk, hogy te vagy a — bűnösök szószólója. — Szent pártfogásod nyerjen el — szent Fiadnál irgalmat — A megholt hívek részére — mennyben örök jutalmat.

6. Szent angyalok, a lelkeknek — kínjait tekintsétek ; — Részükre az Úristennek — szent irgalmát kérjétek. — Adjon nekik országában — egy kis helyet köztetek, — Hogy ők is Őt imádhassák — mindörökre veletek.

7. Istennek mindenszentjei ! — ti is könyörögjétek — Érettük, hogy majd az égben — örvendjenek veletek ; — Hogy az Úristen irgalma, — a ti könyörgéstelek — Nyisson utat az egekbe, — az örök dicsőségre.

8. Isten, szeretet forrása ! — hallgass könyörgésünkre ; — A te kimult híveidet — boldogítsd kérésünkre. — Adj nekik örök nyugalmat, — amelyért úgy epednek, — Hogy zengjék majd dicsőségét — szentséges szent nevednek !

Temetési szertartás.

348.

Kis halottak temetési rendje.

1. Koporsószentelésnél.

Pap: Juvenes et virgines !

148. Zsoltár.

Kar: Laudate Dominum de coelis : — laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes angeli ejus . — laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol et luna . — laudate eum omnes stellae et lumen.

Laudate eum coeli coelorum ; — et aquae omnes, quae super coelos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit et facta sunt ; — ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in aeternum, et in saeculum saeculi ; — praeceptum posuit et non praeteribit.

Gloria Patri et Filio : — et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper ; — et in saecula saeculorum. Amen.

Antiphona.

Kar: Juvenes et virgines ; — senes cum junioribus laudent nomen Domini

¶. Kyrie elejson !

R. Christe elejson, Kyrie elejson

Ÿ. Pater noster. etc. — Et ne nos inducas in tentationem ;

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Sinite parvulos, venire ad me ;

R. Talium est enim regnum coelorum.

Ÿ. Dominus vobiscum ;

Etd cum Spiritu tuoR.

Ÿ. *Oremus.* — Deus, qui miro ordine angelorum ministeria hominumque dispensas ; concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus in coelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniat. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

349.

Kis halottak temetéseinél alkalmas énekek.

1. *Koporsószentelésnél.*

Dallama : Elhagyott minden barátom.

1. Ó, a könnyek mért ömlenek, — lezárt koporsóm felett ? — Boldogsággal váltottam fel — én e múlt életet.

2. Jézus hívott el magához — örökre élek vele ; — Csak romlattak hamvaimat — rejti a sír kebele.

3. De a lélek szebb tavasznak — látja felvirulását ; — Látja az örök életnek — ragyogó szép hajnalát.

4. Hő ima kél ajakamon — szeretteim értetek, — Enyhüljön meg fájdalmatok — és most Isten veletek.

Erdélyi S.: Temetési énekek.

350.

Dallama : Üdvözlégy, édes Jézusunk !

1. Éltem napja leáldozott, — alig, hogy felhajnalodott ! — Véget ére rövid pályám, — a szemfedő borul reám.

2. Kis koporsóm le van zárva, — hült testem a gyász sír várja, — Édes szülőim siratják — gyermekük kora halálát.

3. De lelkem felszállt az égbe — boldog fényes mennyegzőre ; — Angyalok lesznek társaim — véget nem érnek öröim.

4. Hült tagjaim nyughelyére — kísérjétek a sírkertbe. — Órangyalom, kérlek szállj fel — az Úr Jézushoz lelkemmel. *Erdélyi S.: Temetési énekek.*

351.

2. A háznál.

Pap: Sit nomen Domini benedictum.

112. Zsoltár.

Kar: Laudate pueri Dominum ; — laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum ; — ex hoc, nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum ; — laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus ; — et super coelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat ; — et humilia respicit in coelo et in terra.

Suscitans a terra inopem ; — et de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus ; — cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo ; — matrem filiorum laetantem.

Gloria Patri et Filio — et Spiritui sancto ;

Sicut erat in principio, et nunc et semper, — et in saecula saeculorum. Amen.

Antiphona.

Kar: Sit nomen Domini benedictum; — ex hoc, nunc et usque in saeculum.

℣. Kyrie elejson.

℞. Chryste elejson, Kyrie elejson!

℣. Pater noster . . . etc. — Et ne nos inducas in tentationem:

℞. Sed libera nos a malo.

℣. Me autem propter innocentiam suscepisti;

℞. Et confirmasti me. in conspectu tuo in aeternum.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum Spiritu tuo.

℣. *Oremus.* Omnipotens et mitissime Deus, qui omnibus parvulis, renatis fonte Baptismatis, dum migrant a saeculo, sine ullis eorum meritis vitam illico largiris aeternam, sicut animae hujus parvuli hodie, credimus, te fecisse; fac nos, quaesumus, Domine, per intercessionem Beatae Mariae semper virginis, et omnium Sanctorum tuorum, hic purificatis tibi mentibus famulari, et in paradiso cum beatis parvulis perreniter sociari. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

Gyászének.

352.

2. Énekek a kis halottak felett.

Dallama: Hol vagy, én szerelmes?

1. Bú emészti a jó szülők kebelét: — Mert halál letépte szívük örömét; — Elvitte reményük szép zöld ágát, — Sírba zárta éltők napvilágát.

2. Mint gyönyörködünk a jótékony napban; — Olyan örömük volt kisdéd fiokban (lányukban) — Jaj, de most letűnt már fényes napjok, — Eljött gyászos sötét éjszakájok.

3. Mert, kit szereltemek — szívük magzata —
Reményünknek letört drága virága — Aki csak pár
napig (hétig, évig) élt közöttük, — Elköltözik a gyász
sirba tőlük.

4. Bánatos szülők, hár tőle megváltak, — Mégis
tovább érte ne zokogjatok ; — Az angyalok mennybe
vitték lelkét, — Ott kéri értetek Teremtőjét.

5. Hogy terjessze rátok bőven áldását ; — Érez-
vén mindenben az ég jóságát, — S majd ha egykor
véget ér pályátok, — Jézusnál őt viszont láthassátok.

6. És most vigyük őt a temetőkertbe ; — S bo-
csássuk testét a sírok mélyébe, — Hol szendergi
békén édes álmát, — Lelke fent az égben nyert
koronát.

Erdélyi S.: Temetési enek.

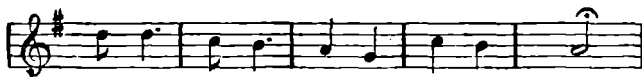
353.

1. El - her - vad-tam mint föl - di vi - rág!

El-hagy - lak már mu-lan - dó vl - lág;

ár - tat - lan ko - rom - ba el - me - gyek,

az e - gek-nek vi - rá - ga le - szek.

2. Úr Jézus keblén illatozom. — Az angyalokkal
vigadozom. — Ki van tárva az ég számomra. —
Annak leszek boldog lakója.

3. Jézus Krisztus ártatlanságom, — Megkedvelte
szép tisztaságom : — Eljegyezte magának lelkem. —
Áldott jobbján rendelvén helyem.

4. Ne sirjatok, jó atyám s anyám ! — Kedves kis
gyermektek halálán : — Hisz' Istennek szép ajándékot —
Az égnek kis angyalt adtatok.

5. Összekulcsolt kézzel kérem őt, — A végtelen,
kegyes Teremtőt — Öntse ki szent áldását rátok —
És adjon nektek boldogságot.

6. Mily ragyogó fény vesz ma körül, — Boldogságba a lelkem merül. — Áldott légy, ó hatalmas
Isten ! — Ki magadhoz felvettél. Amen.

Erdélyi S.: Temetési énekek.

354.

Dallama : 367. sz. alatt.

1. Gyászkoporsó. benne kis fiúcska (leányka), —
Kedvence a szülői háznak, — Melyből elmegy ama
hosszú útra, — Hol reá üdv. nyugalom várnak.

2. A szülőszív édes reményének — Drága kincse s
édes öröme, — Reád hull ma a sír kebelének — Hideg
pora, hervasztó röge.

3. Alig éltél itt pár rövid évet, — Most váratlan
őket itt hagyod : — Tőlük, akik úgy szerettek
téged, — Más hazába röpít angyalod.

4. Ámde szived ottan is fölleli, — A keblet, mely
szeret tégedet : — Mert, hisz, Jézus magához öleli —
Hozzá vágyó a hív lelkeket.

5. Boldog vagy, hát ne zavarjuk álmod ; — De ne
feledd, ott sem azokat, — Kikre a te váratlan halá-
lod — Bút borított, s fájdó napokat.

6. Az Úr Jézust ajakadda' kérjed — Hogy a síró,
fájó könnyeket, — Melyek ma oly bőven hullnak ér-
ted, — Száítsa fel égi szeretet.

7. Isten veled, élj az Úr Jézussal — Mi meg földbe
zárjuk testedet; — S ott virraszt majd gyászos sír-
halmodon — A szülői édes szeretet.

Skultéti Gy.

355.

2. Az édes szülőknek — hull könnyeik árja. —
Sírva borulnak a — lezárt koporsóra ; — Reményük
virága — van abban elzárva, — Vigaszt nem talál-
nak — szívük fájdalmára.

3. Kedves, kis gyermekét — siratja az atya. —
Szíve magzatáért — zokog a jó anya ; Kinek me-
nyegzőiét — bánat között ülik. — Hervadó virágát —
könnyekkei öntözik.

4. Bánatos, jó szülők — enyhüljön szívetek. — Az
égben örvend már, — kit úgy szerettetek ; — Bár a
gyászos sírhant — el is zár tőletek. — Mennyben. a
Jézusnál — könnyörög értetek.

5. És ne legyen oly nagy — szívetek fájdalma, —
Enyhüljön kebletek — nem szünő bánata ; — Hogyha
így rendelte — az egeknek Ura, — Teljesedjék be
az — ő szent akarata.

6. És most vigyük őt a — gyászos temetőbe. —
S bocsássuk le testét — a sírok mélyébe. — Hol
szendergi békén — csendes, örök álmát ; — Lelke
lent az égben — nyerjen diszkoronát.

Erdélyi S.: Temetési enek.

356.

Dallama : 367. sz. alatt.

1. Kedves addig a kiskerti rózsa. — Mig virágát el-
nem hullatja ; — De azután betakarják földbe —
Hogy ne sértse a tél hidege.

2. Így jártam én, mint a kis rózsácska, — Hervadt
éltem ifjú virága : — Mint azt földbe, úgy engem
síromba — Betakarnak alvó házamba.

3. A kertész, ki ápolta rózsámat, — Siratja gyász
kimulásomat ; — Te vagy az, te kedves, édesatya. —
És te, szülő, jó, édesanya.

4. Mindkettőtök szemei könnyeznek, — Hogy szép

virágát a kis kertnek : — A betegség és halál etépték, — Sötét sírbolt takarja ékét.

5. Hogy megtörtént, azért ne sírjatok, — Hisz lelkem már az égbe repült, — Hol a szentek és választottak közt, — Az Úr Jézus szent jobbára ült.

6. Kegyes Jézus, aki úgy szerettél. — S magadhoz szólítád engemet : — Választottak dicső seregénél — Örvezdeni, engedd lelkemet. *Ismeretlen szerző.*

357.

Dallama : Üdvözlég, édes Jézusunk.

1. Ki fekszik e koporsóban? — szép virágszál hervadóban, — Szemfödélként könnyek árja — s a bánat borul reája.

2. Szívem eltépett szerelme, — ó nézz csak egyszer szemembe ! — Kültené az édesanyja, — Jaj, de már ő ezt nem hallja.

3. Atyja nem szól, atyja hallgat — mélyen rejti a fájdalmat : — De halvány, mint az enyészet. — mely szép gyermekére nézett.

4. Kegyes Isten ! adj tehát irt. — Aki adta a halált, sírt, — Vigasztald a jó szülőket. — ó, vagy add hát vissza őtet.

5. S megzendül egy biztató szó : — mennyek útja a koporsó — Mért sírtok hát, mért kesergtek? — ha angyallá lesz a gyermek. *Zsasskovszky: Cantica sacra.*

358.

Dallama : Hol vagy, én szerelmes?

1. Ó, nézzétek ezen hervadt virágot, — Kiért a szülői kebel felzokog : — Kit a gyászkoporsó fedele rejt, — Kit az anyai szív el nem felejt.

2. Letört, gyenge rózsabimbó hervad itt ; — Felé

az enyészet, a szív éje int ; — Ártatlan éltenek már vége van ; — Hervadtan fekszik a koporsóban.

3. Ott fog már pihenni a gyász sírkertben ; — De lelke vigad majd a fényes mennyben ; — Boldogságot nyer az Úr Jézusnál, — Az ártatlanoknak barátjánál.

4. Betelt már szívének minden reménye, — Lelkét körülengi az egek fénye ; — Az égi boldogság vég-hetetlen, — Mit az ártatlanok nyernek ott fenn.

5. A sír csak a testét enyészeti el ; — De a lelke mennybe emelkedik fel, — Ott nincs határa az örö-mnek, — Szenvedés, fájdalom ott eltűnnek.

6. Ó Jézus, te mondád : ártatlanoké — A boldog mennyország, a kisedeké ; — E kis ártatlant is vedd magadhoz, — Juttasd a mennyei boldogsághoz.

Erdélyi S.: Temetési énekek.

359.

3. Az úton, menetközben.

112. Zsoltár.

Kar: Laudate pueri Dominum ! stb.

360.

Dallama : Üdvözlégy ó drágalátos nagy Szentség.

1. Dicsérjétek az Úristent, kisedek, — Dicsér-jétek az Úr nevét, gyermekek ! — Áldott legyen mennyben, földön, — Az ő neve mindörökkön ! — Buzgó szívvel ekként énekeljétek.

2. Istenünkhöz, ki a magasban lakik, — Vajjon ki és mikép hasonlítottat ? — Ó a földön, az egekben — Mindent lát, szemlél egy percben — S tudta nélkül semmi sem történhetik.

3. Föld porából fölemeli a szegényt, — Pártfogolja az eltiprott szűz erényt, — Hogy helyezze a nagyok-kal — Egy sorba a gazdagokkal, — Népek fölött uralgó királyokkal.

4. Magtalannak forró esdekléseit — Meghallgatja
s letörli bús könnyeit, — Elárasztja örömökkal —
Megáldván őt gyermekekkel, — Mint a háznak leg-
szebb ékességével.

5. S ha szózata e földről elszólítja, — Az ártatlan
kisdedeket elhívja; — Ezek mennek föl az égbe —
A mennyei dicsőségbe, — Az angyalok közé örök
örömré.

6. Dicsőség legyen Atyának mennyekben, — Fiú
és Szentlélekkel egyetemben! — Áldjuk a Szent-
háromságot, — Mint legnagyobb s főbb jóságot, —
Hogy láthassuk egykor a mennyországot.

Ismeretlen szerző.

4. A sírnál.

Antiphona.

Kar: Sit nomen Domini benedictum; ex hoc, nunc
et usque in saeculum.

Ÿ. Kyrie elejson!

R. Chryste elejson! Kyrie elejson!

Ÿ. Pater Noster... etc. — Et ne nos inducas in
tentationem;

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Sinite parvulos venire ad me;

R. Talium est enim regnum coelorum.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Ÿ. *Oremus.* — Omnipotens sempiternae Deus!
sanctae puritatis amator, qui animam hujus parvuli
ad coelorum regnum hodie misericorditer vocare dig-
natus es: digneris etiam Domine ita nobiscum miseri-
corditer agere, ut meritis tuae sanctissimae passionis
et intercessione Beatae Mariae, semper virginis, et
omnium Sanctorum tuorum, et in eodem regno nos,
cum omnibus Sanctis et Electis tuis semper facias

congaudere. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre. in unitate Spiritus Sancti, Deus — Per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

361.

Enekek a kisdedek fölött a sírnál.

Dallama: «O ki ez oltáron» szerint.

1. Ültessük a földbe — ezt a szép virágot. — Aki itten hagyta — e múltó világot. — Immár mennyekben él — Úr Jézus szent jobbján, — Örvendve látásán.

2. Ne teledkezzél el — rólunk, szép virágszáj. — Esedezzé, értünk — Kegyes Megváltónál, — Hogy végső órákon — hozzá feljuthassunk — S együtt vigadhassunk.

Erdélyi S.: Temetési könyve.

362.

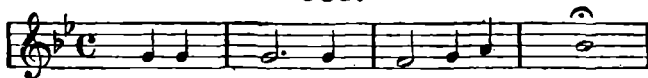
Dallama: «Ki ragyogni látod» szerint.

1. Mint elhervadt rózsza — sírba tétetem, — De lelkileg mennybe — felemeltetem, — Angyalok számába, — boldogok honába — már helyeztetem.

2. Áldom mindörökké — már Teremtőmet, — Ki magához vevé — tiszta lelkemet, — S a választottakhoz — a szent angyalokhoz — emelt engemet. — Melyért Fölségednek, — áldott szent nevének — legyen dicséret.

Erdélyi: Temetési enek.

363.

Ó mily szép az ár-tat-lan - ság!

Di - ja az ö - rök bol - dog - ság.

2. Neked a halál nem ártott, — Mert lelked Istenhez szállott. — Jól jártál te szép virágszál! — Mert nagy örömré jutottál.

3. Testedet a földbe tesszük — De lelkedet mennyben hisszük: — Hol értünk is, szép virágszál! — Jézus előtt imádkozzál.

4. Értünk mennyei Atyánknál, — Könyörögj egek Uránál — Hogy minket is országába — Vigyen örök boldogságba.

364.

Több kised sírjánál.

Dallama: 362. sz. alatt.

1. Ó mily szép az ártatlanság: — Díja az örök boldogság. — Ártatlanok, jól jártatok: — Már az égben vigadoztok.

2. Nektek a halál nem ártott, — Lelketek Istenhez szállott. — Ártatlanok, jól jártatok, — Már az égben vigadoztok.

3. Nyugodjatok békességben, — Örvendjetekek dicsőségben, — Hol értünk is ártatlanok, — Jézushoz imádkozzatok. — 4. Hogy minket is országába — Vigyen örök boldogságba.

Jegyzet. A sírbatéti ének után a szokásos imák ú. m. Miatyánk ... stb. és Üdvözlégy ... stb. következnek, hozzáadva:

Pap: Adj, Uram, örök nyugodalmat neki : *A nép:* És az örök világosság tenyessedjek neki. — *Pap:* Az ő és minden megholt hűvek lelkei — Isten irgalmosságában békességben nyugodjanak. R. Amen! † † †

A felnöttek temetésének rendje.

a) Koporsószentelésnél.

Pap: Non intres in iudicium cum servo tuo — (formula tua, Domine, — quia nullus apud te justificabitur homo, nisi per te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo cum (eam) quaesumus, tua judicialis sententia premat. quem (quam) tibi vera supplicatio fidei christianae commendat, sed gratia tua illi succurrente, mereatur evadere iudicium ultionis, qui (que, dum viverit, insignitus (ta) est signaculo sanctae Trinitatis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

365.

Libera me domine!

Kar: Libera me Domine, de morte aeterna, in die illa tremenda Quando coeli movendi sunt et terra: Dum veneris iudicare saeculum per ignem.*

Tremens factus sum ego. et timeo dum discussio venerit, atque ventura ira: Quando coeli movendi sunt, et terra.

Dies illa, dies irae: calamitatis et miseriae, dies magna et amara valde. Dum veneris iudicare saeculum per ignem.

Requiem aeternam dona ei (eis) Domine, et lux perpetua luceat ei (eis).

Libera me Domine az első vers * csillagig.

Jegyzet: Libera me Domine helyett szokás énekelni: Ments meg engem Uram . . stb. (lásd a 395. sz. eneket).

Libera me Domine.

1. Ments meg engem, Uram! az örök haláltól, — Ama rettenetes napon minden bajtól. — Midőn az ég és föld meg fognak indulni — S eljősz a világot lángokban ítélni.

2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, — Földi pályát végzett szegény bűnös lélek; — Félek a naptól, mely vizsgáln fog s dúlni, — Midőn az ég és föld meg fognak indulni.

3. Haragnak napja az, inség s veszély napja, — Nagy nap, mely a bűnöst gyötoremnek adja, — Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, — Eljősz a világot lángokban ítélni.

4. Ó, adj Uram örök nyugalmat nekik — S örök világosság fényeskedjék nekik, — Hogy trónusod körül udvarolhassanak, — S téged, boldogítót, örökké áldjanak.

℣. Kyrie eleison.

℞. Christe eleison, Kyrie eleison!

℣. Pater noster etc. — Et ne nos inducas in tentationem;

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue Domine: animam eius (animas eorum).

℣. Requiescat (cant) in pace;

℞. Amen.

℣. Domine, exaudi orationem meam;

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum Spiritu tuo.

℣. *Oremus.* Deus, cui proprium est, misereri semper et parcere, te supplices exoramus pro anima ía-

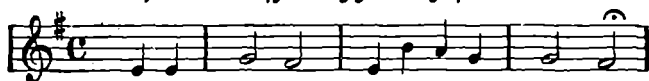
mulī (ae) tui (ae) N . . . quam hodie de hoc saeculo migrare iussisti, ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem; sed jubeas eam a sanctis angelis suscipi, et ad patriam paradisi perducī: ut quia te in speravit et creditit, non poenas inferni sustineat sed gaudia sempiterna possideat. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

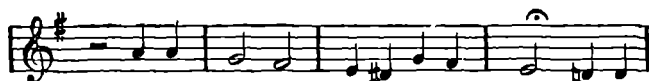
367.

1. Koporsószentelési énekek.

a) *Fiatl ifjú vagy leány felett.*

1. Be-vég - zém a mu-ló föl-di pá - lyát

Szent ne - ved-ben édes Is-te - nem! Az é-

let - nek ke - ser-vét, sok gond - ját,

a fáj - dal-mat már le-te-he - tem.

2. A megszentelt koporsó ölében — Nyugalomra hajtom fejemet. — Legfőbb kincsem, láthatatlan lelkem, — Kegyes Jézus átadom neked.

3. Gyarló voltam, jól tudom, Istenem! — De te kegyes bírád légy nekem — Miért vered ontád a keresztben, — Üdvömet, ó add az egekben. *Erdélyi Sándor*

368.

1. If-jü - sá - gom bíbor szép haj - na - lán,

El-her - vad-tam, mint a vi-rág-szál. É-le

tem-nek u-tol-só al - ko - nyán Testem

im e ko-por - só-ba száll.

2. Iae zárom hideg tetemimmel: — A világ múlt örömeit, — Melyek sírig tartó gyötrellemmel — Kínozzák a föld gyermekeit.

3. A koporsó, valamint minden más — Elmúlik s nem lesz örök lakház, — Elhagyom ezt, ha a feltámadás — Napja virrad s felkel a csontváz.

4. Üdvözítőm maga példát adott; — Hiszem tehát, hogy feltámadok, — Addig az ő nevében nyugszom ott, — s aztán többé el nem hervadok.

5. Kedvesim hát, miért e könnyzapor. — s miért

kesereg mostan szívetek ? — Hiszen, ha így dicsőül meg a por ; — Boldog lettem akkor, gyermektek.

6. Ne sujtson le halálom titeket, — S ha keserít a bús elválás, — Vigasztalja e szó szíveteket : — A koporsó nem örök szállás.

Balogh I.

369.

b) *Hajadon felett.*

Dallama : 368. sz. alatt.

1. Mi volt életem ? Rövid bíborhajnal : — Elhervadtam, mint a virágszál ; — Eljött értem sötétszárnýú angyal. — Koporsóba hervadt testem száll.

2. E koporsó nem lesz örök házam, — Fel fog nyílni, nem örökös az ! — Eljő egykor szép feltámadásom, — S rám derül a mennyei tavasz.

3. Majd ha egykor a gyászkoporsóból — A trombitahangra felkelünk : — Hiszem, hogy a Jézus irgalmából — Ott fent újra egymásé leszünk.

4. Kegyes Jézus, aki úgy szerettél, — S magadhoz szólítál engemet ; — Választottak dicső seregénél — Örvezdeni engedd lelkemet.

Zsaskovszky: Temetőkönyve után.

370.

c) *Öreg halottak felett.*

Dallama : Üdvözlégý édes Jézusunk !

1. A koporsó sötét, rideg — véget ér itt már az élet. — Megszűnik a gond, rettegés, — és minden testi szenvedés.

2. Szállj be azért bús házádba, — itt e gyászos koporsóba, — Melyre könnyeink hullanak — s fájdalmaink ráomlanak.

3 Uram. huzgósággal kérünk, — irgalmadból add meg nekünk. — Hogy trónodnál a mennyekben — egyesüljünk szent nevedben.

371.

Dallama : Ó megváltó édes Jézus !

1. A koporsó rideg, sötét ; — de nincs benne szenvedés. — Megszűnnek itt bú és vágyak, — emésztő gond, rettegés — Mert a koporsóban — túlvilági csend van. — S nem hat oda földi zaj.

2. Végy hát búcsút e világtól — te, kiért itt keserünk, — Ne zavarja szendergésed — szívet rázó keservünk. — Isten, ki teremtett — hívott el tégedet — Tőlünk, kik úgy keserünk.

3. Szállj be azért bús házádba, — melyre könnyeink hullnak : — S hő imáink lengő szárnyán — készülj ama nagy útnak : — És Jézus szent vére — mosson hófehérre, — Hogy egekbe feljuthass.

4. Ha majd a menny szép kapui — feltárulnak előtted, — Színről-színre meglátandod — kegyes, jó Teremtődet. — Az üdv örömében — s szentek seregében — Örvendezzél örökre.

Pető I.

372.

1. Le-tünt él-tem nap - ja s testem mély ál-
Hogy az é - let ter - hét, fáj - dal-mim ke-

mom - ra ha - jol csen - de - sen ;
ser - vét bé - kén pi - hen - jen ;

2. Tegyétek hát testem. — kihalt porhüvelyem — csendes helyére. — Honnan égő vágygal — lelkem égbe szárnyal az ítéletre. — Ó, kérjétek az ég Urát! — ne ítélje el szolgáját.

3. Jézusom! tehozzád — tér azért most szolgád — átadva lelkét — S kérve kér, ki itten — neked szolgált híven, — ne tekintsd vétjét. — Hanem kegyed üdvugara — vezessen be mennyországba. *Pető I.*

373.

2. Nem lehettem ment — e szomorúságtól, — Nincs menekvésem — jaj, nincs a halatól — Mert lettem én is — a föld agyagából — Ádám ősatyánktól.

3. Idegen földbe — egyedül kell mennem, — Nem lehet semmit — magammal elvinnem, — Jöcselekedet — van egyedül velem, — nem távozik tőlem.

4. Gyarlóságomat — ne nézd hát Istenem ! — Jézus szent vére — törülje el vétkem ; — Boldogságodban — legyen méltó helyem, — áldjalak szüntelen.

Ismeretlen szerző.

374.

1. Sze - rel - mes Is - te - nem !

ha már el kell mennem. Si - rom - ba

in - dul - ván, Hozzád rebeg i - mám :

Kérlek, , halld kő - nyör - gé - se - met,
a - mely - ben ne - ked lel - ke - met

a - ján - lom min - de - nem,
csak-hogy ti - ed le - gyek,

én é - des Is - te - nem!
szi - ve - sen el - me - gyek.

2. Én már irgalmadhoz, — te szent oltalmadhoz —
Forrón ragaszkodom — és így fohászkodom — Te
szent kezébe lelkemet, — Atyám! ajánlom szívemet
— Vedd, kérlek, kegyesen. — átadom szívesen. —
Végy szent országodba, — nagy boldogságodba.

3. Beszállok ágyamba. — gyászos koporsómba ; —
Adj csendes nyugovást — és édes aluvást. — Majd
az ítélet napjára — Felkelek én bizonyára ; — Engedd,
hogy örömmel — megtisztult lelkemmel, — Akkor áll-
jak elől — s legyek jobbod felől !

Zsaskovszky F.: «Cantica Sacra»-ból.

375.

b) *Az udvaron.*

Ÿ. *Oremus* pro fidelibus defunctis.

R. Requiem aeternam dona ei (eis) Domine * et
lux perpetua luceat ei (eis).

1. Circumdederunt me gemitus mortis : Dolores
infernus circumdederunt me.

94. Zsoltár.

Venite, exultemus Domino,* jubilemus Deo salu-
tári nostro :* praeoccupemus faciem eius in confes-
sione,* et in Psalmis jubilemus ei.

I. [Circumdederunt . . . etc.:]

Quoniam Deus magnus Dominus,* et Rex magnus
super omnes Deos :* quoniam non repelle Dominus
plebem suam,* quia in manu ejus sunt omnes fines
terrae,* et altitudines montium ipse conspicit.

II. [:Dolores inferni circumdederunt me.:]

Quoniam ipsius est mare. et ipse fecit illud.* et aridam fundaverunt manus eius : — Venite, adoremus et procidámus ante Deum :* ploremus eoram Domino, qui fecit nos,* quia ipse est Dominus Deus noster ;* nos autem populus eius et oves pascuae eius.

I. [:Circumdederunt . . . :]

Hodie si vocem audieritis,* nolite abdurare corda vestra.* Sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto :* ubi tentaverunt me patres vestri,* probaverunt et viderunt opera mea.

II. [:Dolores inferni . . . etc.:]

Quadraginta annis proximus fui generationi huic,* et dixi semper hi erant corde ; — ipse vero non cognoverunt vias meas,* quibus jurávi in ira mea,* introbiunt in requiem meam.

I. [:Circumdederunt . . . etc.:]

Requiem aeternam dona eis (ei) Domine :* et lux perpetua luceat eis (ei).

II. [:Dolores inferni . . . etc. :]

I. [:Circumdederunt . . . etc. :]

*

℣. Absolve Domine.

376.

Zacharias éneke.

Benedictus Dominus, Deus Israel : — quia visitavit et fecit redemptionem plebis suae.

Et erixit cornu salutis nobis : — in domo David, puer sui.

Sicut locutus est per os Sanctorum ; — qui a saeculo sunt. Prophetarum e us.

Salutem ex inimicis nostris ; — et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum Patribus nostris, — et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod iuravit ad Abraham patrem nostrum; — daturum se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati; — serviamus i li.

In sanctitate et justitia coram ipso; — omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis; — praeibis enim ante faciem Domini, parare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis p ebi eius; — in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri; — in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent; — ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Requiem aeternam dona ei (eis) Domine! — et lux perpetua luceat ei (eis).

Antiphona.

Absolve Domine, animam famuli (ae) tui (tuae) ab omni vinculo delictorum, ut in resurrectionis gloria, inter Sanctos tuos resuscitatus (ta) respiret.

℣. Kyrie elejson!

℞. Christe elejson, Kyrie elejson!

℣. Pater noster . . . etc. Et ne nos inducas intonationem; —

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue Domine, animam ejus.

℣. Credo videre bona Domini;

℞. In terra viventium.

℣. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi; —

℞. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

℣. Domine Jesu Christe, miserere ei ; —

℞. Christe parce ei.

℣. Domine exaudi orationem meam ;

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum :

℞. Et cum Spiritu tuo.

℣. *Oremus* (Férfi fölött). Inclina, Domine, aurem tuam, ad preces nostras. quibus misericordiam tuam supplices deprecamur, ut animam famuli tui. N., quam de hoc saeculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

℣. *Oremus* (Nó fölött). Quaesumus Domine pro tua pietate miserere animae famulae tuae N., et a contagiis mortalitatis exutam in aeterna salvationis partem restitue. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

Antiphona.

Michael praepositus paradisi. quem honorificant Angelorum cives.

℣. Stetit angelus Domini juxta aram templi ; —

℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

℣. *Oremus*. Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria hominumque dispensas ; concede propitius ; ut a quibus tibi ministrantibus in coelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

2. Énekek a temetési szertartás alatt.

Fiatal ifjú vagy leány felett.

Dallama : 355. sz. alatt.

1. Szomorú gyászeset — hozott minket ide — Az elhunyt ifjúnak (leánynak) — a temetésére ; — íme, itt láthatják — mily gyorsan változik — Az élet öröme — mily hamar eloszlik.

2. Ki még ma vígan élsz — s játszol az élettel ; — Már tán a jövő nap — egyesülsz a földdel ; — Kinek még ma virul — reménye zöld fája, — Holnap már elföldel — a sír bús ajtaja.

3. Im, itt van előttünk — a szomorú példa, — Csak..... esztendőre — terjed ifjú kora — A kegyetlen halál — határt szab életének, — Legszebb idejében — fénylő reményének.

4. Váratlan halála — méltán fáj ti nektek, — Gyászoló, bús szülők — hullattok könnyeket ; — A legsötétebb gyászt — méltán viselitek, — Mert a kedves fiú (leány) — távozik tőletek.

5. A változhatatlanon — ó nyugodjatok meg ; — Kesergő jó szülők — ne keseregjetez ; — A jóságos Isten — nem hagy el titeket, — Kiterjeszti védő — karjait felétek.

6. Kegyes Isten hint majd — enyhítő balzsamát ; — Szomorúságtokra — áraszt majd vigaszát, — S kit most elszólitá — akarata innen, — Fenn az egek-egén örvend majd végtelen.

7. Ó Jézus, ki érte — szenvedtél kínokat ; — Híved a végharcon — tehozzád felsóhajt ; — Bűneit töröld el — s add a boldogságát, — S lelkét a végtelen — irgalmadba fogadd.

Erdélyi S.: Temetési énekek.

Hajadon felett.

1. Jaj beh bús ez a ra-va-tal, jaj beh nagyon
Szív-fáj-da-lom - ból van fonva, fő-löt-te a

szo-mo-rú, Minden szem, mely re - á te-kint,
ko-szo-rú.

for-ró köny-nyek - be láb-bad, el - her-va-dott

szép li - li - om, fáj a szí-vünk u - tá-nad.

2. Halotti szemfedő borul, — a letörött virágra, —
Pedig őt a szülői kéz — oly gondosan ápolta, — Te
voltál reménycsillaguk — s most letüntél örökre —
A sírnak gyász éje borul — fiatal éveidre.

3. Mint a repkényt a vad szélvész — a fának tör-
zsökéről, — Úgy tépett le a zord halál — szeretteid
kebléről, — S téged letört szép virágszál — a mély
sírnak áldozá — Honnan vissza nem hoz többé —
könnyeinknek zápora.

4. Áldás szálljon ti reátok — ó kesergő rokonok! —
Kiknek kora halálomon — gyászba borult arcotok. —
Leánytársim! emeljétek — föl koszorús fejetek, —
Kísérjétek hamvaimat — s reám emlékezzetek.

379.

Leány felett.

Dallama : 368. sz. alatt.

1. Gyászban kelt az én napom sugara, — Rokonaim
gyászba öltöztek. — Szomorúan állnak koporsómnál
— A menyegzőmre jött vendégek.

2. Koporsó lőn most mar nyugvó ágyam, — És a
halál lett a jegyesem ; — Rövid . . . év boldogsága —
Mint lenge köd elszáll felettem.

3. Be sok reményt, sok rózsás örömet — Elrejt a
koporsó fedele ; — Ényészetet és hervadást hozva, —
A hőn érző, gyöngéd kebelre.

4. Hiszen a hit vigasztaló szava — Begyógyítja a
vérző sebet ; — Ha eltűnt is az élet tavasza, — Fel-
váltja az égben új élet.

5. Hervadt ajkam rebegve, zokogva — Imát küld
a magas egekbe ; — Istenem, vigasztald szülőimet, —
Gyógybalzsamot hints bús szívére.

6. Hervadt testem a sír készen várja, — Nyuga-
lom, béke lesz ott verem ; — Lelkemet átadom Jézu-
somnak — Hisz ő az én égi jegyesem.

7. Edes Jézus ! most már hozzád megyek, — Vedd
lelkemet szent menyegzőre. — Az elhervadt tagjaim
nyugalmat, — Találjanak a sír ölében.

Erdélyi : Temetési enek.

Nőilen felett.

Dallama: Ember, mi az életpálya.

1. Ó mily gyorsan tűnik a lét, muló a föld
Meg kell halnunk előbb-utóbb, reánk vár a

ő - rö - me ; If - jú - ság és szépség tűnnek,
sír é - je!

az i - dő gyor - san re - pül. El - her - vad - nak

a vi - rá - gok, vég-re min - den por - ba dől.

2. Minden múlik, de lelkünk a — halálon is győzni fog. — Feltörvén a sírok felett — rá új hajnal mosolyog. — Isten, ki a kegyelmeknek — mérhetetlen forrása, — A megigazult lelkének — az egeket feltárja.

3. Ifjú életed tavaszán — átestél a bajokon ; — Kiszenvedett porhüvelyed — elfedi a sírhalom. — El-múltak már fájdalmaid — szent béke leng fölötted ; — Átélt szenvedések után — könnyű lesz a hant alatt.

4. Jézus ' fogadd el hívedet — emeld őt fel az égbe ; — Küldj szent vigaszt az érette — kesergők

bús szívére. — Add meg neki a nyugalmat — a gyász-
sírnak ejében. — Lelke pedig örvendezzen — Nálad
az ég fényében.

Erdélyi : Temelesi eneknek.

381.

Fiatal anya jelett.

Dallama : 385. sz. alatt.

1. Sok gyászt és bánatot — nyujt a földi élet ; —
De annál kevesebb — állandó örömet ; — Szép re-
mény, boldogság — hamar elrepülnek, — Helyét
adván itten — a szenvedéseknek.

2. Nyugodalmat, békét — egyedül a sír ad, — A lé-
lek mennyekben — nyeri boldogságát, — Oda töre-
kedni — legyen hát fő célunk ; — A sok szenvedésért
— ott lesz bő jutalmunk.

3. Jezusban bizzatok, — ki halt s feltámadott, —
Ő lesz azután is — mennyei Atyátok. — Ő szelíd
kezekkel — a könnyet letörli. — Balzsamot a vérző —
szívetekre önti.

4. Szent feltámadása — a zálog minékünk, — Hogy
egykor a sírból — mi is feltámadunk : — Akkor
viszontlátás — öröme vár rátok, — Ez ifjú (jámbor)
elhunytai — találkozni fogtok.

5. Buzgó imáinkkal — forduljunk Istenhez, —
Hogy az elhunyt lelkét — vegye szenteihez. — Adja
meg jutalmát, — melyért oly rég eped ; — Nyissa meg
lelkének — a fényes szép eget.

6. Könyörülő Isten ! — halld meg kérésünket, —
Igazságos bíró — légy e híved felett ; — Akit ily vá-
ratlan — magadhoz szólítai, — Irgalmat, kegyelmet
— találjon trónodnál. — [: A gyászhangok alatt —
enyhe, szelíd álmom, — Övezze porait — békés szent
nyugalom.

Erdélyi : Temelesi eneknek.

Öreg halottak felett.

1. Jé-zu-som - nak kegyelméből már el - ér - tem
Vég-he-tet - len sze-rel-mé-ből várom üd - vös-

vé - ge - met. Is - te - nem, Is - te - nem;
sé - ge - met Ki vol - tál min-de-nem!

Ti - ed le - gyen már lel - kem.

2. Amíg éltem e világban, — benned bíztam Istenem! — Mindennemű dolgaiban — Csak te voltál reményem: — [:Istenem, Istenem! stb.:]

3.* Most is minden reménységem — vagyok Isten-ségedben, — Hogy megadod üdvösségem — örök dicsőségben. — [:Istenem, Istenem! stb.:]

4.* Testemet hagyom a földnek — ítéletig zálogul, — Lelkem pedig Fölségednek — örökös ajándékul. — [:Istenem, Istenem! stb.:]

5.* Híveid közt országodban — ó, engedj nyugalmat, — Végetlen birodalmodban — add örök jutalmamat. — [:Istenem, Istenem! stb.:]

6.* Hozzád megyek már, Istenem! — ó ítélj kegyelmesen, — Jézus anyja, Szűz Mária! — légy te is segédmem! — Istenem, Istenem! ki voltál minde-nem, Vedd magadhoz én lelkem! *Kántorok alkárdl.*

1. Jé-zus az én re-mé - nyem! mély
 sir föld-jön be bár. Nincs ok re-meg-ve fél-
 nem, rám a menny üd-ve vár. Boldog,
 ki hisz ne-vé - ben, e szó örök-kön
 él, s az üdv meg-mér-he - tet-len,
 me - lyet ne - künk i - gér.

2. Nyugton megyek elédbe, — szerelmes Jézusom!
 — Te hívsz fel a menny-égbe — hol nincsen fájdalom.
 — Te tisztítál meg engem, — s megkérleled Atyád;
 — Ki most nekem a mennyben — örök jutalmat ad.
3. Hozzád méltó dicséret, — kinek jó ajkíra? —
 Ki értünk adtad élted, — ó Isten szent Fia! — Nem
 fáj már a betegség: — a menny az én honom, — Ó
 drága nagy kegyesség, — Ó égi irgalom.

4. Az élet száz bajában — Te védtél engemet ; —
Most a hívők lakában — Te adsz nekem helyet. —
Ó Boldog én, ki pályám — csendben bezárhatom ; —
Lelkem neked ajánlván, — Megváltó Jézusom !

Tárkányi-Zsasskovszky énektár.

384.

Dallama : 385. sz. alatt.

1. Keresztfán kint vallott — irgalom kútfeje : —
Élőknek, holtaknak — Megváltó Istene ! — Kinek
kezdet nélkül — való Istensége, — Öröktől örökké —
létezik Felsége.

2. Jézus szent testednek — öt mély sebeiért ; —
Halld meg kérésemet — véred hullásáért. — Engedj
szent szívedhez — jutni nagy nevedért, — Emberi
nemzethez buzgó szerelmedért.

3. Ne vess el, szent s igaz. — bár sokszor vétettem :
— Mond Atyádnak : «Ez az, — kiért megfeszültem, —
Azok közül való — kiért vért öntöttem ; — Fogadd el,
szent Atyám ! — ez is egyik hívem».

4. Ha majd áll mellettem — isteni érdemed, — S
kezes lesz így értem — értünk folyt szent véred : —
Tudom, hogy lelkemnek — biztos az irgalom, — S a
feltámadásban nem éri siralom.

5. Istenem, Alkotóm ! — végy vissza kegyedbe, —
Jézusom, Megváltóm ! — fogadj szerelmedbe ; — Végy
fel, kit alkottál, — szent, dicső fényedbe : — Fogadj,
kit megváltál — örök lakhelyedbe. *Szentmihályi után.*

385.

1. Ó, é-des Megváltóm ! ne nézd bü - ne - i-met,

2. Mennyi sok kínokat — és halált szenvedtél, — Minden bűneimért, — hiszen, megfizettél, — Atyád sem haragszik, — kit megbékítettél ; — Jöjj el, Jézus, Krisztus. — add meg, mit ígértél !

3. Igazságod szerint — ne ítélj meg engem, — Mert hiszen én akkor — lelkemet elvesztem ; — Nem lehet kívüled — soha üdvösségem ; — Jöjj el, Jézus Krisztus, — édes reménysegem !

4. Jézusom már kérlek, — hivedet fogadj el ; — Mert láttalak, Uram, — lelki szemeimmal. — A te jelenléted — teljes édességgel, — Jöjj el, Jézus Krisztus, — teljes segítséggel.

5. Az ítélet napján — állítsad jobboldra — Testemet, amelyet — betesznek a sírba, — Az áldottak között — legyek én is számba, — Jöjj el, Jézus Krisztus, — vigy fel országodba. *Szentmihályi után.*

386.

Éltes korú férj vagy nő felett.

Dallama : Isten, ki fenn uralkodol.

1. Utolsót lobbana tehát — eleted fáklyája, — Jó atya (anya), hült hamvaidat — szemfedő takarja. —

Tisztelőid megjelentek. — gyász ravatalodnál, — Ó, de szemeikre, érted, — a részvét könnye száll.

2. De nem zavarjuk álmodat, — hisz e hantok alatt — Szent béke, s nyugalom várja — hideg hamvaiddat. — És hisszük, hogy szent vigasszal — enyhíti meg Isten. — Szeretteidet, akiknek — könny rezg szemeikben.

3. Nyugodjál az Úr nevében, — és szeretteidre, — Kik nem felednek tégedet — vigaszodat küld le. — Bús arccal állják, im körül — sötét koporsódat : — És elválván, szívszakadva, — sóhajtnak utánad.

4. Résztvét és hű emlékezet — kísérnek sírodba : — Virrasszon hamvaidd felett — a béke angyala. — Legyen édes nyugovásod — e gyászphantok alatt, — S a boldogok hazájában — nyerj örök nyugodalmat.

Erdélyi : Temetési enek.

387.

c) Az úton menetközben.

50. Zsoltár.

Miserere mei Deus ! — secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum ; — dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : — et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco . — et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci : — ut justificeris in sermonibus tuis et vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum — et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilxisti ; — incerta et occulta sapientiae tua manifestasti mihi.

Asperges me, Domine, hysopo et mundabor: —
lavabis me et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: — et
exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: — et omnes
iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus; — et Spiritum rec-
tum innova in visceribus meis.

Ne proiicias me a facie tua: — et Spiritum sanc-
tum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: — et Spiritu
principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: — et impii ad te con-
vententur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae:
— te exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: — et os meum anun-
tiabit laudem tuam.

Quoniam, si voluisses sacrificium, dedissem utique:
— holocaustis non delectaberis.

Requiem aeternam dona eis Domine: — et lux
perpetua luceat eis.

(Ehelyett szokás énekelni: Bűnbánati éneket.)

388.

Bűnbánati ének.

1. Könyörülj Istenem! — én bűnös lelkemen; —
Szánakozzál immár — szomorú szívemen; — Hara-
godnak mennykövét, — éles, hegyes, törét, — Vedd
vissza vétkeim — büntető eszközét.

2. Továbbá mosogasd — büntől én szívemet; —
Kegyes kézzel gyógyítsd — sebemből lelkemet. —
Bűneimet megvallom, — nyilván tapasztalom, — Mik-
miatt nem lehet — semmi vigasságom.

3. Vétkeim lelkemet — mint a kigyók marják, —

Szüntelen mellemet — ássák és furdalják ; — Hova fussak színedtől, — fegyveres kezedtől ? — Utánam fegyverid, — futnak hegyes tőröd.

4. Egyedül csak Neked, — Istenem ! vétettem ; — Te szent színed előtt — gonoszt cselekedtem ; — Ó, kegyelmes Úristen ! — mi hasznod estemen ? — Irgalmazz, könyörül — én bűnös lelkemen.

5. Ha érdemem szerint — akarsz sanyargatni ; — S számtalan bűnömnek — jutalmát megadni. — El kell veszni fejemnek, — kárhozni lelkemnek ; — Mert több sokasága — fővénynél bűnömnek.

6. Még anyám méhében — a halál törébe — Estem és vettettem — ördög tömlőcébe ; — Ó, kemény nyomorúság, — pokolbéli rabság ! — Mint fojt, mint szorongat — ördögi csalárdság.

7. Tisztogasd lelkemet. — Uram ! izsópoddal ; — Mosogasd szívemet — irgalmasságoddal ; — Fordítsd reám szemedet, — mutasd kegyelmedet, — Nyujtsd hozzám kezedet, — szent segedelmedet !

8. El ne vess engemet — istem színedtől. — Meg ne fossz, könyörgök, — a te szent lelkedtől ; — Tiszta, új szívet bennem — teremts, én Istenem ! — Tovább fönn ne tartsad — haragod ellenem.

9. Szabadíts ki immár — a halál torkából, — Ments ki bűneimnek — kemény rabságából ; — Hogy csak Neked élhessek, — Hozzád siethessek, — Téged magasztalván, — Benned örvendhessek.

10. Nyisd meg ajkaimat — Te dicséretedre, — Indítsd fel nyelvemet — szent tiszteletedre, — Csak Téged kívánjalak, — Téged óhajtsalak. — Ó, Uram, mindenkor — Téged kiáltsalak.

11. Tudom, töredelmes — szíveket látogatsz ; — S kiket ostoriddal — szeretve sujtogatsz, — Azok nálad kedvesek, — Hozzád érdemesek, — Add, Uram ! Istenem ! — közülök lehessek.

12. Kedvesebb előtted — számos ajándéknál, —
A töredelmes szív, — számos áldozatnál, — Kesergő
sóhajtások — aranynál, ezüstnél, — Nálad többet
érnek — minden drágagyöngynél.

13. Vigasztald meg, Uram! — a te seregedet, —
A hív, töredelmes, — bűnbánó lelkeket, — Építsd fel
falait — Te Szentegyházadnak, — Melyben igazság-
gal — Neked áldozzanak.

14. Mindenható Atya, — Fiú és Szentlélek! —
Mit buzgó híveid — Benned bízva kérnek: — Adj
örök nyugalmat — a megholt hívednek, — Hogy
láthassa fényét — a te szent színednek.

389.

d) *A sírnál.*

Antiphona.

In Paradisum deducant te angeli, — et cum Lazaro
quondam paupere vitam habeas sempiternam.

126. Zsoltár.

De profundis clamavi ad te Domine: — Domine
exaudi vocem meam. — [:In Paradisum . . . etc.:]

Fiant aures tuae intendentes. — in vocem depre-
cationis meae. — [:In paradisum . . . etc.:]

Si iniquitates observaveris Domine: — Domine
quis sustinebit? — [:In paradisum . . . etc.:]

Quia apud te propitiatio est: — et propter legem
tuam sustinui te Domine. — [:In paradisum . . . etc.:]

Requiem aeternam dona ei Domine: — et lux per-
petua luceat ei. — [:In paradisum . . . etc.:]

℣. Kyrie eleison.

℞. Chryste eleison, Kyrie eleison.

℣. Pater noster etc. Et ne nos inducas in ten-
tationem.

℞. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

R. Erue, Domine, animam eius.

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

V. *Oremus.* Fac quaesumus, Domine! hanc cum servo tuo defuncto (famula tua defuncta) misericordiam. ut factorum suorum in poenis non recipiat vicem qui (quae) tuam in votis tenuit voluntatem: ut, sicut hic eum (eam) vera fides iunxit fidelium turmis, ita illic eum (eam) tua miseratio societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. Requiem aeternam dona e. Domine!

R. Et lux perpetua luceat ei.

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Anima eius, et animae omnium fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

390.

3. Sírbatéti ének.

1. I - de, Ádám ma-ra-dé - ki, jő-ven - dő
Ti vi-lág-nak hul-la-dé - ki néz-ze - tek

szál-lás-tok-ra! A te-me-tő - he-lye-tek-re,
la-kás-tok-ra.

itt nyugszotok meg vég-té - re ; Így végez a

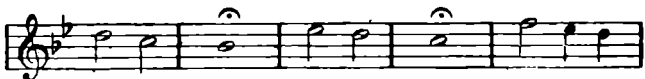
ha-lál velünk, itt lesz bé - kés nyughelyünk.

2. Jezus, Mária, Szent József — szentséges, szent nevében — Nyugodjál ó porlandó test, — gyász sírodnak éjében ! — Nyugodjál feltámadásig, — a végítélet napjáig ; — Akkor kelj fel dicsőségben, — engedje Jézus. Amen.

391.

1. El - me - gyek a sír - ba,

ső - tét gyá - szos bold - ba. Ott lesz nyu -

go - dal - mam, i - té - let na - pig - lan.

2. Sem papa, sem király, — sem nemes, sem polgár, — Kegyetlen halálnál — mentséget nem talál.

3. Jó éjszakát tehát, — neked álnok világ, — Tőled búcsút veszek — csalárd mulandóság.

4. Jézusom, szerelmem — kincsem és mindenem ! — Lelkemet ajánlom — szent kezedbe. Amen.

392.

Dallama : 372. sz. alatt.

1. Itt e hantok alatt — szendergem álmomat —
békén az Úrban — Félre hát rélelem ! — béke van
én velem — e csendes sírban — Ide már nem követ-
hetnek — Gondja s baja az életnek.

2. Holtak szent hazája. — sírhalmok tanyája —
fogadj be engem . — Nyugalomnak völgye, — bús
temető földje ! — im tied lettem ! — Ringasd lelkem
boldog remény : — Egykoron feltámadok én !

3. Akkor segélj ó ég, — s az örök üdvösség —
koronáját add ! — Ó édes Istenem ! — szegény bűnös
lelkem — kárhozni ne hagyd ! — Tárd ki fölém kegyel-
medet, — Örökre örvendjek veled !

393.

Dallama : Ó ki ez oltáron.

1. Megfizettem én már — bűneimnek zsoldját --
Letettem lelkemnek — romlandó sátorát : — Honnét
formáltattam — ölelem föld porát — Lakom sötét
boltját.

2. Kik még az életben — szenvedtek, örültök ; --
Ez lesz majd végetek, — mind ide kerültök ; — Itt a
királyoknak — lehull koronájok — Eltűnik hatalmuk.

3. Ó Krisztus . ne tekintsd — eltemnek hibáit, —
Nézd inkább szentséges — vérednek hullását. — Tá-
maszd fel örömrre — testemnek morzsáit. — Add meg
egyek fényét.

394.

Menj a - lá gyar - ló tes - tem,
El - tűnt már föl - di él - tem,

menj megszentelt si-rod-ba. Por-ból jöt-tél
jutsz e-lőb-bi sor-sod-ba.

por - rá válsz. Föld-ből let - tél föld - be szállsz,

De i - té - let - na - pig en - gem itt vársz.

2. Aludjál, majd fölkeltelek — a végső ítéletre, —
Eljövök, felébresztlek — halálra vagy életre. — Várlak
a jutalomra — Örökre vagy a búra — Bíró leszen
köztünk — az ég Ura.

3. Addig is a Krisztusnak — sebeibe ajánlak —
Mig Jozsafat völgyébe — magam után elvárlak —
Adja a nagy Úristen. — Vígán kelhess fel innen, —
A dicsőülteknek seregében. Amen.

TARTALOMJEGYZÉK.

IMÁK.

A) Fohászok.

	Oldal
A róm. kath. köszöntes	5
A kereszttetés	5
Ha szent keresztt előtt megyünk e	5
Hit, remény, szeretet felindítása	5
Röp ima a Bold. Szűz Máriához	5

B) Imák.

Az Úr imádja	6
Az anyali üdvözet	6
Az Úr anyala	6
Az apostoli hitvallás	7
Az Isten tíz parancsolata	8
Az anyaszentegyház öt parancsolata	8

Nappali ájtatosság.

Reggeli ima	9
Ima evés előtt	10
Ima evés után	10
Munka előtti ima	11
Munka utáni ima	12

Esteli ájtatosság.

Esti ima	12
Gyermekek imája a szent őrangyalhoz	13

Szentmise ájtatossága.

Olida.

Köz- és vasárnapokon, szentmise részeihez	14
XIII. Leó pápa imája a szentmise után	22
Hit, remény, szeretet	23
Szentmise ájtatossága a holtakért	25

Gyónási ájtatossága.

A Szentlélek segítségül hívása... ..	32
A lelkiismeret megvizsgálása	33
A bánat és erős fogadás	35
A gyónás alatt	36
Imádság a gyónás után	36

Imádságok a szentáldozáskor.

A szentáldozás előtt	37
A szentáldozás után	38

Szilveszter estéjén vagy ó-év napján.

Könyörgés az év végén	39
Elmélkedő könyörgés az év végén	40

Nagyheti ájtatossága.

Virágvasárnapján	43
A barkák megszentelése	43
Virágvasárnapi passió	47

Nagypénteki ájtatossága.

Nagypénteki passió	57
Keresztimádás	68
Nagypénteki szentmise alatt	68

Jeremiás próféta siralmai.

I. Szerdán délután	70
II. Nagycsütörtökön délután	73
III. Nagypénteken délután	75
Miserere mei Deus (50.) zsoltár	77
Könyörülj rajtam Isten	79

Szent Márk evangélista napján.

(Búzaszentelési szertartás.)

Oldal

Könyörgés	80
Kelet felé fordulva	81
Dél felé fordulva	81
Nyugat felé fordulva	82
Észak felé fordulva	83
Ima a körmenetnél	84

Keresztjáró napokon tartandó ájtatosság.

Tizenhárom könyörgés	86
-----------------------------	----

Különböző litániák.

Litánia Jézus legszentebb nevérl	91
Könyörgés Jézus szent nevérl	94
Könyörgés Oltáriszentségről	94
Befejező imádság	94
Mindenszentek litániája... ..	96
Könyörgések	101
Litánia Jézus szentséges Szívéről... ..	103
Könyörgés	105
Felajánlás Jézus szentséges Szívéhez	106
Megkérlelő imádság minden hónap első vasárnapján	107
Litánia az Oltáriszentségről	110
Az Úr Jézus imádása Oltáriszentségben	113
Lorettói litánia a B. Szűz Máriáról	114
Imádság a B. Szűz Máriához	117
Szent Bernát imája	117
Oltalmazó alá menekülünk	117
Ima hazánk sorsának jobbrafordulásáért	118
XIII. Leó pápa imája Szent Józsefhez	119
Litánia Szent József tiszteletére	120
Ima Szent Józsefhez	122
Ima a szent Órangyalhoz	122
Ima a védő Szenthez	123
Ima a pápáért	123
Litánia Szent Anna tiszteletére	123
Könyörgés Szent Annához	126

	Oldal
Ima Szent Annához	126
Litánia nepumoki Szent János tiszteletére	126
Könyörgés nepumoki Szent Jánoshoz	129
Litánia Krisztus Urunk kínszenvedéséről	130
Könyörgés	133
Litánia a megholt hivekért	134
Imádságok	135

Szent olvasó ájtatosság.

Örvendetes olvasó	137
Fájdalmas olvasó	138
Dicsőséges olvasó	140

Szent keresztúti ájtatosság.

Előkészítő ének és ima... ..	141
Tizennégy ima és elmélkedés 14 állomásnál	142
Befejező ének és ima	154

Különféle könyörgések.

A róm. kath. anyaszentegyházért	155
A pápáért	155
A püspökért	156
Az egyházi rendekért	156
A lelkipásztorért... ..	156
A királyért	157
A világi előjáróságért	157
A hazáért... ..	158
A szülőkért	158
A betegért	159
A békeségért	159
Alkalmas szép időért	160
Alkalmas esőért	160
A szülők imája gyermekeiért	161
Az ifjak és hajadonok imája	161
A jegyesek imája	162
A házastársak imája	163
Az özvegyek imája	164
Az árvák imája	164
Ima a föld termékenységéért	165
Ima Szent István királyhoz	166

	Oldal
Ima szűz Szent Imre herceghez	166
Ima magyar Szent Erzsébethez	166
Ima Árpádházi Szent Margithoz	167

ÉNEKEK.

<i>Szentbeszéd előtt.</i>	Oldal	Éneksz.
1. Jöjj el, Szentlélek-Úristen	168	3*

<i>Szentbeszéd után.</i>		
2. Hallottuk, Isten! a te szent ígédet	168	5*

<i>Szentelt vízhintéskor.</i>		
3. Hints meg Istenem izsoppal... ..	169	1*
4. Hints meg, Uram! izsopoddal... ..	169	—
5. Asperges me	170	—

<i>Húsvéti időben.</i>		
6. Láttam a szent ház jobbjáról	171	2*
7. Láttam a templom jobb falán	171	—
8. Vidi aquam	172	—

Reggeli énekek.

9. Az éjszaka, immár eltelt... ..	173	349*
10. Isten, kinek fölségétől	173	350*
11. Isten! ki fönt uralkodik... ..	174	—
12. Lealázva, százszor megbűnhődve	176	—
13. Lelkem tehozzád	178	351*
14. Miatyánk! ki vagy mennyekben	178	362*
15. Mindeneknek Alkotója	179	367*
16. Ne nézzed bűneinket Istenem!	180	—
17. Neveddel ébredek	181	—
18. Menny, föld, tűz, víz, levegő, ég	182	370*
19. Szent Atyánk! kit Jézus tett Atyánkká	184	—
20. Új napoddal, ó Teremtőnk!	185	359*
21. Uram hiszlek és reménylek	186	376*

Az énekeknel a *-gal jelölt számok a Tárkányi énekkönyv III. kiadásában levő énekek számaát mutatják.

Szentmise énekek.

	Oldal	Éneksz.
22. Áldozattal járul hozzád	187	7*
23. Bemegyek szent templomodba	188	8*
24. Dicsérjétek Istent	189	—
25. Édes Jézus! áhitattal	190	—
26. Egybegyűltünk, ó nagy Isten!	192	9*
27. Hálát rebegve áldozunk	193	10*
28. Im, arcunkra borulunk	194	11*
29. Jertek áldozatra, hív keresztények!	195	12*
30. Jertek, keresztény lelkek	197	13*
31. Kegyességgel hívsz, ó Jézus!	198	14*
32. Ó Isten! szent Fölségedet	199	19*
33. Ó mennyei nagy Isten	201	41*
34. Szent buzgalom vonz minket	202	—
35. Szent lakodba jött néped	204	15*
36. Szeretettel jönek hozzád	205	17*
37. Trónod előtt arcra hullva	206	—
38. Szent oltárodhoz járulunk	208	16*

Énekek Oltáriszentségről.

39. Áldunk Téged, ó angyali kenyér!	209	50*
40. Áldunk Téged, ó angyali eledel!	210	—
41. Szent vagy, Uram, szent vagy	210	24*
42. Mondj éneket zengő nyelven	211	55*
43. Pange lingua, gloriosi... ..	212	55*

Szentmise alatt.

44. Esünk zsámolyodhoz, nagy Istenség!	213	37*
45. Itt a szenthely, itt imádlak	214	—
46. Zengjünk, buzgó keresztények!	216	—

Oltáriszentségről általában.

47. Áldjad ember, e nagy jódat... ..	218	32*
48. Bűnös lélek! ide siess	218	33*
49. Buzgó hívek jöjjetek	219	24*
50. Egekből eredett angyali kenyér!	220	35*
51. Ez eleven kenyér	221	—
52. Engem annyira mért szeretsz?	222	38*
53. Előtted, Jézusom, leborulok	223	37*
54. Ez nagy Szentség valóban	223	41*

	Oldal	Éneksz.
55. Imádlak nagy Istenség !	224	42*
56. Imádunk Szent ostya... ..	225	44*
57. Kenyér színben elrejtett	226	—
58. Krisztus teste és szent vére	227	48*
59. Lelkünk üdvössége	228	49*
60. Leszállottál az oltárra	229	—
61. Magasztalja lelkünk e Szentséget	230	51*
62. Most az Úr Krisztusnak	231	57*
63. Minden alkotmányok	232	53*
64. Most lett a kenyér Krisztus testévé	233	58*
65. Ó ki ez oltáron	234	65*
66. Ó égből szállott kenyér	235	62*
67. Ó isteni, titkos mély szentség !	235	64*
68. Ó szentséges, kegyességes	236	66*
69. Ó szeretet szent emléke !	237	67*
70. Rettegve, de mégis bizva	237	71*
71. Szerelmes, édes Jézusom !	238	72*
72. Térdre esvén, leborulok	239	74*
73. Testté lett szent Ige !	239	73*
74. Üdvözlégység Oltáriszentség... ..	240	82*
75. Üdvözlégység, édes Jézusunk	241	77*
76. Üdvözlégység, áldott légy, szent test és vér	241	76*
77. Üdvözlégység, ó drágalátos, nagy Szentség !	242	79*
78. Üdvözlégység Jézus szent teste !	242	80*
79. Üdvözlégység Krisztusnak	243	81*
80. Véghetetlen Fölség, elrejtett Istenség !	244	85*
81. Zálogát adtad, ó Jézus !	245	86*

Kimenőre.

82. Édes Jézus ! légy vezérünk	246	—
83. Áldj meg minket Jézus !	246	23*
84. Áldj meg minket, Atyaisten !	247	23*
85. Úr Jézus, el ne hagyj	247	—
86. Dicsértessék örökké	247	23*

Adventi énekek.

87. Hozzád emelem	247	92*
88. Harmatozzatok egek, onnan felül	250	—
89. Rorate coeli de super	250	—
90. Harmatozzatok ó egek !	251	—
91. A népeket szerető irgalom Istene !	253	—

	Oldal	Éneksz.
92. Az Úristennek csoda hatalmasa	254	95*
93. Ébredj, ember! mély álmodból	256	94*
94. Epedve várták	257	95*
95. E világot, Ádám, hogy elveszté	257	93*
96. Gabriel kiválasztaték	258	96*
97. Küldeték a szent szűzhöz	259	—
98. Menj el sietséggel	261	99*
99. Mikor Máriához	262	100*
100. Ó, drágalátos rózsaszál!	262	102*
101. Ó, bölcseség! ki az Isten	263	101*
102. Szűz Mária ékes rózsza	264	—
103. Üdvözlégy Szűz Mária	266	—
104. Üdvözlégy szent Szűz	267	105*
105. Ó fényességes szép hajnal!	268	103*

Karácsonyi énekek.

(Szentmise alatt.)

106. Kyrie eleison! Nemünknek éke	268	—
107. Jézus Krisztus született... ..	272	117*
108. Kyrie eleison! Született a Messiás	273	—
109. Kyrie eleison! Üdvözlünk Téged ezerszer	278	—
110. Krisztus Jézus született, örvendezzünk	281	106*
111. Ó Istennek, végtelen irgalma!... ..	282	107*

Általános énekek karácsonyra.

112. Angyalszózat visszhangzik le mennyből	284	—
113. Az Ige megtestesült Názáretben	285	111*
114. A szent szűznek magzatát	285	110*
115. Bevalósult a próféták	286	—
116. Csorda pásztorok... ..	287	112*
117. Dicsőség mennyben az Istennek	288	113*
118. Fel nagy örömré	289	—
119. Keljetek, pásztorok	290	—
120. Krisztus Jézus született, örvendezzünk	292	106*
121. Mária, Mária szűz méhe	292	—
122. Mennyből az angyal	293	116*
123. Mit jelent a fény az ég fellegén?	294	—
124. Ne féljetek, pásztorok	295	117*
125. Ó örvendjetek, vígan zengjetek	296	—

	Oldal	Éneksz.
126. Pásztorok, pásztorok örvendezve	297	120*
127. Pásztor társim! mit jelent	298	—
128. Szűz Mária e világra nekünk	301	121*
129. Üdvözlégy áldott... ..	302	116*

Szent István első vértanu ünnepére.

130. Krisztus első hitbajnoka	302	127*
--------------------------------------	-----	------

Szent János apostol ünnepén.

131. Szent János, áldunk tégedet	303	128*
---	-----	------

Kisded vértanuk napján.

132. Köszöntünk, kisded vértanuk	304	129*
---	-----	------

Az év utolsó estéjén.

133. Idők Ura, Istene... ..	305	—
-----------------------------	-----	---

Újévi énekek.

134. Ó édes mennyből szállott gyermek	306	113*
135. Magasztaljuk a Teremtőt	307	—
136. Ó szép Jézus, ez új esztendőben	308	131*

Három királyok napján.

137. Az isteni gyermeket	309	132*
138. Csillag ragyog az égen	309	111*
139. Hármát jelez a szép ünnep	310	315*

Énekek Jézus szent nevééről.

140. Dicsérjétek Jézus nevét	311	—
141. Édes Jézus! én szerelmem	312	372*
142. Hol vagy én szerelmes	313	373*
143. Jézus! reád emlékezés	314	133*
144. Most Tehozzád folyamodunk	315	274*
145. Uram Jézus! légy velünk	316	375*
146. Zengjünk Jézus szent nevének... ..	316	238*

Nagyböjti énekek.

(Szentmisénél.)

147. Buzgó szívve ünnepeljük	318	135*
148. Jézus vérontásodnak... ..	319	163*

	Oldal	Éneksz.
149. Keseregve jönnek, ó Atyánk	320	139*
150. Trónod előtt, Uram	322	—

Hamvazó szerdára.

151. Mi gyarló emberek	323	138*
151/a. Bűnbánónak menedéke.	325	412*

Általános böjti énekek.

152. Álla a kesergő Anya	326	142*
153. Az Atyának egy Fia	327	143*
154. A keresztfához megyek	328	141*
155. A keresztfán függőnek	329	—
156. Ah, félek, rettegek	330	140*
157. Az ártatlan Bárány	332	—
158. Bú s fájdalom szívemet	333	141*
159. Bűnös lélek, sírj, ó kérlek	334	147*
160. Érted, bűnös ember	336	—
161. Keresztények sírjátok	339	154*
162. Nézz le, lelkünk ára	340	49*
163. Ó szent kereszt áldott fája	341	158*
164. Ó Jézus, Isten Báránya	342	—
165. Ó szerencsés, bűnös ember	343	159*
166. Öltözzünk gyász feketébe	344	—

Vírágvasárnapján.

(Körmenetre.)

167. Megváltó királyunk, elébe menjünk	345	168*
168. Ó dicsóság szent Királya (miseének)	347	169*

Nagycsütörtökre.

169. A szeretet asztalához (miseének)	348	171*
170. Királyi zászlók lobognak	350	173*

Nagypénteken.

(Szent kereszt imádásakor.)

171. Én nemzetem, zsidó népem	351	172*
--------------------------------------	-----	------

Nagyszombaton.

172. Irgalmadért esengve (miseének)	352	179*
--	-----	------

Húsvéti énekek.

(Körmenetre.)

	Oldal	Énekaz.
173. Feltámadt Krisztus e napon	353	181*
174. Alleluja! örvendezzünk (miseének)	354	183*
175. Alleluja, alleluja! Megváltónk feltámadott	356	8*
176. Alleluja! Örvendezzünk! szív s lélekben	357	8*
177. Betelt, mi meg volt írva	358	185*
178. Felnylott a sír homálya	358	186*
179. Feltámadt dicsőségesen	359	187*
180. Hála legyen az Istennek	360	188*
181. Krisztus Jézus feltámadott	361	308*
182. Mit jelent a fény Jézus strjánál?	361	190*
183. Üdvöztönk feltámadott... ..	362	192*
184. Üdvözlég egy király	363	193*

Szent Márk evangelista és keresztjáró napján.

(Búzaszentelés.)

185. Az ínségnek mélyéből	364	22*
186. Jézus! élő Isten fia!	365	—
187. Hallgasd meg	366	—
188. Ó bűnösök szent bírása!	367	254*
189. Ó Isten! tartsd meg népedet	369	254*
190. Atya, Fiú, Szentlélek, egy Isten!	371	195*

Áldozcsütörtök napján.

191. Jézus fölmege a mennybe	373	—
192. A Krisztus égbe fölméne	374	196*
193. Gerjedj lelkem nagy örömrre	375	—

Pünkösdi énekek.

194. Nyíljatok meg, fényes egek	376	—
195. Nagy az Úristen	378	197*
196. Jöjj el Szentlélekisten!	379	199*
197. A pünkösdek jeles napján	381	198*
198. Teremtő-lélek szállj miránk	382	201*
199. Szép pünkösdek ékessége	382	349*

Szentháromság vasárnapján.

	Oldal	Énekész.
200. Oltársámolyodra leomlom, szent Isten ...	383	203*
201. Dicséret és dicsőség	385	—
202. Szentháromságnak az én életemet... ..	385	203*
203. Téged, Isten! dicsérünk	386	—
204. Te Deum! laudamus	390	—

Úrnapján.

205. Győzedelmed ünnepére (miseének)	392	204*
206. Dicsérd, Sion! Megváltódat	393	34*
207. E mai nap, Urunk napja	394	206*

Jézus Szent Szívéről.

208. Add nekem, Jézus! szívedet	395	207*
209. Kis Jézus szent szíve!	396	—
210. Mély imádással köszöntlek	397	208*
211. Ó örök szeretet nagy mélysége	398	210*
212. Tehozzád sietnek... ..	399	211*

Énekek a Bold. Szűz Máriáról.

I. Szentmítse énekek.

213. Áldozunk, hív keresztények	400	212*
214. Boldogságos Szűz Mária	401	214*
215. Máriának tisztelői	403	216*

II. Boldogságos Szűz Mária ünnepeire.

1. Bold. Asszony szeplőtlen fogantatása ünnepén. (Dec. 8-án.)

216. Isten legszebb temploma	404	219*
217. Üdvözlégy, dicső Királyné!	406	221*

2. Gyertyaszentelő Bold. Asszony ünnepén. (Február 2-án.)

218. Ki negyven nap előtt	407	224*
219. Sion! templomodat	408	225*
220. Az Isten házába siet	409	223*

3. Gyümölcsoltó Bold. Asszony ünnepén. (Március 25-én.)

221. Mária kis hajlékában	410	227*
222. Üdvözlégy Mária	411	250*

4. Májusi ájtatosságra.		Oldal	Éneksz.
223.	Istentől megáldott égi szűz Ara	412	233*
224.	Május királynő asszonya!	412	231*

5. Sarlós Bold. Asszony napján. (Július 2-án.)

225.	Az Istennek szent Anyjáról	413	235*
226.	Magasztalja az én lelkem (Magnificat) ...	414	—

6. Karmelusi Bold. Asszony ünnepén. (Július 16-án.)

227.	Karmelus dicsősége	415	236*
------	---------------------------	-----	------

7. Havas Bold. Asszony napján. (Augusztus 5-én.)

228.	Az Isten gyakorta	416	237*
------	--------------------------	-----	------

8. Nagy Bold. Asszony napján. (Augusztus 15-én.)

229.	A mennyei szent városnak	417	238*
230.	Örülj, vigadj tisztaságban	418	239*

9. Kisasszony ünnepére. (Szeptember 8-án.)

231.	Nagy örömmel, énekléssel	419	241*
------	---------------------------------	-----	------

10. Bold. Szűz Mária nevenapjára. (Szept. 8-a utáni vas.)

232.	Mária drága neve	420	242*
233.	Mária, Mária! fényesebb a csillagnál ...	421	265*
234.	Bús szívemnek nagy öröme	422	253*

11. A Bold. Szűz Mária olvasója napján. (Okt. 1-ső vasárn.)

235.	Az Úr Jézus szent nevében	423	245*
236.	Jertek a mennyország arany ajtajához ...	424	—

12. Magyarok Nagyasszonya ünnepére. (Okt. 2-ik vasárn.)

237.	Nagyasszonyunk, hazánk reménye	425	—
238.	Kinek első szent királyunk... ..	427	—

III. Közénekek a Bold. Szűz Mártáról.

239.	Boldogasszony anyánk!	429	252*
240.	Buzgó szerelmedre	430	—
241.	Dicsértessél ó Mária!	432	254*
242.	Egek ékessége	433	255*
243.	Égi szűz virág	435	256*
244.	Egy óhajtság, egy dicsének	435	—

	Oldal	Ének.
245. Ezersze üdvözlégy, ó Mária!	436	—
246. Hozzád sóhajt bús szívünk	438	—
247. Kössünk szép koszorút	439	270*
248. Lelkem lángadozva ég	440	263*
249. Magyarok Királynéja	440	242*
250. Máriát dicsérje lelkünk	441	—
251. Máriát dicsérni, hívek, jöjjetek	442	270*
252. Megváltónk szent Anyjához	443	24*
253. Mondj naponkint és óránkint	444	271*
254. Nagyasszonyunk, Anyánk!	445	—
255. Nagy Isten kedvében	447	272*
256. Nyujtsd ki mennyből	448	274*
257. Ó áldott Szűz anya	448	—
258. Ó életünk reménye	450	277*
259. Ó Mária, Isten anyja!	451	—
260. Ó szűz Anyánk! feléd sietnek	452	—
261. Ó Mária, nálad keres néped	454	281*
262. Ó Mária! kinyílt virág	455	280*
263. Oltalmad alá sietnek	456	283*
264. Salve Regina!	457	284*
265. Szeretlek szép Szűz Mária	457	285*
266. Te vagy földi éltünk	458	287*
267. Tengernek csillaga	459	49*
268. Üdvözlégy szép, szűz Ara	459	—

IV. A négy karének. (Antiphona.)

269. Üdvözlőnknek szent Anyja!	461	306*
270. Alma Redemptoris Mater	461	—
271. Mennyszágnak Királynéja!	463	307*
272. Ave Regina coelorum	464	—
273. Mennynek királyné Asszonya!	464	308*
274. Regina coeli letáre, Allaluja!	465	—
275. Mennyszágnak Királynéja!	465	309*
276. Salve Regina! Mater misericordiae	466	—

V. Búcsújárási énekek.

277. Boldog az a lélek	468	81*
278. Mondjunk dicséretet	469	53*
279. Dicsőséged ünnepére...	470	254*
280. Istennek szent Anyja, ó Mária!	472	—
281. Üdvözlégy, Mária! tiszta, szent Szűz!	473	—

Énekek az angyalokról és a szentekről.	Oldal	Ének.
282. Végtelen hatalmú Isten !	474	310*
<i>1. Szent Apostolok és Evangelistákról.</i>		
283. Az apostolok nevének	476	311*
<i>2. Egy szent vértanuról.</i>		
284. Ó szent bajnok, buzgó szívvvel... ..	476	313*
<i>3. Több szent vértanuról.</i>		
285. Szent vértanuk emlékére	477	314*
<i>4. Egy szent hitvallóról.</i>		
286. Egy szent hitvalló érdeme	478	315*
<i>5. Több szent hitvallóról.</i>		
287. Jézus, igaz világosság	479	318*
<i>6. Egy szent szűz vértanuról.</i>		
288. Jézus, szüzek völgyéne... ..	480	319*
<i>7. Egy szent szűzről.</i>		
289. Áldott Jézus szűznek Fia !	481	320*
<i>8. Egy szent asszonyról.</i>		
290. Egy szent asszony szép példája	481	321*

Énekek a Szentekről névszerint.

<i>1. Szent Balázs p. vértanu napján. (Febr. 3-án.)</i>		
291. Szent Balázs, téged köszöntünk	482	323*
<i>2. Szent Józsefről, a B. Szűz jegyese. (Márc. 19-én.)</i>		
292. Szent József, a buzgó kebel	483	323*
<i>3. Szent kereszt feltalálása napján. (Máj. 3-án.)</i>		
293. Dicsőítsük a keresztet	484	212*
<i>4. Szent Flórián vértanu napján. (Máj. 4-én.)</i>		
294. Szent Flórián, nagy hitbajnok	484	254*

<i>5. Nep. Szt. János vértanu napján. (Máj. 16-án.)</i>			Oldal	Éneksz.
295.	Dicsérjétek, tiszteljétek, ti keresztények ...	485	326*	
296.	Isten hatalmas bajnoka... ..	486	327*	
297.	Örömnöknek oka... ..	487	330*	
<i>6. Szent Alajos napján. (Június 21-én.)</i>				
298.	Mennyben díszeskedő	487	323*	
<i>7. Keresztelő Szent János napján. (Június 24-én.)</i>				
299.	Énekünk áldva zeng neked	488	333*	
<i>8. Szent László magyar király napján. (Jún. 27-én.)</i>				
300.	Magyarország dicsősége	489	349*	
<i>9. Szent Péter és Pál apost. napján. (Június 29-én.)</i>				
301.	Ó Szent Péter, Róma fénye!	489	354*	
<i>10. Szent Anna napján. (Július 26.)</i>				
302.	Krisztus nagyanyjának	490	330*	
<i>11. Szent Rókus napján. (Augusztus 16.)</i>				
303.	Szent Rókus, téged köszöntünk	491	23*	
<i>12. Szent István első magyar király napján. (Aug. 20.)</i>				
304.	Ah, hol vagy magyarok	492	341*	
305.	Ó Szent István, nagy királyunk	493	254*	
<i>13. Szentkereszt felmagasztalása napján. (Szept. 14.)</i>				
306.	Magasztalunk, ó szentkereszt	493	212*	
<i>14. Szent Vendel apátúr napján. (Október 20-án.)</i>				
307.	Szent Vendel, Isten szolgája	494	254*	
<i>15. Mindenszentek napján. (November 1.)</i>				
308.	Ó nagy Isten, kit imádva	495	343*	
309.	Örvendezve a szentekkel	495	23*	
<i>16. Szűz, Szent Imre m. hercegről. (Nov. 5-én.)</i>				
310.	Tündöklő csillaga magyar nemzetnek ...	496	348*	
<i>17. Szent Márton p. napján. (November 11-én.)</i>				
311.	Márton! Pannonia fénye s dicsősége ...	497	341*	

18.	<i>Árpád-házi Szt. Erzsébet napján.</i> (Nov. 19-én.)	Oldal	Éneksz.
312.	Magyarország dicsősége	498	23*
	19. <i>Bold. magy. szűz Margit napján.</i> (Jan. 28-án.)		
313.	Boldog Margit, hazánk gyöngye	499	349*

Különféle énekek.

1. *A világegyház himnusza a pápáért.*

314.	Hol Szent Péter sírbatéve	500	378*
------	----------------------------------	-----	------

2. *Királyhymnusz*

315.	Áldd meg Isten szép hazánkat	500	8*
------	-------------------------------------	-----	----

3. *A hazáért.*

316.	Bús magyarok imádkoznak	501	—
------	--------------------------------	-----	---

4. *Főpásztor elfogadására.*

317.	Isten hozta hív nyájához	502	8*
------	---------------------------------	-----	----

5. *Templomszenteléskor.*

318.	Jeruzsálem égben épült	503	—
------	-------------------------------	-----	---

6. *Új harang szentelésére.*

319.	Magasztaljuk Istenünket	505	7*
------	--------------------------------	-----	----

7. *A keresztszentelésnél.*

320.	Áldunk téged, ó szent kereszt	505	271*
------	--------------------------------------	-----	------

8. *Szép és alkalmas időért.*

321.	Mennyei szent Atyánk!	506	270*
322.	Kegyelmes Jézusunk!	507	272*

9. *Alkalmas esőért.*

323.	Mennyei szent Atyánk!	508	270*
324.	Nagy irgalmú Isten!	509	272*
325.	Kérésünk hallgasd meg!	510	49*
326.	Hatalmas Uristen	511	49*
327.	Nincsen, aki megsegítsen!	512	—
328.	Vedd el, Uramisten!	513	—
329.	14 Bűnbánati ének (Könyörülj Istenem!) ...	513	—

Halotti énekek.

	Oldal	Énekcs.
329/a. Adj irgalmat, adj nyugalmat	515	405*
330. Adj, Uram! nyugalmat	516	378*
331. Áldozatot hoz neked	517	406*
332. Zokogva száll elődbe	517	13*
333. Napja Isten haragjának (Dies irae)	518	409*
334. Ments meg engem, Uram! (Libera me)	519	408*
335. Élők, holtak szent Istene!	520	412*
336. Hozzád sir fel esdeklésünk	520	413*
337. Jézusomnak kegyelméből	521	415*
338. Jézus tanítása mondja	521	416*
339. Ki ragyogni látod	522	418*
340. Ó keserves jajszó	522	420*
341. Ó Megváltó, kegyes Jézus!	523	421*
342. Ó nyomasztó, gyászos egy szó... ..	523	424*

Szentmise végén.

343. Engedd teljes Szentháromság	524	421*
344. Elhunyt híved lelkéért	524	—
345. Ó adj, Uram, neki örök nyugalmat	525	—

Halottak napján. (November 2-án.)

346. Mindeneknek alkotója!	525	212*
347. Dicsőséges Szentháromság!	526	217*

Temetési szertartás.

I. Kis halottak temetési rendje.

Koporsószentelésnél.

348. Laudate Dominum de coelis	531	—
349. Ó a könnyek mért ömlenek	532	413*
350. Élttem napja leáldozott	532	77*

Az udvaron.

351. Laudate pueri Dominum	533	—
352. Bú emészti a jó szülők kebelét	534	373*
353. Elhervadtam mint földi virág	535	—
354. Gyászkoporsó, benne kis (fiúcska, leányka)	536	—
355. Ime, mily változó	537	—
356. Kedves addig a kis kerti rózsza	538	—
357. Ki fekszik e koporsóban	539	77*
358. Ó nézzétek ezen hervadt virágot	539	373*

<i>Az úton, menetközben.</i>		Oldal	Énekesz.
359.	Laudate pueri Dominum	540	—
360.	Dícsérjétek az Úristent, kisdedek	540	79*

Énekek a kisdedek fölött a sírnál.

361.	Ültessük a földbe	542	65*
362.	Mint elhervadt rózsza	542	—
363.	Ó mily szép az ártatlanság (egy halott fölött)	542	—
364.	Ó mily szép az ártatlanság (több halott fölött)	543	418*

II. Felnőttek temetésének rendje.

Koporsószentelésnél.

365.	Libera me Domine!	544	—
366.	Ments meg engem, Uram!	545	408*

Ifjú vagy hajadon fölött.

367.	Bevégzém a múlt földi pályát	546	—
368.	Ifjúságom bíbor szép hajnalán	547	—
369.	Mi volt életem?	548	—

Öreg halottak fölött.

370.	A koporsó sötét, rideg	548	77*
371.	A koporsó rideg, sötét	549	421*
372.	Letűnt életem napja	549	—
373.	Ó siralomnak keserves órája	550	—
374.	Szerelmes Istenem!	551	—

Az udvaron.

375.	Venite, exultemus Domino	552	—
376.	Benedictus Dominus, Deus Israel	553	—

Ifjú vagy hajadon fölött.

377.	Szomorú gyászeset	556	—
378.	Jaj be bús ez a ravatal	557	—
379.	Gyászban kelt az én napom sugara	558	—
380.	Ó mily gyorsan tűnik a lét	559	—
381.	Sok gyászt és bánatot. (Fiatal anya fölött.)	560	—

Öreg halottak fölött.

382.	Jézusomnak kegyelméből	561	415*
383.	Jézus az én reményem	562	—

	Oldal	Éneksz.
384. Keresztfán kint vallott	563	—
385. Ó édes Megváltóm	563	—
<i>Életeskorú férfi vagy nő fölött.</i>		
386. Utolsót lobbana tehát	564	—
<i>Az úton, menetközben.</i>		
387. Miserere mei Deus!	565	—
388. Könyörülj Istenem (lásd a 329. sz. éneket)...	566	—
<i>A sírnál.</i>		
389. In paradisum deducant te angeli	568	—
<i>Sírbatéti ének.</i>		
390. Ide Ádám maradéki	569	—
391. Elmegyek a sirba	570	—
392. Itt, e hantok alatt	571	—
393. Megfizettem én már	571	65*
394. Menj alá gyarló testem	571	—

